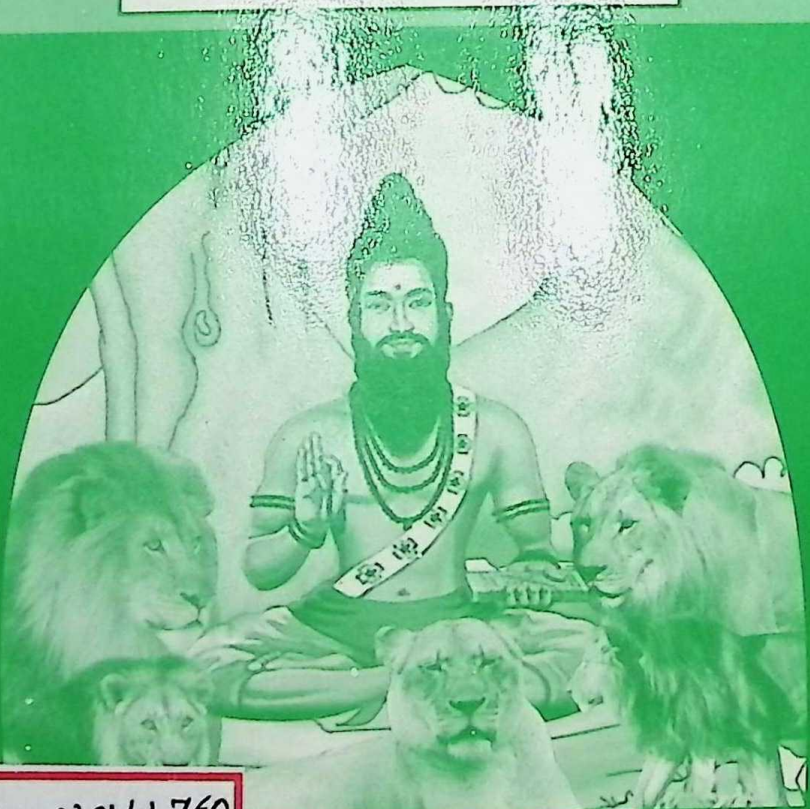

போகர் 7000

3 -ம் காண்டம்

Acc No: 44760

R 689

தாமரை நூலகம், சென்னை - 600 026.

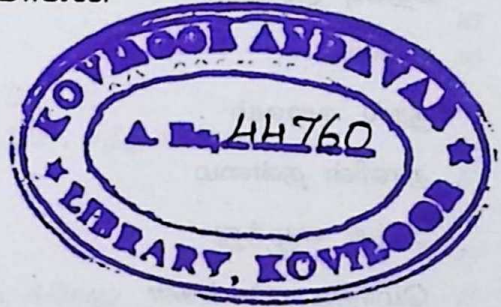
91/4

போகர் சத்தகாண்டம்

முன்றாம் காண்டம்

பதிப்பாசிரியர்

ஆர்.சி. மோகன்

தொலை பேசி எண் - 23620249.

தாமரை நூலகம்

7; என். ஜி. ஓ. காலனி,
வடபழனி, சென்னை - 600 026.

தாமரை வெளியீடு	:	எண்-67
முதல் பதிப்பு	:	அக்டோபர் 1991
இரண்டாம் பதிப்பு	:	மார்ச் 1996
மூன்றாம் பதிப்பு	:	ஏப்ரல் 2003
நான்காம் பதிப்பு	:	ஏப்ரல் - 2014
உரிமை பெற்றது.	:	மார்ச் 2020
இந்தாம் பதிப்பு	:	நூலைப் பற்றி
ஆறாம் பதிப்பு :	:	ஜூலை : 2022
நூலின் பெயர்	:	போகர் 7000 மூன்றாம்காண்டம்
பதிப்பாசிரியர்	:	ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	:	தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி, வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	:	ஜூலை : 2022
உரிமை	:	பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	:	டெமி 1 x 8
தாளின் தன்மை	:	14.4 வெள்ளைத்தாள்
அச்ச எழுத்து	:	12 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	:	281 + 13
பிரதிகள்	:	1000.
பைண்டிங்	:	செக்ஷன்
விலை	:	ரூ 150/-
அச்சிட்டோர்	:	கிரியேட்டிவ் ஆஃப்செட், சென்னை - 34.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

குருப்பரம்பரை வணக்கம்	1
தாருகாகுரன் இரத்தம் தொட்டிப் பாடாணமாயிற்று	1
தொட்டிப் பாடாண மெழுகு	2
வேதாந்தம்	2
உலக குருவும் சற்குருவும்	2
பொய்க் குரு	3
குதிரைப்பல்பாடாண உற்பத்தி	4
குதிரைப்பல்'பாடாண மெழுகு	4
யோகம் கூறல்	5
சங்கு பாடாண உற்பத்தி	7
பராசரரிஷி சாபம் பெற்றது	8
பிறவி சங்குப்பாடாணக் குணம்	8
நூல் மறைப்புத் தெரியாமற் போனால் வேதை தலைகீழாகும்	9
கௌரிப்பாடாண உற்பத்தி	9
பார்வதி தோற்றம்	10
கௌரிப்பாடாண மெழுகு	10
கௌரி மெழுகால் 64 பாடாணமும். 120	
உபரசமும் கட்டும் ; சத்துகளாகும்	11
துத்தப் பாடாணத் தோற்றம்	12
பிறவித் துத்தப் பாடாணப் பண்பு	12
பலன்றுகப் பாடாணத் தோற்றம்	13
விந்தகிரியின் கர்வத்தை அகத்தியர் அடக்கியது	13
பலன்றுக பாடாண வேதை	14
வேதாந்தம்	15
காந்த பாடாணத் தோற்றம்	15
புத்தி கூறல்	16
உலககுரு ஞானம்	17
இலிங்க பாடாணத் தோற்றம்	18
ஞானயோகம் கூறல்	19
குருட்டு வாதிகள்	19
சரக்காண்ட பாடாணத் தோற்றம்	20
தடுமாற்றவாதி இலக்கணம்	22

	பக்கம்
தாளகத்தின் உற்பத்தி	23
தாளகவேறுபாடு	23
தாளகச் சத்து	24
அறிவுரை கூறல்	24
வேதாந்தக் கருத்து	24
மனோசிலைத் தோற்றம்	26
மனோசிலை சத்துதனைத் தாளகச் சத்து போல செய்க	26
வேதாந்தங் கூறல்	27
ஒளபலப் பாடாணத் தோற்றம்	29
ஒளபலப் பாடாணத்தின் செய்கைகள்	30
சிவன் விந்தாகிய குதத்தைக் கட்ட வேண்டுமே	
யொழியி சுடக்கூடாது சுட்டால் நரகமெய்தும்	32
சாலாங்கப் பாடாணத் தோற்றம்	32
அம்பாளைப் பூசிக்க வாத முதல் கற்பம் வரை சொல்வாள்	33
கற்பரிப் பாடாணத் தோற்றம்	34
கற்பாடாணத் தோற்றம்	36
ஞானயோகம் கூறல்	37
அஞ்சனப் பாடாணத் தோற்றம்	38
ஞானம் போகம் கூறல்	39
கச்சாலப் பாடாணத் தோற்றம்	40
மேற்படி பாடாண வேதை	41
பஞ்சமூர்த்திகள் ஒடுக்கம்	42
சீதாங்கப் பாடாணத் தோற்றம்	43
இன்னின்ன சரக்குகள் இன்னின்ன தேவதைக்குச் சமானமெனல்	46
சிலாமத பாடாணத் தோற்றம்	47
கார்முகில் பாடாணத் தோற்றம்	50
அப்பிரகப் பாடாணத் தோற்றம்	53
வெள்ளைப் பாடாணத் தோற்றம்	56
உபரசங்கள் (120இன்) பெயர்கள்	57
வெடியுப்புச் செயநீர்	61
வாத குடோரி	64
திசைகாரக்குடோரி	65
வெங்காரக் குடோரி	66
சுவீரவைப்பு (சத்திற்குவதற்கு)	66
ரசகற்புர வைப்பு	68

	பக்கம்
சீனவைப்புக் கற்பூரம்	69
இரச செந்தூர வைப்பு	71
துருசு குரு	72
மாட்சிகத்தின் பிறவி	73
நிமிளைச்சத்தும் தோற்றமும்	74
நிமிளைத் தோற்றம்	76
சத்துக்களைச் சாய்க்க மித்திரம்	77
அப்பிரகத் தோற்றம்	79
கருப்புவண்ண அப்பிரகமும் ரத்தவண்ண அப்பிரகமும்	
காயசித்திக்கு நல்லது	81
ஏம அப்பிரகச் சத்து	81
அப்பிரகக் களங்கு	87
அப்பிரகத்திருதி	88
அப்பிரக ரசம்	88
காந்தவுற்பத்தி	89
ஐவகைக் காந்த மெனல்	89
அருஞ்சொற் பொருள்	90
காந்த சத்து	95
காந்தக் கிண்ணத்தில் சூதங்கட்ட	97
சூதம் கட்ட	97
காந்தக் கிண்ணத்தில் கட்டின சூதவேதை	98
காந்த சத்துச் செந்தூரம் கட்ட	99
காந்தக் களங்கு	99
ஞானம் கூறல்	100
சிலாசத்துத் தோற்றம்	101
சிலாசத்துச் சத்து	103
சிலாசத்துச் சுண்ணம்	105
கல்நார் தோற்றம்	106
கல்நார் சுண்ணம்	107
கல்நார் சத்து	107
கல்நார் சத்துக்கிண்ணி செய்து இரசம் கட்ட	108
கல்நார் சத்துக் களங்கு	109
குருசீட உபதேசம் பற்றிக் கூறல்	110
சகத்திரவேதி (சாத்திர வேதி)	111
ஞானம் கூறல்	112

கல் மதத் தோற்றம்	113
கல் மத அடையாளமும் அதன் சத்தும்	114
உலையில் ஊதும் முறை கூறியது	115
கல்மதச் சத்துக் கிண்ணி	116
நல்லுபதேசம்	117
நீலாஞ்சனக்கல் தோற்றம்	118
இரசாஞ்சனத் தோற்றம்	119
நீலாஞ்சனச் சத்து	121
நற்புத்தி கூறல்	122
கருங்கல் தோற்றம்	123
கருங்கல் சத்து	123
நூல் சொல்லத் தகாதவர்	123
படிகக்கல் தோற்றம்	125
படிகக்கல் சத்து	125
பூசை விளக்கம் விளம்பல்	126
சுக்கான் தோற்றம்	127
சுக்கான் தூய்மை	127
சுக்கான் கல்சத்து	127
இரசமணி பேதங்களும் செய் முறையும்	128
ஈரக்கல் தோற்றம்	130
ஈரக்கல் சத்து	131
பிறவித்தத்துவம் கூறல்	132
இராச வர்த்தனக்கல் தோற்றம்	133
இராச வர்த்தனக்கல் சத்து	136
குளிகைத் தொழில்	137
நூற்றொகை	139
சொருபக் குளிகை	140
காமதேனுக் குளிகையும் மோகினிக் குளிகையும்	140
சந்தானக் குளிகை	140
அட்சயக் குளிகை	141
ககனக் குளிகை	141
சகடுக் குளிகை	141
சத்தபேதிக் குளிகையும் பரிசபேதிக் குளிகையும்	141
குளிகை சாரணை விவரம்	142
கருடப்பட்டிக் கல் தோற்றம்	142
கருடப்பட்டிக்கல் தூய்மை (சுத்தி)	143

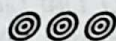
கருடப்பட்டிக்கல் சத்து	143
கருடப் பட்சிக்கல் செந்தூரம்	144
ஒடுமுதல் மாட்டுக் கொம்பு வரை 17 வகைச்சத்து	145
மேற்படி சத்துக்களின் செந்தூரம்	146
மருந்து செய்யப் பொது விதிகள்	147
சோதனை செய்த சத்தைத்தான் குதம் உட்கொள்ளும்	149
பூ நாகத் தோற்றம்	150
பூ நாக விவரம்	152
பூ நாக சத்து	154
விளக்கங் கூறல்	154
நற்புத்தி புகலல்	155
மனிதர் பல் முதல் முத்து சிப்பி வரையில் (71 சத்துகள்)	156
கருக்கோள் விவரம், வாத விவரம்	157
கருக் கொள்வதில் வயதறிவது	158
சங்கு தோற்றம்	160
சங்கு சத்து	161
பவழத் தோற்றம்	165
பவழ வைப்பு	165
நவரத்தின சத்துக்குச் செய்நீர்	167
சீனவெடியுப்புச் தீநீர்	167
சீன வெடியுப்புச் செய்நீர்	167
பவழச் சத்து	167
பவழக் களங்கு	168
பவழச் செந்தூரம்	168
ஞானயோகங் கூறல்	169
ஐந்தவத்தைக் கூறல்	170
முத்துத் தோற்றம்	170
முத்துத் தோன்றும் பொருள்கள்	171
முத்து உண்டாகும் நாடுகள்	173
நல்ல முத்தின் இலக்கணம்	174
முத்தில் தோடமுண்டாகக் காரணம் கூறல்	175
முத்தின் குணாகுணங்கள்	175
வைப்பு முத்தும், பிறவி முத்தும் தெரிய	177
முத்து வைப்பு	178
முத்துச் சத்து	178
முத்துச் சத்துச் செந்தூரம்	179

முத்துச் சுண்ணம்	180
வைரம் தோன்றிய வகை	180
வச்சிர பேதங்கள்	184
வச்சிர குணங்கள்	184
வச்சிரம் தோன்றும் நாடுகள்	185
தேவவச்சிர குணங்கள்	185
வச்சிரப் பரீட்சை	186
வச்சிரக்குரு	186
வச்சிர சத்து	187
வயிரச் செந்தூரம்	188
ஞானங் கூறல்	188
பச்சை தோற்றம்	189
உத்தமப் பச்சைக் குணம்	189
மத்திமப் பச்சைக் குணம்	190
பச்சை சத்து	190
பச்சை சத்துச் செந்தூரம்	190
வாசியோகம் கூறல்	191
நீலரத்தினத் தோற்றம்	192
நீலரத்தினத்தின் சாதி	193
நீலரத்தினத்தின் ஐந்துவிதக் குணம்	195
நல்ல நீலமணிக்குத் தேர்வு	195
நீலரத்தினச் சுண்ணமும் குணமும்	196
நீலரத்தின சத்துச் செந்தூரம்	197
வாசியோகத்தின் பெருமை கூறல்	197
புட்பராகத் தோற்றம்	198
புட்பராகத்தின் இயல்பு	199
புட்பராகத்தின் சத்து	200
புட்பராகச் சத்துச் செந்தூரம்	200
புட்பராகம் போக்கும் நோய்கள்	200
நோன்பு தவறும் ஞானியின் நிலை	201
கோமேதகத் தோற்றம்	201
கோமேதகக் குரு	202
கோமேதகக் குருவால் நீங்கும் நோய்கள்	202
கோமேதகச் சத்து	202
அறிவு கூறல்	203
சிவப்பு இரத்தினப் பிறவி	205

சிவப்பு தத்தினம் தோன்றுமிடங்கள்	208
மாணிக்கம் தோன்றும் நாடுகள்	210
சிவப்பு ரத்தின குணங்களும் பெயரும்	210
நவரத்தினம் பிறக்கும் காலம்	212
மாணிக்க ரத்தினகுரு	212
மாணிக்க ரத்தினச் சத்து	213
மாணிக்க ரத்தினச் செந்தூரம்	213
ஞானம் கூறல்	213
வெடுரிய ரத்தினத் தோற்றம்	215
வெடுரிய வேறுபாடுகள்	215
வெடுரிய சுத்தி	216
வெடுரிய பற்பம் (நீறு)	217
வெடுரிய ரத்தினச் சத்து	217
வெடுரிய ரத்தினச் செந்தூரம்	217
சைவத்தின் உட்சமயம் கூறல்	217
தாயைப் பூசிக்க எல்லாமாகும்	218
சூரிய காந்தம் தோற்றம்	219
சூரிய காந்தக் கல்லின் பரீட்சை	220
சூரிய காந்தக் கல்லின் குணம்	221
சூரிய காந்தத்தால் தாமிரச் சுண்ணம்	221
சூரிய காந்தக்கல் சத்து	222
சூரிய காந்தக்கல் செந்தூரம்	222
சந்திர காந்தக்கல் பரீட்சை	223
நட்சத்திர காந்தக்கல்	223
நட்சத்திரக் காந்தக் கல்லின் பெயரும் சத்தும் செந்தூரமும்	224
வேதாந்த சித்தாந்த தத்துவம் (புறச்சமய விளக்கம்)	224
கெண்டகச்சிலை முதல் சிலாவங்கக்கல்	
வரையிலுள்ள ஏழுவகைச் சத்து	226
ஏழுவகைச் சத்துச் செந்தூரம்	226
நான்குவித அன்னபேதி	226
அன்னபேதி தோற்றம்	227
மாங்கிச பேதி	227
மாங்கிச பேதியின் இயல்பும் திறமும்	228
உபசரங்களின் பெயரும் அதன் சத்தும்	228
உபரசச் செந்தூரம்	229
கடல்நுரை தோற்றும் விதம்	229

கடல் நுரையின் வண்ணங்கள்	229
கடல் நுரை வேறுபாட்டின் குணம்	229
ஏமத் தோற்றம்	231
உலோகங்கள் பதினொன்றின் பெயர்கள்	232
சிவன் மணக்கோலம்	235
மரீசிரிஷி மருந்துகள் 15 வாலகில்லியர்	
மற்றும் முனிகள் மருந்து (செய்கை)	236
தங்க பேதம்	237
தங்க பேதம்	238
தங்கத்தின் பண்புகள்	239
தங்கத்தின் பண்பும் பற்பழம்	239
வேறு தங்கக் கரு	240
கருப்பு தாரத்தால் குத வெண்ணையும் வேதையும்	241
குதங் கட்ட	242
ஏம பற்பழம் குணமும்	243
வெள்ளி தோற்றம்	243
வெள்ளியின் வேறுபாடுகள்	244
வெள்ளி குணம்	244
வெள்ளி வேறுபாடு	245
வெள்ளி குணம்	245
வெள்ளிக் களங்கு வெள்ளி வேதை	246
யோகம் கூறல்	247
செம்புத் தோற்றம்	248
உத்தமச் செம்பு மத்திபச் செம்பு	249
மத்திபச் செம்பு	249
மத்திபச் செப்பும் செம்பின் குணமும்	249
செம்பின் குணம்	249
தாம்பிர பற்பம்	250
தாமிர பற்ப குணம்	250
நாகம் உற்பத்தி	251
பஞ்ச லோகத் தோற்றம்	253
காரியத் தோற்றம்	253
வெள்ளியத் தோற்றம்	253
நாகத் தோற்றம்	254
நாகத்தின் வேறுபாடுகள்	254
மிருதார் சிங்கித் தோற்றம்	254

வேறு காரீயப் பிறப்பு	254
வெள்ளீய பேதம்	255
வெள்ளீய இயல்புகள்	255
வெள் வங்க பற்பம்	255
வெடியுப்புச் செய்நீர்	256
கறியுப்புக் கட்டு	256
வெள்ளி சேர்ந்த வெள்ளைப் பாடாண வேதை	257
காரீய பற்பம்	259
காரீயக் களங்கு செந்தூரம்	262
அண்டக் குரு	262
அண்டச் செய்நீர்	263
நாக வேதை	263
நாகத்தின் இயல்பு	266
இரும்பு தோற்றம்	267
இரும்பின் வேறுபாடுகள்	268
இரும்பின் குணங்கள்	268
அயச் சத்து	271
அயக் களங்கு செந்தூரம்	272
வெங்கலத் தோற்றம்	272
வெங்கலப் பேதம்	273
வெங்கலத்தின் குணம்	274
வெங்கலச் சத்துக் களங்கு	275
பஞ்சலோகத் தோற்றம்	276
சருகு பித்தளையின் குணம்	278

முதல் பதிப்பின் பதிப்புரை

பழநி தேவஸ்தானம் வெளியிட்ட முதல் மூன்று ஆயிரங்களைத் தொடர்ந்து நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழாம் ஆயிரங்களை வெளியிட வேண்டும் என்பதே நோக்கமாக இப்பணியை ஆரம்பித்தோம்.

போகர் ஏழாம் ஆயிரம் வெளியான பிறகுதான் முதல் மூன்று ஆயிரங்கள் விற்பனைக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பது தெரிந்தது. உடனே துரிதமாகப் பணியாற்றி பாடல்களைப் பதம் பிரித்துச் செப்பணிட்டு முதல் மூன்று ஆயிரங்களையும் தனி நூல்களாக வெளியிடத் தொடங்கினோம்.

பிறகுதான் தெரிந்தது. யோகி இராமையா அவர்கள் உள்ளிட்ட பலர் வெளியிட்டுள்ள போகர் 7000 நூல்களில் உள்ள முதல் மூன்று ஆயிரம் நூல்களுக்கும் பழனி தேவஸ்தானம் வெளியிட்ட நூல்களுக்கும் பாடல்களில் மிகப்பெரிய வேறுபாடு உள்ளது என்பது. முதல்காண்டத்தில் உள்ள சுமார் முன்னூற்று அறுபத்தேழு பாடல்கள் மட்டுமே இரண்டு தொகுதிகளுக்கும் பொதுவாக உள்ளன. மற்ற பாடல்கள் வரிசைக்கிரமம். முறை உட்பட எல்லாமே மாறுபட்டுள்ளன.

இரண்டு தொகுதிகளிலும் பொதுவான விஷயங்களைக் கூறும் பாடல்கள் சில உள்ளன. ஆனால் இல்லாத விஷயங்களோ ஏராளமாக உள்ளன.

பல ஊர்களில் சுற்றிப் பல பேரிடம் உள்ள பழைய நூல்களை வாங்கிப் பார்த்தோம். எல்லா இடங்களிலும் யோகி ராமையா வெளியிட்டுள்ள பாடல்களைக் கொண்ட புத்தகங்களே கிடைக்கின்றன. இந்நிலையில் பழனி தேவஸ்தானம் வெளியிட்டள்ள முதல் மூன்று ஆயிரங்களைத் தொடர்ந்து மற்ற நான்கு ஆயிரங்கள் உள்ள நூல் தனியாக இருக்குமோ என்ற ஐயமும் எழுகிறது.

இதைப்பற்றி ஆராய வேண்டியது தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் வேலை எங்களைப் பொறுத்த வரையில் பழநி தேவஸ்தானம் வெளியிட்டுள்ள முதல் மூன்று ஆயிரத்தில் இல்லாத - மற்ற வெளியீடுகளில் மட்டுமே காணப்படுகின்ற - பாடல்களை விடுபட்ட பாடல்கள் என்று தனி நூலாக வெளியிடுகிறோம்.

அதேபோல் பிற்பகுதி பழநி தேவஸ்தானப் பதிப்பை ஒட்டிய நூல் ஏதேனும் கிடைத்தால் அதிலிருந்தும் விடுபட்ட பாடல்களை வெளியிடுவோம். இவ்வகையில் போகர் ஏழாயிரம் பழைய பதிப்புகளை வைத்திருப்பவர்கள் உதவ முன்வர வேண்டுகிறோம்.

எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்
பதிப்பாசிரியர்

உ

கடவுள் துணை

மஹா மகத்துவம் பொருந்திய

போக முனிவர்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

சுத்த காண்டம் - 7000

முன்றாம் காண்டம்

குருபரம்பரை வணக்கம்

திரயமாங் காண்டத்தைச் செப்பு தற்கு
 சித்தமனோன் மணித்தாயார் பாதம் போற்றி
 நிரயமாம் சிவனுடைய பாதம் போற்றி
 நித்தியராம் குருநந்தி பாதம் போற்றி
 முரயமாம் பாட்டர் திருமூல நாதர்
 முத்தியாம் பாதம் எந்தன் சிரமேல் வைத்து
 கிரயமாங் காலாங்கி பாதம் போற்றி
 கடாச்சித்த சனகாதி பதங்காப் பாமே.

2013

சனகாதி நால்வருடைப் பதத்தைப் போற்றி
 சித்தான சிவயோகி பாதம் போற்றி
 புனகாதி தட்சிணாமூர்த்தி பாதம் போற்றி
 புத்திசொன்ன தவயோகி பாதம் போற்றி
 பனகாதிப் பாடாணப் பிறப்பைத் தானும்
 பண்பெல்லாம் சொல்லிவிட்டேன் குறையைக் கேளு
 துனகாதி தொட்டி என்ற பிறப்பைக் கேளு
 சிலாகையாம் மந்தாரை மேரு தானே.

2014

தாருகாதூரன் இரத்தம் தொட்டிப் பாடாணமாயிற்று

தானென்ற மேருவான கிரஞ்ச கிரியில்
 தாருகா குரனவன் இட்ட சண்டைதன்னில்
 வேனென்ற கிரஞ்சகிரி முழையில் புக்கி
 வீரவாகு வன்தன்னை மோகம் பண்ணி

போகர் ஏழாயிரம்

கோனென்ற குமரவேள் சத்தியாலே

கிரவுஞ்ச கிரி தன்னைத்தான் துளைத்துத்
தூனென்ற தாருகாதி குரன் தன்னைச்

சத்தியடுத்துச் சத்திதனால் துணித்திட்டாரே.

2015

தொட்டிப் பாடாண மெழுகு

துணிக்கவே ரத்தமது கிரிதனிலே சிந்த

கடைக்கித்து தொட்டியென்ற பாடாண மாச்சு
பிணிக்கவே வெடியுப்புநீர்ச் சுருக்கும் இட்டு

பிலத்ததுவோர் சாரநீரில் சுருக்குப் போட்டு
பணிக்கவேதான் பால்திருதிச் சுருக்குப் போட

பணிக்கான மெழுகாகும் பரசியேமம்
கணிக்கவேதான் சரக்கெல்லாம் கட்டிப் போகும்

காயசித்தி கடிதிலாகும் கண்டு கொள்ளே.

2016

வேதாந்தம்

கண்டுகொள்ள இருட்டு ஏது இரவியே ஏது

கடுவெளியாய் என்னாளும் இருப்பது அன்றோ
விண்டுகொள்ள வெளியிற்குள் வெளியைப் பாரு

விளங்கியதோர் ஒளியுட்குள் ஒளியைப் பாரு
மண்டுகொள்ள மருட்டு ஏது ஒன்றுமில்லை

மகத்தான வெட்டவெளி மகத்தாம் போதம்
இண்டுகொள்ள ஏற்றி உண்ணும் குருவே ஆனால்

இதமறியார் சகச்சால மயமா வாரே.

2017

இயம்புறது என்ன அவர் சொல்லக் கேளு

ஏத்தமாம் வித்தையதுநான் பிரமம் என்று
உயம்பினது உலகமெலாம் பூரணம் தானென்று

உத்தமமாம் நான்முகத்தான் என்று சொல்லி
மயம்பினதும் மலைக்கிறதும் எனக்குள் என்று

மகத்தான உபதேசம் இதுதான் என்று

இயம்பினதும் செப்பினதும் இரண்டும் கண்டால்

தெளிந்ததுவாய் நின்றதுதான் பரமென்று காணே.

2018

உலக குருவும் சற்குருவும்

காணவேநற் சொல்லரிய உலக ஆசான்

கருதியவன் பணம்பறிக்க எத்துப் பண்ணி

நீணவே நெடிதாகச் சிவம் உண்டு பண்ணி

நிலையாமல் சீடனுக்குப் பிறப்பு உண்டாக்கி

மூன்றாம் காண்டம்

ஊணவே உலகமெலாம் இப்படியே போச்சு
 உக்கியந்த மாயத்தே உழன்று போனார்
 தாணவேதான் தாள்திறந்தால் அவனே ஆசான்
 சமர்த்தான குருதேடி சார்புகொள்ளே.

2019

பொய்க்குரு

சார்வுறல்தான் சொல்லறியான் உலக ஆசான்
 சமரசமாய்ப் பணம்பறிக்கச் சாங்கம் சொல்வான்
 நாவுறவே நாள்போக்கிச் செபத்தைப் பண்ணி
 ஞானியென்று பெயரிட்டுக் கொண்டு தானும்
 பாரிலேதான் சஞ்சரிப்பார் சையோ கிப்பார்
 பரிந்துகுடி கெடுப்பார்கள் பொய்யும் சொல்வார்
 ஓர்வுறவே வேடங்கள் மிகுதி பூண்பார்
 உருட்டுவார் உலகத்து ஞானி தானே.

2020

ஞானிஎன்ற பொருள் ஆறு பூரணம் ஆறு
 நாடாமல் ஒன்றிலுந்தான் திரியேன் என்பார்
 வேணிஎன்ற விழியுடைய பெண்ணைக் கண்டால்
 மிகமயங்கி அவளருகில் சரணம் செய்வார்
 தானிஎன்ற தீனியினின் சுவையைப் பார்ப்பார்
 சேர்த்திடுவான் திரவியத்தைச் செகம்பொய் என்பான்
 சாணி என்ற செடமேது நமதல்ல என்பான்
 சற்றேநோய் வந்தக்கால் உளறு வானே.

2021

உளறுவான் ஞானமென்ன வந்துபோச்சுது என்பார்
 உசந்ததோர் வாதமென்ன வாய்ப்பேச்சு என்பார்
 உளறுவார் எடுத்தோடும் குளிகை உண்டோ
 கெட்டியாய் சடமிருக்கச் சித்தி உண்டோ
 கழறுவார் யோகம்பொய் கெவுனம் பொய் என்பார்
 கைண்ட சுகமென்ன அனுபவம் என்பார்
 அளறுவார் ஆணவத்தையாம் அற்றோம் என்பார்
 அடித்துமயிர் பிடித்துமவர் அலறு வாரே.

2022

பிடித்துமே இப்படியே இவ்வுலக ஞானம்
 பேசியேதான் அனேகம்பேர் மாண்டு போனார்
 கடித்துமே கண்ட வராவர் சித்தயோகி
 கைகண்டு அறிந்தார்கள் ஞானமார்க்கம்

போகர் ஏழாயிரம்

துடிதுடித்தே நொந்தார்கள் அனேகம் கோடி
 சொக்கினவர் பூரணத்தில் அனேகம் கோடி
 உடித்ததுமே உலகத்து ஞானம் தன்னில்
 உழலாதே பிறவியினில் ஊனு வாறே.

2023

குதிரைப்பல்பாடாண உற்பத்தி
 ஊணவேதான் குதிரைப்பல் பாடாணத்தின்
 உற்பத்தி தன்னை நன்றாய் உரைக்கக் கேளு
 மூணவேதான் ராட்சசனாம் வீர சிங்கன்
 முனைந்துமேதான் சகலரையும் ஏவல் கொண்டு
 ஆணவத்தால் அடித்தேதான் குத்திக் கொன்று
 அநியாயம் மிகப்பண்ணி அதட்டிச் செய்தான்
 தோணவேதான் சிவனறிந்து வீரவாகு
 சீக்கிரத்தில் செயம்பண்ணிவா என்றாரே.

2024

வாவென்று சொல்லவுமே வீரவாகு
 வாளெடுத்து ஐந்நூறு வெள்ளஞ் சேனை
 தேவென்று சீக்கிரத்தில் வெட்டிப் போட்டு
 திறல்வீர சிங்கனையும் வெட்டிப் போட்டு
 கோவென்ற குதிரைகரி சிங்கம் யாளி
 குடல்சரிந்து ஆறுபோலே குருதி ஓட
 மாவென்ற மலையெல்லாம் பரவிப் பொங்கி
 மக்கியேதான் குதிரைப்பல் தானும் ஆச்சே.

2025

குதிரைப்பல் பாடாண மெழுகு
 ஆச்சேதான் அஞ்சமுக வண்ணத் தோடே
 அடுக்கடுக்காய் குதிரைப்பல் தோன்ற லாச்சு
 தோச்சுமேதான் இதைஎடுத்து சுண்ணம் சுத்தி
 குட்டிவெடியுப்பு நீர்ச் சுருக்குப்போடு
 தாச்சுமேதான் சாரநீர்ச் சுருக்குப் போடு
 சைலமா உதகத்தைச் சுருக்குப் போடு
 பாச்சுதேபால் துருதி சுருக்குப் போடு
 பாங்கான மெழுகாகும் நூற்றுக்கு ஒன்றே.

2026

மெழுகுக்குள் குதம்விடு கட்டிப் போகும்
 மிடுக்கான சரக்கெல்லாம் கட்டிப் போகும்
 நழுக்குள்ள வீரமது மயன மாகும்
 நாடியதோர் சாதிலிங்கம் வெண்ணை ஆகும்

மூன்றாம் காண்டம்

தளுக்குள்ள சாரமது மெழுகும் ஆகும்
 தளுக்கான நாகத்தின் புகையே போகும்
 கழுக்குள்ள கல்லுப்புக் கட்டிக்கொண்டு
 கவசமிட்டு வாட்டினாலே களங்க தாமே.

2027

களங்கமான கல்லுப்பால் சித்தி யாகும்
 கடிதான சத்தெல்லாம் சவளை யாகும்
 வளங்கான சரக்கினுட ஊரல் போக்கும்
 மாசற்ற நவலோகம் மடிந்து போகும்
 புளங்கான காயத்தில் ஊறி நின்ற
 புளிப்பெண்ணெய்ச் சுண்ணமாகப் பொருமிப் போகும்
 விளங்கான கல்லுப்பு மெழுகி னாலே
 வியனான சரக்கெல்லாம் மெழுகு தானே.

2028

யோகம் கூறல்

மெழுகான வெளியுள்ளுள் ரேகை பாரு
 விதமறிந்து சுழிக்குள்ளே வன்னி பாரு
 கழுகான கால்கொம்பில் நாத விந்தை
 காட்சியாயே அகற்றவிடம் நின்று பாரு
 ஒழுங்கான ஒளிக்குள்ளே ஒளியைப்பாரு
 உன்னதமாய் ஒளிகடந்து வெளியைப் பாரு
 தழுக்கான தவமேது உருளை ஏது
 தள்ளியிதை மேல்நோக்கித் தாக்கிப் பாரே.

2029

தாக்கியதை உண்கிறது யாருமைந்தா
 தனித்து நின்ற மனமல்லோ மணித்தா யாகி
 பாக்கியே மாயமென்ற பசுபாசந் தீர்த்து
 பதியினுள்ளே சாதகமாய் பரிந்து சேர்ப்பான்
 தேக்கியேதான் நாள்தோறும் செபித்தும் துதித்தும்
 சிற்சொருப மாம்சத்திகொண்டு நோக்க
 நீக்கியேதான் அந்நியமாய் நில்லாள் ஆத்தாள்
 நிசமாக அவரவர்க்கு முன்நிற் பாளே.

2030

முன்நின்ற பூரணியே அகண்ட ரூபி
 மிக்கசச்சி தானந்த வெள்ளத் தாயே
 பின்னின்ற பேய்ப்பிள்ளை பெற்றிட் டப்பின்
 பேச்சுண்டோ பிரித்து உனக்கு சொல்லத்தானும்

போகர் ஏழாயிரம்

உன்னின்ற வெளிமுதலாய் வாயு வன்னி
 உருவெடுத்து உதித்த நீரே பூமிஎன்றும்
 மன்னின்ற மாயம் என்றும் கருவி என்றும்
 வாசனையாம் ஆசைஎன்ற வலையிட் டாயே.

2031

வலையிட்டு நீஎன்றும் நான்என்றும் எண்ணி
 மாயமான பிறவிஉனக்கு ஆச்சுது என்றாய்
 தலையிட்டுத் தாய்என்றும் பிள்ளை என்றும்
 சகலமும் நீ யாகியல்லோ சம்சாரியாகும்
 கலையிட்ட வித்தென்றும் காயே என்றும்
 கட்டையாம் மரம்போலே பிறவி யாச்சு
 மலையிட்டு மறையினுட அந்தம் நின்றோர்
 மறித்துமேதான் ஒருநாளும் பிறவார் தாமே.

2032

மறியாமல் காயத்தை வேட்பார் கோடி
 மறுபடியும் பிறவாமல் வேட்பார் கோடி
 திரியாமல் குளிகைஇட்டு ஆட வேட்பார் கோடி
 செந்தூர மதியமிர்தம் வேட்பார் கோடி
 பிரியாமல் சையோகம் வேட்பார் கோடி
 பிரட்டுவித்தை பெரியவித்தை என்பார் கோடி
 நரியாமல் ஆசைவித்தை வேட்பார் கோடி
 நாட்டம்போல் அவரவர்க்குக் கொடுத்தாய் தாயே.

2033

தாயேநீ அவரவர்க்கு முன்பாய் நின்று
 தங்கியபின் நல்வினை தீ வினையு மானாய்
 ஆயேநீ உனைப்போற்ற பிறப்பே கோடி
 அனந்தவரை எடுத்தல்லோ பணியக் கிடும்
 நியேதான் ஆட்கொண்டாய் அருளி னாலே
 நிச்சயமாய் பிறவியை வேரறுக்க வில்லை
 மாயேதான் மோகத்தில் காமஞ் சேர்ந்து
 மயங்கினவர் வத்துவினால் தியங்கி னாரே.

2034

தியங்கினோர்தான் சத்திதனின் சையோ கத்தால்
 தியக்கமொடு மயக்கத்தால் வரவு தப்பி
 மயங்கினவர் மயக்கமிஞ்சி வாந்தி யாகி
 வடிவுகண்ட பெண்ணின் மோகத்தால் கெட்டார்

மூன்றாம் காண்டம்

தயங்கினார் தாம் சுற்றிநின்ற தாயைப் போல்
தவ்வியே தான் கரணமென்ற ஆலிங் கனத்தால்
முயங்கினார் தாம் முத்தியென்ற பெண்மோ கத்தில்
மோட்சத்துக் கேதுவில்லா மூடர் தானே.

2035

மூடர்தான் வாமியென்றால் தோடம் மெத்த
முத்தான இருடிசித்தர் வாமியாச்சு
சீடரான சிவயோகி வாமி யாச்சு
தேசிகராம் பஞ்சகர்த்தான் சுவாமி யாச்சு
நாடர்ஞா னிசத்தான வாமி யாச்சு
நாதாந்தி வேதாந்தி வாமி யாச்சு
வேடந்தான் வாமியென்றால் பாவ மெய்தும்
ஈகைதான் பசுவென்ற நாமந் தானே.

2036

நாமந்தான் உன்தனையே போற்ற வல்லார்
நளினமாம் வத்துவிற்குச் சாபம் போக்கி
வாமந்தான் மாதுருகா நியாசம் பண்ணி
வத்துவிற்குச் சந்திராதி கலையை ஊட்டி
ஆமந்தான் பாத்திரத்துள் சித்துப் பண்ணி
அசையாமல் சமாதியிலே இருந்து கொண்டு
சாபந்தான் போனபின்பு பரத்தில் உன்னி
தனித்திருப்பார் சிவயோகி சித்தர் தானே.

2037

சித்தருக்கும் வாதிக்கும் பூசை சொன்னேன்
சிவயோகி இருடிகட்கு எடுத்த பூசை
மத்தருக்கும் மவுனிக்கும் எடுத்த பூசை
மறையோர்க்கும் சைவருக்கும் எடுத்த பூசை
பத்தருக்கும் முத்தருக்கும் எடுத்த பூசை
பாலையாம் காயசித்திக்கு எடுத்த பூசை
பித்தருக்குப் பூசைவிதி சொல்ல லாகா
பொருந்தியேதான் சொன்னவர்க்கு நரகம் காணே.

2038

சங்குபாடாண உற்பத்தி

காணவேதான் சங்குப்பா டாணந் தானும்
கலந்தெங்கே உற்பத்தி என்றால் கேளு
தாணவேதான் சரவணமாம் பொய்கை தன்னில்
சங்கரனார் மைந்தனவர் அறுமு கந்தான்

போகர் ஏழாயிரம்

ஊணவேதான் சிவனுடைய பிரகா சத்தை
 உற்றுமே தான் வருணனொடு வாயுதானும்
 ஈணவேதான் எடுத்துவந்து இருமூன் நிதழில்
 ஏற்றமாய்த் தான் வைத்திட்டார் எழிலாய்த் தானே. 2039

பராசரரிஷி சாபம் பெற்றது
 தானான சிவனுமையும் வந்து பார்த்து
 மகிழ்வுமிகத் தானடைந்து ஆவலோடே
 நானான வயிரத்தால் சங்கு வைத்து
 நளிமான முலைப்பாலைக் கறந்து போட்டுத்
 தேனான துளிமுலைப்பால் திவலை தன்னைத்
 தெரித்திடவே சலந்தன்னில் மலையில் சிந்த
 பானான பராசரராம் இருடி தன்னை
 பாரமடு தனில் மச்சமாக என்றாரே. 2040

என்றவரே சாபமிட்டார் பூர்வீகத்தில்
 உறிந்ததுளி சலந்தன்னில் மச்ச வாயில்
 மீண்டுமேதான் விழுந்திடவும் சாபம் நீங்கி
 முன்போலே இருடியாகி மோட்ச மானார்
 மண்டுமதே மலைதன்னில் திவலை தானும்
 வைரத்தின் சங்கினின்று விழுந்தாலே
 தன்றுமே சங்குமா பாடாண மாச்சு
 தாயாரின் கைத்திவலை தன்னில் தானே. 2041

பிறவி சங்குபாடாணக் குணம்
 திவலையினால் ஆகின்ற சங்கு நஞ்சு
 சிறாமல் பச்சையிலே வேதையாகும்
 கவலையினால் மனது சற்றும் காணோட்டாது
 கற்பாந்த காலத்தில் மாளொட்டாது
 புவலையினால் வச்சிரத்தின் ஒளியாம் காயம்
 பொடிபண்ணி வீசமெடை பாலில் உண்ணு
 சவலையது போகாது தளுக்காம் மேனி
 சந்திரனோ சூரியனோ என்பார் தானே. 2042

காணாத பொருள் எல்லாம் பராபரைக்கே
 கருவான கருத்து எல்லாம் கண்டு சொன்னார்
 ஏணாத பராபரைதான் மக்கட்குச் சொன்னார்
 ஏழுலட்சம் விரிவாச்சு எடுத்த பேர்க்கு

மூன்றாம் காண்டம்

ஊணாத இருடிசித்தர் யோகி எல்லாம்
உகந்துவந்தே சேர்ந்தமட்டும் பாடினார்கள்
பூணாத கருவை எல்லாம் பார்க்கப் பார்க்க
பொருள்வேறு வெவ்வேறு கருவு மாச்சே.

2043

கருவிலேதான் வெவ்வேறு சுவரோ கோடி
கண்டதிலே இணங்கோடி காட்சி கோடி
குருவிலேகண் ணமொடுசெந் தூரங் கோடி
கொடிதான செயநீரோ புகைநீர் கோடி
இருவினிலே கரையுமில்லை இலக்க மில்லை
ஏத்தமதாம் நாதாக்கள் சொன்ன நூலே
திருவினிலே சுடுநீச்சு நிலைகா ணாது
செப்பார்கள் உட்கருவை மறைத்தார் பாரே.
நூல்மறைப்புத் தெரியாமற் போனால்
வேதை தலைகீழாகும்

2044

மறைப்பான நூலினுட வர்மம் பார்த்து
வகைவகையாய்ச் சுட்டாலும் கருக்காணாது
தறைப்பான தலைகாணில் கால்தான் காணா
சாத்திரங்கள் பண்ணிவைத்த சதியாம் மார்க்கம்
அறைப்பான மலைஎய்தும் அம்பைப் போலே
அருகாக வைத்திலரே வல்லோர் தானும்
கறைப்பான வழியில்லாக் காடு தன்னில்
கண்கட்டி விட்டதொரு கதைபோலாச்சு

2045

கதையாகும் விட்டிடமும் தெரியா தாகும்
கருதப்பில் வேதை ஒன்றும் காணா தாகும்
கதையாக கட்டினமும் சூட்ச மில்லை
சுட்டதொரு களங்குக்கு மட்டு மில்லை
வதையாக அலைக்கழிந்து வாதம் காணார்
மாட்டுகிற கருஇது என்று வகைசொல் லார்கள்
அதையாக ஆச்சு தென்பார் செம்பி லிட்டு
அதட்டித்தான் ஊதிடவே அகன்று போமே.

2046

கௌரிப்பாடாண உற்பத்தி
அகன்றதுவோர் கௌரிதோற்றம் சொல்வேன் கேளு
அம்மன்தான் சிவனருகே வந்து நின்று
தகன்றநளி தக்கனுக்கு மகள் நானல்லோ
தகப்பன்தான் வேணும் என்று தாயார் சொல்ல

போகர் ஏழாயிரம்

விகன்றதுவோர் அகோரமுகம் தானு மாக
 மிகுந்தகோ பாக்கினியில் வீர பத்திரர்
 புகன்றதோர் பிறக்கலுமே சிவன்தான் அப்போ
 போநீயே தக்கனையே கொல்லென் றாரே.

2047

பார்வதி தோற்றம்

என்றமொழி கேட்டதுமே வீர பத்திரர்
 எடுத்ததுமே ஆயுதங்கள் எல்லாம் கொண்டு
 வன்மொழி வேட்டக்கனைத்தான் வாளால் வீசி
 மலையரையன் மகளாகப் பிறவும் என்ன
 சென்றமொழி சிரியநற் கிரியின் உள்ளே
 திறமான மலை அரையன் மகளா கத்தான்
 தன்றமொழி தாமரையின் இதழுக் குள்ளே
 தரிக்கவுமே மலையரையன் கண்டிட் டானே.

2048

மலையரையன் தான்எடுத்துக் கண்ணில் ஒத்தி
 மனைவிஅவள் தன்கையில்தான் கொடுத்திட்டானே
 மலையரையன் மகளாக வளர்த்திட் டானே
 மங்கை என்னும் பருவத்தில் சிவனார் வந்து
 மலையரையன் மகளாரை மணமே செய்ய
 மறையோதும் பெரியோனாய் வேடங் கொண்டு
 மலையரையன் மகளாரை உளஞ்சோதித்து
 மாசற்ற திருமேனி காட்டி னாரே.

2049

காட்டிடவே சோதிமின்னல் ஒளி போலாச்சு
 கண்டதுமே விகாரத்தால் அப்பால் ஏக
 மூட்டிடவே ருதுவாச்சு க்ரோணி தந்தான்
 மீறியேதான் மலைதனிலே தெரித்து வீழ்
 பாட்டிடவே பரிதியினின் கிரணத் தாலே
 பட்டவிட மெல்லாமே கௌரி யாச்சு
 தாட்டிடவே கன்னிருது வான தாலே
 தனதிமய கௌரியென்ற நாம மாச்சு.

2050

கௌரிப்பாடாண மெழுரு
 ஆச்சென்ற கௌரியைத்தான் சுத்தி பண்ணி
 ஆதிவெடி உப்புநீர்க் சுருக்குப் போடு
 தாச்சென்ற சாரநீர்ச் சுருக்குப் போடு
 தயங்காமல் மாவுதகச் சுருக்குப் போடு

தீச்சென்ற திராவகத்தால் சுருக்குப் போடு
 திரும்பவுந்தான் பால் துருதி சுருக்குப் போடு
 மூச்சென்ற மெழுகாகும் ஆயிரத்தி லொன்று
 மூட்டிடவே நவலோகம் ஏழ்ந் தானே.

2051

கௌரி மெழுகால் 64 பாடாணமும், 120 உபரசமும்
 கட்டும் : சத்துகளுமாகும்.

ஏமமதே ஆச்சது என்று எண்ண வேண்டாம்
 இம்மெழுகால் அறுபத்து நாலும் கட்டும்
 ஓமமே உபரசங்கள் நூற்றிருபதும்
 உருகியேதான் ஈயம்போல் சத்து மாகும்
 தூமமே சரக்குகளை எல்லாம் கட்டும்
 சுயமான லவணங்கள் கட்டிப் போகும்
 சேமமாக வைத்தெடுத்த செல்வம் போலே
 சீக்கிரத்தில் சித்தியுமாம் தெளிந்து கொள்ளே.

2052

கொள்ளவுமே வல்லோர்கள் சொன்ன நூல்தான்
 கோடியுண்டு சூத்திரத்தை மறைத்து வைத்துத்
 தள்ளவே வெகுவான சாத்திரத்தைச் சொன்னார்
 தனியான கருப்போக்கும் குருவும் மறைத்து
 வள்ளவேதான் சுத்தரச வாதி யானால்
 வரிசையாய்த்தான் இனங்கண்டு சேர்த்துக் கொள்வான்
 துள்ளவேதான் வெட்டவெளி யாகத் தானும்
 சொன்னதொரு பாஎல்லாம் சிக்குந் தானே.

2053

சிக்காகப் பாட்டென்ற மூலநாதர்
 செப்பியதோர் மந்திரந்தான் திருகல் மெத்த
 பிக்காக பொருள் மறைத்துச் சொன்னார் என்று
 பொருளோடே ஆறும்ஏழும் காண்டம் சொன்னேன்
 தித்தாகச் சொன்னாக்கால் சித்தர் தாமும்
 திகைப்பார்கள் என்றெண்ணி கறந்த படியாய்
 பத்தாகப் பழுப்பதற்கு வெள்ளைப் பாட்டாய்
 பாடினேனே பலபேரும் பிழைக்கத் தானே.

2054

பிழைக்கவுமே எழுகாண்டப் பொருளோடு அருளும்
 பிரித்ததுமே ஒவ்வொன்றாய்ப் புகழ்ந்து சொன்னேன்
 தழைக்கவேதான் சரக்கெல்லாம் வைப்புச் சொன்னேன்
 தைலவகை களங்குமுதல் சுண்ண மார்க்கம்

போகர் ஏழாயிரம்

புழைக்கவுமே செயநீரும் சத்து மார்க்கம்
 குருக்கிடைச் சிராவணமும் புதை நீரோடு
 உழைக்கவேதான் செயரசமும் பால ரசமும்
 உண்மையாக உலகோர்க்கே உரைச் செய்தேனே. 2055

துத்தப் பாடாணத் தோற்றம்

உரைசெய்த துத்தபாடாணத் தன்னை
 உரைத்திடவே உற்பத்தி இனத்தைக் கேளு
 மறைசெய்த மயூரகிரி பருவ தத்தில்
 மாசற்ற ரவிபட்டுப் பொங்கி நீற்றுப்
 பறைசெய்த பலகைபோலே அடுக்கடுக்காய்
 பாடாணம் மலைச்சந்து தனில் உற்பத்தி
 குறைசெய்து குளிகையிட்டு எடுத்து வந்தால்
 கொடுஞ்சுருக்கு பரிசிக்க ஏம மாமே. 2056

பிறவித் துத்தப் பாடாணப் பண்பு

பரிசிக்க நவலோகம் ஏம மாகும்
 படுமுன்னே குதமிட்டு அலிபோல் ஆகும்
 தரிசிக்கில் முக்திஉண்டு மோட்சம் உண்டு
 கணத்திலே தான் காயசித்தி தீர்க்கமாகும்
 குருசிக்கில் குருகோடி சுண்ணாங் கோடி
 குளிகையிதில் செய்தாக்கால கொடிய சுருக்கு
 விரிசிக்கில் ஆயிரத்தின் மேலே யோடும்
 விடுபட்ட யானை தன்னை இதிலே கட்டே. 2057

கட்டியேதான் கைக்குள்ளாய்க் சொன்ன தெல்லாம்
 கருத்தாகச் சொன்னாரே மூல நாதர்
 வெட்டித்தான் இப்படியோ என்றும் சொல்லி
 விதம் பிரித்துச் சொன்னார்கள் இல்லை இல்லை
 பெட்டியிலே வைத்தனம் வகையாகக் கணக்காய்ச்
 சொன்னேன்
 பட்டியபை களிலே வைத்த பொருள் போலே
 பாடினேன் பலபேர்க்கும் உதவி தானே. 2058

மூன்றாம் காண்டம்

பலன்றுகப் பாடாணத் தோற்றம்
 உதவியாகப் பலன்றுகமாம் பாடாணத்தை
 உத்தங்கே உற்பத்தி எங்கே என்று
 விதவியாய் விந்தமகா பர்வ தந்தான்
 மேன்மையாக இருக்கின்ற பக்கு வத்தில்
 வதவியாக நாரதரும் வந்து நின்று
 பார்த்துமேதான் பர்வதத்தைப் பருப்ப மாக
 நிதவியாய் நீயிருந்த பலந்தான் என்ன
 நினைத்ததொரு உந்தனையே மதிக்கி லாரே.

2059

மதித்துமேதான் மகாமேரு பர்வ தத்தை
 வானவர்கள் கின்னரர்கள் கிம்பர் சித்தர்
 துதித்துமேதான் சந்திரகு ரியர்கள் தாமும்
 தோத்தரித்து என்னேரம் தொழுது போற்ற
 உதித்துமே உன்னைஒருவர் சிந்திப்ப தில்லை
 ஊமைபோல் இருந்துவிட்டார் என்று சொல்லிக்
 குதித்துமேதான் நாரதரும் கூறிப் போனார்
 குறைவந்து நெஞ்சதனில் கோப மாச்சே.

2060

விந்தகிரியின் கர்வத்தை அகத்தியர் அடக்கியது

கோபமாக வளர்ந்தோங்கி முகடு மட்டும்
 குடதிசைக்கே போகாமல் சந்தி ராதி
 சோபமாக வழிமறித்துக் கொண்டு நிற்க
 சுருதிமறை வேதியர்கள் வானோர் எல்லாம்
 தாபமாக சிவனருகே முறையிட் டார்கள்
 தாட்சியாக விந்தகிரி தன்னால் என்றும்
 ஆபமாக அகத்தியரைத் தாம் அழைத்து
 அடக்கிடுவாய் நீயென்று சிவன் சொன்னாரே.

2061

சொன்னமொழி தப்பாமல் அகத்தி யர்தான்
 துடுக்குதான் செய்வானே என்று சொல்லி
 கன்னமொழி கைதன்னையே வைத்து அழுத்திக்
 கட்டையாகத் தான் அமுந்தித் தாழ்ந்து போச்சு
 முன்னமொழி முன்போல இருக்க என்று
 மோட்சந்தான் அருளுமையா என்று கேட்க
 அன்னமொழி முன்போலே ஆவாய் என்று
 அகத்தியரும் அப்பாலே ஏகி னாரே.

2062

போகர் ஏழாயிரம்

அப்பாலே போனபின்பு நடுக்கந் தீர்ந்து
 அழன்றதுவோர் வேர்எழும்பி இளக்க மாகி
 இப்பால்தான் அழுந்தினதால் கையி னாலே
 இருந்திடந்தான் அங்கங்கே பலன்று கமாச்சு
 தப்பாமல் குளிகையிட்டு எடுத்து வந்து
 சுருக்காக மூன்றுநாளுட் கொண்டா யானால்
 முப்பால்தான் அகத்தியர்போல் சிரஞ்சீவி யாகி
 மூவுலகும் சஞ்சரித்துத் திரிய லாமே.

2063

பலன்றுக பாடாண வேதை

ஆமென்ற பலன்றுகம்பச் சையில் வேதை
 அகத்தியர்கை படப்பலன் றுகமே ஆச்சு
 தாமென்ற அகத்தியுட பழுப்புச் சாற்றில்
 தனில் உறைத்துப் பலன்று கம்நவலோ கத்தில்
 வேமென்ற தகடடித்து மேலே பூசி
 வெய்யிலிலே போட்டிடவே ஏம மாகும்
 தாமென்ற தாமிரத்தில் வேதை யாகும்
 சொல்லரிது பலன்றுகந் தன்னைத் தானே.

2064

பலன்றுகந் தன்னுடைய மாற்றைக் கேளு
 பாங்கான அறுபத்து நாலு மாற்று
 திலன்றுகஞ் சித்தருக்கும் யோகிக்கும் ஆகும்
 செகச்சால மனிதனுக்குப் பத்து காணும்
 நிலன்றுக இருடியர்க்கு நூறு காணும்
 நிலையினிற்கும் பெரியோர்க்கு இருபத் தைந்து
 கலன்றுக்குக் காமாதி கண்டான் ஆனால்
 கண்கெட்டுச் செவிடாகிக் கலங்கு வானே.

2065

கலங்காமல் ஒன்றாகக் கண்ட பேர்கள்
 காட்சியேதான் மெய்ஞ்ஞானக் காட்சி யாகும்
 நலங்காமல் இரண்டாகக் கண்டது என்ன
 நாட்டியேதான் யோகத்தில் இருக்கும் பேர்கள்
 நிலங்காமல் நின்றது என்ன குணமாம் நேர்மை
 நிறைந்துபதஞ் சற்கருவே சொல்ல வேணும்
 விலங்காமல் வெல்வது என்ன ஐம்பு லனைத்தான்
 வேதாந்த அந்தமென்ற விளக்கம் பாரே.

2066

மூன்றாம் காண்டம்

வேதாந்தம்

விளக்கமாய் நோக்குவதே எவ்வா றென்றால்
 வேதாந்த நுட்பத்தை விரைந்து கேளு
 புளக்கமாய்ப்பு ருவமைய மேல்மூலம் நின்று
 புகழாகக்கீழ் மூலக்குண் டலியைப் பாரு
 களக்கமாய் நடுமூலக் கண்டம் பாரு
 கலங்காமல் எட்டினுட கருவும் காணும்
 துளக்கமாய்த் துவாதசத்தின் மேலே பாரு
 தொடர்ந்து நூல் போட்டதொரு ஏணியாமே.

2067

ஆமென்ற வெளிகடக்க அகண்ட வீதி
 அதிகமேதான் இவை எல்லாம் மனதுண்டானால்
 ஒமென்ற ஒளிகடக்க அந்த போதம்
 உன்னியேதான் எட்டிப்பார் அதுவும் பேசும்
 நேமென்ற நிலைகடக்க முப்பாழ் தாண்டி
 நிலைத்துமேதான் ஏறுபவன் குளிகை ஞானி
 மோமென்ற வெளிகடக்க ஒன்று மில்லை
 முச்சில்லை பேச்சில்லை முழுநோக் கில்லை.

2068

நோக்கான பெண் இவள்தான் பிரபஞ் சமேயாம்
 நொடிக்குள் உண்டாக் கித்தானே அழிப்பாள் பாரு
 ஆக்கான படைத்து அழிக்க யாரால் ஆகும்
 ஆதியான ஆத்தாள்தான் மணியா லாகும்
 தேக்காகப் படைப்பிக்க யாரால் ஆகும்
 செகசத்தி என்றது ஒரு தாயால் ஆகும்
 வீக்கான விடுகிறது யாரால் ஆகும்
 வேதாந்த உன் மணியால் ஆகும் தானே.

2069

காந்த பாடாணத் தோற்றம்

காணவேதான் காந்தபா டாணம் தன்னைக்
 கருமை நிறம் வாயுகாலன் சனிய னாகும்
 பூணவேதான் புருவத்தில் சிவன்தான் தானும்
 பெரியமகா மேருவுக்குத் தென்மேற் காக
 மாணவேதான் மலையடியில் இருடி தேவி
 மகத்தான பேர்கண்டு அவர்கள் முன்போய்
 தாணவேதான் டவமாடிப் பதத்தைக் காட்டச்
 சர்ப்பந்தான் அசைவற்று விடங்கக் கிற்றே

2070

கக்கியதோர் விடந்தானும் கல்லில் வீழ்ந்து
 கதிரோன்தான் ஒளிபடக்காந் தப்பா டாணம்
 திக்கியதோர் ஆதிமூர்த்தி சொருப மாசும்
 சேந்தநவ லோகம் எல்லாம் தீனியாகும்
 மக்கியதோர் குதத்தைக் சுழற்றிக் கொண்டு
 மணிபோலே நின்றாடும் கரியி னுள்ளே
 சொக்கியதோர் குருக்கோடி சுன்னங் கோடி
 சுருதிமுடிந் திடம் போலே சித்தி யாமே.

2071

புத்தி கூறல்

சித்தியாம் குருபதத்தைக் காப்பாய் நித்தம்
 திறமாக வகை எல்லாம் காட்டு வார்பார்
 பத்தியாய்க் குருவின்மேல் பற்று வைத்தால்
 பரிவாகக் கண்முன்னே இருந்தா யானால்
 முத்தியாம் செகமாதிலட்சி யத்தைக் காட்டி
 முப்பாழின் வெளிகடக்கக் குளிகை ஈவார்
 புத்தியாய் அண்டமென்ற தமரி லோட
 பொருள்காட்டி இப்படித்தான் என்பார் காணே.

2072

காணேவேதான் நிர்மலத்தில் இதுதான் என்பார்
 காய்சித்தி கோடியுகம் இருக்கச் செய்வார்
 நாணவேதான் ஞானத்தின் நிலையைச் சொல்வார்
 நளிளமாக மனஞ் சென்றால் ஏக மேகம்
 தோணவேதான் சோதியுட வரையைச் சொல்வார்
 சூட்சமாக சுருக்கியேவே தாந்தம் சொல்வார்
 தாணவேதான் சாத்திரங்கள் எல்லாம் கீழாம்
 தருக்கலாமே சித்தருட பெருக்கந் தானே.

2073

பெருக்கவேதான் உலகத்து யோக ஞானி
 பிலத்ததுவோர் கடினம் மெத்த ஏதுஎன்றக்கால்
 தருக்கவேதான் நோயாலே சடம் இளைத்து
 தாட்சியாக லட்சியத்தைத் தரிக்கொட்டாது
 உருக்கவேதான் ஊணென்றால் எண்ணம் போலாம்
 உற்றதோர்வ றுமைவந்தால் ஊணொட் டாது
 தருக்கவேதான் உலகத்து ஞானம் தானும்
 தனிக்கோடி பேரினிலே ஒருவன் தானே.

2074

மூன்றாம் காண்டம்

கோடியிலே ஒருவன்தான் ஞானி யாகும்
 கூர்ந்துமே பார் இலட்சத்தில் ஒருவன் சித்தன்
 நாடியிலே ஏமசித்தி யானால் மைந்தா
 நலமான யோகசித்தி ஞான சித்தி
 வாடியிலே மலைதோறும் நாதர் சித்தர்
 வைத்திட்ட முதலான நூலோ சித்தி
 ஆடியிலே வாதசித்தி யான பேர்கள்
 ஆச்சுதேதாம் நவகோடி சித்தர் தானே.

2075

நவகோடி ஆச்சுதய்யா சித்தர் என்பார்
 நாடியபேர் எத்தனையோ எண்ணக் கூடா
 புலகோடி உலகத்தைப் போலே ரெட்டி
 பூமிஎல்லாம் சித்தர்மயம் மெத்த ஆச்சு
 திவகோடி உலகத்தார் சேரச் சேர
 சித்தர்மயம் மெத்தவாய் வளர்ந்து போச்சு
 உலகோடி உலகத்தில் மூல வர்க்கம்
 உகாந்தமாய் மலைதோறும் மெத்த ஆச்சே.

2076

மெத்தவேதான் உண்டானால் உலகோர் போல
 மிகுந்துமேதான் நிர்விகற்பத் துறைந்தோர் கோடி
 பெத்ததோ என்றாக்கால் பெண்ணுறவே யல்ல
 பேரின்ப ஞானத்தில் பிலக்கும் பந்து
 பத்தவே என்றாக்கால் பெத்துறவோ அல்ல
 பாய்ந்துமேதான் ஒருநொடியில் குளிகை இட்டோர்
 உத்தவே உறவென்றால்லங் கணமே அல்ல
 உன்னிநின்ற வாசியுட உறவு தானே.

2077

உலககுரு ஞானம்

உறவென்ற உறவுக்குள் சேர்ந்தா லல்லோ
 உகந்துமேதான் விகற்பங்கள் சாரொட் டார்கள்
 துறவென்ற தலமாறும் சூட்டு வார்கள்
 துரிதமாங் குருபதத்தில் ஊட்டு வார்கள்
 மறவென்ற மதியமிர்தம் பூட்டு வார்கள்
 மகத்தான வித்தைஎல்லாம் தெரிவிப் பார்கள்
 கறவென்ற கடந்தபொருள் இதுதான் என்று
 காட்டுபவர். குளிகையிட்டு ஓட்டு வாரே.

2078

போகர் ஏழாயிரம்

ஒட்டுவார்தான் உலகத்தார் பார்த்தா ரானால்
 உயர்ந்தமரத் தேறிபூங்கொம் பெல்லாந் தேடி
 பாட்டுவார்தான் அத்தமென்ற பழத்தைக் கண்டு
 பருகின தால்தனக்கொக்கும் உலக போகம்
 கூட்டுவார்தாம் குருசொல்லத் தெரிந்தா னானால்
 கொடியான புருவமையக் கொம்பில் நின்று
 பூட்டுவார்தாம் பட்சியைப்போல் பழம்பு சிப்பார்
 புத்தியாய்தான் கேசரியாம் முத்திக் காட்டே.

2079

முத்தியான சித்தரென்றால் முத்த னாக்கி
 முனிந்துமேதான் காயசித்தி பண்ணி வைப்பார்
 சித்தியாக மதியழகும் கெகன வீதி
 சுற்றவேதான் அண்டமெல்லாம் சோடி செய்வார்
 நித்தியமா நிற்விகற்ப யுகமும் நிற்க
 நேரான பிரம்மன் ஈறா முடிவு காண
 உத்தியாக மனக்கயிற்றால் வாசி தன்னை
 மகத்தான கேசரத்தில் மருவு வாரே.

2080

இலிங்க பாடாணத் தோற்றம்

மருவுகின்ற லிங்கமாபா டாணந் தானும்
 வண்மையான உற்பத்தி எங்கே என்றால்
 திருவுகின்ற சிவன் தானும் மூப்பு ரத்தைச்
 சினந்தெரிக்க வெந்துமேதான் ளரிந்து போச்சு
 உருகின்ற ருத்திரமூஞ் சப்போ தானார்
 உயர்ந்தநெற்றிக் கண்ணினாலே பொாரியை வீசி
 நருவுகின்ற ரசகந்தி நிலத்தே வீழ
 நடுங்கியேதான் லயமா கிலிங்க மாச்சே.

2081

லிங்கமென்னும் பாடாணம் மேருக் கீழால்
 லபித்துரசு கெந்தியுமே கட்டி யாகி
 வங்கத்து மலை அடியில் அண்டிக் கொண்டு
 மலைதோறும் லிங்கப்பா டாண மாச்சு
 பங்கமான பச்சையிலே தொடவே பொன்னாம்
 பணவெடைதான் பாலினிலே கொண்டா யானால்
 முங்கமான முருக்கம்பு போலாந் தேகம்
 முனிந்துமேதான் இதைத்தேடி உண்டி டாயே.

2082

ஞானயோகம் கூறல்

உண்டிடவே கேசரந்தான் சரமாய்க் காணும்
 உயர்ந்ததுவோர் அண்டமெல்லாம் கைக்குள்ளாகும்
 அண்டிடவே கேசரந்தான் பறவை போலே
 அடியேது மேலேது சித்தருக்கு
 கிண்டிடவே கேசரந்தான் விசும்பாம் அன்றோ
 கிளறியேதான் இதனாலே ஐந்து வாச்சு
 பண்டிடவே கேசரத்தில் சஞ்ச ரித்தால்
 பாங்கான ரசவாதி சித்தன் தானே.

2083

ரசவாதம் வந்ததினால் கீர்த்தி என்ன
 நலமான வாசியென்ற யோகம் வேணும்
 நிசவாதம் வந்ததனால் கீர்த்தி என்ன
 நிலையான ஞானத்தில் நிலைக்க வேணும்
 கெசவாதம் ஏமசித்தி யானால் என்ன
 ககனத்தில் அண்டமெல்லாம் சுற்ற வேணும்
 துசவாதம் சுன்னவித்தை வந்தால் என்ன
 சுற்றியேமேல் ஏழும் கீழ் ஏழும் பாரே.

2084

குறிப்புவாதிகள்

பார்த்திடுவார் நன்மையுற்ற வாதி யானால்
 பாடாண்டி வாதிக்குப் பூர்வப் பற்றாய்
 சேர்த்திடுவான் பெண்ணோடே மாயைக்கூட்டி
 சிந்தித்தே மோகிப்பான் வியப்பான் கோடி
 எர்த்திடுவான் இருவினையின் பாசஞ் சிக்கி
 எழுந்துமேதான் சுழலுகின்ற பொறியே சுற்றிக்
 காத்திடுவான் சோற்றிற்குத் தேற மாட்டான்
 கடைகெட்டுத் தான் திரிவான் வாதி தானே.

2085

வாதிகள்தான் இப்படியே கெட்டுப் போனார்
 மகத்தான உலகமெல்லாம் ஊழ் லாஞ்சு
 ஞாதிகள்தான் ஞானமென்ற சாங்கம் போச்சு
 நாடிஒன்றில் நில்லாமல் மனம்பேய் ஆச்சு
 கேதிகள்தான் உலகவா சனையில் கூடி
 கெட்டார்கள் கிரியையிலே உழன்றார் கோடி
 சாதிகள்தான் சரியையிலே நின்று உழைத்து
 தயங்குகின்ற கானலைப்போல் தியங்கி னாரே.

2086

தியங்கினர்தாம் மாயத்தே லோகத் தோர்கள்
 சினந்துவிட்டது அதனாலேயே மனம் பேயாச்சு
 உயங்கினார்கித் தர்கள்தான் கும்பத் துள்ளே
 உன்னவேதான் சித்தரென்ற நாம மாச்சு
 நியங்கினார்தாம் இருடியெல்லாம் விகற்பத் துள்ளே
 நிசமாக குளிகையிட்டு ஓடினார்கள்
 தயங்கினார்தாம் மெய்ஞ்ஞானி அகண்டத் துள்ளே
 நயந்துரைத்த விடமதுதான் உயர்த்தி தானே.

2087

உரைத்தவிடம் உயர்த்தியென்ன தாழ்த்தி யென்ன
 ஒருமைதான் கைநீச்சு ஒருவர் தெப்பம்
 இறைத்தவிடம் பின்னொருவர் ஓட வேற்றம்
 எப்படிப்போம் எவண்கரை இறங்கச் சேர்க்கும்
 மறைத்தவிடம் என்ன வென்றால் மனம் உயர்த்தி
 மாட்டுறதும் ஓட்டுறதும் மனதி னாலே
 முறைத்தவிடம் மும்முறையைப் பாராமல் கேட்டு
 மூச்சான வாய்ப்பேச்சால் முனிந்தார் பாரே.

2088

முனிந்துமேயே நீங்களுந்தான் உலகு சென்று
 முயற்சியேதான் படுகுழியாம் பாழாம் மாய்கை
 வினிந்துமே சூழ்ந்துதென்றால் விவேகம் போச்சு
 மேன்மையாம் பஞ்சிலிட்ட தீப்போ லாச்சு
 துணித்துமேதான் சொன்னாலும் செவிகே ளாது
 துத்தியேதான் அரவுகடித் தலைக்குள் ஏறி
 மனிந்துமேதான் மலையேறும் சித்த ரோடே
 மார்க்கவழி வித்தை எல்லாம் வருகுந் தானே.

2089

சரக்காண்ட பாடாணத் தோற்றம்
 வருகின்ற சரக்காண்ட பாடா ணந்தான்
 மார்க்கமதாம் உற்பத்தி சொல்லக் கேளு
 பருகுகின்ற பாண்டவர்கள் யுத்தம் தன்னில்
 பதினாலாம் நாள் தன்னில் சபதம் வந்து
 தருகின்ற சயத்திரதன் தலை அறுத்து
 தரியாமல் வாயுவாதி ரத்தி னாலே
 கருகின்ற அருச்சுனன் தன் கணைக ளாலே
 காண்டபம் தனில்தொடுத்து காசி தன்னில்
 நிருகின்ற சிந்துபதி செப்த்தில் நிற்கில்
 சிரசைத்தான் கையில்விழ போட்டி ட் டானே.

2090

போட்டிடவே சிந்துபதி நிலத்தில் இட்டான்
 பொடியாகச் சிரம் வெடித்து மடிந்து போனான்
 தீட்டிடவே சிவன்கொடுத்த பாணத் தாலே
 சிரமறுத்து சரங்கொண்டு போன தாலே
 மாட்டிடவே சிரமறுத்து குருதி சிந்த
 மலைதோறும் திவலைபட்டு ரவியி னாலே
 தூட்டிடவே காய்ந்ததுபா டாணம் ஆச்சு
 திறமான சரத்துநின்று சிந்தித் தானே.

2091

சரத்திநின்று திவலைசிந்தி வில்லால் எய்யச்
 சாங்கமாக வந்துசரக் காண்ட மாச்சு
 தரத்தினின்ற சரக்காண்ட பாடா ணந்தான்
 சாங்கமாக மலைதோறும் மிகுதி உண்டு
 பரத்தினின்ற பாடாணம் சிவப்பு வெள்ளை
 பண்பாக அம்புபோலே வீழ்ந் திருக்கும்
 புரத்தினின்ற காண்டபந் தனை ஒப்பாகும்
 பொன்பிறந்த கற்பகமாம் விருட்சந் தானே.

2092

தானென்ற பாடாணந் தனை எடுத்து
 தங்கத்தின் மேல் தடவிப் புடத்தைப் போட
 ஆனென்ற அலரிப்பூப் போலே ஆகும்
 ஆயிரத்தில் ஒன்றிடவே அம்ப தாகும்
 வேனென்ற காயசித்தி மிடுக்கு மாகும்
 மீறியதோர் சுவாசத்தை உள் அடக்கும்
 தேனென்ற மொழியுடைய சிவகா மித்தாய்
 சொன்னபடி சொல்லிலிட்டேன் சூட்சி யாமே.

2093

சூட்சியான பாடாணம் அனாதி வித்தை
 சிவனுடைய கணையாலே வந்த தாது
 ஆட்சியான எண் விதலட் சுமியாய் நின்று
 ஆடியேதான் கூத்தானால் அகிலம் எல்லாம்
 மீட்சியான செகச்சாலம் இவளுக் குள்ளே
 மூன்றுலகம் எல்லாந்தான் மிரட்ட லாகும்
 தாட்சியால் முகடிவந்து மூண்டா யானால்
 சலிப்பெய்தி மூதேவி வறுமை தானே.

2094

தடுமாற்றவாதி இலக்கணம்

மூதேவி முன்னிற்கில் உலக வாதி

முனிந்துமேதான் சுட்டாலும் ஒன்றும் இல்லை
சீதேவி சிறுமையினால் சுட்ட லைந்தால்

செப்புகிற குருவேணும் குருமுன் வேணும்

பூதேவி பொறுமையுற்ற சாந்தி வேணும்

பிரியாமல் சிவயோகம் பூட்ட வேணும்

நீதேவி நிருமையினால் ஞானம் வேணும்

நிலைக்குமது வாதத்தான் நேராய்க் காணே.

2095

காணவேதான் ஆணவத்தில் சுடுவார் கோடி

கைமுறை தான் கேட்பதுஏனோ என்பார் கோடி

ஆணவேதான் அடவியிலே அலைவார் கோடி

அரைப்பார்கள் சாறுவிட்டு ளரிப்பார் கோடி

தோணவேதான் குருக்கானோம் என்பார் கோடி

சூட்டுகிற வரிசையினில் சுழன்றோர் கோடி

வீணவேதான் மொழிகேட்டு சுடுவார் கோடி

விரண்டுமேதான் கெட்டதிந்த திறந்தான் காணே.

2096

காணவேதான் நிறையப்பேர் காரஞ் சாரம்

கண்டுமேதான் தெரிந்துகொண்டேன் சிக்கிற்று என்று

பாணவேதான் பாடினதே பாட்டைப் பார்த்துப்

பரிந்துமேதான் ஒன்றோடே ஒன்றைச் சேர்த்துத்

தோணவேதான் கட்டவில்லை தப்பிற்று என்று

சூட்சுமிது அல்ல என்று பின்னே தேடி

ஊணவேதான் உன்னிமறு படியும் தேடி

ஊரினோடு உலகம் எல்லாம் அலைகின்றாரே.

2097

உலைந்துமே இவ்வுலகத்தில் வாத மில்லை

உத்தசெம்பு பொன்னாமோ பொய்தான் என்பார்

தொலைந்துமே வினைதொலைந்தால் சிக்கும் என்பார்

சொன்னாக்கால் சூட்சம் எல்லாம் வாதம் என்பார்

குலைந்துமேதான் கருவினாலே தானே எண்ணி

கூட்டியே குறுக்குவழி யாக ஒன்றை

அலைந்துமேதான் கணங்கன் போல் அனேகம் பேர்கள்

அழன்று அழன்று பார்த்துமேதான் அலைகின்றாரே.

2098

பார்த்துமே உலகத்தே வாதமில்லை என்பார்
 பழுக்குமோ நவலோகமது ஒன்றாய்த் தானும்
 ஊற்றுமேதான் ஊதுவார் ஒருகாகம் காணார்
 உறைத்ததோர் வெகு நெருப்பில் ஓடிற்று என்பார்
 பூத்துமேதான் புடம் போட்டு ஆறொட் டாமல்
 பொட்டேனவே தான் எடுத்து புட்டுப் பார்த்து
 நேற்றுமே இப்படித் தான் இருக்க வில்லை
 நெருப்பிலிட்டுப் பார்த்தவுடன் புகைந்து போமே. 2099

புகைந்துபோமே குருசொல்லா வாதம் எல்லாம்
 பேராத சாத்திரத்தைப் பேணிப் பார்த்து
 வகைந்தும்தான் நூலினுட வர்மம் எல்லாம்
 வகையோடே ஆசான்தன் வர்மம் கெட்டு
 விசைந்தும்தான் வழியோடே பார்த்து நீயும்
 விவேகமாகச் செய்யாமல் விழலாய்ச் செய்வான்
 நகைந்துமேதான் காமப்பால் வித்தை தன்னை
 நாடினவன் நாய்கடித்த எலும்பு மாமே. 2100

தாளகத்தின் உற்பத்தி

ஆமென்ற தாளகத்தின் பிறவி கேளு
 ஆத்தாள் தான் தேவகங்கை தன்னில் தானும்
 வாமென்ற மண்ணெடுத்து தாளம் போலே
 வகையாகப் பிடித்துமே தான் தாளங்கொட்டி
 ஒமென்ற புவர்லோகத்து எறிந்து போட
 உருண்டுமேலே கந்தகந் தான் விளையும் பூமி
 தானென்ற தனுக்குள்ளே வீழ்கத்தானும்
 தாளகந்தான் உற்பத்தி யான வாரே. 2101

தாளக வேறுபாடு

உற்பத்தித் தாளகத்தில் இரண்டே உண்டு
 உயர்பத்திரப் பிண்டித் தாளகம் தான்
 புற்பத்தி பிறப்பு இதழ் இதழாக நிற்கும்
 பெரிதான சத்துண்டு ஈய முண்டு
 விற்பத்திப் பிண்டித் தாளகத்தைக் கேளு
 விளங்கத் தான் நில்லாமல் அற்ப சத்தாய்
 கற்பத்தில் கட்டியாய்க் கனகமாய்த் தோணும்
 கருமசந்தான மெத்தவுண்டு கருதி யாடே. 2102

போகர் ஏழாயிரம்

கருதியேநீ தாளகந் தான் பலத்தை வாங்கி
 கற்சண்ணச் சீலையிலே சுருட்டி வைத்து
 திருகியேதான் கீழ்மேலும் கல்லை வைத்து
 சீலையிலே பிடித்துமேவெந் நீரில் முக்கு
 பருதியே இருபத்துமூன்று முறை துவைக்க
 பாடாண ஊறெல்லாம் கழன்று போகும்
 துருதியே வெடியுப்புநீர்ச் சுருக்குப் போடு
 துடியான சாரநீரில் சுருக்குப்போடே.

2103

தாளகச் சத்து

சுருக்கிடுவாய் மகாஉதக சலத்தாலே தான்
 துடியான திராவகமும் சுருக்குப் போடு
 முறுக்கிடுவாய் பால்துருதி சுருக்குப் போடு
 முன்னுற்றுக்கு ஒன்றிடவே மாற்று மாசும்
 உருக்கிடுவாய் உபரசங்கள் ஈய மாசும்
 உத்தமமாம் தங்கமது குருவு மாசும்
 முறுக்கிடுவாய் மலைக்கல்லில் எல்லாம் ஈயம்
 மனோன்மணியாம் தாளகத்தின் ஆட்டு தானே.

2104

அறிவுரை கூறல்

ஆட்டான வாதமெல்லாம் ஏதாலாச்சு
 ஆதியாம் ரசத்தையே வேதிக்க வேணும்
 பூட்டான போதமெல்லாம் ஏதா லாச்சு
 பிறனாமல் மனதையல்லோ செயிக்க வேணும்
 வேட்டான வேதாந்தம் பார்த்தால் என்ன
 வேதாந்த சாரத்தில் சார வேணும்
 நாட்டான நாதமென்றால் ஏதுக் காச்சு
 நாதாந்த யோகத்தில் நாடில் நன்றே.

2105

வேதாந்தக் கருத்து

நாடினால் நல்வினையும் தீவினை களில்லை
 நானுமில்லை நீயுமில்லை நடனம் பார்த்தால்
 ஊடினால்தான் ஒன்றுமில்லை இரண்டு மில்லை
 உறைந்திட்டால் உன்னுகிற மனமு மில்லை
 மூடினாலே வாயுமில்லை முக்கு மில்லை
 முயன்றதுவோர் பரிசுமில்லை சத்த மில்லை
 பாடினால்தான் பண்டுமில்லை பழக்க மில்லை
 பராபரமாம் ஞானமது பலிக்கும் நேரே.

2106

நேராக இந்தமுறை பார்க்க வென்றால்
 நித்தியமாம் குருபதத்தில் காத்தி ருந்து
 சீராகக் குருசொல்ல துறையைக் காணும்
 சுட்டாக்கால் ஒன்றுமில்லை தோடம் மெத்த
 தூரான கருக்கண்டால் முடியும் சுண்ணம்
 சூட்சந்தான் ஆசான் தான் சொல்ல வேணும்
 காராகக் கருக்கண்டால் தொட்ட தாகும்
 காட்டாட்டால் கருச்சொன்ன நூலைப் பாரே.

2107

பாரென்றன் நூல்தன்னில் மனதை உன்னி
 பலப்பலவாம் பரிநாமம் வெளியாய்ப் போகும்
 பேரென்றே அலையாதே நூலில் லாட்டால்
 பொருந்தியே தான் குருபதத்தில் தொண்டுபண்ணு
 சீரெந்தன் மனமகிழ்ந்தால் குரு தான் சொல்வார்
 திரிந்துவிட்டால் நாய்போலே சூட்சம் சொல்வார்
 ஆருமெந்தன் அலைந்ததினால் வாதம் ஆமோ
 அறியலாமே காப்புமுதல் கடையும் பாரே.

2108

பாருமேநீர் வாதிகிட்டே காத்தி ருந்து
 பாங்கையெல்லாம் பார்த்திருந்தேன் என்று சுட்டு
 ஆருமேதான் சரக்கெல்லாம் மணலில் போட்டு
 ஆகாமல் சுட்டெரித்து பணம்போச் சென்று
 சேருமேதான் சேர்த்துவைத்தால் சொத்துக் காகும்
 செலவழிந்து போச்சுதென்று விசார மாகி
 வாருமேதான் வாதமது கடிது என்றும்
 மகத்தான யோகிக்காம் என்பார் தானே.

2109

ஆமென்றே சொன்னாக்கால் ஆங்கண் சொல்வார்
 அரிதாகும் நிழலைப்போல் காத்தால் சொல்வார்
 நேமென்றே பொய்ச்சொல்வார் நிலைத்த வாதி
 நிறைநிறையாய் நினைவதனை சோதிப்பார் பார்
 தோமென்ற சொற்பேச்சுப் பொய்யாய்ப் போனால்
 துப்பிடுவாய் அவன்முகத்தில் சுணங்க வாதி
 ஓமென்ற ஒருமொழிதான் நிசவாதிக்கு
 ஒருகாலும் அவர்பதத்தை மறந்தி டாதே.

2110

மறந்திடாதே அவர்பதத்தில் வணங்கிக் காரு
 மரத்ததிலே வேதைஒன்றும் கேட்க வேண்டாம்
 பறந்திடாமல் தொண்டுபண்ணித் திரியும் நாளில்
 பக்குவந்தான் செய்திடுவார் பார்த்துக் கொள்ளு
 இறந்திடாதே உழுதுதான் உழைத்தால் அல்லோ
 அல்லார்க்கும் சீவனமாம் என்னா ஞந்தான்
 கரந்திடாமல் குருபதத்தைக் காத்தா லல்லோ
 களங்கோடு குருமுறைகள் காட்டு வாரே.

2111

மனோசிலைத் தோற்றம்
 முறையான மனோசிலை உற்பத்தி கேளு
 முதல்வர்தான் மன்மதனை ளரித்துப் போட்டார்
 பிறையான ரதிதேவி சிவயோ கத்தில்
 பிரண்டுமே தான் சாம்பலிலே அலறும் போது
 குறையான குங்குமத்தின் பொடியும் மஞ்சள்
 குலுங்கியமும் போதுதாள கத்தின் பூமி
 துறையாக விழுந்திடத்தன் தனத்தில் தானே
 தரித்திட்டு மனோசிலை உற்பத்தி யாச்சே.

2112

மனோசிலை சத்துதனைத் தாளகச் சத்துபோல் செய்க

உற்பத்தி மனோசிலையில் மூன்றே உண்டு
 உருட்சியான செயமாங்கி என்பது ஒன்று
 நற்பத்திர தாங்கிஎன்பது ஒன்று மாகும்
 நலமான பீ தவர்ணீ என்பது மூன்றாம்
 முற்பத்திர செயமாங்கி முக்கோணந் தான்
 முனிந்தபசுந்தே சிகப்பா இருக்குங் காணும்
 கற்பத்திர தாங்கிஎன்ப ததுவும் தானும்
 கனிந்த ரத்த வர்ணமாய் இருக்கும் தானே.

2113

இருக்குமேதான் பீதவர்ணீ சுத்தி யானால்
 ஏத்தமாக செம்புநிறம் கருஞ்சி வப்பாம்
 பருக்குமேதான் காரீய பற்ப மாக்கும்
 பாங்கான தாளகம்போல் பத்தம் பண்ணி
 பெருக்கவேதான் நவலோகத் திட்டா யானால்
 பேரான மாத்ததுவும் உயர்த்தி மெத்த
 தருக்குமேதான் காயசித்தி கணத்தி லாமே
 சதூர்யுகமும் வாதசித்தி ஆடலாமே.

2114

வேதாந்தங் கூறல்

வாதசித்தி என்றாக்கால் எளிதல்ல காணும்
 மகத்தான எடுத்தசடம் தவத்தால் எய்தும்
 குதசித்தி கண்டாக்கால் காய சித்தி
 சுத்தியாம்தான் யோகசித்தி எட்டு மாகும்
 நாதசித்தி கண்டாக்கால் ஞான சித்தி
 நாடியேதான் மனஞ்செயிக்கும் குளிகை யாகும்
 போதசித்தி கண்டாக் கால் வினைகள் ஏகும்
 பொருளில்லை என்றாக்கால் புலம்பு வானே.

2115

புலம்பினாலே தான்வருமோ மகத்தாம் சித்தி
 பிரித்தந்த நூல்பார்த்தும் பொருளோ காணார்
 அலம்பினால்தான் வேதாந்த நூலைப் பாரு
 அமிர்தமான யோகத்தில் அண்டிப் பாரு
 உளம்பினால் ஒண்டிப்பார்வெட்ட வெளியாகும்
 ஒதுக்காகச் சொல்லவில்லை மறைப்போ இல்லை
 திளம்பினால்தான் ஒருவேதை கணத்தி லாடும்
 சிக்கினால்நீர் நுனிமட்டும் தொடர்ந்து போமே.

2116

தொடராமல் போவதுதான் எதினால் என்றால்
 துரிதமாய் ஆயிபதம் துதிக்காத் தாலே
 அடராமல் போவதுதான் எதனால் என்றால்
 ஆசைஎன்ற மாயத்தில் அழுத்தி னோர்க்குப்
 படராமல் போவது தான் எதனால் என்றால்
 பலப்பலவாம் வேதாந்தம் பாராதாலே
 இடராமல் போவதுதான் எதனால் என்றால்
 ஏற்றமான யோகசித்தி எய்யார் காணே.

2117

சித்திஇல்லா மூடர் ஒரு கோடா கோடி
 சீரறிந்து பாராத கசடர் கோடி
 புத்தியில்லா புகழ்பூணா மூடர் கோடி
 பூசவிட்டுத் திரிகிறதோர் வீணர் கோடி
 பத்தியில்லா ஞானமெங்கே என்பார் கோடி
 பார்த்துமேதான் பூணாமல் பிறகென் பார்கள்
 சத்தியில்லாச் சாங்கமென்றும் பார்ப்பார் கோடி
 தரியாமல் போதத்தைப் பாரார் பாரே.

2118

போகர் ஏழாயிரம்

பாராமல் ஞானத்தில் என்ன தேகம்
 பசுமத்தில் பாசத்தில் கணமே தானும்
 சேராமல் கண்மூடிப் போதம் பார்த்து
 சிவமுற்றும் உறுதிஎல்லாம் அறுந்து போச்சு
 கூறாமல் மாயத்தில் மனதைக் தட்டி
 புகுந்து அல்லோ பார்க்க உன்னி நற்பிறப்பு
 தாராமல் உண்டு உடுத்தி சையோகித்து
 சடமான சென்மத்தை தள்ளா காதே.

2119

தள்ளவேதா னாகாது நற்சென் மத்தைத்
 தவம்செய்து அனேகநாள் எடுத்த சென்மம்
 தள்ளவேதா னாகாது ஞானம் புக்கு
 சடத்தோடே மூன்றுலகம் சாதித் தாடு
 தள்ளவேதா னாகாது அதனால் பிறவி
 சமர்த்தாக ஞானத்தில் தனித்து உன்னி
 தள்ளவே ஆகாதுகாய சித்தி பண்ணு
 தவறாமல் யோகத்தைக் கண்டு தேறே.

2120

உண்ணவேதான் என்றாக்கால் உண்ணப் போமோ
 உகந்துமோ ஏகவிட்டு உறையத் தன்னால் உண்ணும்
 தெண்ணவேதான் மனமொன்றில் தேறப்போமோ
 செகச்சால மொழிந்தாக்கால் தேறலாகும்
 அண்ணவேதாம் ஆங்காரம் மாறலாமோ
 ஆணவந்தான் அற்றாக்கால் கர்வம்போகும்
 மண்ணவேதான் மனமாறில் மாறு வானோ
 மாயத்தால் பாசமெல்லாம் மாறுந்தானே.

2121

தானென்ற பாசமற்றால் பிரம ஞானம்
 தனியான பதியில்நில் பரம போகம்
 நேனென்ற நேசமற்றால் நிர்விகற்பம்
 நினைவழிந்தால் நிராதார மான தாகும்
 நானென்று அற்றதல்லோ குணத்தின் வீதி
 நல்வினைத் தீவினை இரண்டும் நாச மாகும்
 கோனென்ற குருவானோர் குருட்டை நீக்கி
 கூடல்கண் டகுறிபோல் கூர்ந்து பாரே.

2122

காணவேநீ எல்லாந்தான் கண்டு தேறி
 கலங்காமல் லட்சியத்தைக் கருதி யுன்னி
 ஊணவேதான் உண்டு உடுத்ததெல்லாம் பொய்யாம்
 ஒன்றுமில்லை வெட்டவெளி யொக்கும் ஒக்கும்
 பூணவேபி றவிவந்து வாய்க்கா மல்தான்
 பிடுங்கிடவே ஆதாரம் புக்கி ஏறு
 மூணவேமொண் டிறைக்குமே கசலம் போலே
 முனைக்குமே பிறவி என்ற பிறப்பு தானே.

2123

பிறவியைத்தான் முளையிலேயே பிடுங்கிப் போடு
 பிலத்துமேதான் வேருணில் பிடுங்கப் போகா
 மறவியைத்தான் மழைதன்னில் படர்ந்த கூற்றை
 வாசனைதான் வந்துகூற்றி மாயம் எய்தும்
 துறவியைத்தான் பெண்மாய்கைச் சுற்றிக் கொள்ளும்
 சுருக்காக முலைபார்ப்பார் தளுக்கைப் பார்ப்பார்
 பிறவியைத்தான் பாசத்தால் மரிக்க நன்றோ
 பாங்கான ஞானத்தில் பரிந்து கூடே.

2124

ஒளபலப் பாடாணத் தோற்றம்

பரிந்துதான் ஒளபல பாடாணந் தானும்
 பாங்காக உற்பத்தி எங்கே என்றால்
 திரிந்துமே திரிபுரத்தில் தகனம் பண்ணும்
 சிவன்தானும் திருவாலங் காட்டின் முன்னே
 பரிந்துமேதான் மாலீலா விலாச மாகி
 பாண்டவ நாட்டியமாகி வாது தன்னால்
 வரிந்துவட வாக்கினிபோல் கொடூரக் காளி
 வாதுக்குச் சிவனோட ஆடினாளே.

2125

ஆடியதோர் ஆட்டை எல்லாம் சிவன்தான் பார்த்து
 ஆலமரந் தான்கீழே விகவ ரூபம்
 வாடியதோர் வலது பதம் தரையில் ஊன்றி
 மாசற்ற இது பதம் உயரத் தூக்கி
 நாடியதோர் நடனந்தான் பண்ணப் பட்ட
 நடனத்தை அனைவோரும் தரிசித் தார்கள்
 கூடினதோர் மகிழ்ச்சிமிகத் தான் அடைந்து
 கூற்பாடு கொடூரகா ளியைத்தான் கேளே.

2126

காளிமிக வெட்கமது தான் அடைந்து
 கடிந்துமே பிரளயகால அக்கினியே போலே
 கூளித்தாயும் பெருமூச்சை வெளியே காட்டி
 கோபமாய்த்தான் ஒளபலமாய் ருதுவாய்ப் போனாள்
 குளியம்மை ஆலகால நஞ்சைப் போலே
 சுரந்துமேதான் மலையடியில் பரந்து போச்சு
 வெளியான ஒளபலத்தில் வந்த தாலே
 வெட்கியேதான் மலைதோறும் படிந்து போச்சு. 2127

ஒளபலம் பாடாணத்தின் செய்கைகள்

படிந்துமேதான் ஒளபலப் பாடாண மாச்சு
 பத்திரமா காளியின்தன் ருதுதான் னாலே
 கடிந்துமேதான் கறுப்பு என்றும் சிவப்பே என்றும்
 கனத்துமேதான் மெமுகூர்ந்து அவிழ்த மாசும்
 திடிந்துமதை சிவப்புக்குள் திலதம் பண்ணி
 சென்னிதன்னில் வைத்துமதை இட்டுச் சென்றால்
 இடிந்துமேதான் இரும்பான கதவுஎல் லாம்தான்
 எற்றினாலே திறந்துபோகும் கண்டு கொள்ளே. 2128

திறந்துபோகும் கறுப்பேதான் செம்பில் வேதை
 திறமாக ஆயிரத்திற்கு ஒன்றே போதும்
 கறந்துபோகும் எள்ளளவு பாலில் உண்ணு
 கற்பாந்த காலம் எல்லாம் ஈண்டுஉண்டாகும்
 இறந்துபோகும் இளமைஎல்லாம் மீண்டுஉண் டாகும்
 ஏற்றமாகும் என்னாளும் பாலை யாவான்
 பறந்துபோகும் ககனமதில் அண்டம் எல்லாம்
 பாரேழும் சுற்றியேதான் திரிய லாமே. 2129

திரிவார்கள் நாதாக்கள் இருடி சித்தர்
 சேர்ந்துமேதான் நீங்கள் எங்கே காணப் போறீர்
 பிரிவார்கள் இனங்கண்டு சேர்ந்து ஆடில்
 பிசகாகிப் போகாது யுகாந்த கல்பம்
 அறிவார்கள் மணியாலே அகண்ட வீதி
 அசக்கினாலே அசையாது விட்பால் நீளும்
 பரிவார்கள் இகழ்ச்சி எல்லாம் நீக்கிப்போட்டு
 பரிமான போதத்தில் இருந்து வாழே. 2130

வாழ்ந்தாக்கால் சிவயோகி சித்த னாகும்
 வாழாட்டால் கடைகெட்ட நாய தாகும்
 ஆழ்ந்தாக்கால் ஆக்கினியால் உண்ணும் உண்ணும்
 அப்பவேதான் சீவன் உடல் விட்டுப் போனால்
 தாழ்ந்தாக்கால் பின்னும் இந்த சடம் உண்டாமோ
 தருக்கியேதான் நில்லாமல் புக்கி ஏறு
 மாழ்ந்தாக்கால் வாக்குதன்னால் மனது தன்னால்
 மகத்தான பூரணத்தில் மருவிடாயே.

2131

மருவியே காண என்றால் சிவனைப்பூசி
 மகத்தான ஐந்தெழுத்தை மவுன மோது
 உருவியே தான் காண என்றால் வாமம் நில்லு
 உச்சரித்து வஸ்துவுடன் சுற்றிக் கொள்ளு
 மருவியே காண என்றாய் ஞானவழி கூடு
 பாங்காகத் தலங்கண்டு சிவத்தில் நின்று
 நருவியேகாண என்றால் பார்த்துண்ணு வாசி
 நலக்கமாக விட்டாக்கால் ஞானம் நீச்சே.

2132

ஞானந்தான் நீச்சென்று அருள்தான் செய்து
 நாதாந்த நிர்க்குணமே மகனே கேளு
 மோனந்தான் நாலுவண்ண நீச்சர் கண்டோம்
 முயற்சியாக வாதவித்தை ஆடி னார்கள்
 ஈனந்தான் சொன்னாரே என்ன மாயம்
 இகழ்ச்சியாய்ச் சொல்லிடுமோ வேதம் தானும்
 ஆனந்தான் வாச்சென்று சொல்லு வார்கள்
 அவருடைய கிரிகையெல்லாம் அறிந்து கொள்ளே.

2133

கிரிகையெல்லாம் பார்மைந்தா பொதுவாம் பூசை
 கேட்டதுமே வாமமவன் கூடச் செய்வான்
 மரிகையிலே மறிந்துசென்று வாசி பார்ப்பான்
 மனமுவந்து ஞானத்தின் வழியில் செல்வான்
 இரிகையிலே இதைவிட்டால் பின்னொன்று எண்ணான்
 ஏழையான பொய்வாதி ஒன்றுமில்லை
 சுருகையிலே சிரங்குகொண்டு வறுமை கொண்டு
 சுத்தியேதான் ரசதோடம் மாளு வானே.

2134

சிவன் விந்தாகிய தூதத்தைக் கட்டவேண்டுமேயொழிய
சுடக்கூடாது சுட்டால் நரகமெய்தும்

மாளாமல் இருக்க என்றால் சொல்லக்கேளு
மகத்தான குதமென்ன சிவனின் விந்து
கேளாமல் இதைச் சுட்டால் நரகம் எய்தும்
கெட்டியாய் இதைக்கட்ட சொர்க்கம் எய்தும்
தூளாமல் கெந்தியது பரைக்கு நாதம்
சுட்டாக்கால் ரவிகோடி நரகம் காணும்
வேளாமல் உபசரங்கள் கார சாரம்

வெந்தாக்கால் கடைத்தேறான் துரோகி தானே. 2135

தானாக இதையறிந்து வல்லோர் எல்லாம்
சமர்த்தான குருசொல்ல அறிந்து செய்வான்
ஏனாக இல்லாட்டால் நூலின் செய்வான்
இடும்பாகச் செய்யார்கள் நல்லோர் கண்டாய்
வானாக வஸ்துவண்டு உரிமையைக் கேட்பார்
வல்லமையாம் சிவயோகி இருடி சித்தர்
தானாக சோம்பால் உண்டு பார்ப்பார்
சத்தான ரசவாதம் சித்தி யாமே.

2136

சாலாங்கப் பாடாணத் தோற்றம்
சித்தியான சாலாங்க பாடா ணந்தான்

சிறப்பாக உற்பத்தி சொல்லக் கேளு
உத்தியாக தேவேந்திரன் ஆயு தத்தால்
மலையெல்லாம் சிறகறிந்து வீசிப்போட
மத்தியான மைநாகப் பருவ தம்தான்

மகத்தான கீழ்க்கடலில் தான்இருந்து
பத்தியாக பறந்துமேல் கடலில் தானும்

பயந்தொளிக்கில் வியர்வையும்தான் பரத்த தன்றே. 2137

பரந்துமேதான் மலைதோறும் நிலத்தின் கீழே

பட்டவிடம் சூரியனின் கிரணம் தங்க
கரந்துமேகாய்ந் துதான்பூமி மலைகள் தோறும்
கபடியாய்சா லாங்கப்பா டாண மாச்சு
துறந்துமேதான் இதை எடுத்துச் சுருக்குப் போடு

செம்பான நவலோகத்து ஈத்தாயானால்
சுறந்துமேதான் பத்தரைதான் ஆணிக் கொக்கும்
குட்சத்தில் காயசித்தி யாகும் பாரே.

2138

அம்பாளைப் பூசிக்க வாத முதல் கற்பம் வரை சொல்வாள்

பார்க்கவெல்லாம் சித்திக்கும் சிவயோ கிக்கும்
பரிவாக காயசித்தி பண்ணி னோர்க்கும்
மார்க்கவே மனோன்மணியாம் சத்திக் குத்தான்
மனதானால் மார்க்கத்தில் வாதம் ஈவாள்
சேர்க்கவேதான் சிவயோக வழியும் சொல்வாள்
சுற்றுதற்கு குளிகைதந்தும் ஆடச் சொல்வாள்
மூர்க்கவேதான் ஞானவழி இதுதான் என்பாள்
முத்திக்கு வித்தான சித்துத் தாயே.

2139

தாயான பராபரியை நித்தம் போற்றி
சத்தையாக முத்திபத்தி வேணும் என்றால்
சேயான சிவன்தனை எப்பொழுதும் போற்றி
செகமெல்லாம் சுற்றுதற்கே ஆசையானால்
தீயான மேனியில்குண் டலியைப் பாரு
தீயதைப்போல் பளிச்சென்று சிறந்தே ஒங்கும்
ஓயாத திசைநாதம் குருவைக் காணும்
உயர்ந்தேதான் மதியமிர்தம் உண்டிடாயே.

2140

மதியமிர்தம் உண்டாக்கால் சித்தி ஆகும்
மாசற்ற பொற்சிலைபோல் தேகம் ஆகும்
புதியமிர்தம் உள்ளவரை பனிரெண்டு ஆண்டு
பாங்காக இருக்கையிலாம் ஞான சித்தி
துதியமிர்தம் தென்கடலும் வடக்கும் காணும்
சிறந்தமகா மேருவுக்கு வடக்கே போகும்
நதியமிர்தம் உண்டவனே ஞான சித்தன்
நாட்டினால் சித்தரோடு யோகி யாமே.

2141

யோகிஎன்றும் சித்தர் என்றும் வாதி என்றும்
உரைக்கிறதோர் மகிமைவந்த உறுதி கேளு
பாகியென்ற சிவன்விந்தைக் கட்டி னாலே
பதிவான மூவருக்கும் கீர்த்தி யாச்சு
நேதியென்ற புத்தர் என்றும் முத்தர் என்றும்
நேரான அவர்களுக்கு வாத சித்தி
போகிபுத்த சமணர் என்றும் வேறே என்றும்
போற்றியே ஆயியைத்தான் பூசிப் பாரே.

2142

ஆயியைத்தான் பூசிப்பார் கோடி சித்தர்
 அகமான பொற்புவால் யோகி யாவார்
 ஆயியைத்தான் போற்றியேவா சிப்பார் அப்பா
 அனுதினமும் மெய்ஞானி யோகம் செய்வார்
 மாயையைத்தான் தோத்தரித்து ஆயிப் பாலை
 மகிழ்ந்துகொண் டலகிரியின் கண்டத் தேத்து
 மாயையைத்தான் சோடசமாம் உபசா ரத்தாலே
 வருந்தவேதான் வாதசித்தி ஈவாள் தானே.

2143

வாதசித்தி வந்திடவே பூசை பண்ணி
 மனதைச்சுத் தசைதன்னி யமாகப் பாரு
 நீதசுத்தி முக்குணமே தூயது என்று
 நிறைந்ததோர் அகண்டபரி பூரணம்தான்
 குதசித்தி வரவேணும் தாயே என்று
 தோத்தரிக்க வா என்பான் மணிபூந் தாயை
 போதசித்தி மனங்கூடிச் சென்றே ஏறு

பிறவி அற்றுப் பூரணத்தில் சாரு வாயே.
 கர்ப்பரிப் பாடாணத் தோற்றம்

2144

சாரவேதான் கர்ப்பரிப்பா டாணந் தானும்
 சாங்கமான உற்பத்தி தன்னைக் கேளு
 மூரவேதான் முன்னாளில் முப்பு ரத்தை
 முனிந்துமேதான் சிவன்தானும் ளிக்கும் போது
 மாரவே மகாமேரு பருவ தத்தை
 வளைத்து மேதான் வாசகியை நாணி ஏற்றி
 ஆரவேதான் அரியைத்தான் கருவி யாக்கி
 அரன்தானும் எய்யவே அவ் அம்பு பட்டுப்
 பாரவேமுப் புரந்தானே பட்டுத் தீயாய்ப்
 பற்றியேன் ளரிந்துமேவெண்ணீறாய்ப் போச்சே.

2145

போச்சென்ற மகாமேரு கிரிவில் லாகி
 பினாகமான பணி என்ற பேரு மாச்சு
 கேச்சென்ற கிரியில் நின்றுதூணி சிந்த
 கெட்டியாக மலைகளிலே வீழ்ந்த போது
 மாச்சென்ற மலைவெதும்பிப் புழுக்க மாகி
 மகத்தான கர்ப்பரிப்பா டாண மாச்சு
 பாச்சென்ற பசுமஞ்சள் நிறமு மாகப்
 பாரமாகக் கட்டியாக இருக்கும் பாரே

2146

இருக்குமேக ருத்தவன்தன் வில்ல தாலே
 ஏற்றமான காப்பரிப்பா டாணம் ஆச்சு
 பருக்குமேதான் பச்சையிலே தூம வேதை
 பணவெடைதான் பாலில் உண்ணும் பால னாவாய்
 சொருக்குமேக லேபித்தால் சரக்கெல் லாம்சாம்
 சேர்ந்துமேதான் கல்லாகும் குதம் தானும்
 அருக்கெல்லாம் உபரசங்கள் எல்லாம் செம்பாம்
 சாற்றரிது இதன்வேதை தரிக் கூடாதே.

2147

கூடாத கர்ப்பரிப்பா டாணத் தாலே
 குறுக்கினாலே அந்நூற்றில் எட்டு மாற்று
 பாடாத பாதையிதில் கோடா கோடி
 பாங்கை எல்லாம் சொல்லுதற்கு என்னால் கூடாது
 ஆடாத தங்கமது செம்பு மாகும்
 தாக்கினாலே கொடுஞ்சுருக்கு ஏம்ச் செம்பு
 வாடாத மலையினின்று படிந்த தாலே
 மகத்தான உயர்த்தியாக வாதம் ஆச்சே.

2148

வாதத்தில் சுறுக்குப்பா டாண வித்தை
 வகையிதற்குப் பெருமைவந்த வீறாப்பு என்ன
 போதத்தில் சிவனோடு தேவி தானும்
 பேராங்க ணபூதக்குங் கிலியத் தேவர்
 ஆதத்தில் இருடிசித்தர் முனிவர் சீலர்
 அசுரயட்ச ராட்சதசு ரர்க ளோடு
 சாதத்தில் சந்திரகு ரியகோள் நாள்கள்
 தரித்திருந்த படியாலே வீறாப் பாச்சே.

2149

வீறான நாதமது சத்தி யாச்சு
 விரைந்துநின்ற சுக்கிலமுஞ் சிவமே யாச்சு
 சேரான பிறப்பதிலே சீவ கோடி
 சித்தமுனி இருடியோகி இதனால் தேகம்
 கூறான இதுரெண்டும் குவிந்து பார்க்கில்
 குறியான வகாரம் ஒன்று சிகாரம் ஒன்று
 வாரான இவையிரண்டால் வாத மாகும்
 வைக்கவிடம் கொள்ளாது வரைந்தி டாதே.

2150

வரைந்திடாத வாதவித்தை சிவயோ கிக்கும்
 மவுனமான இருடிசித்தர் வாமிக் காகும்
 பரைந்திட்ட காயசித்தி பண்ணி னாரே
 பாசமுற்ற காமி என்றால் சடத்தைக் கொல்லும்
 கரைந்திட்ட காமியென்றால் இங்கி தம்போம்
 காரணமாம் பிறவியிலே தள்ளிப் போகும்
 இறைந்திட்ட ஆணவத்தை அடித்துத் தள்ளி
 எழும்பாமல் வாசனையைக் கொன்றார்க் காமே. 2151

கற்பாடாணத் தோற்றம்

வாசனையாம் கல்லினுட பாடா ணத்தின்
 வகையான உற்பத்தி சொல்லக் கேளு
 தூசனையாய்த் துடுக்கான அசுரன் தானும்
 சிவன்தன்னை வெகுநாளாய் அரிச்சித்து ஏத்தப்
 பாசனையாம் மாவரங்கள் பேறும் பெற்றுப்
 பதினாலு உலகோர்க்குப் பயமுண் டாக
 பூசனையாம் பூமியைத்தான் வைக்கோல் போலே
 போற்றுமேதான் கக்கத்தில் இடுக்கி னானே. 2152

இடுக்கியேதான் பாய்போலே சுருட்டிக் கொண்டு
 எளிதாகக் கடல் தன்னில் ஒளித்துக் கொண்டான்
 நடுக்கியேதான் வானோர்கள் திசைக லங்கி
 நறுந்துழாயார் விட்டுனுவின் பாதம் போற்றி
 நடுக்கியேநி சாசரன் தான் இரணி யாட்சன்
 நிலமெல்லாம் பாய்போலே சுருட்டிக் கொண்டு
 கடுக்கியேதான் கடலுக்குள் ஒளித்தான் என்றார்
 கண்முன்னே சொல்லிடவே பார்த்திட் டாரே. 2153

பார்த்திட்டு ஏனமாக உருவெ டுத்து
 பாறையைத் தான் உழுதுசீராப் பண்ணிக்கொம்பால்
 சேர்த்திட்டு நிசாசரனைக் குத்திக் கொன்று
 திரட்டினதோர் பூமியெல்லாம் முன்போ லாச்சு
 ஏர்த்திட்ட இரணியாட்சன் சிரசின் ரத்தம்
 எங்குந் தான் தெரித்திடவே மலைகள் தோறும்
 பூர்த்திட்டக் கல்லாகி நஞ்சா யாச்சு
 பேரான மலைதோறும் உண்டு பாரே 2154

உண்டுமேகல் பாடாணந் தன்னைத் தானும்
 உடைத்துமேதான் கட்டியாக எடுத்துக் கொண்டு
 பண்டுமதை முன்போலே சுருக்குப் போடு
 பாங்கான மெழுகாகும் பதத்தில் வாங்கி
 உண்டுமேந் வலோகத்து ஆயிரத்திற்கு ஒன்று
 ஊட்டவேதான் பசும்பொன்னாம் உண்மை சொன்னேன்
 கண்டுமேதான் காயசித்தி கருங்கல் லாகும்
 காயந்தான் கருங்கல்லு தனை ஒப் பாமே. 2155

ஞானயோகம் கூறல்

ஒப்பான லட்சியந் தான் மும்மூ லத்தே
 உன்னியந்த கேசரியை ஊணிப் பாரு
 கொப்பான கீழ்மூலம் பளிச்சென்று கண்டால்
 கூடியுமே மேலாறும் குப்பென் றுகாணும்
 கப்பான நடுமூலப் புருவம் நின்றால்
 கழிகிறதோர் பன்னிரெண்டில் நாலும் காணும்
 துப்பான மேல்மூலக் கண்டம் நின்றால்
 சோதியான துவாதசத்தின் வழிச்செவ் வாமே. 2156

செவ்வையான வழியோடே வாசிகண்டு ஊதிச்
 சிதறாமல் மனதுன்னிக் கருதி ஏறு
 மவ்வையாக ஏறுமட்டும் மனந் தான் ஆசான்
 மனம்புக்கில் வெளியோடே ஒன்று மில்லை
 உவ்வையாக வெளியோடே ஒளிதான் கூடும்
 உகந்துமேதான் மூன்றுவரைக் கடந்து சென்றால்
 தவ்வையான உன்மணித்தாய் அங்கே நிற்பாள்
 சதாகோடி ரவிமதியாம் காந்திக் கொப்பே. 2157

மதியினாலே மயங்காதே மாதாப் போற்று
 மனதூணித் தமரோடே சென்றே ஏறு
 ததியிலேதான் நின்றந்த அகண்டம் பாரு
 தானானது ஒன்றுமில்லை நீயு மில்லை
 எதியினிலே நிர்மலத்தில் அடங்கி னாப்போல்
 ஏகமாய்நின்றது ஒன்றுபின் ஒன்று மில்லை
 வழியினிலே விழுந்தாற்போல் மாயா லோகம்
 மயக்கத்தை விட்டுவிட்டு மலையில் ஏறே. 2158

போகர் ஏழாயிரம்

அஞ்சனப் பாடாணத் தோற்றம்
 மலையினிலே அஞ்சனப்பா டாணந் தானும்
 மருவியேதான் உற்பத்தி மார்க்கங் கேளு
 தொலையிலேதான் பூர்வத்தில் சிவனே தானும்
 திரிபுரத்தை தகனந் தான் பண்ணும்போது
 கலையிலேந் கைசெய்யக் கால்தீ தோன்றிக்
 கடந்தமுப்பு ரந்தானும் ளரிந்து போக
 விலையிலே காடோடுநாடு மலை எல்லாம்
 வெந்துமேதான் மலைஉருகித் தாதுஆச்சே.

2159

வெந்துமேதான் அஞ்சனப்பா டாண மாச்சு
 விளக்கமாக கணத்துமே தான் கறுத்துக் காணும்
 பந்துமேதான் உபரசத்தில் பட்டால் ஈயம்
 பாங்கான குதமது கட்டிப் போகும்
 சிந்துமேக சரக்கெல்லாம் ஈய மாகும்
 சீரியதோர் நாகத்தைக் கணத்தில் கட்டும்
 குந்துமேகொல் லன்பகையால் சாரி யாகும்
 கூட்டியேதான் இரும்பிலிடக் குழைந்து போமே

2160

ஞானம் யோகம் கூறல்

குழைந்துமே நந்தியைத் தான் நோக்கு வார்கள்
 கூறான நடுவணையை நோக்கு வார்கள்
 பழைந்துமே பந்தியைத் தான் நோக்கு வார்கள்
 பார்ப்பவர்கள் சபையைத் தான் மனது ஊணி
 தழைத்துதான் ஏறையிலே மனக்கு ரங்கு
 தாட்டியேதான் ஏக்கமாய் வாசனையில் பூணும்
 புழைந்துமே பொறிதன்னில் மனது ஊணி
 பூட்டியதோர் லட்சியமும் கழன்று போமே.

2161

கழன்றுமேதான் குரங்கால்லா கிரியை எய்தார்
 கலங்கியேதான் பிதற்றுவார் பேயர் கண்டாய்
 உழன்றுமேதான் வத்துவுண்டு மனது ஊணி
 உற்றுமே போதந்தான் உள்ளே கொள்ளப்
 பழன்றுமேதான் எளிதாகப் பரமும் காணும்
 பாடான மூன்றுவரை கடந்து போகும்
 மழன்றுமேமே னோன்மணியுங் கூடப் பேசும்
 மகத்தான ஞானத்தில் புக்க லாமே.

2162

மூன்றாம் காண்டம்

புக்குமது பூரணந் தான் கூடப் பேசும்
 போக்கான மனக்குறங்கு ஏகிப் போகும்
 தக்குமதே உடலேதான் கோடி ஆண்டு
 சாற்றுகின்ற குளிகை தான் வாயில் வைக்க
 எக்குமேபார்த் திட்டால் ஏழு சபையும் காணும்
 ஏற்றமாம் மனோன்மணியைத் தாண்டிப் போகும்
 சித்தமேபு ரணந் தான்நிர் மலமும் காணும்
 சிதையாது சடந்தானும் தெரிந்து நோக்கே.

2163

தெரிந்துமேதான் தீபந்தான் ளரியும் போது
 திரிகொளுத்தி அவித்துத்தீ பங்கீழ் நோக்கில்
 பிரிதுமேதான் புகையோடில் தீபம் பத்தும்
 போலவேதான் பூரணந்தான் லகித்துக் கொள்ளும்
 பரிந்துமேப ராபரந்தான் கீழே நோக்கில்
 பத்தியே எடுக்குமது சித்தி யாகும்
 அறிந்துமேகு ளிகையோ அப்படியே காணும்
 அட்டமாசித் திமுன்னே உண்டாகும் பாரே.

2164

ஆகுமே தேகத்தில் கத்திநடு வோடும்
 அசையாதே பிடித்தவிடம் தேகம் பொய்யாம்
 மேகுமேதான் மேனியது கொழுந்து போலாம்
 மிக்கான மின்னலைப்போல் மறையும் பாரு
 போகுமேதான் அந்தத்தின் முடிவு மட்டும்
 பூரணந்தான் வாழ்ந்தபடி முடிவு மாகும்
 பாகுமேதான் பாலோடு முட்டி நின்று
 பரிந்துமேதான் பன்னிரண்டும் புக்கும் நாலே.

2165

நாலோடு எட்டேது சொல்லக் கேளு
 நாடியேதான் நால்மூலம் நலங்கி ஓடி
 பாலோடு பன்னிரண்டு பூவாய் முட்டி
 பாய்ந்துமேதான் பன்னிரண்டும் பரிந்து புக்கி
 சேலோடு மறிபட்டு நாலும் போனால்
 திரிபுரத்தை ஒருவருமே அறிந்தி லார்கள்
 வேலோடு வேர்முதலும் விளம்பும் என்பார்
 வெட்டவெளி பாட்டன்சொல் விளம்பி னேனே.

2166

போகர் ஏழாயிரம்

விளம்பினேனே சித்தருக்கு நாலுந்தானும்
 மிக்கான பூரணம் என்றறிந்து கொள்ளு
 இளம்பினது எட்டினுட வகையைக் கேளு
 ஏகமாக விரல்தானும் பரம தாகும்
 தளம்பினேனே இரண்டுவிரல் சிவம தாகும்
 சாற்றினதோர் மூன்று விரல் மாயா சித்தி
 நாடினதோர் நல்விரல்தான் நாத மாகும்
 நலத்தைந்து ஆதிமகா விந்து மாமே.

2167

விந்துவாம் அறுவிரல்தான் சிவமும் ஆகும்
 மிக்கான ஏழுவிரல் மகேச்சுவ ரன்தான்.
 பந்துவாம்எண் விரல்தான்ருத் திரனு மாகும்
 பரந்திந்த எட்டினாலும் சிவன்சஞ் சாரம்
 அந்துவாந்தான் இந்தவித உற்பனத்தை
 ஆருந்தான் அறியார்கள் அறிந்து கொள்ளு
 சிந்துவாக சிவன்சொன்ன சேதி எல்லாம்
 தேவுக்குத் தொண்டு பண்ணச் செப்பி னாளே.

2168

கச்சாலப் பாடாணத் தோற்றம்

செப்பவேதான் கச்சாலப் பாடா ணந்தான்
 திறமாக உற்பத்தி சொல்லக் கேளு
 கப்பவேதான் கற்பகத்தின் நாட்டோர் எல்லாம்
 கனத்தவர்க ளாகும் அந்த அசுரர் கூடி
 இப்பவேதான் இந்திராதி முதல் எல்லாரும்
 ஏகமாக ஒருமித்துக் கூடிக் கொண்டு
 நப்பவேந ரைதிரை மூப்புச் சாவில் லாமல்
 நலியாமல் எத்தன்மை எனக்கேட் டரே.

2169

கேட்டுமே திருப்பாற் கடல்க டைந்து
 கிளர்ந்தெழுந்த தெள்ளமுதம் பயில வேண்டும்
 ஓட்டுமேதான் ஒருமொழியாய்க் கொண்டெழுந்து
 உயர்ந்தமந்தி ரகிரியையும் வேர்பி டுங்கி
 வாட்டுமேதான் வாசகியை நாணாய்ப் பூட்டி
 மந்தரகி ரிமத்தாகக் கடையும் போது
 தாட்டுமே சிகரமது தரிக்கெட்டாமல்
 சாந்துமே பாதாளம் சென்ற தாமே.

2170

பாதாளந் தனிற்செல்ல அனைவ ருந்தான்
 பைந்துழாய் நெடுமுடியோன் தன்பால் ஏகி
 ஆதான பல்லுயிர்கள் அனைவோ ருந்தான்
 அமர்ந்தனையே அய்யனே என்று இரங்கிச் செல்ல
 வேதாளங் கடல்கடைந்தே கிரிபி டுங்கி
 மிடுக்காகப் பாதாளந் தனில்போச் சென்ன
 பூதலந்த னைக்காத்தவன் ஓடி வந்தே
 போனார்தாம் கமடமாகக் கடலில் தானே.

2171

கமடமாக லட்ச யோசனை நீண்ட தூரம்
 கடலுக்குள் படித்தலுமே முதுகு மேலே
 நமடமாக மந்திரகி ரிமத்தை நாட்டி
 ராட்சதரும் தேவருமே எதிரி யாகி
 அமடமாகக் கடைந்தும்தாம் அமிர்தம் உண்டார்
 அப்போது ஆமைக்கும் வியர்வை பொங்கிக்
 குமடமாய்க் கோட் டம்போல்தி ரட்சி யாகிக்
 கொடிதான கருப்புமலைக் கட்டியாச்சே.

2172

கட்டியாய்க் கச்சால மாபா டாண மாகிக்
 ககனமான மலைதனிலே தோன்ற லாச்சு
 அட்டியாக அப்போதே அமிர்தசித்தி
 ஆயிரத்திற்கு ஒன்றிடவே அதிக வேதை
 பட்டியாக பரிசிக்கில் வேதை யாகும்
 பச்சைமால் அக் கூர்மத்தான் ஆன தாலே
 உட்டியாய் அமிர் தமுண்டு சித்த ரானார்
 உண்டிடவே எள்ளளவு காந்த வரையாமே.

2173

மேற்படி பாடாண வேதை

வரையான கச்சால பாடா ணத்தை
 வாய்நீரில் உரைத்துமே லோகப் பாண்டம்
 தரையாக போரிலேதான் குவித்து வைத்துத்
 தடவியதை எருவடுக்கிப் புடத்தைப் போட
 அரையாக ஆறவிட்டே எடுத்துப் பார்க்க
 ஆயிரந்தான் மாற்றாகும் தங்கப் பாணை
 குறையாக லோகமிட்டுக் குறைத்துக் கொள்ளு
 கூர்மத்தில் வழிந்துவந்த நஞ்சு தானே.

2174

பஞ்சமூர்த்திகள் ஒடுக்கம்

தான் என்று உண்மையாய் ஒடுங்கக் கேளு
 தனிப்பிரமன் மாலோடு சேரு வான்பார்
 வானென்று மால்தானும் ருத்தி ரன்சேரும்
 வண்மையான ருத்திரனும் மகேசன் சேரும்
 வேனென்று மகேசுவரன் சதாசிவத்தில் சேரும்
 விளங்குசதா சிவன்தான் விந்துவில் ஒடுங்கும்
 நானென்று விந்துவது நாதத் தோடே
 நாதத்தான் சத்தியினில் கலப்பாம் பாரே!

2175

சத்திதானும் சிவத்துள்ளே தான் ஒடுங்கும்
 தனித்துநின்ற தானும் விராட்டி னில்தாம்
 வத்தான விராட்டியன் சிற் பரையில் சேரும்
 மகத்தான பரைதானும் பூரணம் நிற்கும்
 முத்திதான்த மவாசல் மனோமணித் தாய்
 மிக்காக நெருப்பாறு மயிர்ப் பாலந்தான்
 சித்திதானே சித்திக்கும் சித்திக் காதோ
 தெளிந்தும்தை மனமுன்னிப் பார்த்திடாயே.

2176

பார்த்திடவே பாழாகும் பேய்ம னந்தான்
 பாங்கான வாசனையும் மடிந்து போகும்
 கோத்திடவே மனக்குறங்கும் ஓடிப் போகும்
 கொடிதான மனங்கடந்து கண்டம் புக்கிக்
 காத்திடவே ஆயிரத்தெட்டு அண்டம் எல்லாம்
 கடுகுபொடி யாச்சுதேதான் கலந்தேபாரு
 வார்த்திடவே விராட்டியானும் மாண்டு போனார்
 , ஊண்டவர்தான் உன்னுள்வந் தவழிகேளே.

2177

வந்தவழி சித்தரெல்லாம் மாண்டிட் டாரே
 மாளாமல் களங்கமற்று நின்றார் உண்டோ
 உந்தவழி உற்பவந்தான் உறைக்கக் கேளு
 உறுதியான மனோன்மணியாம் அன்னை வந்தால்
 இந்தவழி ஈசனுக்கே சக்தி யானால்
 இசைந்தசக்தி நாதமாகி விந்துவாச்சே.

2178

விந்துவினில் சதாசிவமும் மகேச்சும் வரன்தான்
 விளங்கியதோர் ருத்திரனும் மாலும் மாச்சு
 பந்துவினில் பலப்பலவாம் சீவராச்சு
 பரிந்துமேதான் பிறப்புவிழி எதினால் என்றால்

நந்துவிலே நால்விதத்தால் பிறப்பு மாகும்
 நடப்பனவும் ஊர்வனவும் பறவை மாற்றே
 சிந்துவினில் சீவபேதம் எல்லாம் தன்னில்
 சிறந்திருக்கும் பூரணந்தான் என்று காணே.

2179

என்றிருக்கும் வழிகாணப் பாரோர் எல்லாம்
 ஏசுமாக நின்றாடும் விந்து நாதம்
 கண்டிருக்கும் வைத்திடந்தான் சுருதி கூடி
 கண்டிந்ததுவோர் அடியேது முடிதான் ஏது
 பாண்டிக்குக்கும் கதலிப்பூக் கண்டம் நின்று
 படிந்தஇதழ் பதினாறாய் நின்று போச்சு
 அண்டிருக்கும் நடுமையமாய் அறுகோ ணந்தான்
 அறிந்துகொள்ளு பரத்தினடி இதுதானாமே.

2180

சீதாங்கப் பாடாணத் தோற்றம்

அடிதானே சீதாங்கப் பாடா ணத்தின்
 அடைவான உற்பத்தி சொல்லக் கேளு
 துடியான ராமநாத சுவாமி தானும்
 சீதையுடன் லட்சுமணர் வனவா சம்போய்க்
 கடியான கானகத்தில் இருக்கும் போது
 கண்டுமேசூர்ப் பனகைதான் ராமனைக் கொல்ல
 மடியாக மாரீசன் மானா கப்போய்
 வருதலுமே சீதைமுன்னே கண்டிட்டாரே.

2181

கண்டுமே சீதையுந்தான்மான் வேணு மென்ன
 கனத்ததான வில் எடுத்து ராம ருந்தான்
 மண்டுமேகி மான்பின்னே தூரம் போக
 மகத்தான கூவல்தான் லட்சு மணா
 விண்டுமேசீ தையாள் லட்சுமணர் தம்மை
 விரைந்துமே அனுப்பிடரா வணனும் வந்து
 திண்டுமேதேர் மேலேசீ தைதன்னைக் கொண்டு
 சீக்கிரமாய் போகையிலே சடாயு கண்டே.

2182

சடாயுகண்டு தான் மரித்துப் போகொட் டாமல்
 தடுத்துயுத்தம் பண்ணியேகி தரிக்கொட் டாமல்
 சடாயுவைத்தான் சண்டையிலே வீசிப் போட்டான்
 தக்கான வாளாலே இராவ ணன்தான்

போகர் ஏழாயிரம்

சடாயுவிற்கு சீவனது போகொட் டாமல்
செபிக்கவேரா மர்வந்து காணு மட்டும்
சடாயுவேதான் குற்றுயிராய்த் தான் கிடக்கத்
தரியாதே இருவருமே வந்திட்டாரே.

2183

வந்திட்டு சீதையைக் காணாமல் ஏங்கி
வனங்கள் எல்லாம் தேடியேதான் பார்க்கும்போது
சிந்திட்டு ரத்தமது கிடக்கக் கண்டு
திரும்பியேதான் பார்க்கையிலே சடாயு கண்டார்
உந்திட்டு வணங்கினதே சடாயு தானும்
உற்றதுவோர் விவரமெல்லாங் கேட்டுக் கொண்டு
முந்திட்டு சீவனது மோட்ச மாச்சு
முனிந்தரத்தம் மலை தோறும் சிந்தித் தன்றே

2184

சிந்தியதோர் ரத்தமெல்லாம் ரவியில் சுண்டி
சீதாங்க பாடாணம் ஆகிப் போச்சு
பந்தியதோர் சீதையினால் மரித்த தாலே
பரிநாமம் சீதாங்க நஞ்சு மாச்சு
முந்தியதோர் கூழாங்கல் சிவப்பு போலே
குளிர்ந்ததுமே கனமாகத் தான் இருக்கும்
உந்தியதோர் காரமிட்டு உருக்கி னக்கால்
உயர்ந்திட்ட செம்புபோல் இருக்கும் தானே.

2185

செம்பெடுத்துத் தங்கத்தில் ஈந்தா யானால்
சிவந்துமே தங்கமது செம்பு மாகும்
செம்பெடுத்துத் தங்கமான செம்பு தன்னைச்
சிறந்தநல்ல வெள்ளியினில் சேர்க்கச் செம்பாம்
செம்பெடுத்து மறுபடியும் வெள்ளி சேர்க்கச்
சிறந்துமேதான் பத்துமுறை தொந்த மேறும்
செம்பெடுத்து வெள்ளியினில் நூற்றுக் கொன்று
சேர்ந்திடவே பத்தரைதான் சிவந்த பொன்னே.

2186

பொன்போலே களங்கற்றுப் பூரணந்தான்
புரையற்று நின்றவொளி போதந்தானாம்
நின்போலே களங்கற்றுப் பெண்ணைக் காட்டில்
நிகரில்லா வரையற்ற நிற் குணந்தான்

முன்போலே மோனமான நிலை அறிந்து
முனைநாசி யூடியேகி முயங்கி னாக்கால்
கண்போலே காட்டினிலும் ஊரில் வாழ்ந்தேன்
கலமான தானமென்ன நாடி டாயே.

2187

நாடியேதான் சாவென்ன பிழைப்ப தென்ன
நலமான அண்டமும் வாருதி தான் என்ன
பூடியேதான் புகழ்பெறக்கண்டது பொய்யாமோ
பேறான சாங்கத்தால் பொய்யே என்பார்
காடியேகை யாரக்கண்டதுதான் போமோ
காணாத சமாதியடைந் தார்க்குத் தானும்
முடியே நடனந் தான் ஊணாதே ஊண
ஓங்குமே தொனிபத்தும் ஊணிப் பாரே.

2188

பார்க்கவேதான் மார்க்கடமும் இறந்து போகும்
பாசமாம் வாசனைதான் இல்லாத தாகும்
தூர்க்கமேதான் தூண்டில் சிற்பரையாம் சத்தி
சுடர்க்கோடி பானுபோலே ஒளியு மாகும்
காக்கவேதான் கைகடந்த வெளியைப் பாரு
கண்டவெளிக்கு அடியில்லை முடியும் இல்லை
முர்க்கவே அவ்வெளிக்குத் தான் தோற்ற மில்லை
முடியில்லை படியில்லை முயன்று பாரே.

2189

முயன்றுமே விராட்டியன்தன் மனமும் பொய்யாம்
மீறியதோர் மனந்தன்னால் உயர்த்தி யாச்சு
மயன்றுமே மனந்தானும் மாறிக் கூடி
மாயத்தேகி மருவியேதான் உலர்ந்து போச்சு
நயன்றுமே மனந்தன்னால் போத மாச்சு
நிலையான கருணைக்குள் வாழ்ந்தார் சித்தர்
உயர்ந்துமேதான் உன்மணித்தாய் அழைத்திட்டாளே
உயர்ந்ததோர் விட்டகுறை யாலும் ஆச்சே.

2190

ஆச்சென்ற பெரியோர்கள் மவுன மாவார்
அட்டமாசித்தி எல்லாந் தான் ஆடு வார்கள்
மாச்சென்ற பெரியோர்க்கே எதிரி யில்லை
மகத்தான பிரம்மமாகத் தான் இருப்பார்

பேச்சென்ற பிரம்ம விசாரவே தாந்தங்கள்
 பிரம்மவிசாரத்தையே தான் பேசும் நூல்கள்
 பாச்சென்ற பிரம்ம விசாரத்தைப் பேசும்
 பதினெட்டுப் புராணத்தின் பாங்கு தானே.

2191

பாங்கான பிரம்ம விசாரத்தின் பேற்றைப்
 பரிந்துமேதான் போற்றறியார் சமயத் தோர்கள்
 மாங்கான மாயத்தில் அழுந்தும் மாந்தர்
 மாசற்ற பிரம்மநிலை அறிந்தி டார்கள்
 ஆங்கான ஆணவவோர் பிடுங்கா தார்கள்
 அறியார்கள் அறிவுள்ளோர் அறிந்து காண்பார்
 தேங்கான இந்நூல்தான் பார்க்கும் பேர்கள்
 தெளிந்துமே பிரம்மநிலை அறிவார் பாரே.

2192

இன்னின்ன சரக்குகள் இன்னின்ன
 தேவதைகட்குச் சமானமெனல்
 பார்க்கவே குதந்தான் அண்டத்துக் கொக்கும்
 பாங்கான துருசது மனோன்மணித்தாய்
 காக்கவே சாரமது விராட்டியனுக் கொக்கும்
 கரிசித்த சத்தியது தான் ஆம்காரம்
 தார்க்கவேக ரசநிமிளை பறி இணங்கன்
 சமனாகப் பகுந் தரைக்க சிவமா குந்தான்
 பூக்கவே கற்பூரம் சதாசிவம் ஆகும்
 பேரான சவுக்காரம் மகேசனாமே.

2193

ஆமென்ற உருத்திரமாய் ஒக்கும் பொன்னாம்
 ஆதியாம் மாலின் விரிவொக்கும் வெண்ணாகம்
 கோனென்ற அப்பிரகந்தான் அயனுக் கொக்கும்
 புகழ்ந்துநின்ற தேவேந்திரன் பூநாகம்
 தாமென்ற சரஸ்வதி மனோசிலைத் தான்
 தாளகந்தான் லட்கமிக்குச் சமானமாகும்
 வேமென்ற வீரமது முக்கண் ஒன்று
 விரைந்து சரக்கு அறுபத்தி நாலுங் கேளே.

2194

சரக்கெல்லாம் தேவர்கள் பிந்து வாகும்
 தரிக்கஇதைக் கட்டினாக்கால் வேதை யாகும்
 சரக்கெல்லாம் கட்டியதான் வேதை யோடில்
 சாவில்லை பிறப்பில்லை சாங்க மில்லை

சரக்கெல்லாம் கட்டியே தான் சுன்ன மானால்
 சாகாமல் என்னாளும் சித்த ராவார்
 சரக்கெல்லாம் கட்டியே செந்தூர மானால்
 சாகாமல் என்னாளும் இருப்பார் தாமே.

2195

சிலாமத பாடாணத் தோற்றம்
 தானான சிலாமதமாம் நஞ்சு தானும்
 தரித்ததுவோர் உற்பத்தி சொல்லக் கேளு
 கானான காந்தார தேசம் தன்னில்
 கண்ணில்லா இருடிதானும் பூதன் என்போன்
 மானான சிவபூஜை பண்ணிக் கொண்டு
 மடந்தனிலே தேவியவள் சமைத்துப் போட
 பேனான கணவனொடு தேவி கூட
 பெலியேற்று உண்டுமேநாள் போக்கினாரே.

2196

போக்கியே இருக்கின்ற வேளை தன்னில்
 பின்னொருநாள் பூஜைக்குப் பூக்கொய் யலானாள்
 நோக்கியே விஞ்சயன்தான் ஒருவன் வந்து
 நுணங்கியேதான் அவள் மேலே மைய லாகி
 தேங்கியே இருவருந்தான் புணர்ச்சி யாகி
 சிக்கலாகி வெகுநேர மிருந்த பின்பு
 ஆக்கியேதான் அவசரமாய் மலரைக் கொய்து
 அந்தகனாம் இருடியிடம் வந்திட்டாளே.

2197

வந்திடவே இருடிபசியால் வாட்டமாகி
 மடந்தையரே இன்னேரம் அங்கே யென்ன
 குடந்திடவே மலர்கொய்யப் போனேன் என்னப்
 பெரும் பசியால் இந்நேரம் வருந்தி னேனே
 தந்திடவே இத்தனை தாமதந்தான் என்ன
 சவுங்காமல் சொல்லிவிடு ஒளிவில்லாமல்
 சிந்திடவே கன்னியவள் பிரலா பித்து
 சினத்தொருவன் விஞ்சயன்தான் தீண்டினானே.

2198

தீண்டியே இழுக்கையிலே மோகித்தே தான்
 சேர்ந்துமே கைகலந்தோம் என்று சொன்னாள்
 தாண்டியேதான் சற்றேனும் தரித்தி டாமல்
 சடுதியாக மலர்கொண்டு வந்தேன் என்றாள்

தூண்டியேநீ தலைமுமுகித் துகிலை நனைத்துச்
 சுத்தமாய் மலர்தானும் கொய்தா யில்லை
 பாண்டியேளம் சாபந்தான் பெற்று நீயும்
 படுசிலாம தபாடாணம் ஆவென் றாரே.

2199

என்றுமே தான் சுத்தமாக மலர்கொய் யார்மல்
 ஈசனார்க்கு மலரதுதான் கொண்டு வந்தால்
 அன்றுமே யாருந்தான் பரிசிக்க லாகா
 ஆசையின் விகாரமும் மோகத் தாலே
 கன்றுமேதான் காமத்தால் கல்லே யாகி
 கனிந்துருகி மதத்தாலே காம முண்டாய்
 துன்றுமேதான் சூரியனின் கிரணம் பட்டுச்
 சுழகியே தான் சிலாமதப் பாடாணமாச்சே.

2200

சிலாமதப் பாடாணந்தான் முனிசா பத்தால்
 சேர்ந்துமேதான் படுகல்லில் பிறந்த தாகும்
 மலாமதப் பாபாணந் தான் விளக்கில் வாட்ட
 வந்திடுமே நாரியுட பூப்புப் போலே
 நிலாமதப் பாடாணந் தான் கட்டி யாக
 நீண்டிருக்கும் நீலகிரி போன்று தானும்
 கலாமதப் பாடாணத்தின் ருதுவினாலே
 கலந்தரைக்கச் சூதமது கட்டி யாமே.

2201

கட்டியாகச் சூதத்தைச் சாரணை செய்ய
 கவனமது அண்டமெங்கும் தாண்டிப் போகும்
 கெட்டியாகச் செந்தூரம் பண்ணித் தின்றால்
 கெட்டியாகச் சாங்கவரை உடலிருத்தும்
 நடடியாம் நவலோகம் ஆயிரத்துக் கோடும்
 நாதாக்கள் இருடிகள் சித்தரொடு மாட்டு
 மட்டியாம் வாதிக்கிந்த முறையைச் சொன்னால்
 மாண்டுமேதான் கோடி நரகெய்துந் தானே.

2202

நரகெய்தும் ரவிகோடிகாலந் தானும்
 நாடியேதான் வறுமையால் தியங்கி நிற்பார்
 துரகெய்தும் சொர்க்கமும் நரகமும் கேளு
 தீனியான மனந்தன்னில் கிருமி போலே

மூன்றாம் காண்டம்

விரகெய்தும் மாண்டிடுவார் நரக மாகும்
 வித்தார கோபத்தால் சென்ம மாச்சு
 தரகெய்தி சென்மந்தான் செனித்தல் பாபம்
 சாந்தமில்லாக் கோபமெல்லாம் பாவ மாச்சே. 2203

ஆச்சென்ற சொர்க்கத்தின் வழி ஏது என்றால்
 அசுடில்லா மானிடராய்த் தான் பிறந்து
 பாச்சென்ற பராபரத்தை நோக்கி னக்கால்
 பாங்கான தவத்தாலே சொர்க்கம் எய்தும்
 மூச்சென்ற முன்னான மெய்ஞா னத்தை
 முனிந்திட்டு மிக கிழ்ந்து மகிழ்ச்சி யாலே
 வாச்சென்ற வாதத்தில் முறைதான் கெட்டு
 உயர்வான முன்னோர்க்கு வைத்திட் டேனே. 2204

வைத்திட்ட குளிகையோடு ஞானந் தானும்
 மாசற்று வொக்குமதே யோகிக் குத்தான்
 முத்திட்ட சொரூபம் என்ற குளிகை தானும்
 முதல் தரமாங் குளிகையதன் சூட்சம் கேளு
 பைத்திட்ட இரண்டாந்தி றமூன்றும் கேளு
 பரிவான கமலினியாம் குளிகையாகும்
 நைத்திட்ட நாலாந்திரம் அட்ட சித்தி
 நலித் தஞ்சாந் திறந்தான்கா மினியுமாமே. 2205

ஆமே ஆறாந்தரந்தான் போகக் குளிகை
 அடுத்த ஏழாத் திறந்தான் விண் ஏகுங் குளிகை
 ஏமேப ரிசனமாம் எட்டாங் குளிகை
 இதமாகச் சொன்னவழி எல்லாம் பாரு
 ஏமயெட் டுகுளிகையினி லொன்று நீக்க
 ஏழாகுங் குளிகையினில் கெனவும் ஏமம்
 சோமேதான் சொரூபகுளி கைவாயில் வைத்து
 தூரிதமாகப் பூரணத்தைப் பார்த்தி டாயே. 2206

பார்த்திட்டால் தீபம்போல் நிற்குந் தேகம்
 பாங்கான கண்டிப்புக் காணா தாகும்
 சார்ந்திட்டால் சாயையது தோணா தாகும்
 தகத்தான கத்தியது நடுவே ஓடும்

போகர் ஏழாயிரம்

ஏர்த்திட்ட நிர்மலந்தான் கர்ப்ப ரதீபம்
 ஏற்றமான பூரணமும் வா வா என்னும்
 தோன்றிட்ட பலப்பலவாம் துன்பம் போகும்
 சோதியான காயமது அழியா தாமே.

2207

கார்முகில் பாடாணத் தோற்றம்

அழியாத கார்முகில்பா டாணந் தானும்
 அடைவாக உற்பத்தி சொல்லக் கேளு
 அழியாத பதியான ராமப் பெருமான்
 ஆரணியந் தன்னில்சீ தைலட்சு மணரும்
 அழியாத ஆரணியம் தனில் இருக்க
 அப்போது லட்சுமணர் கந்த மூலம்
 அழியாத பதார்த்தங்கள் தேடிக் கொண்டு
 ஆரணியம் தன்னிலேதான் போயி னாரே.

2208

போயினார்தா ன்காய்கனிகள் கந்தம் தேடி
 போனபின்பு ராமருந்தான் உறக்கம் வந்து
 தோயினார் தான் சீதையம்மை மடிமே லாக
 தாங்கினப்போ அம்மையுந்தான் ஒருகை கீழே
 தாங்கினார்தாம் ஒருகையைமென் தலையின் மேலே
 தாள்வருடி ஒருகைதான் இருக்கும் போது
 காகினார்கா காகுரன் சீதையம்மை
 கனதனத்தைக் கவ்வியே தான்கொத்தி னானே.

2209

கொத்தியதால் குருதியது பீறிட்டு ஓடிக்
 குறிப்பான ராமருட முகத்தில் வீழக்
 கத்தவேகண் டுவிழித்தே பார்த்த போது
 கணைதொடுத்தார் ராமருந்தான் குலத்த னைத்தான்
 உத்தந்தான் காகாசு ரனோடிப் பார்த்து
 ஒருவருமே இடங்கொடாமல் ஓட்டி விட்டார்
 தித்திவேதி ரும்பிவந்து ராமர் பாதம்
 சிக்கவேதான் பிடித்து அபயம் செப்பி னானே.

2210

செப்பவேதான் புல்பாணம் பொய்போ காது
 சீரியதோர் பாணத்துக்கு இறைதான் வேணும்
 தப்பியதோர் கண்ணில் ஒன்று ஈயும் என்னத்
 தணிந்துகண்ணில் ஒன்றைத்தான் பாணம் வாங்க

இப்பவேதான் எனக்கென்ன புத்தி என்று
இணையில்லா காகாகுரன் கேட்டபோது
ஒப்பவேதான் ஒரு கண்ணின் மணியே வந்து
உருண்டுமே இருகண்ணி லோடும் பாரே 2211

ஒடுமேதான் இரண்டுகண்ணும் தெரியும் என்று
உங்களுக்கு லந்தனக்கெல்லாம் உன்போலே
ஆடுமென காகாகுரன் தனக்குத் தானும்
வார்த்தைசொல்லி அனுப்பிய மாயர் தானும்
தேடுமேகி வாயுபகவன் தன்னி னோடே
செப்பமாக அக்கினியும் சேரக் கூடி
காடுமேன காசேதான் கண்ணைத் தானும்
கண்டுமேதான் நிலத்தில் படாதெடுத்தே. 2212

நிலத்திலேவி முந்தாக்கால் பூமி'பஞ்சாய்
நிலையான சராசரங்கள் பிழையது என்றும்
பிலத்ததுவோர் மலைதனிலே போட்டிட் டார்கள்
பொடிப்பொடியாய் மலைநொறுங்கித் தூளாய்ப் போச்சு
பலத்திலேதான் காக்காயின் மூக்குப் போலே
கனவயிரக் கம்பிபோல்பா டாண மாச்சு
தலத்திலே கனலோடு வாய்வு தொட்டதாலே
கார்முகிலாம் பாடாண மாச்சு தானே 2213

கார்முகிலின் பாடாணம் மலையில் உண்டு
கருப்பாகும் வெள்ளியினில் நூற்றிற்கு ஒன்றில்
வேர்முகிதான் கருப்பான வெள்ளி தன்னில்
விரைந்துமேதான் தங்கத்தைச் சேர்த்தாயானால்
கூர்முகிதான் கருப்பாகும் நூற்றுக் கொன்று
குட்டமான செம்புதனில் இட்டா யானால்
பார்முகிதான் பத்தாகும் வீசெமெடை உண்
பாங்கான கருங்காலி வயிரந் தானே 2214

வயிரமதால் காயமது அழியா நிற்கும்
மாயமில்லை அந்தந்த அண்டந் தன்னில்
தயிலமதால் சித்தரோடு உறவா குந்தான்
தாக்கான சிறப்புகள்தாம் மெத்த உண்டு

உயிரமான உவட்டாத உபதே சத்தின்

உண்மை எல்லாம் சொல்லிடுவார் உயர்வே யாகும்
கயிலமாங்கைத் தலத்தின் கருநெல்லி போல
கருணையான போதத்தைக் காட்டு வாரே.

2215

காட்டுவார்தான் பந்தத்தின் தொழிலுக் கெல்லாம்

கணேசனோடு குருவ்சன் வயிரவன் தான்
ஈட்டுவார்தாம் என் தாயார் எழிலாகும் சத்தி
இவர்களைத் தான் பூசிக்க எல்லா மாகும்
பூட்டுவார்தாம் பொன்வேதை மலையு மாகும்
போரான குளிகையது கையில் சிக்கும்
மூட்டுவார் கீழ் மூடருக்கு ஒன்று மில்லை
முத்தியான வாதிக்கு எல்லா மாமே.

2216

எல்லாமாம் முத்திபத்தி எய்தி னோர்க்கு

எவ்விடந் தான் இருந்தாலென் பூர்வம் ஒத்தால்
அல்லாமாம் ஞானத்தில் அணுகி னோர்க்கு
அட்டமாசித் திகண்டால்தான் சிவனு மாவான்
தல்லாந்தான் தவறாது உறுதி காயம்
தனித்துமேம எதுண்ணிப்பூ ரணத்தில் உற்றால்
பல்லாமாம் பத்தியாக பார்த்திட் டாக்கால்
பகலிரவு அண்ட முநீ யாச்சு தானே.

2217

நீயான முப்பாழின் வேர் தாயாகும்

நிச்சயமாய் நவின்றமா சித்து மாகும்
தீயான சித்தர்சேந் தவெளி மூன்றும்
தீர்க்கமான முடிவுமனோன் மணியு மாகும்
தாயான பேரண்டம் ஏது என்றால்
தருக்கியேதான் ஆயிரத்தெட்டு அண்ட மாச்சு
வேயான துடைக்கவேதான் வெறும்பை யாச்சு
விரிக்கவேமே லேமுகீழே மூலக மாச்சே

2218

ஆச்சுதேதான் மகாகோடி அண்ட மாச்சு

ஆச்சரியம் அம்மெய்ம்மைச் சொல்லப் போகா
போச்சுதேதான் பூரணத்தின் முகம னாச்சு
பேரான முகமனதால் செந்து மாச்சு

மூன்றாம் காண்டம்

தேச்சுதேதான் சித்தமயம் மெத்த வாச்சு

சிறந்ததோர் முகமன தால் மனமும் ஆச்சு
மாச்சுதேம னோலயத் தால் உன்ன உன்ன
மகத்தான ஞானமொடு முத்தி யாமே

2219

முத்தியாக புவிதனிலே சொல்லக் கேளு

முழங்கியே சீவன்தான் சீரணிப்பு
நித்தியநித் திரையால் நெடுவீதி யோடல்
நிறையான சையோகம் கொட்டாவி யேக்கம்
அத்தியா வாசியது அதிர்ந்து பாயும்
அறுபதங்கு லமுப்பதங்கு லமாக வோடும்
புத்தியாக புரியட்டம் ஒவ்வொன் றாக
போயியே சீரணித்துப் பிலமும் போமே.

2220

பிலமான பாங்கோடே உள்ளே வாங்கில்

பேரான திருநடனம் பலமுங் காணும்
நிலமான மேலோ தான் கீழோ வென்றால்
நிர்த் தனச பைமூலத்தோ டேதான் நின்று
சுலபமான ஆறுதலை முடுகி யோடி
சுழியோடே குருபதத்தில் புக்கி நின்று
அலமான ஆயிரத்தெட்டு இதழி னோடே
அணுகிக் குருமண்டலமும் முட்டியாடே

2221

ஆடியேதான் அடிதன்னில் வாசி கட்டி

அகண்டத்தே நீதானும் பார்த்தா யானால்
தேடியேதான் அடிமுடியில் மணிமுன் நின்று
சீக்கிரத்தில் வாவென்பாள் சிறந்த சத்தி
நாடியேதான் மனந்தானும் அளவாய்ப் போச்சு
நலங்காமல் நடுஎழுத்தின் நாட்டம் பாரு
பாடியேதான் பார்த்திடுமே அகண்டம் தன்னில்
பருவாக மேலிழுக்கும் போதந்தானே

2222

அப்பிரகப் பாடாணத் தோற்றம்

போதமான அப்பிரகப் பாடா ணத்தின்

புகன்றிடவே பெருமைமெத்த பிறப்பு தானும்
வேதமான சிவன்தானும் முன் நாளில் தான்
மிக்கவள கங்காளப் பைரவனாகி

நீதமாம்தா ருகாவனத்தில் இருடி தேவி
 நிலைத்துநிற்கும் வீதியில் போய் பலிஏற்று உண்ணக்
 கீதமான இருடிதேவி கண்டு மோகித்துக்
 கடுமூச்சு விட்டெறிந்து ஆசித் தாளே 2223

ஆசிக்கச் சிவன் தானும் அதிச யத்தை
 ஆத்தாள் தான் கண்டுவெகு மோக மானாள்
 வீசிக்க வீரியந்தான் கலித மாச்சு
 வீரியமே ஆகாச மதில்தம்பித்து
 பாசிக்க அப்பிரகப் பாடா ணமாகி
 பரந்துமேதான் பூமியினில் தான்விழுந்து
 தாசிக்க மலைதோறும் பாடா ணந்தான்
 சாங்கமாக உற்பத்தி ஆச்சு தானே. 2224

சாங்கமாக அப்பிரகப் பாடா ணந்தான்
 தாயார்தன் நாதத்தில் பிறந்த தாகும்
 பாங்காக குதமது இதிலே சொக்கிப்
 பரிசிக்கில் பொன் ஆகும் பண்பு மெத்த
 தேங்கமான குதமது கட்டிப் போகும்
 சீறாமல் கரியில்நின்று திரண்டே ஆடும்
 தாங்கமாக சாரணைக்காம் குளிகைக் காகும்
 சஞ்சரிக்கும் பதினான்கு உலகந் தானே 2225

உலகமெல்லாம் ஒருநொடிக்குள் சுற்ற லாகும்
 உன்மணித்தாய் பதந்தன்னில் மேவப் பண்ணி
 உலகமெலாம் மேருகிரி வலமாய் வந்து
 வடகடலும் தென்கடலும் மருவ லாகும்
 சலகமெலாம் லோகத்தின் மேலே தட்ட
 சாங்கமாகப் பத்தரையே தப்பா தாகும்
 கலகமெலாம் காயசித்தி கற்பாந் தகாலம்
 கண்டுமேநீ இருக்கலாம் கருத்தாய்த் தானே. 2226

இருக்கவேதான் மறு அண்டக் கூறு காண
 ஏறினேன் தான் ஏகத்தீ தரிக்கக் கூடா
 தரிக்கவேதான் அவ்வண்டம் தன்னை விட்டுத்
 தனிஒவ்வோர் அண்டத்தில் பாய்ந்து பார்த்தேன்

அருக்கவே அதன்மேற்காம் ஒன்றி லேதான்
அதட்டான சித்தர்கள் உலாவ லுற்றார்
தருக்கவேதான் அவர்மேனி தங்க மொக்கும்
மகிழ்வுற்று எனைப்பார்த்து வாஎன் றாரே 2227

வான்றார் சித்தருட இடம் எங்கு என்றார்
மகத்தான சித்தாலே பாய்ந்தீர் அண்டம்
காவென்ற முத்திபுத்தி காயசித்தி
கருதியேநீர் பார்த்தது நூல் ஏதோ வென்றார்
தேவென்ற சித்தர்களே சொல்லக் கேளும்
சிவன் தானும் என் தாய்க்குச் சொன்ன மார்க்கம்
போவென்ற ஏழுலட்சம் என்று சொல்லி
பின்னையொரு அண்டத்தில் புகுந்திட் டேனே. 2228

புகுத்திட்டேன் மறுவண்டம் தன்னில் தானும்
பேரான சித்தர்கள் வெகுசூட் டங்கள்
புகுந்திட்ட அவர்மேனி மணிகள் போலாம்
உலாவியேதான் நிற்கையிலே அணுகிப்போனேன்
புகுத்திட்ட சித்தர் எனை யார் என்று கேட்டார்
பாட்டரென்ற திருமூலர் பேரன் யான்தான்
திகித்திட்ட போகமுனி என்று சொன்னேன்
தியங்கியே இடம்கொடுத்து இரும் என்றாரே 2229

இரும்ன்றார் வத்துசுத்தி அமிர்தம் உண்டு
இருக்கின்ற வேளையிலே போக ரேநீர்
தருமென்ற சாரணைதான் எதனால் செய்தீர்
தாண்டியதோர் மணியினுடபேர் ஏதென்பீர்
துருமென்ற அட்டமாசித் தியதில் உண்டோ
சொருபமோதான் கமலினியேர் என்று சொல்லும்
உருமென்று உண்டெண்ணீர் மாத்திரை தன்னில்
உரமேதான் பிறக்க எனக் கேட்டிட்டாரே 2230

பிறக்காது பறிக்குருதான் பிலக்கா விட்டால்
பெருமையாம்கு தத்தில்தொந் தனையில் லானால்
பறக்காது சார்வரியாய்ப் பாங்கி னாலே
பண்பான குளிகைக்கும் மிடுக்கோ இல்லை

மறக்காது சாரணைதான் சொல்க என்றார்
 மாசற்ற பறிதானும் ஆயி ரமாற்று
 நறக்காது ரத்தினம் நாலாத்தீ யுண்டு
 நலமான உபரசங்கள் வர்ணந் தானே.

2231

வர்ணத்தில் சத்தெடுக்க வகையும் சொல்லி
 மாசற்ற குளிகைக்குச் சாரணை மார்க்கம்
 விர்ணத்தில் விடுவிக்கும் வகையும் சொல்லி
 விந்தையான பறிக்குருவை விளக்கம் பண்ணி
 அர்ணத்தில் சித்தரையே அனுப்பிக் கொண்டு
 ஆறுவரை தாண்டியே அதிசயங்கண்டு
 நர்ணத்தில் நடனவொலி செவிடு பட்டு
 நாதாந்தத் தாய்ப்பதத்தை நாடினேனே.

2232

நாடியேமீண்டும் தன் பிள்ளைகட்குச் சொல்லி
 நம்மைபோல் ஆக்கியவைத் துப்பிள்ளை யெல்லாம்
 கூடியேதான் கொங்கணார்க்கும் பட்டம் கட்டி
 குறிப்பான கருவூரான் தன்னைத் தானும்
 நீடியே சமாதியினில் அருகே வைத்து
 நெருப்பாறாம் வாலையிலே நினைவை யுன்னி
 பாடியேப ரமனைப்போல் சமாதி புக்கி
 பன்னிரண்டு காலாகல பரவி னேனே.

2233

வெள்ளைப் பாடாணத் தோற்றம்

பரவியேதான் வெள்ளையென்ற பாடா ணத்தின்
 பாந்தமான உற்பத்தி சொல்லக் கேளு
 திரவியே சிவன் தானும் மேருகிரியில்
 தேவர்கள் புடைகுழ இருக்கும் போது
 கரவியேபி ரமனுந்தான் வந்தா ரப்போ
 கயிலையுறை சிவன்மனதில் கோபம் வந்து
 அரவியே ஐந் துதலைசிர சில் ஒன்றைத் தான்
 அடியோடே கிள்ளிவிட்டார் அரனும் தானே.

2234

அரன்தானும் அயன்சிரசு ஒன்றைக் கிள்ள
 அச்சிரசு கைதனிலே ஒட்டிப் போச்சு
 பரனுமேதான் பலியேற்று விரத தர்மம்
 பாங்கான சுடலையில் வெண் ணீறு பூசிக்

கரன்தானும் கங்காள உருவ மாகிக்
காசினிதான் எங்குந்தலை யோட்டில் இரந்து
உரன்தானும் வாயினிலே போட்டுக் கொண்டு
ஓட்டிலேதான் நாள்தோறும் ஊண் உண்பாரே 2235

உண்டுமேதான் காசிதனில் வந்த போது
உதரவேபி ரம்மசிரம் நீங்கிப் போச்சு
பண்டுவமாய் எப்போதும் போலே ஆச்சு
பலியேற்று உண்டதொரு சிரத்தின் ஓட்டில்
கண்டுமேரத் தமது மலை தோறும் சித்தி
காய்ந்ததுதான் ஒடுபோல்பா டாண மாச்சு
விண்டுமேகி வெள்ளையென்ற பாடா ணந்தான்
வெளுப்பாகக் கட்டியாக ஆச்சு தானே. 2236

வெளுப்பான பாடாணந் தனை அரைத்து
வெடியுப்பு நீராலே துருசிக் கிட்டால்
வெளுப்பான சுண்ணாம்பு போலே ஆகும்
வெளுப்பெடுத்து தாளகத்தின் மேலே போட
வெளுப்பாகுந் தாளகந்தான் சலவை யாகும்
மிக்கான சலவையைத்தான் கெந்தி மேலே
வெளுப்பாகும் மேல்பூச சலவை யாகும்
வெளுப்பாகும் அறுத்து நாலுந்தானே 2237

அறுபத்தி நாலான பாடா ணத்தின்
அடங்கலான வைப்புமுறை செய்தல் எல்லாம்
அறுபத்தி நாலான தாதின் பண்பாம்
அதற்கதற்கு இனச்சேர்க்கை கட்டி னங்கள்
அறுபத்தி நாலுனுட வேதை மார்க்கம்
ஆராய்ந்தே அடியேன்தான் அறிந்தமட்டும்
அறுபத்தி நாலான குணபா பங்கள்
அடங்கலாய்ச் சொல்லி விட்டேன் பாடாணம் முற்றே. 2238

உபரசங்கள் (120-இன்) பெயர்கள்
முற்றான உபரச நூற்றிரண்டு பத்து
முன்னியேதான் உற்பத்தி முறைமை சொல்வேன்
பற்றான பாட்டரடி தலையில் வைத்து
பணிமுனிதன் புலிமுனிதன் பாதம் போற்றி

அற்றான காலாங்கி ஐயர் அடி போற்றி
 ஆதரித்து எனையாண்ட முனியோ கிக்கும்
 சிற்றான மூவிருகால் தெண்டம் பண்ணி
 செப்புகிறேன் உபரசத்தைத் திறந்து தானே.

2239

திறந்துமேசி வன்சொல் லாகக் கேட்டு
 சித்தம் மகிழ்ந்து எனையாண்டு சிந்தை கூர்ந்து
 மறந்துமேதான் போகாமல் மைந்தன் தன்னை
 மாயிசொன்ன படிகேட்டு வரைந்தேன் நானும்
 இறந்து மேபோ காமல்சித் தர்ம யமாக
 ஏழையாம்போகர் என்றநந் நாமந் தன்னை
 சிறந்துமேபோ காமல் எல்லோ ரும்பி ழைக்க
 செப்புகிறேன் எழுகாண்டந் திறமாய்த் தானே.

2240

திறமான உபரசம் நூற் றிரண்டு பத்து
 திறந்திட்டேன் கறந்தபடி தீர்க்க மாக
 உறமான உபரசங்கள் துருசி ஒன்று
 உத்தமமாம் பென்னிமிளை முதல்த ரந்தானீ
 ஏறமான ஏமாட்சி கம்என்று பேரு
 இரண்டான திரங்கஞ்ச நிமிளை யாகும்
 நறமான ரசிதமாகும் நிமிளை யோடு
 நவலோக நிமிளையோடு அருணன் தானே.

2241

தாமென்ற நிமிளையது நான்கு மாச்ச
 தனிப்பண்பு அப்பிரகம் நாலு மாச்ச
 ஏனென்ற ஏமாப்பி ரகத்தி னோடு
 ஏற்றகிருஷ் ணாப்பிரகம் அருணன் சுவேதம்
 ஊனென்ற இந்நூலில் நாலுந் தானும்
 உற்பத்தி மதாந்திரமாய் பிறவி பாரு
 பூனென்ற பிநாகஅப்பி ரகமே என்றும்
 பெருமை நாகமப் பிரகமது பேருந் தானே.

2242

பேரான மண்டுக அப்பிரகமும்
 பலத்தலச் சிரவப்பி ரசந்நாலு மாச்ச
 காரான காந்தமது ஐந்து மாகும்
 கல்காந்தம் ஊசிபிடி காந்தத் தோடும்

மாறான மயிர்க்காந்தம் பச்சைக் காந்தம்
மகத்தான அரக்கான காந்தம் ஐந்து
சீரான சிலாசத்தும் இரண்டு மாகும்
திணியான கற்பூரசிலாசித் துமாமே.

2243

சத்தான கோமூத்ர சிலாசத் தோடு
சிலாசத்து இரண்டு விதம் கல்நார் ரெண்டு
முத்தான வெளுத் தகல்நார் பச்சைக் கல்நார்
முனையான ரெண்டுவிதக் கல்நா ராகும்
சத்தான சாத்திரமாம் பேதியோடு
தளுக்கான கல்மதமும் தனித்து ஒன்றாகும்
நித்த நீலாஞ் சனந்தானை வகையே யாகும்
நேர்ந்தநீலாஞ் சனந்தான்ர சாஞ்ச னமாமே.

2244

ஆமேபுட் பாஞ்சனமும் சவ்வீ ராஞ்சம்
அறிந்தசிரோ தாஞ்சனமும் ஐந்து மாச்சு
தாமேதான் கருங்கல்லு படிக்கக் கல்லு
தனத்ததோர் நல் சுக்கான்கல் ஈரக் கல்லு
நாமேதான் ராசவர்தனம் இரண்டு மாகும்
நலத்தராச வர்த்தனம்ரா சன்னி யவர்த்தம்
தேமேதான் கருடபட்சி ஐந்து மாகும்
செங்கருட பட்சியோடு பால்கருடனாம்.

2245

பாலான கருடனோடு மஞ்சள் கருடன்
பாங்கான கறுவர்ணக் கருட னாகும்
மாலான மேனியான் கருட னோடு
மகத்தான கருடப்பட்சி ஐந்து மாச்சு
ஏலான ஒடுசெங்கல் எலும்பு மயிர் நண்டு
இசைந்தநத்தை நாகரவண் டுக்கிளிஞ்சல்
ஊலான லுமச்சி ஆமை முட்டை தோலும்
உரமான யானையின்தன் கொம்பு மாமே.

2246

கொம்பான பன்றியின்தன் கொம்பு மாகும்
கொடிதான கலன்கொம்பு ஆட்டுக் கொம்பு
வம்பான மாட்டினுட கொம்பு தானும்
மலினமான பூநாகம் மனிதர் பல்லு

தெம்பான செவ்வட்டை இந்திர கோபம்
 சிதைந்ததோர் கோழிநெஞ்சைத் தவளை யோடு
 கம்பான கரடி நகம் முத்துச் சிப்பி
 கருக்கான சங்கோடு பவழம் முத்தே.

2247

முத்தோடு வயிரமாம் பச்சை தானும்
 முகிலான நீலமொடு புட்ப ராகம்
 மத்தோடு கோமேதகச் சிவப்பு மாகும்
 மாங்கோடு வைடூரியம் கெண்டக மாஞ்சிலை
 சித்துகுடா லைக்கற்கள் தேக்கல் மாக்கல்
 செயமான மஞ்சள்கல் தவளைக் கல்லாம்
 மத்துசிலா வங்கலன்ன பேதி யுடன்தான்
 மருவுமத்தி பேதிசொர்ண பேதி தானே.

2248

பேதிமாங்கி சபேதி உவர் மண்கல் சிட்டம்
 பேரான கருமணல்தான் செம்ம ணலுமாம்
 குதியாஞ் சுத்தமண்ணும் முடவாட்டுக் கால்தான்
 சகீதமாங்க ருவண்டுபன் றிமுள்ளு மாகும்
 ஏதியாள லிமுள்ளுகடல் நுரைமீன் எலும்பு
 ஏற்றமுன்சங் குபேரோச னைத்தா னாகும்
 நாதியாம்நா கப்பச்சை மரகதப் பச்சை
 நலத் தபுத்தான் பழந்தானாம் நாடிப் பாரே.

2249

நாடியதோர் கமுதைவண்டு வெள்ளைச் சுக்கான்
 நலக்கீதக தண்டோடு காக்கிலை யாகும்
 காடியகாண் டாமிருகம் கடுத்த மாசி
 கத்தூரி எலும்போடு மந்தாரச் சிலையும்
 மாடியதோர் கடல்பாசி மாங்கிச மாஞ்சிலை
 மாசற்ற தன்சாலக் கிராமத் தோடு
 காடியதோர் மாந்தளிர்க்கல் காகமீர் படிக்கம்
 கல்காவி செம்புமணல் நாக மணலே.

2250

மணலான வங்கமணல் ஈய மணலே
 மாசற்ற வெள்ளிமணல் ஏம மணலாம்
 தணலான லோகமணல் மயிலி னிறகு
 தரித்திருத்த திருக்கைமுள்ளு வெள்சி லையுமாம்

கணலான கானக்கல் குருந்தக் கல்லும்
கனமான ரசிதசிலை ஏம சிலையாம்
தணலான நாகசிலை வங்க சிலையாம்
தலத்தாய்ச் சிலையச்சி லையும் ஆகுமாமே.

2251

சிலையான திராச்சிலையும் வெங்கலச் சிலையும்
சேர்ந்தபித்தளைச் சிலையும்செம் புனுட சிலையும்
வலையான உபரசநூற் றிரண்டு பத்தும்
வாய்ப்பேச்சாம் வாதிளங்கே காணப் போறான்
திலையான சித்தர்கள் குளிகை யாலே
தேசமெங்கும் சஞ்சரித்துக் கொண்டு வந்து
தலையான சத்தெடுத்துச் சாரணை தீர்த்து
சாங்கமாய் ஆடிடுவார் யோகி தானே.

2252

தானான உபரசநூற் றிரண்டு பத்தும்
சாங்கமாகப் பேர்பிரித்து யானும் சாற்றி
மானான உபரசத்தின் சத்து மார்க்கம்
மகத்தான செந்தூரம் களங்கு சுண்ணம்
ஊனான குளிகைக்கு ஆட்டும் மார்க்கம்
உயர்ந்திட்ட காயசித்தா ஏம மாகும்
பானான பார்த்தபடி சொல்லிப் போட்டேன்
பரிவாகச் சித்தர்மெத் தப்பலுக் கத்தானே.

2253

வெடியுப்புச் செய்நீர்

பலுகவேதான் வெடியுப்பு பலமும் நூறு
பழம்புளிதான் எழுபத்தைந் துபல மதாகும்
விலுகவே பழச்சாறும் இருபத் தைந்து
விதைவிழாது வடிகட்டிப் புளியில் விட்டு
நலுகவே மைபோலே தான் இடித்து
நாற்காச்சல் உப்பதனைக் கூடப் போட்டு
மிலுகவே மெழுகான பதத்தில் வாங்கி
மெல்லியதா யடைதட்டி ரவியில் போடே.

2254

போட்டுமேதான் அடிகனத்த சட்டி தன்னில்
புட்டுமேதான் கொஞ்சமாகப் போடப் பற்றும்
பூட்டுமேதான் பின்னுமந்த படியே போடு
பெரிதாகப் பற்றியபின் பிட்டுப் போட்டு

கூட்டுமேகொஞ் சம்கொஞ் சமாகப் போட்டு
கொளுத்தி எல்லாம் எரிந்தபின்பு சுறண்டி வாங்கி
காட்டுமே கல்வத்தில் பழச்சாற் றாலே
கலந்துமேதான் அரைத்தபின்பு பூநீறு பத்தே. 2255

பூநீறு பலம்பத்து கூடப் போட்டுப்
பெலத்தரைத்து அகலில் இட்டுக் கெசபு டம்போடு
ஆநீறு ஆறியபின் கல்வத் திட்டு
அண்டோடு பலம்பத்து வேறே கல்வம்
தேநீறு பொடியாக்கிப் பழச்சாற் றாலே
சிக்கெனவே தான் அரைத்துத் தெல்லு போலே
காநீறு காயவிட்டுக் கரியிட் டுத
கடுங்காரச் சுண்ணாம்பு கூடப் போடே. 2256

கூடவிட்டுப் பழச்சாற்றால் அரைத்து மைபோல்
கூசாமல் அகலில் இட்டுப் புடமாய்ப் போடு
நீடவிட்டு எடுத்துமே கல்வத்தி லிட்டு
நேகவேதான் தானரைத்துப் பழச்சாற் றாலே
தாடயிட்டுச் சத்தியென்ற சாரம் பத்து
தாக்கியரைத் தேஅகலில் புடமே போடு
குடயிட்டுச் சீனப்பொரி பலந்தான் ஐந்து
கழற்றியரைத் தேசுருக்காம் புடமே போட. 2257

சுருக்காக வாங்கியேதான் கல்வத் திட்டுச்
சுழற்றி அரை பழச்சாற்றில் நேர்ந்த பின்பு
இறுக்காக இந்துப்புப் பலம்தான் ஐந்து
இசைந்துஒன்றாய்த் தான் அரைத்துப் புடத்தைப் போடு
முறுக்காக வாங்கியேதான் கல்வத் திட்டு
முனிந்துபழச் சாற்றாலே தான் அரைத்து
கறுக்காகக் கல்லுப்புப் பலந்தான் ஐந்து
கலந்துரைத்துப் பழச்சாற்றால் புடத்தைப் போடே. 2258

அரைத்து மேதான் ஆறியபின் கல்வத் திட்டு
ஆண்மையாங் கடல் நுரை தான் பலமும்ஐந்து
பரைத்துமே பரும்புடமாய்ப் போட்டெ டுத்துப்
பாங்கான குடனது பலமும் ரெண்டு

மிரைத்துமே மார்க்கமுடன் கலந்து கொண்டு
 மேன்மையான நவாச்சாரம் பலமும் ரெண்டு
 இரைத்துமே இம் மூன்றையுந்தான் பழச்சாற் றாலே
 இழுத்தரைத்து ஏகனாள்முன் மருந்தில் போடே. 2259

மருந்திட்டு அரைத்துமேதான் அகலிலிட்டு
 மண்செய்து லகுபுடமாய்ப் போட்டெ டுத்து
 பருந்திட்ட பாடாணம் சுண்ணாம்பில் சுத்தி
 பண்ணியே தான் பலமைந்து கல்வத் திட்டு
 விருந்திலிடு வெள்ளைமந்தா ரைச்சாற் றைத்தான்
 விட்டரைக்க மெமுகாம்முன் மருந்தில் போட்டு
 தருத்திலிட்டு லகுபுடமாய்ப் போட்டெ டுத்து
 தாளிப்பாய் குட்டுடனே அமுரி தானே. 2260

அமுரியால் நீற்றியேமீ றாமற் படிக்கு
 ஆண்மையாகப் பருப்புபோல் உடைத்து நீற்று
 பமுரியான பீங்கானில் பரப்பி வைத்துப்
 பனியிலேதான் வைத்திடவே செய்நீராகும்
 திமிரியாம் செய்நீரை மிடாவில் கொட்டி
 சிறுகவே வீரம்லிங்கம் பூரம் போட்டு
 நமுரியான செய்நீரால் சுருக்குப் போட
 நவாச்சாரம் கட்டியேதான் மெமுகும் ஆமே. 2261

மெமுகாகும் முன்பாடா ணரசி தவித்தை
 விளக்கமான ரவிதன்னில் நூற்றுக் கீய
 விமுகாமுன் மாற்றதுவும் பத்து மாகும்
 மேன்மையாகச் சூதமது மணியுமாகும்
 அமுகாமுன் அறுபத்தி நாலும் கட்டும்
 ஆச்சரியம் லவணமது இருபத் தைந்தும்
 நமுகாமல் கட்டினமாம் சுண்ணாம்பாகும்
 நாகத்தைச் சாய்த்திடவே மணியுமாமே. 2262

மணியாகும் உபரசங்கள் சத்து மாகும்
 மாசற்ற நவலோகம் சவளை யாகும்
 திணியாகும் சரக்கெல்லாம் சுத்தி யாகும்
 செயமாகும் வீரமது மெமுகு மாகும்

போகர் ஏழாயிரம்

துணியாகும் தூயமாம் எலும்பு போலாம்

துருசு தன்னைத் தோய்த்திடவே குருவு மாகும்

பிணியானது ஒன்றுமில்லை காயசித்தி யாகும்

பேர்சொன்ன வித்தையெல்லாம் இதனா லாச்சே. 2263

வித்தையெல்லாம் வெடியுப்புச் செயநீ ராலே

விளம்பினேன் மூன்றாம் ஆயிரத்தில் வித்தை

பத்தையாய்ச்சொல் லிவிட்டேன்ப ரத்துக் கொப்பாம்

பணிமுனியார் சொன்னதொரு உபதே சத்தை

சத்தையாகச் சொல்லாதே இந்தச் சுண்ணம்

தருகுறும்ப வாதிக்குச் சொல்லிடாதே

சுத்தமாகச் சிவயோகி தனக்குச் சொன்னேன்

குட்சமாக வெடியுப்பு நீரில் தானே. 2264

நீரிலேதான் சாரத்தை அரைத்த ரைத்து

நெட்டாங்க மூன்றுநாள் தான் நிசமாய் ஆட்டி

காரினிலே வெங்காரங் கழுவிப் போட்டு

கலந்தரைப்பாய் சாரத்தில் சமனாய்த் தானும்

ஊரினிலே மெழுகாகும் பதத்தில் வாங்கி

உயராமல் கவுதாரிப் புடமே போட்டு

பாரினிலே பொடியாக்கிப் பீங்கான் தன்னில்

பரப்பியே பனியில்வைக்கச் செயநீ ராமே. 2265

வைத்திட்ட செயநீரில் வீரம் பூரம்

வளமான லிங்கமது பொடித்துப் போட்டு

பைத்திட்ட பாடாணம் சுருக்குப் போடு

பலப்பலவாம் சரக்கெல்லாம் துவைத்து வாட்டு

மைத்திட்ட உபரசங்கள் எல்லாம் சத்தாம்

மண்ணோடு கல்மயிரும் சத்து மாகும்

உய்த்திட்ட சரக்கெல்லாம் ஒடுங்கி ஈயம்

உத்தமமாய்ச் சவளையாய் இறங்கிப் போமே. 2266

வாதகுடோரி

இறங்கிடவே வாதமென்ற குடோரி கேளு

இசைந்தவெள்ளைப் பாடாணம் பலமும் நான்கு

தறுங்கிடவே கல்லுப்பு வறுத்தது நான்கு

தாளகந்தான் பலம்மூன்று சூதம் ரெண்டு

கறங்கிடவே காரமொன்று சாரம் பாதி
 கடிதான ஊசரந்தான் பலமும் ரெண்டு
 விறங்கிடவே வெடியுப்பு நீரி னாலே
 விதைமூன்று நாளரைத்துப் பீங்கான் வாங்கே. 2267

வாங்கியதைப் பீங்கானில் வறுத்துப் போடு
 வளமாகப் பொடிபண்ணி மேருக் கிட்டுத்
 தாங்கிடவே வாலுகையின் மேலே வைத்துச்
 சமர்த்தாகக் கமலம்போல் தீயைப் போடு
 பாங்கினியே பனிரெண்டு சாமந் தன்னில்
 பக்குவமாய்ப் பார்த்தெடுத்து வைத்துக் கொள்ளு
 தேங்கினியே பதங்கமது இறுகி ஏறி
 சிறுதேங்காய் உடைத்ததுபோல் இருக்குந் தானே. 2268

திசைகாரக் குடோரி

இருக்கவேதான் திசைகாரக் குடோரி கேளு
 இசைக்கின்ற வெங்காரம் பலமும் நாலு
 தெரிக்கவேப டிகத்தின்பொ ரிதான் மூன்று
 சிறப்பான பூநீறு பலமும் ரெண்டு
 தருக்கெனவே சாரமது பலமும் ஒன்று
 தனித்ததுவோர் சூதமது பலமும் ரெண்டு
 குறுக்கெனவே குதிரைப்பல் பலமும் நாலு
 குளியான கல்லுப்பு பலமும் நாலே. 2269

பலம்ரெண்டு வெடியுப்பு துருசு நாலு
 பாங்கான தாளகமும் பலமும் ரெண்டு
 தலம்ரெண்டு பலந்தானும் வீர மாகும்
 தளுக்கான வெள்ளை என்ற பாடா ணந்தான்
 குலம்நாலு கூடவிட்டு வெடியுப்பு நீரால்
 கூட்டியரை நாள்மூன்று பீங்கானில் இட்டு
 வலம்ரெண்டு நாழிகைதான் புகை யாமல்
 வறுத்துப்பொடி மாப்போல் செய்து மேருக்கேற்றே 2270

மேருக்கேதான் அரைவாசி போட்ட பின்பு
 விதமான வாலுகையின் மேலே வைத்து
 பாருக்குப்ப னிரெண்டேசா மந்தி போடு
 பதம்பார்த்து ஆறவிட்டு உடைத்துப் பாரு

போகர் ஏழாயிரம்

தேருக்கு அலங்காரம் ஆனாற் போலே
 சிறுகம்பி யாயிருக்கும் திசைகாரக் குடோரி
 தீருக்கு உபரசங்கள் சத்து மாகும்
 சித்தருடை நூலுக்குள் இல்லை தானே.

2271

வெங்காரக் குடோரி
 இல்லையெவெங் காரத்தின் குடோரி கேளு
 ஏற்றமாம் குண்டு மணித் தயிலம் வாங்கி
 பல்லையென பலவகையான காரம் வாங்கி
 பாங்காக ஆவெருத்தின் சாணி யாலே
 கல்லவேதான் கழுவிநன்றாய்க் காய்ந்த பின்பு
 கலந்துமேதான் தைலத்தினில் புழுகுவீரம்
 தல்லயேதான் காரத்தின் மேலே பூசி
 சாதகமாய் ஏழுநாட்கள் காயப் போடே.

2272

காய்ந்தபின்பு பூநீற்றுக் குள்ளே வைத்துக்
 கடினமான வெய்யிலில் காயப் போடு
 பாய்ந்துமே பூநீற்றின் வேகந் தானும்
 பதையாமல் கட்டிப்போம் காரந்தானும்
 நேய்த்துமேக ருரெங்கெட்டில் ஒன்று கூட்டி
 நிலையான தைலத்தால்தான் மைப்போல் ஆட்டி
 ஆய்ந்துமேதான் செப்புக்குள் வைத்துக் கொண்டு
 அப்புறந்தான் சத்திறக்க வீரம் கேளே.

2273

சவ்வீரவைப்பு (சத்திறக்குவதற்கு)
 கேளென்ற சவ்வீர வைப்பு கேளு

கெடியாகச் சுத்தித்த குதம் எட்டு
 தேனென்ற கந்தகந்தான் பலமும் ரெண்டு
 சிறிதான ஓட்டிலிட்டு வறுத்துக்கொண்டு
 கானென்ற கரியுப்புச் சேரு நான்கு
 கனமான வெள்ளை உப்பாய்ச் சுட்டி இட்டு
 தானென்ற இரும்பாலே தெறிப்பு அடங்க வறுத்துச்
 சிந்தாமல் செங்கல் தூள் சேரும் எட்டே.

2274

எட்டான முன்சொன்ன பொடியுப்புக் கூட்டி
 இசைத்துமே இருதோண்டி இசையச் சேர்த்து
 முட்டோடே மேல்தோண்டி தனக்குள் ளேதான்
 மூன்றுதரம் ஊமத்தன் சாறும் பூசி

அட்டோடே முன்பொடிதான் முக்கால் வாசி
 அடித்தோண்டி தன்னுக்குள் அமிழ்த்திப் போட்டு
 நட்டோடே ரசப்பொடியை அதன்மேல் இட்டு
 நயந்த செங்கல் பொடிக்குறையும் அதன்மேல் போடே

2275

போட்டு அழுத் திநன்றாய்மேல் தோண்டி மூடி
 பொருந்தவேதான் வெடியாமல் மண்ணைப் பூசி
 தாட்டுமேதான் சக்கரமாம் அடுப்பில் வைத்துச்
 சாங்கமாக தீ மாட்டு நான்கு சாமம்
 பாட்டுமேதான் அடுப்போடே ஆறப் போட்டுப்
 பதறாமல் எடுத்துத்தான் படுக்க வைத்து
 நாட்டுமேதான் தண்ணீரால் நனைய வைத்து
 நலங்காமல் மேல்தோண்டி மல்லாத்திக் கொள்ளே. 2276

மல்லாத்திப் பார்த்தக்கால் மாப்போல் தானும்
 மயிர்க்குச்சித் தன்னாலே சுரண்டி வாங்கி
 நில்லாத்தி நிறுத்துமேதான் சேர்தான் ஒன்று
 நிலவரமாம் கரியுப்பு பலமும் ஆறு
 துல்லாத்தித் தூள்போலே ஒளிர வறுத்து
 துருகுவது பலம்நாலு ஒளிர வறுப்பாய்
 புல்லாத்திப் பூநீறு பலமும் ரெண்டு
 பொட்டிலுப்பு ஒன்றரைதான் பலமு மாமே.

2277

ஒன்றரைதான் பலமாகும் சீனந் தானும்
 உயர்ந்த அன்ன பேதியது பலமும் ரெண்டு
 தன்னரைதான் சாரமது பொடித்துப் போடு
 தாளகந்தான் பலங்காலும் கூடப் போடு
 வின்னறைதான் வெள்ளை என்ற பூநீ றுசீனம்
 வெடியுப்புச் சாரம்தா ளகந்தன் னைத்தான்
 பன்னரைதான் பச்சையாய்ப் பொடித்துப் போட்டுப்
 பரவிவிடு குதமது தன்னில் தானே.

2278

தன்னிலேதான் விரவியிட்டு மேருக் கிட்டுச்
 சமரசமாம் வாலுகையின் மேலே வைத்துப்
 பன்னிலேதான் பகல்மாறு நான்கு சாமம்
 பக்குவமாய்க் கமலம்போல் தீயைப்போடு

நன்னிலை தான் இராக்காலம் ஆறப் போடு
நீலங்காமல் பதினாறு சாம மானால்
இன்னிலைசர்க் கதனைமேரு வின்ந டுவே தான்
இட்டாக்கால் இறங்காது பருவ மாச்சே.

2279

பருவந்தான் பார்த்ததை ஆறப் போட்டுப்
பண்பாகக் குப்பியைத் தான் வெளியில் வாங்கி
நருவந்தான் நனைத்துமண்ணைத் தள்ளிப் போட்டு
நடுப்பாதி குப்பியைநீ உடைத்துப் பாரு
திருவந்தான் மேருக்குள் தேங்காய் போலே
செப்பமாகத் தானிருக்கும் வீரந் தானும்
உருவந்தான் உபரசங்கள் சத்தெல் லாந்தான்
உதட்டியாக தானிறங்கும் உண்மை தானே.

2280

ரசகற்பூர வைப்பு

உண்மைரச கற்பூரம் ஒன்று கேளு
உறுதியாக ரசபற்பம் முன்போல் செய்து
கண்மைதான் காசியென்ற மேருக் குத்தான்
கணத்திலே அரைவாசி ரசமா விட்டு
வண்மைதான் வாலுகையின் மேலே வைத்து
மறவாதே பன்னிரண்டு சாமந் தீதான்
அண்ணமாக ஆறவிட்டு எடுத்துப் பார்க்க
அடங்கியேதான் வயிரம்போல் கற்பூ ரமாமே.

2281

கற்பூரம் சகலநோய் எல்லாந் தீரும்
கால்கைகள் குலைபுண்கள் கருகிப் போகும்
உற்பூர உபரசத்தின் குருவுக் காதி
உயர்ந்திட்ட வேதையிதைக் கட்டி னால்தான்
அற்பூரம் கட்டியாகப் பலம்ஒன்று வாங்கி
ஆண்மை என்ற வெடியுப்பு நீரில் தோய்த்து
வற்பூரம் நால்சாமம் குடன் தீயில்
வாட்டிடவே கட்டியது சிவந்து போமே.

2282

சிவந்திருந்த கற்பூரம் வெள்ளீ யம்ஒன்று
சிறப்பான காரீயம் நாகம்கூட
தவந்திருந்த இதுமுன்றும் சமனாய்ச் சேர்த்துச்
சட்டியிலே போட்டுமேகந் தகத்தால் வறுக்க

மூன்றாம் காண்டம்

கவந் திருந்த கரிபோலே தூளு மாகும்
 கணக்காக நாகத்தின் எடையே கந்தி
 துவந்திருந்த துத்தத்தை நாகமெடைப் போட்டு
 துவளவரை பழச்சாறு தன்னால் தானே. 2283

அரைத்துமேதான் சிவந்திருந்த கற்பு ரத்தில்
 அங்கியிடு கற்புரத் தெடையின் ரெட்டி
 உறைத்துமேவு லர்ந்தபின்னு மிப்புடம் போட்டு
 உகந்துமேதான் ஆறியபின் கவசம் வாங்கி
 நரைத்துமேதான் நவலோகம் நூற்றுக் கொன்று
 நாட்டினாலே ஏமமது பத்து மாகும்
 கரைத்துமேதான் இக்கவசம் சகலத் திற்கும்
 கட்டியேதான் கவசமாகப் போட்டி டாயே 2284

போட்டிட்ட கற்புரம் காயசித்தியாகும்
 புகழான குட்டங்கள் கடிவிடம் போகும்
 பூட்டிட்ட கால்கைகள்மு டக்கும் போகும்
 புருடர்தான் மலடில்லாப் பிள்ளை உண்டாம்
 காட்டிட்ட ககனசித்தி கடிதிலாகும்
 கற்பகத்தின் தோடமெல்லாம் கதித்துச் சாடும்
 மூட்டிட்ட வாசியது இறுகி ஏறும்
 முட்கற்பம் புலன்வழியாய் வருகுந் தானே. 2285

சீனவைப்புக் கற்புரம்

வருகுமேதான் சீனவைப்புக் கற்புரந் தான்
 மார்க்கந்தான் குதமது பலமும் எட்டு
 உருகுமேதான் கந்தகமும் பலமும் ஒன்று
 ஓட்டிலிட்டு வறுத்துடனே கரிபோ லாகும்
 தருக்குமேதான் வறுப்புவகை சாற்றக் கேளு
 தட்டியதோர் எருமுட்டைப் பத்து அடுக்கி
 பருக்குமேதான் நெருப்பிட்டு விசிறி விட்டால்
 பத்தியே ளரிந்தெல்லாந் தணல் போல் ஆமே. 2286

தணலிலே ஓடு வைத்து கந்தகத்தைப்போட்டு
 சாங்கமாக உருகியபின் குதம் விட்டு
 கணலிலேதான் இரும்பான கத்தியால் கிண்டு
 கரிபோல தூளாகும் இறக்கிக் கிண்டு

உணவிலே தான் ஓடதனைத் தணலிட்டுத் தானும்
 உபாயமாக கிண்டியே இறுகியபின் தானும்
 அணவிலேதான் ஓடு வைத்து இளகியபின் கிண்டு
 அக்கினிதான் மிகுந்திட்டால் ளரிந்து போமே.

2287

ளரியாமல் ஓடதனில் அடிப்பற்றாமல்
 இளக்கிளக்கிக் கிண்டிடவே கரித்தூ ளாகும்
 கரியாமல் கரியுப்புப் பலந்தான் ஆறு
 கல்மிசங்க ளில்லாமல் வெளுப்பாய் வாங்கி
 தரியாமல் சட்டியிலே போட்டுக் கிண்டி
 தணலாக ளரியிட்டுத் தணலி ளாலே
 விரியாமல் மேல்சட்டி மல்லாத்தி மூடு
 வெடித்தாக்கால் தெரியாது கிண்டி டாயே.

2288

கிண்டியபின் தெறிப்படங்கி நின்று தானால்
 கீழ்ச்சட்டி தன்னிலே கொட்டி ஆற்றி
 விண்டியேதான் பொடிபண்ணிக் கல்வத்திட்டு
 வெடியுப்புப் பொடிபண்ணு ஒன்றரைப் பலந்தான்
 திண்டியேசீ னமதுஒன்ற ரையேப லந்தான்
 சிறக்கவேதான் பொடிபண்ணிக் கூடப் போட்டு
 தண்டியேசா ரமது அரைப் பலந்தான் போட்டு
 தகந்துமேதான் பொடியாக்கி ஒன்றாய்க் கூட்டே. 2289

கூட்டியேதான் ரசந்தானும் கூடப் போட்டு
 குலுக்கியேதான் மேருவிற்கு அரக்கால் வாசி
 நாட்டியேதான் நன்மையுள்ள மேரு தன்னை
 நலமாக வாலுகையின் மேலே வைத்து
 பாட்டியேதான் பனிரெண்டு சாமம் தீதான்
 பக்குவமாய் ளரியிடவே பதங்க மேறும்
 ஆட்டியேதான் ஆறவிட்டு மேலா வாங்கி
 அடியிலுள்ள பிட்டியைத்தான் தள்ளிப் போடே. 2290

தள்ளியேதான் பதங்கத்தில் பிட்டி கொஞ்சம்
 அடியிலே சக்கிரமாய்க் கெட்டியாய்த்தா ளிருக்கும்
 அள்ளியே தான் பொடிபண்ணி மேருக் கிட்டு
 அடியில் நிற்கும் பிட்டியைத்தான் தள்ளிப் போடு

மள்ளியேதான் வாலுக்கையின் மேலே வைத்து
மகத்தான பன்னிரண்டு சாமம் தீயால்
பள்ளியேதான் பதங்கமது இறுகி ஏறி
பக்குவமாய் வெளுத்திருக்கும் பாரு பாரே.

2291

இருக்கின்ற கற்பூரம்சீன மாகும்
ஏற்றமாக சரக்கிதுதான் கம்பி போலாம்
வெருக்கின்ற வெடியுப்புச் செய்நீர் தானும்
மிஞ்சாமல் நாற்சாமம் சுருக்குப் போடு
கருக்கின்ற முண்கவசம் கட்டிப் போடு
காரியமாம் முன்போலே புடத்தைப் போடு
திருக்கின்ற சிவப்பாகும் ரசகற்பூ ரந்தான்
சிவசிவா யான்தானும் அறிந்தி லேனே.

2292

அறிந்திலேனே மாற்றதுவும் பனிரெண் டாகும்
ஆணிஇதுக் கொவ்வாது பசுமை மெத்த
தெரிந்திலேனே மண்டலந்தான் தினமுங் குன்றி
தின்றுவந்தால் பத்தியமாய்ச் சட்டை நீங்கி
மரிந்திலேனே வாலையான மன்ம தன்போல்
மகத்தான காயந்தான் தங்க மேனி
பிரிந்திலேனே கற்பாந்தம் சமாதி விட்டு
பிணிமூப்புச் சாக்காடும் இல்லை தானே.

2293

இரச செந்தூர வைப்பு

இல்லையென்ற ரசத்தினுட செந்தூ ரத்தை
எனையீன்ற காலாங்கி செய்யும் வித்தை
தில்லையென்ற நடனம் போல் சுலப வித்தை
சீக்கிரத்தில் செய்கின்ற மார்க்க மாகும்
பல்லையென்ற பலமதிகம் இதற்குள் ளாகும்
பாங்கான சூதமது பலந்தான் எட்டு
கல்லையென்ற கல்லுப்புக் குமரிச் சோற்றில்
கலந்தரைத்துக் கழுவினேதான் காயப் போடே.

2294

காயந்தபின்பு கல்வத்தில் இதனை இட்டு
கனத்ததுவோர் பனைமட்டைச் சாற்றி னாலே
தோய்ந்தபின்பு மூன்று நாட்கள் சோர ஆட்டி
சுருக்கிடுவாய் நாற்சாமம் சாறு தன்னால்

வேய்ந்தபின்பு வெடியுப்பு நீர்ச்சு ருக்கு
 விடுக்காக நாற்சாம மான பின்பு
 காய்ந்தபின்பு சாரநீர் சுருக்கிப் போடு
 தயங்காதே நாற்சாமம் சாற்றி டாயே. 2295

சாற்றியேதான் காடிவிட்டுக் கழுவிப் போடு
 தங்கந்தான் லேசாக தகடு தட்டி
 ஏற்றியேதான் எட்டுக்கு ஒன்று போட்டு
 இழுத்தரைப்பாய் பனைமட்டைச் சாற்றி னாலே
 காற்றினிலே கரைந்துமேதான் குழம்பு போலாம்
 கனமாக நால்சாம மரைத்த பின்பு
 தாற்றியேதான் கந்தகத்தைக் காய்ச்சிக் கொட்டி
 சுயமான சாறுதனில் சாய்த்தி டாயே. 2296

சாய்த்திடுவாய் பதினொன்று தப்பா மல்தான்
 சமரசமாய்ப் பலம்ரெண்டு ஒட்டில் உருக்கி
 தோய்த்திடுவாய் குதத்தை அதற்குள் விட்டு
 குரியாலே கிண்டிடுவாய் கறுப்புத் தூளாம்
 காய்த்திடுவாய் காசி என்ற மேருக்கிட்டு
 கனமான வாலுகையின் மேலே வைத்து
 ஆய்ந்திடுவாய் அறுசாமம் தீயைப் போடே
 அருணனைப் போல் சிவந்துசெந் தூர மாமே. 2297

செந்தூரம் தனை எடுத்து நவலோகத் தீடு
 செப்பாதே ஒருவருக்கும் தொழிலோ மெத்த
 கந்தூரம் காய்சித்தி அருணன் போலாம்
 கதிரொளியோ என்பார்கள் இவனைப் பார்த்தால்
 எந்தூரம் நிமிடத்திற் போலாகும்
 இறுக்கமொடு கொட்டாவி சோம்ப லில்லை
 உந்தூரம் காலுக்கு வருத்த மில்லை
 ஓடலாமே ககனத்தில் சுருக்காய்த் தானே. 2298

துருசு குரு

சுருக்கான துருசினுட வளப்பம் எல்லாம்
 சொல்லி விட்டேன் பாடாண வைப்பு தன்னில்
 வறுக்கான துருசுவே காரசாரத் தில்தான்
 வைப்பதுவும் சொல்லி விட்டேன், உபரசத்தில்

இறுக்கான இதன்கருதான் வெகுசருக்கு
 ஏழாயிரந் தனக்குள்ளே முதற்ற ரந்தான்
 வெறுக்கான துருசொன்று பலந்தான் ரெண்டு
 வெள்ளீயம் இருசேரு குகையில் வையே.

2299

துருசுக்குச் சிலாசத்துக் சுண்ணச் சீலை
 சுற்றியேகா யவைத்து யத்தை உருக்கி
 வரிசைக்குப் பதினோரு தரந்தான் தோய்ப்பாய்
 மகத்தான ஊறலுறும் சீலை வாங்கி
 தரிசிக்கும் வெடியுப்பு நீரில் ஏழு
 சாரநீரில் மூன்றுதிரா வகத்தில் மூன்று
 நரிசிக்குத் தோய்த்துமேதான் ரவியில் போட்டு
 நல்வீரம் வெள்ளையுறம் புனுகு தானே.

2300

புனுகுபச்சைக் கற்பூரம் கெந்திமால் தேவி
 பூநீறு சுருநாபி குதிரைப் பல்லும்
 வனுகுவகை வகைக்குவரா கன்தா னாகும்
 வாகான வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டி
 நுனுகுவகைத் துருசின்மேல் கவசங் கட்டி
 துருசான பூநீறுக் குள்ளே வைத்து
 நனுகுவகை நாற்சாமம் ளரித்தா யானால்
 நமனாகும் சரக்கிற்குக் குருவு மாமே.

2301

குருவெடுத்து உபரசங்கள் தன்னி லிட்டால்
 கொப்பளித்துச் சத்தெல்லாம் ஈயமாகும்
 முருவெடுத்துச் சூதத்தை யுருட்டிக் கட்டும்
 முதிர்ந்தபால் நீராக முறிந்து போகும்
 தருவெடுத்த கற்பகமாம் விருட்ச மாகும்
 சாவென்ற நாமமது தெறிந்துப் போகும்
 திருவெடுத்து முகத்தில்லட் சுமிதான் நிற்பான்
 செப்பரிது செய்யமான குருவி னாட்டே.

2302

மாட்சிகத்தின் பிறவி

ஆட்டமான மாட்சிகத்தின் பிறவி கேளு
 ஆதியாம் விஷ்ணுகிருஷ் ணாவ தாரத்தில்
 பாட்டான பாதத்தைச் சுசியே பண்ணி
 பள்ளிகொண்டார் நித்திரையில் வியர்வை காண

மூட்டான முகவியர்வை தன்னி லேதான்
முயன்றுமேதான் சசிகர்ண யட்சன் தானும்
தாட்டாகத் தான் உதித்தான் அவனைக் கண்ணன்
சாந்தமாக அடிக்கரத்தம் கக்கி னானே.

2303

கக்கியேதான் பூமிதன்னில் தான் விழுந்து
கதித்துநின்று வேப்பங்காய்ப் பிரமா ணம்தான்
வக்கியேதான் மாட்சிகம் உற்பத்தி யாச்சு
வைகாசிமா தங்கண்டு எடுக்க வேணும்
நேக்கியேதான் மற்றமாதங் களிலே தானும்
நிசமாகத் தோன்றாது நீங்க லாகும்
ஏக்கியேகும் மாட்சிகந்தான் இரண்டு பேதம்
ஏற்றமாம் பீதகமே சுக்கிலந் தானே.

2304

பீதந்தான் பொன்வண்ணம் பொன்னுடனேவி
பிரிவான சுக்கிலந்தான் வெள்ளி வண்ணம்
வேதந்தான் கட்டியாம்வெள் ளியுடன் தோன்றும்
விளக்கமாக இரண்டுவித மாட்சி கந்தான்
குதந்தான் மறுசாதி மாட்சி கந்தான்
சுருக்கமாக மதாந்திரவுற் பத்தி யாகும்
காகந்தான் காதம்பங் கார வெல்லாம்
கனத்தவயங் குலியகந்தான் மூன்று மாச்சே.

2305

நிமிளைச்சத்தும் தோற்றமும்
மூன்றுவிதக் காதம்பம் கடப்பம்பு நிறமாம்
முயற்சியங் காரவெல்லம் பாவற் பழநிறம்
ஆன்றுஅயங் குலியகந்தான் கைவிர லொப்பாம்
அழுத்தாறாய் வெளிறினக்கல் லொப்பு வண்ணம்
ஏன்றுமேதான் மூன்றுமது ஒன்று மாக
ஏமாட்சி கந்தானும் துவர்ப்புங் கசப்பும்
ஊன்றுமேதான் மதுரமொடு வுறைப்பு மாகி
உஷ்ணமாய் ரசாயனமு மாகுந் தானே.

2306

நிமிளைச் சத்து
இருக்கின்ற பொன்னிமிளை பலந்தா னொன்று
ஏற்றமான வெடியுப்பு நீரில் தோய்த்து
நருக்கின்ற ரவிதனிலே ஏழு நாள்தாம்
நனைத்துமேதான் போட்டுவர அடிக்கடிக்கு

கறுத்துமேதான் காரமிட்டு உருக்கிப் போடு
 களங்கற்றுச் சத்துதான் ரவிதோற் றுப்போம்
 கருக்கின்ற குளிகைக்குக் கிராசம் போடு
 கண்திறந்து குளிகையது விழுங்குந் தானே.

2307

தானென்ற பொன்னிமினைப் பச்சை யாகத்
 தங்கத்தில் ஈந்தவுடன் நொறுங்கிப் போகும்
 வேனென்ற வீரமுடன் புனுகு கூட்டி
 மத்தித்து முலைப்பாலால் புடத்தைப்போடு
 கோனென்ற குருவாகும் நூற்றுக் கொன்று
 கொடுத்திட்டால் திசை மாற்றுங் கூர்ந்து பாரு
 தேனென்ற மொழியுடைய சிவகா மித்தாய்
 சொன்னபடி வெளியாகச் செப்பிட் டேனே.

2308

செப்பிட்ட குளிகைக்குச் சாரணைக் காட்ட
 செந்துமேதான் மதியளவும் தொட்டு மீளும்
 வெப்பிட்ட வாயில்வைக்க வியாதி யில்லை
 விருத்தரது காயம் தான் பீலை யாகும்
 கொப்பிட்டக் குளிகையது கோடிக் கோடும்
 கூர்ந்துபார்ச் சிதானந்தம் தோன்றும் தானே
 நப்பிட்ட புரியட்டம் நான்கை யுண்ணும்
 நலமான கதிர்முனைக்குக் காத்தா டாதே.

2309

ஆடாத நின்றவெளி அறிவு தோன்றும்
 அடங்காத பூரணமும் கண்டங் காணும்
 நீடாத நிர்மலமும் நினைவு உண்ணும்
 நிறையற்ற நிர்க்குணமும் நிறைந்து தோணும்
 வீடாத நிராகாரம் வெளியாய்த் தோன்றும்
 வேதாந்த முடிவுமட்டும் விரைந்து காணும்
 ஏடாத எங்குமெழு கின்ற சோதி
 எங்குமாகக் காணுமிந்த குளிகை தானே.

2310

காணுவமே ஆணவத்தை நீக்கி வைக்கும்
 கருதித்தோர் சங்கல்பந் தன்னை போக்கும்
 வேணுமேபி றவியெல்லாம் வெந்து நீறும்
 மிடுக்கான் வாசனையை விரைந்து சாடும்

புணுமேதான் விந்து எல்லாம் கல்போ லாகும்
 பலத்துமேதான் சடந்தானும் என்றும் வாழும்
 தோணுமவா சியதுமனம் செவ்வையாகும்
 சொரூபமான குளிகையுட குட்சம் தானே.

2311

நிமிளைத் தோற்றம்

தானான தேவியைத் தான் சிவனார் பார்த்துச்
 சாற்றினார்தாம் நிமிளையதன் தோற்றந்தன்னை
 நானான சிவன் தாயார் இரண்டு பேரும்
 நாட்டமுற்று விளையாடப் போன போது
 மானான மான்றசீனக் கரையில் தானும்
 மண் எடுத்து உருட்டியேதான் மடுவில் போட
 பானான மடுவில் உற்பத்தி யாச்சு
 பாங்கான நின்மலமாம் நிமிளை தானே.

2312

நிமிளைத்தான் சந்திரபிரகாசம் போன்று
 நிலையில்லா மடுவினிலே பிறந்த தாகும்
 நிமிளைதான் தேவாதி தேவன் எல்லாம்
 திரண்டுமேதான் அமுதத்தைப் பானம் பண்ண
 வமளைதானே வாயினின்று அமிர்த விந்து
 வழுவினேதான் நான்குவகை நிமிளை யாச்சு
 நமளைதான் நான்குவகை நிமிளை யாச்சு
 நல்பச்சை சிவப்புவெள்ளை மஞ்சள் தானே.

2313

மஞ்சளாகக் கட்டியான குளிகை போன்று
 வயிரம்போல் தானிருக்கும் நிமிளை தானும்
 உஞ்சலாய் உறைப்பு வெம்மை கைப்பு மாகி
 உருட்சியான கஞ்சமென்ற நிமிளை தானும்
 விஞ்சலான ரசிதமது வெளுப்பு மாகும்
 மேலான லோகமது சிவப்புத் தானும்
 கஞ்சமான காகமென்ற நிமிளை தானும்
 கறுப்புமாக பச்சையாக யிருக்குந் தானே.

2314

இருக்கின்ற நிமிளைதன்னைச் சேரு ரெண்டு
 எழிலான குன்றிமணி போல் உடைத்து
 பருக்கின்ற பசுவினுட கோமி யத்தில்
 பாங்காகச் சாணியது இளநீர் விட்டு

இருக்கின்ற கோமயத்தில் கரைத்துக் கொண்டு
கொதிப்பிப்பாய் கிழிகட்டி நிமிளை தன்னைக்
கருக்கின்ற கமுவியேதான் காயப் போட்டு
கல்வத்தில் பொடிபண்ணி உப்பு நீரே

2315

பொடிபண்ணி வெடியுப்பு நீரி னாலே
பூட்டியரை இரண்டுநாள்தான் ஆன பின்பு
தடிபண்ணிச் சாரநீரை விட்டு விட்டு
சமரசமாந் திசைகாரக் குடோரி போடு
விடிபண்ணி வெங்காரங் கூடப் போட்டு
மிரளாதே வங்கமென்ற நாளத் தூது
துடிபண்ணிச் சத்தாகும் பொறுக்கிக் கொண்டு
குட்டி அரைத்து முன்போலே ஊதி டாயே.

2316

சத்துக்களைச் சாய்க்க மித்திரம்

ஊதியேதான் சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
உயர்கின்ற மித்திரனில் உருக்கிச் சாய்ப்பாய்
மீதியேதான் மித்திரனைத் தானென்றாக் காலே
முதிர்வாழைக் கிழங்கோடு இலுப்பைப் பூவும்
மோதியேதான் சமனாகச் சேர்த்துக்கொண்டு
உடன்வாரு தேன்தானும் என்றெய் தானும்
ஆதியே ஆட்டுப்பால் நாற்கள் ளிப்பால்
ஓர்சமனாய் அதிலேதான் வார்த்தி டாயே.

2317

வார்த்துமேதேங் காய்ப்பால்நல் லவெல்லந் தானும்
மத்தித்துப் பாத்திரத்தில் வைத்துக் கொண்டு
சேர்த்துமேதான் சத்தெல்லாம் உருக்கிச் சாய்க்க
திரண்டுவரும் குற்றமெல்லாம் நீங்கிப் போகும்
பார்த்துமேதான் குளிகைக்குச் சத்தும் ஈய
பாங்காக உட்கொண்டு செரிக்கும் பாரு
நீர்த்துமேதான் உபரசங்கள் மித்திரத்துள் சாய்த்து
நிதானித்துச் சத்துகளை ஊட்டி டாயே.

2318

சத்துத்தான் சோதனைகள் இல்லா விட்டால்
தாக்கான குளிகைக்குச் சாரணைச் செய்தால்
மத்துத்தான் மிஞ்சியேதான் மயக்கித் தள்ளும்
மாசற்றுக் ககனவழிச் சுருக்கோ டாது

போகர் ஏழாயிரம்

பத்துத்தான் பாதாள லோகந் தானும்

பளிச்சென்று திறக்காது பார்வை இல்லை
எத்துத்தான் மேலெழும்ப ஏறொட் டாது

எழுந்தாலும் ஏறயிலே இறுத்துங் கானே.

2319

இறுத்துமேதான் சத்தெடுத்துத் தங்க மிட்டு

இயலான சூதமிட்டுக் கந்தி யிட்டு

நிறுத்துமேதான் செந்தூரம் செய்து உண்ணு

சிறுகதிர்போல் மேனியதாம் நூற்றுக்கு ஒன்று

மறுத்துமேதான் நவலோகத் திட்டா யானால்

மாற்றதுவும் பதினாறு வழங்கும் பாரு

நறுத்துமேதான் நிமிளையது நாலுக்குந்தான்

நாட்டமாய் இம்முறையேபோலே ஆகுந் தானே.

2320

முறைகளொன்று தப்பாது நாலுக் குள்ளே

முனிந்துமே பார்த்தது எல்லாம் அட்டவணைக் கொண்டு
நறையலாம்சித் தர்கள்தான் பிழைக்க என்று

நாட்டினேனே ஏழுகாண்டம் தன்னில் தானும்

கறையலான கவ்வெட்டுக் கருவைப் பாரு

காட்டிலேதான் இருக்கின்ற இருடி சித்தர்

வறையாக வாசியோரின் நற்பதங் காண

மார்க்கமதை வரைந்து வைத்தேன் ஏட்டில் தானே.

2321

தானென்ற நாலான வெளியின் உள்ளே

தனித்துநின்ற சோதியைப்பார் ஞான சித்தி

கோனென்ற ஒன்றாகக் கடந்து கூடும்

குணமூன்றும் அரையினுள்ளே குவிந்து பாரு

தேனென்ற மொழியுடைய சிவகா மித்தாய்

சிறந்துநின்று கொலுக்காண ஆயிரம் வேண்டும்

வேனென்ற மேலான பதத்திற் சேர்த்து

வேதாந்த முடிவான வெளியில் மேவே

2322

மேவினாலே இருண்டவெளி யல்லக் கேளு

வேதாந்தி விளக்கொளியாய் நின்றாள் பாரு

பாவினாலே இருவருந்தான் ஒன்றாய் நின்றும்

பளிச்சென்று நிராகாரந் தானே காணும்

காவினால்தான் கண்டுடனே உள்ள முன்னிக்
கலந்துபோகும் வாசனைதான் மாண்டு போகும்
திவினால்தான் தீபத்தில் விட்டி வீழ்ந்து
செத்ததுபோல் உள்ளுள்ளச் சேருந் தானே.

2323

அப்பிரகத் தோற்றம்

சேருகின்ற அப்பிரக தோற்றந் தானும்
சிறப்பாகச் சொல்லிடவே சிவன்முன் நாளில்
பாருகின்ற மகாமேரு கிரியில் தானும்
பார்வதியும் சிவனுமேயி ருக்கும் போது
நீருகின்ற பாண்டியதான் மணம்பு ரிந்து
நிலையாக மகப்பேறு வேணும் என்ன
மாருகின்ற சிவன்தானும் மனம கிழ்ந்து
மனோன்மணியும் பாண்டியற்கு டிகள் ஆனாளே.

2324

மகளாகி தடாதகையாம் பிராட்டி யாகி
வந்துமேதான் வேள்வி தன்னில் குழந்தை போலே
நிகளாகிக் கிடக்கின்ற பக்கு வத்தில்
நினைவோடே பாண்டியனும் எடுத்த ணைத்து
புகழாகி பொன்னையாக்கி தேவி கையில்
பேராசை யால்கொடுக்க ஆவலோடே
இகளாகி இரண்டுகையால் தானெ டுத்து
ஏந்தியுமே மடிதன்னில் வைத்திட் டாளே.

2325

வைத்திட்ட பரையாதி உலகெலாம் படைத்து
வரையாது காத்தவள் தன் வடிவு வேறாய்
மொய்த்திட்ட மறைகடந்த முதல்வி தானும்
முட்கரமாய் பொறி கடந்த கரண மெல்லாம்
மைத்திட்ட அனந்தவெளி தான்க டந்த
ஆதியாம் பரஞானஓ ளியாள் தன் அன்பால்
பைத்திட்ட பாண்டியற்குக் கேளாய் வந்தாள்
பாரேழும் செய்ததவப் பயன்தான் என்னே.

2326

பயந்ததோர்நல் பிள்ளைக்கு மூன்று முலையாம்
பாண்டியன்தான் கண்டுமனக் கவலை யுற்றார்
அயந்ததோர்நல் பிள்ளையுட தன்னி ய்த்தை
ஆனதோர்தன் கொழுநன்வந் துகண்டா னானால்

தியந்ததோரி ரண்டுதன மாகு மென்று
 செப்பினாளே ஆகாய வாணி தானும்
 கயந்ததுவோர் கவலையது நீங்கிப் பின்பு
 கருதியேதான் வளைத்துமுடி சூட்டி னானே. 2327

முடிசூட்டித் திக்குவிச யங்கள் செய்து
 முனிந்து மேதான் கைலைக்கேகிப் பின்பு தானும்
 புடிசூட்டிப் பாம்பணியும் புலியின் தோலும்
 பாங்கான மான்மழவும் திருவெண் ணீறும்
 கடிசூட்டும் முன்னாலுங் கனத்த மார்பும்
 காரைவெண்ணீ ரணியுமோர் நெற்றிக் கண்ணும்
 மதிசூட்டித் கருணைசெய்யும் முகமுங் கண்டாள்
 மன்றுமேதான் தடாதகையாம் பிராட்டித் தாயே. 2328

தடாதகையவள் ஒருமுலைதான் மறைந்து போக
 தனித்துமலர் பூங்கொம்பள் ஒதுங்கி நாணி
 நிடாதகையாய் நின்றிடவே சிவன்முன் வந்து
 நீதானும் போய்மதுரைத் தன்னி லென்று
 விடாதகையாம் நாம்வருவோம் என்று சொல்லி
 விடைகொடுக்க சிவன்தானும் அம்மன் போனாள்
 படாதகையாய் சிவன் போந்து மணமே செய்யப்
 பாண்டிமகள் அதிசயத்தைப் பார்த்திட் டாளே. 2329

பார்த்திடவே சிவன் தன்னில் சுந்த ரத்தைப்
 பார்வதியுங் கண்டுமேதான் விரக மானாள்
 ஆர்த்திடவே காமமது மிகுந்து பொங்கி
 அந்தருது பூமியிலே படிந்தே ஓங்கி
 பூர்த்திடவே உலகமெல்லாம் ரவியில் சுக்கி
 பூமியிலும் மலைதனிலும் அப்பிரக மாச்சு
 ஏர்த்திடவே நாலுவண்ணம் நான்கு சாதி
 ஏமமொடு சுவேதரத்தங் கிருட்டிணந் தானே. 2330

தானான நாலுவிதத் தின்பேர் கேளு
 தனிஏமந் தான்பிநாக அப்பி ரகமாச்சு
 மானான அடையாளஞ் சொல்லக் கேளு
 மசையாமல் கட்டியாய்த்து ருத்தியால் ஊது

மூன்றாம் காண்டம்.

வானான மடல்மடலாய் விண்டு போகும்
மகத்தான சூதத்தைப் பந்தம் பண்ணும்
நானான நாகாப்பி ரகம்வெள் ளையாகும்
நற்பாம்பு சேறலைப் போல் சீறுங் காணே.

2331

சீறுங்காண் ஊதிடவே சுருண்டு போகும்
சிறக்கவேதான் ஒன்றுக்கு மாகாது தள்ளு
மாறுங்காண் மண்டிக அப்பி ரங்ககேள்
மகத்துவமே தவளையைப் போல் குதித்து வீழும்
தேறுங்காண் சிவப்புத்தேன் வண்ணங் காணும்
சிறக்கவேதா னாகாது ஒன்றுக் குந்தான்
வாறுங்காண் வச்சிரவப் பிரகங் கேளு
மகத்தான வயிரம்போல் தானா மென்றே.

2332

என்றதோர் அப்பிரகந் தன்னைக் கேளு
இரடடையாந்து ருத்திவைத் தூதி னாலும்
அன்றதோர் அசையாமல் தான்கிடக்கும்
அனலிலிடே அப்பிரகப் பரிட்சை பார்த்து
பின்றதோர் பிநாகவப் பிரகம் கட்டும் ரசத்தை
பிரிந்தநாகாப் பிரகம்மண் டுகாப் பிரகம்
உன்றதுவோர் ஒன்றுக்கு மாகா தாகும்
உத்தமமாம் வச்சிர அப்பி ரகமே தானே.

2333

கருப்புவண்ண அப்பிரகமும் ரத்தவண்ண அப்பிரகமும்
காயசித்திக்கு நல்லது

வச்சிராப்பி ரகத்தில்க றுப்பது நன்மை
மகத்தான காயசித்தி யோக சித்தி
கச்சிராப்பி ரகத்தில்க ருப்பது குணம்தான்
கணக்கதுதான் கோடிகுண மதிக மாகும்
மகத்தான அப்பிரகச் சத்து வாங்கி
தச்சிர தங்கமிட்டுச் செந்தூரித்து உண்ணு
சதகோடி ஆண்டெல்லாம் இருக்க லாகும்
மச்சரமாம் ரத்தவண்ண அப்பிரகந் தானே.

2334

ஏம அப்பிரகச் சத்து
இருக்கவேதான் அப்பிரகச் சத்து தானும்
எனை ஈன்ற ஐயர்கா லாங்கி சொன்னார்
பருக்கவேதான் பார்த்துணர்ந்து யானும் சொன்னேன்
பாங்கான நெல்லிக்காய்க் கந்த கந்தான்

போகர் ஏழாயிரம்

கருகவேதான் கற்றாழைச் சோறு தானும்
கனத்ததோர்பாண் டத்தில்கால் வாசியிட்டு
துருக்கவே கிழிகட்டி அதன்மேல் வைத்து
சிறக்கவே மேலுங்கால் வாசி போடே.

2335

போட்டுமேதான் நாள்மூன்று ளரிநேர் பாக
பொங்காமல் எடுத்து அதை வைத்துக் கொள்ளு
ஈட்டுமேதான் இரண்டுபத்து பலந்தான் தூக்கி
இழுத்தரைத்து நாள் மூன்று வெடியுப்பு நீரால்
ஏட்டுமே ஏ மாப்பிரகந் தன்னைத் தானும்
எடுத்துத்தா னப்பிரகம் பண்ணக் கேளு
நீட்டுமேதான் ரெட்டுக்குள் நெல்லு போட்டு
நெறுக்கியப்பி ரகத்தைமைத் தூளாப் பண்ணே.

2336

பண்ணியேதான் தூள்தன்னை ரெட்டுள் ளிட்டுப்
பாங்கான தாழியிலே காடி விட்டுக்
கண்ணியேகை யாலேபி சைந்தா யானால்
சுழலுமேதான் காடியிலே மாப்போல் தானும்
பிண்ணியேதான் பிசைந்துமதை கரையு மட்டும்
பிலமாக அப்பிரக மான பின்பு
தண்ணியேதான் காயவைத்து இருபது பலந்தான்
சமரசமாய் பிசைந்தும்தான் காயப் போடே.

2337

காய்ந்தபின்னே கிழிகட்டி கருங்கொள் ளில்தான்
கனமாகக் கொள்ளுடேவேக வைத்து
பாய்ந்தபின்பு கொட்டியேதான் காயப் போடு
பாவகமாய் முன்னுரைத்த மருந்தில் சேரு
மாய்ந்தபின்பு திசைக்காரக் குடோரி தானும்
வளமான ஐந்துகாசெடை தான் போடு
சாய்ந்தபின்சா ரமென்றகுடோ ரியரைப் பலந்தான்
சவ்வீரம் அரைப்பலந்தான் தாக்கி டாயே.

2338

தாக்கியேதான் பூநாகம் இன்னீர் மட்டும்
தனியாவின் பால்தன்னில் போட்டு வைக்க
வாக்கியேதான் மண் எல்லாங் கக்கிப் போடும்
வழித்தரைத்து முன் மருந்தி லொக்கச் சேரு

ஆக்கியேதான் வாழையுள் கிழங்குச் சாறு
 அகத்தியுட பழுப்புச் சாறு சமனாய்ச் சேர்த்து
 ஊக்கியேதான் மருந்திலிட்டுக் குழப்பிக் கொண்டு
 ஒக்கவேதான் வெள்ளாட்டு குருதி கூட்டே.

2339

கூட்டுவது தேன்வெண்ணை குன்றி யோடு
 கூறான குதிரையுட குளம்புச் சீவல்
 தோட்டுவது சக்கரையஞ் சன்ன மீனும்
 தொகுதியாக வகைக்கைந்து பலந்தான் போட்டு
 நாட்டுவது மைப்போலே நன்றா யாட்டி
 நலமான ரவியிலைந்து நாள்தான் போட்டு
 பூட்டுவது ஒட்டிலிட்டுப் பெரும்புடம் போட்டு
 புகழான எருக்குசாறு விட்டே ஆட்டே.

2340

ஆட்டுவது ஐந்து புடம் போட்டு எடுத்து
 அடைபோலே தட்டியேதான் காய வைத்து
 மாட்டுவது வங்கமென்ற நாளத் தூது
 மணியிறங்கும் சத்தெல்லாம் வாங்கிக் கொண்டு
 காட்டுவது கறடெடுத்து வாழை நீரில்
 கருதியேதான் அடைதட்டிக் காய வைத்து
 மூட்டுவது முன்போலே உருக்கிக் கொண்டு
 முத்துப்போல் சத்தெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேரு.

2341

சத்தெல்லாம் எடுத்துமேதான் வேறே வைத்துத்
 தாக்கான கறடெடுத்து முன்போல் ஊது
 முத்தெல்லாம் பொறுக்கியேதான் முனிந்து வாங்கி
 முயற்சியாக ஐந்து முறை சத்து வாங்கி
 கத்தெல்லாம் நொறுக்கியேதான் குகையிலிட்டு
 காரமிட்டு உருக்கியேதான் நட்பில் சாய்ப்பாய்
 பத்தெல்லாம் பதினைந்து தரமே சாய்த்து
 பாங்கான குளிகைச்சா ரணைதான் செய்யே.

செய்துமேவ ரிசையாய்ச் சத்துக்கள் ஊட்டித்
 தீர்க்கமாக விடுவிப்பாய் குளிகை யைத்தான்
 மெய்த்துமேதான் மெழுகுகட்டிக் கிண்ணி வார்த்து
 விதமாக அடித்தாரில் மண்ணைக் கட்டி

வைத்துமேநல் வாலுக்கையின் மேலே வைத்து
 வரிசையாக கிண்ணிக்குப் பாதி குதம்
 வைத்துமே கருவூமத்தன் சாறு விட்டு
 விதமாகத் தீயெரிக்க வெண்ணெய் ஆமே.

2343

வெண்ணெயெல்லாம் வழித்தெடுத்து தான் உருட்டி
 விதமாகக் குளிர்ந்த தண்ணீ ரிலே போட
 பண்ணியிலே பணத்தூக்கம் பதினொன் றாக
 பாங்காக உருட்டி அதில் குச்சி ஏற்றி
 தண்ணியிலே இறுகியபின் எடுத்துக் கொண்டு
 தனிந்துமேதான் ஆரையிலைக் கவசம் கட்டி
 திண்ணியிலே அவிபுடமாய் பதினொன்று போட்டு
 சிறக்கவேதான் லாகிரியைச் சேர்த்துவாட்டே.

2344

வாட்டியேதான் சித்தி என்ற மூலி யோடு
 வளமாகத் தேங்காயும் சமனாய்ச் சேர்த்து
 ஆட்டியேதான் அப்பிரேகக் குளிகை தன்னில்
 அடக்கமாக கிழிபோலே அமரக் கட்டி
 பூட்டியே ஆக்குகிறபுகைப் போக்கில் கட்டு
 போக ஒருமண்டலந்தான் கடந்த பின்பு
 மாட்டியேதான் வாங்கியதில் மதுவைப் பூட்டு
 மாசற்ற செம்பட்டால் தாவடங் கோரே.

2345

சாவடத்தால் ஐந்தெழுத்தை மவுன மாகத்
 தனித்துமேதான் ஒருசுற்று உச்சரித்தால்
 காவடத்தால் வாதங்கை கட்டி நிற்கும்
 கைலையுறை சிவன்தாயும் கருணை கூர்ந்து
 பாவடமாய்க் கேட் டதெல்லாம் பாலிப் பார்கள்
 பருவமுடன் குளிகையைப் போல் பதின்கழஞ்சு கட்டி
 ஊவட்ட மாபால்வ கையை யூட்டின்
 உகந்திருந்த செகத்தம்ப னமும் ஆகும்.

2346

தம்பனமாங் குளிகையைப்போல் ஐங்கழஞ்சு கட்டித்
 தரிக்கவேதான் செபம்பண்ணச் சுரபி யாகும்
 கெம்பனமாங் ககனத்துக்கு அடுத்து ஒன்று
 கெட்டியாக பணவெடையில் குளிகை பண்ணு

கம்பனமாய் சாரணையைத் தீர்த்தா யானால்
 சுறுக்காகக் கொண்டெழும்புங் ககனந் தன்னில்
 கம்பனமாம் ரெண்டாகக் குளிகை கட்டி
 கரத்திலொன்று வாயிலொன்று வைத்தி டாயே. 2347

வைத்துமேதான் கந்தியென்ற செம்பி னாலே
 மணிவைக்கக் கிராடங்கள் திருகல் பண்ணி
 தைத்துமேதங் கமென்றசரப் பளியில் குணுக்கி
 சங்கிலியில் கோத்து மேகு ளிகைக்குங் குணுக்கி
 உய்த்துமேதான் வாயிலிட்டு ஓட்டி னாக்கால்
 ஒன்றுந்தான் கைதவறினால் ஒன்றெடுத்துக் கொள்ளும்.
 மைத்துமேதான் மவுனமுன்னி வாயை மூடு
 மகத்தான குளிகையது நாத மாமே. 2348

நாதத்தில் கொடுஞ்சுருக்காய் ககன மோடும்
 நாட்டமுற்றுக் கீழ்நோக்க வாசி ரேசி
 கீதத்தில் வாசிவிட்டால் கீழே போகும்
 கிளம்பாமல் தம்பித்தால் மேலே யோடும்
 போதத்தில் மனமுன்னில் பேச லாகும்
 புகுந்துமேதான் அண்டத்தில் போகும் போது
 வாதத்தில் மனதைவிட்டுக் கும்பித்துக் கொள்ளு
 வரையாறுந் தாண்டியேதான் மருவ லாமே. 2349

மருவியேதான் அண்டத்தில் சித்த ரோடே
 வாதாடி வென்றுமேதான் வாதஞ் சொன்னேன்
 தருவியே தான் சாரணைக்கு வழியுஞ் சொன்னேன்
 சாத்திரத்தில் கருவெல்லாம் தரிக்கச் சொன்னேன்.
 உருவியெல்லாம் பாதாளந் தன்னில் போக
 உற்பனமாம் மந்திரமும் வகையுஞ் சொன்னேன்
 திருவியேதான் சித்தருக்குக் குளிகை ஈந்து
 திரிந்திட்டேன் ஆயிரத்தெட்டு அண்டம் தானே. 2350

ஆயிரத்தெட்டு அண்டமெல்லாம் சோதித்து ஏறி
 அவரவர்கள் அறிந்தவித்தை தன்னை எல்லாம்
 பாயிரத்தோ டேவகைகள் பார்த்த நிந்து
 பக்குவமாய்ச் சித்தருக்குப் பலிக்க வைத்து

தாயிரத்து நாகலோகம் தன்னின் நடக்கை
தானெல்லாம் அறிந்தும் தான் தொண்டு செய்து
வேயிரத்து வெகுவித்தைக் கேட்டுக் கொண்டு
மீண்டுவந்து பிள்ளைகட்கு விளம்பி னேனே. 2351

விளம்பினேனே சித்தருக்காய் வித்தை கற்று
மேதினி எலாம் திரிந்து அண்டம் சுற்றி
பளம்பினேனே பாதாளம் தன்னில் சென்று
பாரேழுந் தான் சென்று பழக்கமாகி
அளம்பினேன் கால்வித்தை அரைக்கால் வித்தை
அவரவர்க்குத் தொண்டு பண்ணி அனுசரித்து
புளம்பினேனே பிள்ளைகட்கோர் வித்தை யாகப்
போதித்தேன் வரவரவும் பிரித்துத் தானே. 2352

போதித்தேன் காலாங்கி பதத்தைப் போற்றி
போராமை கண்டிட்டார் மேலோர் காணில்
வாதித்த புத்தியினால் மனம் அடங்கி
மகத்தான அடியார்போல் வணங்கிப் பேசு
சேதித்த அவ்விடத்தில் சாந்தம் உண்டோ
செயகண்டி ஞான மென்றால் செம்மை யாமோ
ஆதித்த அவரிடத்தில் செல்லா தென்றார்
அணைந்திருந்தேன் நிர்விகல்பம் தன்னில் தானே. 2353

தானென்ற கிண்ணியிலே குதம் கட்டித்
தாயிட்டுச் செந்தூரி வேதை யோடும்
கூனென்ற சத்தெடுத்துக் குகையில் வைத்துக்
குமுறிநின்று உருகையிலே தங்கம் போடு
நானென்ற நான்குக்கே ஒன்றுபோடு
நாகத்தைச் சுத்திசெய்து ரேண்டு போடு
வேனென்ற குதமது நாக வெடை போடு
வீரமிட்டுக் கந்தியிட்டு ரெண்டுக்கு ஒன்றே. 2354

ஒன்றாகப் பொடியாக்கிக் கரந்தைச் சாற்றில்
உறவரைத்துக் காசியென்ற மேருக்கிட்டு
நன்றாக அறுசாமம் ளரித்த பின்பு
நாட்டியேசி லாகையிட்டுப் பதத்தை பாரு

மன்றாகக் கரகரத்து மானுளம்புப் போலாம்
 வைரவர்க்குப் பூசையிட்டு எடுத்துக் கொள்ளு
 இன்றாக நூறுக்குஒன்று ஈந்தா யானால்
 இனமான மாற்றதுவும் பத்து மாமே.

2355

பத்தாகப் பணவெடைதான் பாலில் உண்ணு
 பறந்தோடும் மண்டலத்தில் காயசித்தி
 உத்தாகப் பத்தியமாய் உண்டு வந்தால்
 ஒளியுண்டாம் நரையெல்லாம் உதிர்ந்து போகும்
 சித்தாகக் ககனத்தில் ஓடலாகும்
 சினம்போக்கும் மனம் நீக்கும் போதந் தாக்கும்
 மத்தாக மவுனம் போல் வாசி ஊது
 மறவாதே அமிர் தத்தில் மருவி உண்ணே.

2356

அப்பிரகக் களங்கு

மருவியேதான் அப்பிரகக் களங்கு கேளு
 மார்க்கமாகச் சத்துநின்று உருகுங்கா லப்பா
 கருவியேதான் கனகமது நாலுக்கு ஒன்று
 கண்திறந்து உருகையில்லா ரீயம் இரண்டு
 திருவியேதான் ராசம் என்ற செந்தூரந் தான்
 சேர்க்கவேதான் காரீயம் எடைதான் ஆகும்
 முருவியேதான் காரமிட்டு உருக்கி ஆட்டி
 உகந்துமேதான் களங்காகும் நூற்றுக்கொன்றே.

2357

ஒன்றான சத்தெடுத்துப் பொடியாய்ப் பண்ணி
 உறப்போடு சமனாகக் கம்பி உப்பு
 விண்ணான வீரங்கால் வாசி கூட்டு
 வெள்ளையென்ற பாடாணம் அரைக்கால் கூட்டு
 குண்ணான குக்கிடவெண் கருவா லாட்டி
 குறுக்கவேதான் அகலிலிட்டுக் கெசுபுடந்தான்
 திண்ணான சுண்ணாம்பு போலே யாகும்
 சேர்த்தரைக்கச் சாரத்தைச் செய்நீ ராமே.

2358

நீரிலேதான் வீரமொடு பூரம் லிங்கம்
 நேரிலேதான் பொடிபண்ணிக் கலக்கி வைத்துத்
 தூரிலாத செந்தூரம் பலந்தான் ஒன்று
 சுருக்கிடவே இந்நீரில் சோர்ந்து போகும்

காரிலேதான் முன்கவசம் தன்னைக் கட்டிக்
 காரிய மாய்ப்புடம் போட்டு எடுத்துக் கொண்டு
 ஊரிலே தான் நவலோகம் நூற்றுக்கு ஒன்று
 ஊட்டினால்தான் பத்தரைக்கும் உயரும் காணே. 2359

அப்பிரகத்திருதி

உயரவேதான் அப்பிரகத் திருதி தானும்
 உயர்ந்த ஏம அப்பிரக நவநீதம் பண்ணி
 தயரவேதான் வெடியுப்பு நீரினாலே
 தாக்கியரை நாள்மூன்று அகலி லிட்டு
 கெயரவேதான் கசபுடமாய்ப் போட்டெடுத்து
 கெட்டியாய்க் குப்பிக்குள் அடைத்து வைத்து
 குயரவேதான் குதிரைலத்திக் கூடக் கொட்டி
 குழிவெட்டி அதற்குள்ளே போட்டி டாயே. 2360

போட்டுமேதான் அதற்குள்ளே குப்பி வைத்துப்
 பின்தானும் குதிரைலத்தி மேலே போட்டு
 மாட்டுமேதான் மண்போட்டு தண்ணீர் ஊற்று
 மறவாமல் அந்திசந்தி வச்சி தானும்
 மூட்டுமேதான் மூன்றுதிங்கள் ஆனபின்பு
 முகிழ்ந் திறந்து எடுத்துப்பார் திருதி யாகும்
 நாட்டுமே தான் நல்ல தண்ணீர் தெளிவாய் காணும்
 நாதாந்த நாதத்தின் திருதி தானே. 2361

திருதியிலே குதமது கட்டிப் போகும்
 சேர்ந்துநின்ற சரக்கெல்லாம் சுன்ன மாகும்
 அருதியிலே நவாச்சாரம் யானைத் தந்தம்
 அதுபோலே கட்டிப்போம் துவைத்து வாட்டில்
 பிருதியிலே லிங்கமது மயன மாகும்
 பெரியரச செந்தூரம் கற்பு ரக்கட்டு
 விருதியியிலே வீரமது மெழுகும் ஆகும்
 மெத்தவுண்டு திருதியிலே விரைந்து காணே. 2362

அப்பிரக ரசம்

காணவேதான் அப்பிரக குதங் கேளு
 கைகண்டத் துறையிதுதான் கருவைப் பாரு
 ஊணவேதான் அப்பிரகச் சத்து தானும்
 ஒருபலந்தான் நிறுத்துமதைக் கல்வத் திட்டு

தாணவேதான் சோரமென்ற வீரம் தானும்
 தாக்கிடுவாய் பலம் அரைதான் திசைகாரக் குடோரி
 பூணவேகால் பலந்தான் காரம் என்ற குடோரி
 புகன்ற எடை கால்பலந்தான் கூடப் போடே. 2363

போட்டுமேதான் முன்பன்றி நெய்யி னாலே
 பிலத்தரைத்து மைபோலே சீலை சுருட்டி
 ஓட்டுமேதான் ளரிகாலி எண்ணெய் தோய்த்து
 ளரியிட்டு பீங்கானில் தட்டத் தட்ட
 தாட்டுமேதான் கடுகுபோலே சூதஞ் சிந்தும்
 துப்புறவாய் எடுத்து எல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
 காட்டுமேதான் கல்வத்தில் நிறுத்தி விட்டு
 கடைச்சூதம் சுத்திபண்ணிச் சமனாய்ச் சேரே. 2364

சமனாகச் சேர்த்திடவே வேறாய் நிற்கும்
 தங்கத்தின் ரேக்கதுவும் நாலில் ஒன்று
 அமனாகச் சேர்த்திட்டு முலைப்பா லாலே
 அரைக்கவேதான் மெழுகாகும் சேர்ந்தும் எல்லாம்
 நமனாக மெழுகெடுத்து நவலோகத்தில்
 நாட்டினால்தான் பதினாலு மார்க்க மாகும்
 கமனாக உட்கொள்ள காய்சித்தி யாகும்
 கண்டுகொள்ளும் அப்பிரகச் சூதம் தானே. 2365

காந்தவுற்பத்தி

தானென்ற காந்தத்தின் தோற்றங் கேளு
 சாங்கமாகப் பூருவத்தில் அமுதந் தன்னை
 தேனென்ற தேவர்கள் அசுரர்கள் எல்லாம்
 திரளாக உண்ணையிலே திவலை சித்த
 கோனென்ற சடாமவுலி சிவன்தான் சென்று
 குறியாகப் பார்த்ததுமேதான் மூடி வைத்துப்
 பானான பாவமான வியாதிக்கெல்லாம்
 பரிகரிக்கக் காந்தமென்ற லோக மாச்சே. 2366

ஐவகைக் காந்தமெனல்

லோகமான பாடாண மாகத் தானும்
 நுணுக்கமாகப் பூமிமலை உற்ப விக்ஷ
 சுகமாகச் சிவன் தானும் சொல்லி விட்டார்
 திவலையது தான் பொங்கி நிலமலை தன்னில்

காகமாய்த்தான் காந்தம் என்ற நாமம் ஆச்சு
 கருதியேதான் ஐந்துவகைத் தாது வாகி
 புகமாய்ப்பி ராமுகந்தான் சும்ப கந்தான்
 போரான கர்டிகந்தான் புகைநீ ராச்சே.

2367

ஆச்சுதேபு கைநீர் தான் ஐந்து மாச்சு
 அதன்விவரம் கற்காந்தம் ஊசிக் காந்தம்
 பாச்சுதேதான் பச்சைகாந்தம் அரக்குக் காந்தம்
 பாங்கான மயிர்க்காந்தம் ஐந்து மாகும்
 போச்சுதேபி ராமசுந்தான் லோகந் தன்னைப்
 பிரமிக்கச் செய்விக்கும் சும்ப கந்தான்
 ஏச்சுதேதான் லோகத்தை இழுத்துக் கொள்ளும்
 இயலான கர்டிகந்தான் தூரப் பேர்மே.

2368

தூரவேதான் ஓட்டிவிடும் லோகந் தன்னைத்
 திராவகந்தான் லோகத்தைத் தண்ணீ ராக்கும்
 மாரவேதி ராவகந்தான் லோகந் தன்னில்
 மயிர்போலே தொத்துவிக்கும் ஐந்து மாச்சு
 ஊரவேதான் ஒருமுகமும் ரெண்டு முகந்தான்
 உறைக்கின்ற வாதத்தில் மத்திம மாகும்
 மூரவேதான் மூன்றுமுகம் அதம மாகும்
 முனிந்ததனால் ஐந்துமுகம் உயர்வு மாச்சே.

2369

அஞ்சுமுகம் போனபின்பு சர்வ முகமும்
 ஆதிக்கம் உத்தமந்தான் அறிந்து கொள்ளு
 மிஞ்சுமுகம் ஏது என்றால் ஓரி டத்தில்
 மிடுக்காகத் தான் இழுக்கும் லோகந் தன்னைப்
 பஞ்சுமுகம் மற்றிடத்தில் பிடிய தாகும்
 பாங்கிரண பஞ்சுகர்த்தாள் சொருபங் காந்தம்
 விஞ்சுமுகம் பிரம்மமது மஞ்சள் வண்ணம்
 மிடுக்காகப் பரிசுத்தில் வேதை யாமே.

2370

மூன்றாம் காண்டம்
 அருஞ் சொற் பொருள்

திரையம் : மூன்றாவது, முழை : புகை

சுடைகித்து : திரிந்து (பால் திரிந்தால் அது ஆடையும் தண்ணீரும்

ஆகும்) (ரத்தம் திரிந்தாலும் அதே போலாகும்)

பால் திருதி : இதன் செய்முறை 2 ஆம் ஆயிரத்தில் 922, 923, 924 பாடல்களில் காண்க.

கடுவெளி : பராகாசம்

வெளிக்குள் வெளி : சிதா காசத்தில் பராகாசம்

ஒளிக்குள் ஒளி : வெளி ஒளிப்பாழில் ஒளிப்பிழம்பாகிய உன் மனைத்தாய், மருட்டு: அச்சுறுத்து, மயம்பினது: குழம்பிய தன்மை, தாழ்: கீழ்த்தாடை (இது உலக வழக்கு)

சையோகிப்பார்: உடலுறவு கொள்வார், ஓர் உற: உணர்ச்சியை தூண்டி விட, உருட்டுவார் : பித்தலாட்டமான பேச்சால் நிலை குலைய செய்வார்.

பொருளாறு : பொருளின் வழி, பூரணமாறு: ஞான வழி, வேணி: வேணுவாகிய குழல் உடையவன் கண்ணன்.

கை கண்டு : தேர்ச்சி பெற்று

முனைந்து : ஆணவத்துடன்

வெள்ளம் : பெரிய எண்ணிக்கையை குறிப்பிடும் சொல். யாழி: சிங்க உடலும் யானை துதிக்கையும் உடைய பிரயாணி.

மயனம் : மெழுகு, சுவளை : தீட்டை

பசு : ஜீவாத்மா, பாசம் : பிணைப்பு

மறையுனுட அந்தம் : உபநிடதம்

தியங்கினார் : கலங்கினார், முயங்கினார் : உடலுறவு கொண்டார், வாமி : வாமச்சாரம் கொண்டவர் ; தேசிகர், குரு, பஞ்சகர்த்தர் : ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்ற ஐந்து தொழில்களை செய்பவர்.

மத்தர் : ஊமத்தைப் பூவை குடியவர் சிவன். பாலையாம் : வாலிபமாகும்

பாறமடு : பெரிய நீர் நிலை

சீராமல் : கோபியாமல்

கவர் : கிளைகள், புகை நீர் : திராவகம்

சதி : கெடுதல் செய்யும் முயற்சி

கதை : அமுதம்

அகோர முகம் : ஈசனின் 5 முகங்களில் தெற்கு நோக்கிய முகம்

வேட்டக்கன் : வேள்வி செய்யும் தக்கன்

விகாரத்தால் : வேறுபட்டால்

(பால் துருதி செய்முறையை இரண்டாம் காண்டம் 922, 923, 924

பாடல்களில் காண்க)

தாமம் : புகை, கருப் போக்கு : மர்ம வழி

திருகல் : கழலுதல்

புகை நீர் : திராவகம், செயரசம் : நெருப்புக்கு வோடாத பாதரசம்

பாலரசம் : பாலையில் வைத்து இறக்கிய பாதரசம், மயூரகிரி : மயிலம்

என்னும் மலை

தவி : உயர்வு, தவிசு : உயர்ந்த ஆசனம்,

விதவி : எல்லாவற்றையும் விட உயரமாக

நிதவி : மிகவும் குட்டை யானது

கன்ன மொழி : கற்கண்டு மொழி

பஞ்சையில் வேதை : புடம் போடாமல் வேதை செய்யும் சரக்கு

வாயு காலன் : மந்த நடை யுடையவன்

மக்கிய தோர் சூதம் : இறுகி கட்டியாய்ப் போன ரசம்

ஏகபோகம் : இரண்டற கலந்த நிலை (சாயுசியம்)

ககன வீதி : விண்வெளி, கேசரம் : சகஸ்ரகாரம் எனும் ஸ்தானம்

கெசவாதம் : பெரிய வேதைகள் செய்யும் வித்தை, துவசம் : கொடி,

துசவாதி : வேதை செய்து வெற்றி கொண்டு கொடி நாட்டியவன்

கேதிகள் : கேடு செய்பவர்கள்

உயங்கினார் : முயன்றார்

மும்முறையை பாராமல் : சரம், யோகம், ஞானம் என்னும் மூன்றாகிய

வழி முறைகளை கவனியாமல்

கருகின்ற : சினம் கொண்ட

மிடுக்கு : வலிமை, அநாதி : ஆதி என்பது அதாவது தொடக்கம்

இல்லாதது

அடவி : வானம், காடு

உலைந்து : வருத்தி, குலைந்து : கெட்டு, அழன்று : மனம் புழுங்கி.

உழந்து : துன்பமுற்று

துருதியே : வாலையில் வடித்த, துடியான : காரமான

மருக்கிடுவாய் : காய்ச்சி ஊற்றுவாய்

பரிநாமம் : வேறு பெயர்

கறந்திடாமல் : மறைக்காமல் வஞ்சனை செய்யாமல்

பசுந்தேசிகப்பாய் : ஒரு விதமான பச்சை நிறம் கலந்த சிவப்பு

அலம்பினால் : அமைதி கெட்டால்

உழம்பினாள் : மனம் மாறுபட்டாள், திரும்பினாள் மனம் நிறைவு

பெற்றாள்

அடறாமல் : நெருங்காமல், படராமல் : பரவாமல்

இடராமல் - தடையிராமல்

போதம் : ஞானம், சத்தியில்லா சாங்கம் : அவசிய மில்லா சடங்குகள்

நிர்விகற்பம் : பேத மற்ற நிலை, எற்றினால் : இடித்தால், கற்பாந்த

காலம் : பிரம்மனுடைய ஆயுட்காலம், பார் ஏழு : ஏழு தண்டம் கொண்ட உலகம்

நலக்கம் : சோம்பல், ரசதோடம் : ரத்தத்தில் ஏற்படும் நச்சுத் தன்மை,

பரை : பராசக்தி

சத்தையாக : சிரத்தையாக அக்கறையோடு

பிநாகம் : வில்

நிசாசரன் : அரக்கன், ஏனம் : பன்றி

மும்மூலம் : அடி, நடு, முடி அல்லது மூலாதாரம் அநாகதம் :

சகஸ்ரகாரம்

கால் : தீ (காற்றும் நெருப்பும்)

கொல்லன் பகை : ஆகாச கருடன் கிழங்கு, சாரி : சாரணை,

சிதையாது : அழியாது,

லகித்துக் கொள்ளுதல் : பற்றிக் கொள்ளுதல்

கற்பகத்தின் நாட்டோர் : தேவ நாட்டினர்

கமடம் : ஆமை, விராட் : விஸ்வரூபம்

மற்கடம் : குரங்கு (இங்கு மனதை குறிப்பிடுகின்றது)

சுலகி ; சுண்டி, மூலம் : வேர்

கந்தம் : கிழங்கு, காங்கம் : முற்றும்

பணி முனி : பாம்புக்கால் உடைய முனிவர்

அங்கி : கவசம்

வெள்ளை உரம் : வெள்ளை நிறமான கந்தகம்

கிராசம் : சுருக்கு

நார்கள்ளிப்பால் : சதுர கள்ளி, திருகு கள்ளி, இலை கள்ளி, காரடி

கள்ளி என்ற நான்கு வகை கள்ளியின் பால்

தன்யம் : மூலை, இரட்டு : தடிமமான துணி

கரடு : மணியாகாமல் மிகுந்த கட்டிகள்

ரேக்கு : மெல்லிய தகடு

ஊத்து : அழுக்கு, புழுகுதம்பை : புழுக்களால் ஆன கூடு

கானக்கூபம் : காட்டுக் குளம்

கிராவி : நீராக்கி சொட்டு சொட்டாக விழ வைக்கும் பொருள்

ஊகம் : ஒரு வகை காந்தம்

குந்தூரம் : வெகு தூரம், குறுக்கற்று : வெட்டுப் பட்டு, மாருதம் :

காற்று

சீவளி : ஒரு வகை ஆயுதம்

பொன்மத்தங்காய் : பொன் ஊமத்தங்காய்

ஆர்த்தி : வஞ்சம், தறித்து : வெட்டி

சாடி : தாக்கி, இளநஞ்சு ; சிறு பாம்பு

தாரம் : தாளகம், படிகம் : படிகக் கல்

வடிகம் : அழகு : தாய் : தங்கம்

திடுக்கமிட : நடுங்க, அஞ்சி ஓட

சொர்ணா கர்ஷன் : தங்கத்தை ஆகர்ஷிப்பவன்

தேசாய் : ஒளிப்பிழம்பு

குந்தளம் : ரத்தினம், வடவாஷ்கினி : கடலில் குதிரை முகத்தோடு
காணப்படும் தீ, சகஸ்ராரம் : திறமை, சொரூபம் : ரசமணியில் ஒருவகை.

உட்சமயம் : அகச் சமயம் சைவம், வைணவம், சாந்தம், காணாபதியம்,
கௌமாரம், செளரம் என்ற ஆறு சமயங்கள்

புறச்சமயம் : பௌத்தம், சமணம், பீமாம்சம், வைசேடிகம், சாங்கியம்,
காபாலிகம், என்ற ஆறு

புருடோதக செந்து : மண் புழு

சுகிர்தம் : நற்செயல், புண்ணியம்

புற சீனுடவித்து : பலாச வித்து

வர்த்திக்க : பெருக ; வளர, சிட்டம் : அதிக வேக்காட்டால் மண்
உருகி கட்டியாதல்.

அவநாள் : கெட்ட நாள்

மேடத்தின் சீவல் : வெள்ளாட்டுக் கொம்பு சீவல், கருவளையல் :
வளையல் உப்பு

வேதாந்தம் : உபநிடதம், சித்தாந்தம் : மெய் கண்ட சாஸ்திரம்

சமரசம் : ஒருமைப்பட்டு, நரிதாந்தம் : பிரணவப் பொருள்

போதாந்தம் : அறிவின் எல்லை, காலாந்தம் : இறுதிக் காலம்

மந்தகம் : தலைபாகம், தேசாகி : ஒளியுடையதாய்

கஞ்சம் : தாமரை, வெண்கலம்

அவமுத்து : கேடு உள்ள முத்து, நெய்தது : வழுவுமுப்புடையதாயிற்று
விதறுகின்ற : ஆடுகின்ற

விரகம் : வேட்கை, விரகர் : வேட்கை மிக்கவர்

கேடக மாவனம் : தாழைவனம்

சிதளை ; வீறல், மிருத்திகா தோடம் : மண் தோஷம்

பசுவாகி : பலிதரும் மிருகமாகுதல் (யாகத்துக்கு)

மயன் : தேவதச்சன்

வழுதலங்காய் : முட்கத்திரிக்காய், கண்டங்கத்தரிக் காய் அதில்

இருவகையுண்டு

கக்கல் : வாந்தி, தீபனம், பசி : சீரணம்

கஞ்சரித்தால் : காம இச்சையுடன் திரிந்தால் வேகாத தலை : சகஸ்ராரத்தைக் கண்டு (சிதாகாசம் தரித்தவர் வேகாத தலை உடையவர்)

நிணம் : கொழுப்பு

வாமத்தி : வாமாசாரப் பூசனை புரிந்தோர்

முடி பொருள் : தலையான மெய்ப் பொருள்

தருக்கித்து : வாய்ப்போர் செய்து

காமி : ஆசைமிக்குடையோன், அத்தன் : ஈசன் வேதகீதம் : சாமவேதம்

உற்பவிக்க : தோன்ற, வியாழ தேவன் : தேவகுரு (பிரகஸ்பதி), சமர் : போர்

வேதையான விஷ்ணுவது கறுப்பு வண்ணம்

விளக்கமாகச் சத்துகளுக் காதி யாகும்

சேதையான ருத்திரன்தான் சிவப்பு மாகும்

செய்மாகச் சூதத்தைக் கட்டு விக்கும்

குதையான மகேசுவரன் வெளுப்பு மாகும்

தோன்றியதோர் சதாசிவமும் பச்சை யாகும்

ஏதையாக இவையிரண்டும் நோயை எல்லாம்

இழுத்தடிக்கும் பிராமகம் சும்பகமும் ஆமே.

2371

ஆமென்ற முன்முன்று காந்த மும்தான்

ஆதியாந்தி ராமகந்தான் துரோம கந்தான்

காமென்ற காந்தமது இருக்கின்ற விடம்

கடினமாம் தலத்திற்கு மனிதர் போந்து

பேமென்ற பலிகொடுத்து முழங்கீழ் வெட்டி

பின்புதானே காந்தமது எடுக்க வேண்டும்

நாமென்ற மாருதத்தால் ரவிச் சுடராலே

நல்லீரற் தனிலிருந்தது ஆகாதென்னே.

2372

காந்த சத்து

என்றதொரு மஞ்சள்நிறம் கிருஷ்ண காந்தம்

ஏற்றமதாய் கிட்டாட்டால் ஊசி ஏழு

மன்றதோர்தன் பிடிக்கின்ற காந்தம் வாங்கிப்

பொடிப்பொடியாய்ப் பருப்புப்போலேநொறுக்கிக்கொண்டு

குன்றாத கிழிகட்டிக் காடி தன்னில்

கொதிக்கவைத்துப் பின்பதைத்தான் கொள்ளில் வைத்து
அன்றையே அவித்துமேதான் எடுத்துக்கொண்டு
உலரவிட்டு வெள்ளாட்டுக் குருதி வாரே. 2373

வெள்ளாட்டுக் குருதி தானும் கூடப் போட்டு

விளங்கவேதான் அதன்தோலில் சுருட்டிக் கூட்டி
புள்ளாடு மூன்றுநாட்கள் புதைத்து வைத்துப்
பின்பேதான் பலம்பத்து நிறுத்திக் கொண்டு
தள்ளாடு சாரநீர்தான் விட்டே விட்டு

சமரசமாய்க் குடோரியொரு பலமும் போட்டு
கள்ளாடு காரமென்ற குடோரி பலம்போட்டு
கனமான வீரமது பலமும் போடே. 2374

பலம்போடு வெள்ளைகுன்றி காரந் தேனும்

பழம்போடு பஞ்சமித்தி ரத்தைக் கூட்டி
வலம்போடு அரைத்தெல்லாம் வில்லை தட்டி
வளமான கசபுடமாய்ப் போட்டு எடுத்துக்
குளம்போடு ரெட்டையான துருத்தி யாலே
கூசாதே ஊதியேதான் ஓட்டில் கொட்டி
தலம்போடு சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
சாங்கமாக கறடுவைத்துக் குகையில் ஊதே. 2375

ஊதியேதான் சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு

ஒருக்கால்தான் மருந்திட்டு ஊது ஊது
தூதியேதான் மறுவிசைக்குச் சும்மா ஊது
துளித்துளியாம் சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
வாதியேதான் விசைவிசைக்கும் மருந்து போட்டால்
மண்ணாய்ப்போம் சத்தொன்றும் வரவே மாட்டா
பூதியேதான் பொறுக்கினதோர் சத்தெல் லாந்தான்
புறம்பாக வைத்துத்தான் பின்னும் ஊதே. 2376

பின்னுமேஊ திட்டு ஐந்து தரமே தானும்

பொறுக்கினதோர் சத்தெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூட்டிக்
கண்ணுமேதான் காரமிட்டு உருக்கிக் கொண்டு
காட்டியமுன் நட்பதனில் உருக்கிச் சாய்க்க
பண்ணுமேதான் பதினொருக்கால் உருக்கிச் சாய்த்துப்
பாங்கான நாலிலொன்று தங்கங் கூட்டி

மண்ணுமேதான் மெழுகுகட்டிக் கிண்ணி வார்த்து
வத்து உண்ணு கற்பம்உண்ணு மகத்தாம் சித்தே. 2377

காந்தக் கிண்ணத்தில் சூதங்கட்ட

சித்தான கிண்ணிகண்டால் சாவோ இல்லை
கணத்தில்தான் சூதமது கட்டிப் போகும்

நத்தான நாகமது நமன்கை யாகும்

நலமான இருவங்கம் சோர்ந்து போகும்

கத்தான லோகமெல்லாம் குருதி போலாம்

கலந்தெல்லாம் ரஞ்சகமாம் தொந்தம் ஏறும்

முத்தான சயமேகம் காசம்கூட

முதிர்ந்தமகோ தரங்குன்மம் முடுகிப் போமே. 2378

சூதம் கட்ட

போமென்ற சூதத்தைக் கட்டக் கேளு

புகழான காந்தமென்ற கிண்ணிக் குள்ளே

ஆமென்ற அடித்தூரில் சீலை செய்து

அழகான வாலுகையின் மேலே வைத்து

காமென்ற சுத்தித்த சூதம் விட்டு

கரு ஊமத்தஞ் சாறுவிட்டு நான்கு சாமம்

ஏமென்ற எரித்தாக்கால் இறுகி வெண்ணை

இட்டலிபோல் தானிருக்கும் எடுத்து உருட்டே. 2379

உருட்டியேதான் குளிர்ந்ததண்ணீர்க் குள்ளே போடே

உருட்சியாகக் கெட்டியான மணியு மாகும்

திரட்டியே தலையில்வைக்க ஆயுதந் தையா

சுக்கிலத்தம் பனமாகும் திடமுண் டாகும்

மருட்டியேதான் மங்கையரை வசிய மாக்கும்

மாசற்றச் சாரணைகள் செய்தா யானால்

இருட்டியேதான் இடிக்குள்ளே எய்த லாகும்

ஏற்றமான குளிகையெங்கும் இல்லை தானே. 2380

இல்லையேதான் சித்தருட மரபில் எல்லாம்

எனையின்ற ஐயர்கா லாங்கி தானும்

தொல்லையேதான் சொல்லாமல் சுலப மார்க்கம்

செப்பியதோர் உபதேசம் தெரிந்து கொண்டு

எல்லையே முயிரத்தி லெழுதிப் போட்டேன்

ஏறுதற்கு இதுவழிதான் சித்தி முத்தி

போகர் ஏழாயிரம்

பல்லையேதான் கெஞ்சினாலே வாத மாமோ
பாரித்த சத்தெடுத்தால் குதம் சாமே.

2381

குதமேதான் கட்டுதற்குத் துரட்டி யாகும்
தொட்டுகுறி தப்பாமல் போடும் சத்து
வாதமேதான் எண்ணாதே காந்தத் தாலே
மகாகோடி குணமுண்டு மார்க்க மேற
போதமேதான் இதற்கொப்பச் சொல்ல லாகும்
பெரிதான சத்திதுதான் போக்கு மெத்த
வேதமேதான் இதைநம்பு மிடுக்கு மாகும்
மேன்மையான தொழிலிதுதான் விரும்பியாடே.

2382

ஆடவுமே குதத்தை மணியாய் வாங்கி
அந்தெடைக்குச் குதமிட் டரைத்தா யானால்
நீடவுமே குதமது தொந்தநூறு கட்டும்
நெருப்பிலேதான் நின்றுநிர்ம் லம்போ லாடும்
போடவேதான் ககனத்தில் குளிகை யாகும்
உத்தமித்தாய் பதந்தன்னில் உருக லாகும்
பாடவேதான் சிவன்பாதம் பணியக் கிட்டும்
பாங்கெட்டுச் சித்தியெல்லாம் பார்க்க லாமே.

2383

காந்தக் கிண்ணத்தில் கட்டின சூதவேதை
பார்க்கவுமே குதத்திலநாலத் தொன்று
பறிகூட்டி உருக்கியேதான் மணியாய் வாங்கி
கோக்கவுமே சுந்தகத்தைச் சுத்தி செய்து
குதத்தின் எடைசேர்த்து திரள ஆட்டி
காக்கவுமே கற்றாழைப் பாலில் ஆட்டி
காசியென்ற மேருவிலே பொடியாய் இட்டு
திர்க்கவேசெந் தூரித்து ஆயிரத்திற் குஒன்று
சிறப்பாக இட்டிடவே பத்து மாமே.

2384

பத்தான செந்தூரம் தினந்தான் குன்றி
பாலிலேஉண் டாக்கால்தான் பால னாவான்
சித்தான சித்ததுவும் அதிகமாகும்
சிவலோகச் சேவகன்தான் செய்யுந் தன்மை
குத்தான குண்டுபட்டால் தெறித்துப் போகும்
கோடிகுண முண்டதிலே கூற மாட்டேன்
இத்தான வாதிகட்கு முனைமுக் குண்டாம்
பிரபலத்தோர் ஒருவருமே பேசொண் ணாதே.

2385

காந்தசத்துச் செந்தூரம் கட்ட
 பேசொண்ணா காந்தமென்ற பாத்தி ரத்தில்
 பிண்டதுகள் சத்துகளில் மிகுந்த துஎல்லாம்
 பாச்சொன்றாய் பலம்ரெண்டு நிறுத்துக்கொண்டு
 பரிதானம் நாலிலொன்று இட்டு உருக்கில்
 வீச்சொண்ணா வீரம் அரைப் பலமும் போட்டு
 விளங்க அரைத்து முலைப்பாலில் வில்லைக் கட்டி
 ஆச்சொண்ணா அண்டோட்டு உப்பில் வைத்து
 அழுத்தியேபு டம்போடக் குருவுமாமே. 2386

குருவான குருவதனைச் சூதத்துள் போட்டரை
 கொப்பளித்து வெண்ணையைப்போ லாகும் பாரு
 கருவெடுத்து கோடிதொழில் இதிலே யாகும்
 தருவெடுத்து கற்பகமாம் விருட்சம் போலே
 தலமாகும் சரக்கெல்லாம் கட்டிப் போகும்
 காயசித்தி கற்பாந்த கால மாகும்
 திருவெடுத்து லட்சுமிமுன் வந்து நிற்பாள்
 செப்பரிது காந்தமென்ற குருவி னாட்டே. 2387
 காந்தக் களங்கு

ஆட்டான காந்தத்தின் களங்கு கேளு
 அதிகமாம் காந்தசத்து பலந்தான் தங்கம்
 காட்டான காற்பலந்தான் கூடப் போட்டு
 களங்கற்று உருகையிலே காரீ யம்போடு
 மூட்டான சுத்தித்த கந்தி ஒன்று
 முனையான சூதம்ஒன்று தாளக மும்ஒன்று
 பூட்டான பொற்றலையின் காற்றா லாட்டி
 பெரும்பயறு அளவுபோல உருண்டை தானே. 2388

உருண்டைதான் உருகையிலே கிராசும் போடு
 ஒருபலந்தான் சத்துக்கு வகைகால் பலந்தான்
 பருண்டைதான் உருண்டையெலா மான பின்பு
 பக்குவமாய் எடுத்துப்பார் களங்கு மாகும்
 நருண்டைதான் நவலோகம் நூற்றுக் கொன்று
 நாட்டினாலே பத்தரைக்கு நன்மையாகும்
 மருண்டைதான் பிழைப்பித்து வாசி நிற்கும்
 மகத்தான நாளெல்லாம் கடிகை யாமே. 2389

கடிகையான சத்துக்குத் தங்க மிட்டுக்
 களங்கானால் கனகமய மாகும் பாரு
 விடிகையான வெள்ளியிட்டால் சத்துக் குள்ளே
 விரைந்துபார் வெள்ளிவித்தை யாகும் பாரு
 தடிகையான இம்முறைபோல் களங்குச் சுண்ணம்
 சாற்றியநற் செந்தூரம் சகலத் துக்கும்
 படிகையான வித்திட்ட படிபோலாகும்
 பாங்கான கருவெல்லாம் பழகிப்பாரே.

2390

ஞானம் கூறுல்

பழகினாலே காந்தியொக்கும் கார சாரம்
 பாங்கான விசாரமொக்கும் பஞ்ச லோகம்
 தழகினாலே மகிழ்ச்சியது தங்க மொக்கும்
 சாதுசங்கம் குதமது தன்னை யொக்கும்
 அழகினாலே பூரணத்தின் சந்தம் காண
 அதிகமான சொரூபமது வழிதான் காட்டும்
 வழங்கினாலே வாசிவைத்து மவுன முன்னி
 மார்க்கமாய் நின்றுரைத்து மருவிப் பாரே.

2391

மருவிமன மொன்றாகி மவுனம் பார்த்தால்
 மார்க்கமாகும் நோயெல்லாம் மறைந்து போகும்
 உருவுமன மொன்றாகி ஆயி பாதம்
 உகந்துமேபு சைபண்ண எல்லா மாகும்
 விரவிமன மொன்றாகில் விழலாய்ப் போகும்
 வேதாந்த சாரமெல்லாம் வெளியா காது
 திருவிமன மொன்றாகில் சித்தி யெல்லாம்
 தீர்க்கமாயொன் றுமில்லைசித றித்தான் போச்சே.

2392

சிதறாமல் ஆயிபதம் பூசை பண்ணித்
 தியானித்து மதுவுண்டு சிந்தை கூர்ந்து
 பதறாமல் ஆணவத்தைப் பதியப் பார்த்து
 பாழான வெளிஒளியில் பரவிக் கூடு
 உதறாமல் சடமென்னும் ஊத்தைப் பாண்டம்
 உற்பனமாம் குணந்தன்னை உரைக்கக் கேளு
 புதறாமல் புழுக்குதம்பை பொழியுங் கட்டை
 புழுக்கமான நரம்புபச்சைப் புகலக் கேளே.

2393

புகலவுமே மலக்குப்பை பொய் யாங்கூடு
 பூதலந்தான் ஒன்பதிடம் பொருந்தா தானும்
 நிகலவுமே நிலையில்லாக் கானக் கூபம்
 நீர்க்குமிழி வாழ்வான நினைவு தானும்
 நகலவுமே எப்போதும் நமன்கை யாடு
 நல்வினை தீ வினைரெண்டால் நலிந்த வீடு
 அகலவுமே ஆகாரக் கரைக்கட் டான
 அழிம்பான சடமிதுதான் அறிந்து கொள்ளே. 2394

அறிந்துகொள்ளு மனதிற்கு ரூப மில்லை
 அருவமில்லை உருவமில்லை அந்தம் இல்லை
 தெரிந்துகொள்ளு சூரியன்தன் கிரணம் போலே
 தியான விளக்கனலும் ஒளியும்போலே
 இறிந்துகொள்ளும் மின்னலும் காந்தியும் போலே
 மிரண்டமொழி கண் ஒளியின் மேன்மை போலே
 பிறிந்துகொள்ளும் இமைஒத்தர் அறிய மாட்டார்
 புகுந்துணர்ந்தார் போதமது வாடுந் தானே. 2395

போதமது நேருவது எவ்வா றென்றால்
 பெருந்தீபம் உண்டநெய்போல் பேணக் கூடு
 வாதமது வருணசலம் ரவியுண் டாற்போல்
 வண்ணமைந்து படிகத்தில் பரந்தாப் போலே
 நீதமது சலத்தடங்கும் குமிழி போலே
 நினைன்தொருவன் சத்தமது கேட்கும் போலே
 சீதமது ஒடுங்குவது இதுவே மார்க்கம்
 சிந்தையற்று மனதோடே தியானித் துன்னே. 2396

சிலாசத்துத் தோற்றம்

தியானித் துசிலாசத்து ரெண்டு மாகும்
 செப்புதுங்காண் கற்பூர சிலாசத்து என்றும்
 தியானித்த கோழுத்திர சிலாசத் துஎன்றும்
 கெடியான இரண்டுவித பேத மாகும்
 உயானித்த வற்பத்திச் சொல்லக் கேளு
 உயரிமையோர் பர்வதத்தில் பனிதான் பெய்து
 நியானித்து நீர்வற்றி ரவிதன் னாலே
 நிரைநிரையாய்த் தான்கிடக்கும் நிலைத்துப் பாரே. 2397

நிலைத்துநின்ற மலைதோறும் மிகுப னிபெய்து
 நீர்வற்றித் தான்கிடக்கும் சிலாசத் துதானும்
 கலைத்துநின்ற கம்பியாய்க் கட்டி யாக
 கனத்ததுவோர் சிதளையான படிகம் போலாம்
 குலைத்துநின்ற குடைக்குமிகத் தீயும் உண்டு
 குருரமான வெய்யிலாலும் பனியினாலும்
 புலைத்துநின்ற பொன்வெள்ளிச் செடிபோ லொக்க
 பிறக்கின்ற சிலாசத்து மிகுதி உண்டே.

2398

உண்டென்ற சிலாசத்து கடுவெய் யில்பட்டு
 உலர்ந்துமேதான் கட்டியாகத் தான்இருக்கும்
 பண்டென்ற சிலாசத்து வண்ணங்கேளு
 பாரமாகக் கம்பியான வெளுப்பு மாகும்
 குண்டென்ற கோழுத்திர சிலா சத்து
 கோழுத்திர நிறமாகக் கட்டி யாகும்
 கண்டென்ற கனகத்தில் பிறந்த சிலாசத்து
 கனத்து செம்பரத்தம்பூ நிறத்த தாமே.

2399

நிறமான வெள்ளியுட சிலாசத் துதானும்
 நிசமாக மயில்வயிற்றின் வெண்மை போலாம்
 அறமான அழுக்கடைந்து கட்டி யாகும்
 அதிய தாம்பிரந் தன்னிலுற்பவித்த
 திறமான சிலாசத்து சொல்லக் கேளு
 சிறுநீல வண்ணமான கட்டி யாகும்
 முறமான முன்சொன்ன சிலாசத்து தானும்
 முறிந்துநோய்ச் சலக்கட்டு தீருந் தானே.

2400

தீருமே கோழுத்தி ரசிலா சத்து
 செயமான வாதத்திற்குஉறுதி யாகும்
 மேருமே ஏமத்தில் விளைசிலா சத்து
 மிசைந்துமேதான் மழமழத்துக் கட்டி யாகும்
 வாருமே சகலசித்து மாட லாகும்
 வண்மையான வெள்ளியினில் விழுந்த தாகும்
 தூருமே சொருபத்தை மாற்றி வைக்கும்
 தூயதான பொடிமணல்போல் சிதறுந் தானே.

2401

சிதறும்தே தாம்பரசிலா சத்து தானும்

செயமான சுண்ணாம்புத் திறமே யாகும்
பதறும்தே மாதாந்திறந்தான் அதினுற் பத்தி
பாங்கான நான்குவிதப் பண்பு கேளு
மதறும்தே மாங்கிசத்தி ராவி என்றும்
மகத்தான அத்திராவி என்றே தானும்
அதறுமேதான் அதியன்னத் திராவி என்றும்
அதீதசங்கத் திராவி என்றும் நாமம் நாலே.

2402

நாலான குணம் தன்னை நவிலக் கேளு

நல்லாட்டின் மாங்கிசத்தில் காணி தானும்
பூலான பொடியிட்டால் கரைந்து போகும்
பேரான மாங்கிசத்தின் திராவி யாகும்
ஏலான எலும்பிலிடக் கரைந்து போனால்
ஏற்ற அத்தித் திராவி என்றும் இயம்ப லாகும்
ஆலான அன்னத்தில் கரைந்தது என்றால்
அதிஅன்னத் திராவி என்றே அறிய லாமே.

2403

அறியவுமே சங்கதுவும் கரைந்தது என்றால்

அறியசங்கத் திராவி என்று நாம மாகும்
எறியவுமே இந்நாளில் லோகம் எல்லாம்
எளிதாகக் கரைந்துதண்ணீர் சுண்ண மாகும்
மறியவுமே மாங்கிசத்தின் திராவி யாலே
மகத்தான குதமது கட்டிப் போகும்
நறிஅத்தி திராவி யினால் நவலோ கம்நீறும்
நலத் ததிரா வியினால்பா டாணம் நீறே.

2404

நீறான சங்கத்திரா வியினால் நாகம்

நிமிடத்தில் கட்டுண்டு வேதை ஆகும்
வீறான சிலாசத்து எல்லாந் தானும்
மிகக்கனத்துக் கட்டியாக மழ மழத்து
தூறான துவர்ப்போடு புளிப்ப முத்தின்
தூரியமாகக் கஞ்சரமாய்த் தானி ருக்கும்
மாறான கல்லடைப்பு நீர்ச்ச ருக்கும்
கலந்திருந்த முத்திரதோ டங்கள் போமே.

2405

சிலாசத்துச் சத்து

போமென்ற சிலாசத்து சத்து கேளு

பொடியாக நறுக்கியேதான் பலந்தான் பத்து

வாமென்ற அமுரிதன்னில் கொதிக்க வைத்து
 வளமான காடியிலே கொதிக்க வைத்துத்
 தேமென்ற கல்வத்தில் இதனை யிட்டு
 திசைகாரக் குடோரி ஒரு பலமும் போடு
 காமென்றகா ரககுடோரி ஒருப லந்தான்
 கனமான வீரம் ஒரு பலந்தான் போடே.

2406

போட்டரைத்து வெடியுப்பு நீரி னாலே
 புகழாய்ப்பஞ் சமித்திரத்தை விருவிக் கொண்டு
 வீட்டரைத்து மெல்லியதாய் வில்லை தட்டி
 விளங்கஒரு புடம்போட்டு எடுத்துக்கொண்டு
 கூட்டரைத்துக் குகையில்இட்டுக் குமுற ஊதி
 கொட்டியபின் சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
 காட்டரைத்துக் கரடெல்லாம் பொடித்து ஊது
 கனமாக ஊதிடவே சத்து மாமே.

2407

சத்தெடுத்து வேறுவைத்துக் கரடு தன்னைத்
 தளராதே ஐந்துமுறை பொடித்து ஊது
 முத்தெடுத்துஎல் லாந்தானும் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
 முனையான காரமிட்டு உருக்கிக் கொண்டு
 பத்தெடுத்து மித்திரனில் சாய்த்து பின்பு
 பதினைந்து திறஞ்சாய்க்கப் பரந்த மாசும்
 கொத்தெடுத்துக் குளிகைக்குச் சாரணை தீர்த்து
 கொடுங்கவன மோட்டிப்பார் கூசி டாதே.

2408

கூசிடாத சத்துநின்று உருகும் போது
 கொட்டிடவே நாகமது கட்டிப் போகும்
 பாசிடாத சூதமது படுத்துக் கொள்ளும்
 பாடாணக் குலம்எல்லாம் இதிலே சேர்க்கும்
 தாசிடாத தங்கத்தை நாலுருகு ஒன்று
 தாக்கிடுவாய் சத்துநின்று உருகும் போது
 பேசிடாது ஒக்கநின்று உருகும்போழ் தத்து
 பொன்னெடைக்கு நாகம் எடை கூட்டி டாயே.

2409

நாகம்எடைக் கூட்டிடுவாய் சூதந் தன்னை
 நாடியுமே கூடியெல்லாம் உருகும் போது
 பாகமெடை போட்டிடுவாய் கந்தி தன்னை
 பாங்கான தாளகம் அவ் வெடையே போடு

புகயெடைப் பொடிபண்ணிக் குப்பிக் கேற்றி
 பேரான வாலுகையின் மேலே வைத்து
 ஆகவெடை அறுசாமம் ளரித்தா யானால்
 அருணனைப்போல் செந்தூரம் ஆகும் தானே. 2410

செந்தூரம் ஆயிரத்திற்கு ஒன்றே போடு
 சிறுகதிர்போல் மேனியாகத் தேனில் உண்ணு
 பந்தூரம் பதினாறு வயது மாகும்
 பாலையைப்போல் என்னாளும் இருக்க லாகும்
 குந்தூரம் போனாலும் வியர்வை யில்லை
 குறுக்கற்றுப் போகாது கத்தி வீசில்
 மந்தூர மாருதத்தில் சுழிலொட் டாது
 வாய்திறக்கச் சித்தியுமாம் மாட்டி யாடே. 2411

சிலாசத்துச் சுண்ணம்

ஆடவுமே சிலாசத்துச் சுண்ணம் கேளு
 ஆதியான வெடியுப்பு நீரி னாலே
 பாடவுமே அரைத்துநன்றாய் வில்லை கட்டி
 பரும்புட்மாய்ப் போட்டேநீ ஊதிப் போடு
 காட்டவுமே வெகுகடினச் சுண்ணாம் பாகும்
 காட்டுவாயே சுண்ணத்தின் எடையே சாரம்
 நீடவுமே அரைத்தும்தான். புடத்தைப் போட்டு
 நிசமாப்ப னியில்வைக்க செயநீ ராமே. 2412

செயநீரில் சரக்கு எல்லாம் கட்டிப் போகும்
 சிறியதெல்லாம் பெரியதற்கு இரையாய்ப் போகும்
 அயநீரில் குதத்தை அமிழ விட்டு
 அயக்கரண்டி தனிலிட்டுக் கொதிக்கு மட்டும்
 மயநீரில் பாடாண் மயன மாகும்
 மால்தேவி தனில்வாட்டிப் புடத்தைப் போட
 நயநீரில் தாளகந்தான் சலவை யாகும்
 நவச்சாரங் கட்டியேதான் தந்த மாமே. 2413

தந்தமான களங்கு ஒன்று சொல்லக் கேளு
 சத்துநின்று உருகையிலே தங்கம் போடு
 பந்தமான காரீயம் நாலுக்கு ஒன்று
 பாச்சிடுவாய் குதமொடு கந்தி தன்னை

முந்தமான சொன்னபடி கிராசம் போடு

மோசமில்லைக் களங்காகும் நூற்றுக்கு ஒன்று
அந்தமான கனகமது பத்து மாகும்

ஆதியான உபசரங்கள் களங்கு தானே.

2414

களங்கமில்லா நான்குதிக்கு மாடி வந்தேன்

கருதினேனே சித்தரொடு புகழும் பெற்றேன்
புளங்கமில்லா அண்டமெல்லாம் புக்கிப் பார்த்தேன்

புகுந்திட்டேன் பேரண்டப் புவனந் தாண்டி
பளங்கமில்லாப் பதந்தாண்டி அப்பால் சென்று

பாழான முப்பாழ் மேல் ஆயிபதம் போற்றி
இளங்கமில்லா தொழுதிறைந்து அப்பால் செல்ல
ஏற்றமான துவாதசத்தின் இயற்கை யாச்சே.

2415

இயற்கையாக மாச்சரியம் குணங்கு றியாகி

ஈடனை மூன்று இருபத்தி நான்கும் கண்டு
செயற்கையாக பூரணத்தில் குளிகை கட்டி

சேர்ந்துமேதான் ஒடிநின்றேன் ஆண்டும்ஒன்று
வியற்கையான வெட்டவெளி சுடர்போல் காந்தி

விளம்புதற்கு முடியாது அதிலே நாதம்
அயற்கையாக சிலம்பொலிக்க அணுகிச் சென்றேன்
அப்புறமும் இப்புறமும் யான்கா ணேனே.

2416

காணவுமே புக்கியுள்ளே அடங்கி யாவும்

கண்டபின்பு கீழ்நோக்கிக் குளிகை நோக்கி
பூணவுமே பதத்தளவும் பறந்து வந்தேன்

பேரான புவனம்விட்டு அண்டம் புக்கி
மாணவுமே மீண்டுவந்து மறு அண்டத்தில்

மருவியே தான் அதிசயங்கள் எல்லாம் கண்டேன்
தோணவுமே குளிகையது கீழே நோக்க
தூங்கினேன் சுத்த சைதன்னியத்தில் தானே.

2417

கல்நார் தோற்றம்

தன்னியமாங் கல்நாரின் பிறப்பைக் கேளு

சாற்றவேதான் ரெண்டுவிதம் பச்சை வெண்மை
உன்னதமாஞ் சிவன்தானும் பலியேற்று உண்டு

உதறினார்தாம் கையதனை மனையின் மேலே

திண்ணமான சேடத்தின் திவலை தானும்
தெரித்துமேதான் கல்மேலே திரைபோ லாகி
அன்னியமாங் கல்லுக்கு ஆடை யாச்சு
ஆகையினால் பச்சைவெள்ளை ரெண்டுந் தானே. 2418

கல்நார் சுண்ணம்

இரண்டினிலே வெள்ளையது முதல் தரந்தான்
ஈறான பச்சையது ரெண்டாம் பட்சம்
முரண்டினிலே முதற்பேரு கல்லா டையாகும்
முனிந்தரெண்டாந் தரம்கல்லே சர்ம மாகும்
பரண்டினிலே இதைஎடுத்துப் பழச்சாற்றில் ஆட்டு
பரிந்துமேதான் வில்லைதட்டிக் காயப் போடு
துரண்டினிலே துருத்தி கொண்டு ஊதினாக்கால்
சுண்ணாம்பு வெளுப்பாகும் கார மாமே. 2419

கல்நார் சத்து

காரமாகத் தானிருக்கும் கல்நார் சுண்ணம்
காயசித்திக்கு இதைத்தான் தாம் பூலம் தின்னு
தாரமான சத்ததுவும் சொல்லக் கேளு
தனிரெண்டு பத்துபலம் கல்நார் தன்னைப்
போரமாகப் பொடியாக்கிக் கொள்ளுச் சாற்றில்
பொட்டணமாய்க் கிழிகட்டி ளரிந்துக் கொண்டு
காரமாகக் காயவிட்டுக் கல்வத் திட்டு
காரமென்ற குடோரியது பலந்தான் போடே. 2420

பலம்போடு திசைகாரக் குடோரி தானும்
பாங்கான வீரமொரு பலந்தான் போடு
குலம்போடு மித்திரத்தை விருவிக் கொண்டு
குகையிலிட்டு முன்போலே உருக்கித் தீரு
தலம்போடு சத்தெல்லாம் உருக்கிக்கொண்டு
தாக்கியேதான் கறடெடுத்து ஐந்து தரம்ஊது
உலம்போடு சத்தெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
உருக்கியேதான் மித்திரனில் சாய்த்தி டாயே. 2421

சாய்த்துமதே குளிகைக்குச் சாரணை தீர்க்க
தாண்டுமதே அண்டரண்டம் பத்தி மைக்குள்
வாய்த்துமதே கோடிலட்சங் காதம் போகும்
மனோவேகந் தனக்குமேதான் அதிக மாகும்

தேய்த்துமதே நவலோகந் தகட்டிற் குள்ளே
 சிவக்கவுமே காய்ச்சினால்தான் ஏம மாகும்
 மாய்ந்துமதே போனவுயிர் தன்னை மீட்கும்
 மகத்தான நாதமது உண்டாம் பாரே.

2422

நாதமதின் சத்தொரு பலந்தான் தூக்கி
 நாலிவொன்று தங்கமிட்டு உருக்கி யாட்டு
 பூதமதின் பொன்னெடைக்கு நாகம் போடு
 பிரண்டம துஉருகையிலே சூதம் போடு
 சூதமதின் எடைக்கொக்க கெந்தி போடு
 சூழ்ந்நருகில் தாளகமும் சிலையும் போடு
 ஏமமாம்இத் தனையும்பொற் றலையின் சாற்றால்
 இழுத்தரைத்துப் பொடியாக்கிக் குப்பிக் கேற்றே.

2423

ஏற்றியதே பன்னிரெண்டு சாமந் தீதான்
 ளரித்திடவே அருணன்போல் சிவந்து போகும்
 போற்றியதே ஈசானன் பூசை செய்து
 புகழாக மண்டலந்தான் தேனில் உண்ணு
 மாற்றியதே சடம்இறுகி மதன்போ லாவாய்
 மகத்தான நரையெல்லாம் கருவண்டாகும்
 நீற்றியதே பத்தியத்தை விட்டி டாயே
 நித்தியமும் மறவாதே வாசி மாட்டே.

2424

கல்நார் சத்துக்கிண்ணிசெய்து இரசம்கட்ட
 வாசியான சத்துக்குத் தங்கம் இட்டு
 மண்கட்டி மெழுகுக்கட்டிக் கிண்ணி வார்த்து
 தேசியான சீவுளியால் மெழுகறச் சீவி
 சிக்கெனவே அடித்தூரில் மண்ணைக் கட்டி
 தூசியாக சுத்தித்த சூதம் விட்டு
 சுயமான வாலுக்கையின் மேலே வைத்து
 பூசியான பொன்ஊமத்தங் காய் இடித்து
 புலமாகக் கிட்டி கட்டிச் சாறு வாங்கே.

2425

சாறுதானே நால்சாழம் ததும்ப விட்டு
 தாக்காக ளரித்திடவே சூதம் செம்பாம்
 வேறுதானே மதிதன்னில் நூற்றுக்கொன்று
 விடுபட்டால் பத்தரைதான் விரைந்து காணும்
 மாறுதானே பண்ணாதே இந்தப் பொன்னை
 வைத்துமேதான் தரிசித்தால் மகத்தாம் சித்தி

- காறுதானே கழுவடியின் நாயைப் போலே
கத்தியேதான் திரிவார்கள் வாதி தானே. 2426
- கல்நார் சத்துக் களங்கு
தானென்ற களங்குதான் ஒன்று கேளு
சத்துதானே பலமொன்று நிறுத்துக் கொண்டு
வேனென்ற தங்கமது நாலுக் கொன்று
மிடுக்கான காரியம் பூதம் கெந்தி
கோனென்ற தங்கத்தின் எடைதான் கூட்டி
குகையிலிட்டு உருக்கியேதான் கோலால் ஆட்டி
ஊனென்ற ஒட்டிலேசாய்த் திட்டாக் கால் தான்
உயர்ந்தநிறம் மயில்கழுத்தாம் களங்கு மாமே 2427
- மயில்கழுத்து நிறமான களங்கு தன்னை
மாட்டிடுவாய் நவலோகம் நூற்றுக்கு ஒன்று
குயில்கழுத்துக் கண்போலே ஏம மாகும்
கூசாதே கடைக்கேற்றுப் பத்து மாகும்
பயில்கழுத்தும் புஜம்போலாம் உள்ளே கொள்ளு
பணவெடைதான் தேன்தன்னில் அனுபா னத்தோடு
கயில்கழுத்துக் கருங்காலிப் போல் ஆம் தேகம்
கல்நாரின் சத்தினுட கணக்குத் தானே. 2428
- குருசீட உபதேசம் பற்றிக் கூறல்
கணக்கில்லாத் தாட்சியது வரும்என் றாக்கால்
கடிதான சீடனுக்குச் சொல்ல லாகா
பிணக்கில்லா பிணக்குவந்து மனம்புண் ணாகும்
பெரிதான பாவம்வந்து மனம்புண் ணாகும்
தணக்கில்லாத் தவந்தானும் அழிந்து போகும்
தாட்சியில்லாக் கோபத்தால் செப்பார் கண்டாய்
துணக்கில்லா சுருத்தவித்த நித்திரை யைப்போல்
துன்பந்தான் எய்தாது சுகந்தான் கானே. 2429
- காணொரு சீடன்வந்து அடுத்தான் ஆனால்
கண்டுமனம் சோதித்து பனிரெண்டு ஆண்டு
தோணவேதான் தொழில்தன்னில் சோம்ப லின்றி
சுருக்காக மனத்தோடே செய்தான் ஆனால்
பூணவேதான் வைப்புமுறைத் தொழிலைப் போதி
பிறகுதானே அழிம்புசுற்றிப் பொய்சொன் னாக்கால்
ஆணவேதான் மனதிற்குள் வைத்துக்கொண்டு
அகட்டையாக நீளத்தில் தள்ளி டாயே. 2430

தள்ளியேதான் சாந்தகற்கு வெளியாய்ச் சொல்லு
 சமர்த்தான சீடருக்கு மறைக்கொண் ணாது
 வள்ளியேதான் மறவானால் கண்டத் தோர்கள்
 வைவார்கள் நமக்குமெத்தக் கொஞ்ச மாகும்
 ஒள்ளியேதான் மறைத்துவைத்தால் நாற்றம் போமோ
 ஒளிப்பானேன் ஒருசொல்லாய் ஒங்கிச் சொல்வாய்
 அள்ளியேதான் கட்டாயங் கட்டி னாரேல்
 அடுத்தவர்க்குப் பொய்சொன்னா லார்த்திப்போமே. 2431

ஆர்த்திகொண்டு சிகாரமது நெருப்பாறப்பா
 அடுக்கின்ற உகாரமது மயிர்ப்பா லமாகும்
 ஈர்த்திகொண்ட இரண்டதுவும் ஒன்றாய் எண்ணில்
 ஏதுக்கும் சிகாரத்தை இழுக்க லாகா
 வார்த்திகொண்ட உகாரம்வந்து வசவு முந்தும்
 மார்க்கமாம் ரெண்டும்தான் தள்ளிப் போடு
 கீர்த்திகொண்ட ரெண்டழிந்தால் கெடியாம் சித்தன்
 கிளம்பவேதான் ஆகாது ரெண்டுந் தானே. 2432

ரெண்டான சிகாரத்தால் கோபம் உண்டாம்
 நேர்ந்தாயே ஆணவத்தால் அகாரந் தூக்கும்
 பெண்டான இதுரெண்டும் பெரியோர்க் காகா
 பிறப்பிறப்பு இதுரெண்டும் இதனா லாகும்
 உண்டனே உடலாச்சு உகாரந் தானும்
 ஒங்கியுமே சிகாரமது வுயிரு மாச்சு
 கண்டான விதுரெண்டு முள்ளடங்க
 கயிலையுறை சிவன்பாதங் காண லாமே. 2433

காணலாம்என் றுசொல்லிக்கா லாங்கி நாதர்
 கடாட்சித்து இதனுடைய கருவைச் சொன்னார்
 பூணலாம் வாசனையைப் பூரணத்திற்சேர்க்க
 புக்குமதே கண் இமைக்குள் வாசல் வந்து
 பேணலாமே பிறப்புஇறப்பின் வித்து மாகும்
 வேதாந்த மவுனத்தை விடாதே என்றார்
 தோணலாம்தான் இதுரெண்டும் தூரியம் தன்னில்
 சொக்கவுமே முளையடித்துத் தூக்கி டாயே. 2434

சகத்திரவேதித் தோற்றம் (சாத்திரபேதி)
 தூக்கியுமே சாத்திரமாம் பேதி தானும்
 சுயமான உற்பத்தி சொல்லக் கேளு
 நீக்கியுமே நிசாகரன்தான் சகத்திர பாகு
 நேரான சூரபத்மன் சண்டை தன்னில்
 வீக்கியுமே வீரபாகு சகத்திர பாகை
 வெட்டியுமே வாளாலே ஆகா சத்தில்
 தூக்கியுமே எறிகையிலே குருதி தானும்
 தங்கியுமே மலைதனிலே சிந்திற்று அன்றே.

2435

சிந்தியுமே மலைகளிலே ரவியின் காந்தி
 திறமாகப் பட்டிடவே சகத்திர பேதி
 அந்தியுமே அடுக்கடுக்காய் பின்னம் தானாய்
 அழுத்தமாக காவிநிறம் சிவப்பு மாகி
 கந்தியுமே கனமாகத் தானிருக்கும்
 கண்டுமேதான் எடுத்துவந்து பொடியாய்ச் செய்து
 பந்தியுமே பலம்பத்து நிறுத்துக் கொண்டு
 பாங்கான கொள்ளோடு பனங்கள் தானே.

2436

கொள்ளோடே வேகவைத்து உலர்த்திக் கொண்டு
 கொட்டியுமே கல்வத்தில் வெடியுப்பு நீரால்
 அள்ளோடே தான் அரைத்து நாலுக்குஒன்று
 அழுத்தமாக வெங்காரம் கூடப்போட்டு
 வள்ளோடே வாதம்என்ற குடோரி வீரம்
 வகையான திசைகாரக் குடோரி யோடு
 தள்ளோடே தான் அரைத்து வில்லை தட்டி
 சாக்கிரமம் ஒட்டிலிட்டுப் புடத்தைப் போடே.

2437

புடம்போட்டுப் பொடியாக்கிக் குகையி லிட்டு
 பின்புதான் உருக்கிடவே சத்து மாகும்
 தடம்போட்டுச் சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
 தகர்த்துமே பொடியாக்கி குகையில்ஊது
 அடம்போட்டு ஐந்துமுறை ஊதிஊதி
 அடைவான சத்தெல்லாம் ஒன்றாய்க்கூட்டி
 உடம்போட்டுச் சத்தெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூட்டி
 உருக்கியுமே நட்பதனில் சாய்த்தி டாயே.

2438

உருக்கியுமே பதினைந்து முறைதான் சாய்த்து
 உறுகின்ற குதத்தில் சாரணை செய்து
 விருக்கியுமே இச்சத்து விடுவித் தாக்கால்
 விடுக்குண்டாம் அசுரனைப்போல் வேகம் உண்டாம்
 நருக்கியுமே இச்சத்துக் களங்கு சுண்ணம்
 நாட்டமாக செந்தூரம் முன்போல் செய்வாய்
 அருக்கியுமே இரண்டாயி ரத்துக் கோடும்
 ஆச்சரியம் காயசித்தி அணுவி லாமே.

2439

ஞானம் கூறல்
 அணுகியுமே மூலகுரு பதமே போற்றி
 அறியாத பிள்ளைஎன்று பாட்டர் சொன்னார்
 நணுகியுமே பூரணத்தில் புக்கும் போது
 நாதமான வெட்டவெளி அம்ப லந்தான்
 தினுகியுமே கரைகானேன் சிந்தை கூர்ந்தேன்
 திட்டிமுன்னே காணயிலும் சித்தோர் காணார்
 இனுகியுமே எட்டைவிட்டு நாலின் உள்ளே
 இருக்கிறதே ஏற்றமான ஞானம் தானே.

2440

ஏத்தவுமே ஞானத்தில் எய்தக் கூடும்
 எட்டவல்ல தூரமல்ல இதமாம் நாலும்
 மாத்தமில்லா தென்றாலும் வாழ்வாய் நீயும்
 மகத்தான நலைப்பார் சரம் ஓடாது
 காத்தவுமே கண்டத்தில் மனதை வைத்து
 கடிந்துமே ஓடுவதைக் கடுகிப் பாரு
 நாத்தமான கைக்கனிபோல் நாலும் தோன்றும்
 நாதாந்தத் தாய்தானும் வாஎன் பாளே.

2441

வாஎன்று தான் அழைப்பாள் மனோன்மணித்தாய்
 வரைகடந்தால் கண்டவெளியாரு மில்லை
 ஓவென்று வாழ்ந்ததெல்லாம் ஊன்றிப் பாரு
 உலைச்சலான பேய்க்கூற்று உகந்த மாய்கை
 பாவென்ற பசிவந்தால் லட்சி யங்கள்
 பறிபட்டுப் போய்விடுமே ஊணொட் டாது
 கோவென்று கைவந்த லட்சி யங்கள்
 குழைந்துமேதான் போய்விடுமே கூட்டிக் காணே.

2442

மூன்றாம் காண்டம்

கல்மதத் தோற்றம்

கூட்டியுமே கல்மதஉற் பத்தி கேளு

குருபரன்தான் என்னுமொரு அந்தகன்தான்
தேடியுமே திருவினைஎன் றொருபெண் தன்னை
சிறக்கவுமே மணமுடித்து வைத்துக் கொண்டு
பாடியுமே பலிஎடுத்து உண்டுஉண்டு

பசியடங்கி வெகுநாளாய்இருக்கும் போது
வாடியுமே வெய்யிலினால் இளைப்புண் டாகி
வந்திருந்து திருவினையைத்தேடி னானே.

2443

திருவினைதான் பூக்கொய்யப் போன விடத்தில்
தேவேந்திரன் பதியிருந்து கெந்தர் வன்தான்
புருவினைத்தான் பூங்காவில் போகும் போது
புதிதாக மலர்கொய்த திருவினைக் கண்டான்
இருவினைதான் இருவருந்தான் மைய லாகி
ஏற்றமான மரத்தின்கீழ் புணர்ச்சி செய்தார்
தருவினைதான் இருவருக்கும் தாப மாகி
சாமந்தான் தங்கியேதான் போயி னாரே.

2444

போகையிலே திருவினைதான் நேரம் சென்று
புழுக்கத்தால் மனம்நொந்துசீக்கி ரத்தில்
நோகியுமே வழியோடு மலர்தான்கொய்து
நொடிக்குள்ளே வந்துகுரு பரனைக் கண்டான்
ஏகியுமே இந்நேரம் எங்கே போனாய்
இளைப்போடு நானிருந்து இளக்க மானேன்
மோகியையே இன்னேரங் கவையே தென்ன
மொழிஎன்று குருபரனும் கேட்டிட் டாரே.

2445

கேட்கவுமே திருவினையும் வேறொன்று முனிந்து
கெடியான பூக்கொய்து வந்தேன்என்ன
மாட்கவுமே மனக்கவடு தன்னை நீக்கி
வசனிப்பாய்என்று சொல்ல மனங்க லங்கி
வேட்கவுமே உள்ளபடி மேல்லோ கத்து
மேன்மையான கந்தருவன் ஒருவன் வந்து
தாட்கவுமே தழுவிஎன்னைச் சேர்ந்திட் டான்காண்
சத்தியது உண்மைஎனச் சாற்றி னாளே.

2446

சாற்றியதோர் மொழிகேட்டுத் தடுமா றித்தான்
 தரியாமல் மனஞ்சற்றுக் கோப முற்று
 காற்றியதோர் கவடுசதி பண்ணி னதால்
 காமத்தால் கல்லாவாய் என்று சொல்லி
 தோற்றியதோர் குருபரனும் சாப மிட்டார்
 கோதையுமே ருதுவான கல்லா கித்தான்
 மாற்றியதோர் மலைதோறும் தோற்ற மாச்சு
 மகத்தான கல்மதம்எனும் நாமம் ஆச்சே.

2447

கல்மத அடையாளமும் அதன் சத்தும்

ஆச்சென்ற கல்மதத்தின் அடையா ளங்கேள்
 அதுங்காமல் கட்டியாகத் தான் இருக்கும்
 போச்சென்ற சதைப்பொன்றும் சிவந்த ரேகை
 புகழாக மயிர்போல நீண்டு வீழும்
 வேச்சென்ற விளக்கதனில் வாட்டி னாக்கால்
 மேன்மையான அரக்குபோலே இளகிப் போகும்
 தோச்சியேதான் வெங்காரம் ரவியில் ஏழு
 தினம்போட வெங்காரம் கட்டிப் போமே.

2448

கட்டியதோர் வெங்காரம் பலமும்ஐந்து
 கல்மதந்தான் பலம்பத்து கல்வத் திட்டு
 வெட்டியதோர் வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டி
 மிக்கான வாதமென்ற குடோரி பலந்தான்
 தட்டியதோர் சவ்வீரம் பலமும்ஒன்று
 தனியான திசைகாரக் குடோரி பலந்தான்
 பட்டியதோர் பஞ்சமித்தி ரத்தை இட்டு
 பாங்காக அரைத்து நன்றாய் வில்லைகட்டே.

2449

நன்றாக வில்லைதட்டிக் காயப் போட்டு
 நாட்டமாக ஒட்டிலிட்டுப் புடத்தைப் போடு
 பன்றாகப் பொடி பண்ணிக் குகையில் இட்டு
 பெருந்துருத்தி ரெண்டுவைத்து பில்லைஊது
 மன்றாக முத்துபோலே மணிஇ றங்கும்
 மாசற்ற சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
 கன்றாக கரம்எடுத்துப் பொடித்திட்டு உருக்கு
 கசடுஅகற்றிக் கழித்து அப்பால் கிண்டித்தானே.

2450

கிண்டியுமே கோலாடித் தூக்கில் இட்டுக்
 கீழுக்குக் கரிபோட்டு மேலும் போடு
 நிண்டியுமே குகைசுற்றும் கரியைத் தள்ளு
 நெருப்புபோலே குகைசிவந்தால் கோலா டிப்பாரு
 தண்டியுமே கோல்தானும் தடைஇல் லாமல்
 தண்ணீரில் விட்டதுபோல் கைக்குக் காணில்
 உண்டியுமே ஒடுதன்னில் சாய்த்துக் கொண்டு
 உருண்டிருந்த சத்தெல்லாம் பொருக்கிக் கொள்ளே. 2451

பொருக்கியுமே முத்தைப்போல் ஆன சத்தைப்
 புறம்பாக வைத்துமேதான் கரடு தன்னை
 நறுக்கியுமே பொடிசெய்து மறு குகையிலிட்டு
 நன்றாக உருக்கியேதான் சத்தை வாங்கு
 உருக்கியுமே உருக்கினதோர் குகையுள் தன்னில்
 உயர்ந்தமருந் திட்டுமேதான் ஊதினாக்கால்
 விருக்கியுமே விரிந்துமே குழகுழப் பாகி
 மேன்மையான சத்தெல்லாம் கெட்டுப் போமே. 2452

உலையில் ஊதும்முறை கூறியது

கெட்டுமேதான் உலையில்வந்து உருகிவீழ்ந்து
 கெட்டியாக மண்பிடித்துக் கரியாய்ப் போகும்
 புட்டுமேதான் புதுக்குகையில் வைத்து உருக்கு
 போராக மூன்று விசைஊதி னாக்கால்
 தொட்டுமேதான் துருத்தி அதைப் பிடுங்கிவைத்துச்
 சோதித்துத் தூள்கரியின் மண்ணைப் போக்கி
 நட்டுமேதான் நாளமெல்லாம் குத்தி விட்டு
 நாட்டியேதான் முன்போலேஉருக்கி டாயே. 2453

உருகையிலே பெருங்கரியாய் கல்தான் ஓடு
 ஒன்றில்லாது ஆராய்ந்து புடைத்துப் போடு
 மருகையிலே மண்செங்கல் ஓடுஉண் டானால்
 மாசற்ற குகையதுவும் பிளந்து கொண்டு
 கருகையிலே கரடுகட்டி உப்பிப் போகும்
 கடிசான பொடிக்கரிதான் இட்டே ஊதில்
 தருகையிலே சத்ததுவும் கரடு கட்டித்
 தண்ணீர் போல் ஆடாமல் முறுகிப்போமே. 2454

முறுகிப்போம் உலைக்கடந்தான் சோதி யாட்டால்
 மீறியே ஊற்றதுவும் பறிந்திடாது
 மறுகிப்போம் சத்ததுவும் வாரா மல்தான்
 மாண்டுமேதான் சரக்கெல்லாம் மாய்ந்து போகும்
 இறுகிப்போம் பெருந்துருத்தி இல்லா விட்டால்
 இசைந்துமே துருத்திரெண்டு ஊத வேண்டும்
 குறுகிப்போம் கோலாடிச் ஓன்றாய்ச் சேரும்
 குமுறியேதான் உருகிடுமே துருத்தி ரெண்டே.

2455

ரெண்டான துருத்திகொண்டு சத்தைஊது
 நேர்ப்பாகச் சூலமாங் குரட்டால் தூக்கு
 குண்டான குகைமண்ணால் மேலே மூடி
 குகையிலே புடம்போட்டு மருந்தைமூடு
 பண்டான பச்சையாய் மருந்தை இட்டால்
 பளிச்சென்று விட்டுப்போம் ஈரம்ஊறி
 புண்டான புடம்போட்டு பொடித்துப் போட்டு
 பிசகாமல் மண்கட்டி உருக்கிடாயே.

2456

உருக்கிட்டு ஐந்துமுறை தீர்ந்த பின்பு
 ஒன்றாகக் கூட்டியுமே சத்தெல் லாந்தான்
 அருக்கிட்டுக் காரமிட்டுத் தான் உருக்கு
 ஆதியான மித்திரனில் சாய்த்துக் கொண்டு
 தருக்கிட்டுக் குளிகைக்குச் சாரணை செய்ய
 தங்காமல் ககனத்தில் ஓடும்போது
 துருக்கிட்டுச் சோபமில்லை தாப மில்லை
 சுத்தியெங்கும் நிமிடத்தில் வருக லாமே.

2457

கல்மதச் சத்துக் கிண்ணி

வருகலாமே கல்மதத்தின் சத்து தானும்
 வகையாகப் பலம்நாலு உருக்கிக் கொண்டு
 தருகலான தங்கமது பலமும் போட்டு
 சந்தித்து உருக்கியேதான் கிண்ணி வார்த்து
 அருகலாக குதமாடு சாறும் விட்டு
 அழகான வாலுகையின் மேலே வைத்து
 கருகலாக நாலுசாமம் எரித்தா யானால்
 கருதவேதான் வெண்ணையைப்போல் ஆகும்தானே.

2458

வெண்ணையைப்போல் ஆனதுஒரு குதம் தன்னை
 மிக்காக வழித்தெடுத்து பொன்மத் தங்காய்உள்
 திண்ணையைப்போல் வைத்தும் அவிப்புடமே பத்து
 சிறப்பாகப் போட்டுமே தான் சூடன் தீயில்
 வண்ணையைப்போல் வாட்டியேதான் சாமம் ஒன்று
 மழுங்கலான இரும்பான கரண்டி தன்னில்
 எண்ணை விட்டு உருக்கியேதான் எடுத்துக் கொண்டு
 ஏற்றமான செந்தூரம் களங்கு பண்ணே.

2459

களங்கோடு செந்தூரம் பண்ணு பண்ணு
 கற்பழிந்த மங்கையவள் கல்லாகினதால்
 உளங்கொடுக்கா காமக்கல் தீட்ட மாகி
 ஒழுக்கெடுத்து ருதுவான கல்மதத் தின்சத்து
 பளங்கொடுத்து வெகுதூரம் நெட்டி யேறும்
 பார்தனிலே ஆட்டதனில் பரிந்த ஆட்டு
 அளங்கொடுத்து காயசித்தி ஏம சித்தி
 அட்டமா சித்தியெல்லாந்தான் ஆடலாமே.

2460

நல்லுபதேசம்

ஆடியுமே மனசொன்றி வாசி கூட்டி
 அசையாமல் நின்றுமேதான் கருதிப் பாரு
 தேடியுமே வாதம்வந் துதாயைப் போற்றி
 செய்கிறது எதுவேலை என்று செப்பும்
 நீடியுமே வாதத்தே நில்என்று சொல்லி
 நித்திய கருமங்களுக்குக் கொஞ்சம் வாங்கி
 கூடியுமே புசிப்பதற்கு எடுத்துக் கொண்டு
 குணத்தோடு போவென்று சொல்லி டாயே.

2461

சொல்லியுமே மவுனமாக இருந்து கொண்டு
 சித்தருட பேசக்கிலேதான் சென்றே ஆடி
 ஒல்லியுமே ஒன்றுமறி யாதார் போலே
 ஊமையைப்போல் இருந்துகொண்டு கருவைப்பாரு
 கெல்லியுமே ஒவ்வொன்றாய் அறிந்துகொள்ளு
 கர்வமாகத் திரியாதே தொண்டு பண்ணு
 மல்லையுமே வேலைகொள்வார் மார்க்கம் சொல்வார்
 மாளொட்டார் மார்க்கமாய்த்தான் மருவி டாயே.

2462

போகர் ஏழாயிரம்

மருவியுமே ககனம்எல்லாம் சுற்று தற்கு
 வகைசொல்லி மார்க்கமான குளிகை ஈவார்
 திருவியுமே கல்லாத மூடர்என்றால்
 சித்தியான மணிதன்னால் சேர்ந்து கூடு
 முருவியுமே மனமுன்னில் எல்லா மாகும்
 முகந்துமனம் பாவாட்டால் எல்லாம் போச்சு
 புருவியுமே பொல்லாதார் லோகத் துள்ளே
 பேசாதே இம்முறைகள் மவுனம் கூடே.

2463

நீலாஞ்சனக்கல் தோற்றம்
 கூடவேநீ லாஞ்சனத்தின் தோற்றங் கேளு
 குறிப்பாகச் சொல்லிடவே ஐந்து கூறாம்
 தேடவேதான் சிவன்தானும் பூரு வத்தில்
 திரிபுரத்தை தகனந்தான் செய்யும் போது
 நாடவேசி வன்நகைக்க அனல்தீ தோன்றி
 நலங்கியுமே திரிபுரந்தான் ளியும் போது
 காடவேதான் காடுமலை நாடெல் லாந்தான்
 கருகியுமே ளிந்திட்டுச் சாம்பல் ஆச்சே.

2464

ஆச்சேதான் மலைபற்றி ளியும் போது
 அடர்ந்தமலை வெந்துஉருகி தாது தானாய்
 போச்சேதான் பூமிக்குள் தான்வி முந்து
 பெரிதான அஞ்சனக்கல் தானும் ஆச்சு
 ஏச்சேதான் இப்படியே தோற்றமுற்ற
 எழிலான பேதமது ஐந்துண் டாச்சு
 வாச்சேதான் ஐந்துடைய வகையே தென்னில்
 வலிந்தபுட்பாஞ் சனமும் ரசாஞ்ச னமாமே.

2465

அஞ்சனந்தான் சவ்வீராஞ் சனமு மாச்சு
 அடர்ந்தசுரோ தாஞ்சனம் நீ லாஞ்ச னம்தான்
 பஞ்சனந்தான் பேதங்கள் அஞ்சும் ஆச்சு
 பசந்தபுட்பாஞ் சனந்தானே தவள மாகும்
 தஞ்சனந்தான் சயித்தியமாம் மதாந்த ரமாகும்
 தறித்தெடுக்கும் விக்കல்களைச் சாடிப் போகும்
 லஞ்சினந்தான் எலும்புக்குள் சுரத்தைப் போக்கும்
 இளநஞ்சு போக்குவிக்கும் கணித ாமே.

2466

இரசாஞ்சனத் தோற்றம்

இதமான ரசாஞ்சனந்தான் சொல்லக் கேளு
 ஏத்தமான ரித்தியாந்தன் என்றோன் தானும்
 மதமான அசுரன்தான் காயசித்தி யேக
 மதிப்புமிக்க ரசந்தன்னை வெகுநாள் தானும்
 பதமானம் செய்தேதான் தின்று தின்று
 பாங்கான மலந்தானும் நிலத்திற் குள்ளே
 நிதமான பிட்டியுந்தான் கிட்ட மாகி
 நேர்ந்துமதே ரசாஞ்சனந்தான் நாலுமாச்சே.

2467

நாலுரசாஞ் சனந்தன்னின் வண்ணங் கேளு
 நாடியதோர் வெளுப்புஒன்று சிவப்பும் ஒன்று
 காலுவான கருப்புஒன்று பொன்னி றமும்ஒன்று
 கடிந்திதற்குள் நாலினுட குணத்தைக்கேளு
 வேலுவெள்ளைச் சவ்வீராஞ் சனக்கு ணந்தான்
 மிக்காகப் பொறியுண்டாய்க் கனத்து வெள்ளை
 வாலுவெள்ளை வைகிராந்தக் கல்லு போலும்
 மார்க்கமாகத் தானிருக்கும் கண்டி டாயே.

2468

கண்டுவுமே பொடியாக்கில் சிவப்பு மாகும்
 கருதியுமே சூதபந்தம் கணத்தி லாகும்
 திண்டுவுமே நவலோகத்துடந்தா யானால்
 சிவந்துவுமே கனகமய மாகும் பாரு
 விண்டுவுமே வெகுவேதை சொல்லொண் ணாது
 மிக்காக கருப்புக்கு விவரங் கேளு
 நிண்டுவுமே நீலாஞ்ச னம்பலந் தான்பத்து
 நேரான சூதமது பலந்தான் ஒன்றே.

2469

ஒன்றுமேபொ டித்தெஃகுத் தூள்ப லம்பத்து
 ஒக்கவுமே குகையிலிட்டு துருத்தியால் ஊது
 பண்டுவுமே உருகிஎஸ்லாம் மதிக்கட்டி யைப்போல்
 பக்குவமாய்த் தானிருக்கும் நிறுத்துக்கொண்டு
 தண்டுவுமேநான் கில்ஒன்றுசரி கைவெள் ளிகூட்டி
 தளும்பவுமே உருக்கிஎஸ்லாம் ஓட்டில் சாய்க்க
 கண்டுவுமே கறுத்தசவ்வீ ராஞ்ச னந்தான்
 கனத்துவுமே நீலவண்ண அழகு மாமே.

2470

அழகாகத் தானிருக்கும் கனியந் தன்னில்
 அணுகினாலே ஐந்நூறு மாற்றுக் காணும்
 நழகாக ரசிதசவ்வீ வீராஞ் சனந்தான்
 நாட்டியேதான் கல்வத்தில் பொடியாய்ச் செய்து
 பழகாக ஒருபக்கம் இரும்பு வண்ணம்
 பாங்காகத் தான் இருக்கும் ஒருபக் கந்தான்
 உழகாக ஊருகின்ற செம்பு வண்ணம்
 உகந்துவுமே தானிருக்கும் உயர்வு தானே.

2471

உயர்த்தியான பச்சையிலே வேதை யாகும்
 உயர்ந்ததுவோர் சவ்வீராஞ் சனத்தைக் கேளு
 புர்த்தியாக பொடிபண்ணில் இரும்பு நிறமாம்
 பொன்றுமேதான் காண்பிக்கும் பொருந்திப் பார்த்தால்
 துயர்த்தியான குதவடி வாகக் காணும்
 தோன்றியபின் மறுநாள்தான் பொன்வண்ணம் போல்
 இயர்த்திஇந்தப் படிகண்டால் ஏமசவ் வீரம்
 இதன் இனந்தான் காயசித்தி ஏமசித்தி யாமே.

2472

சித்தியாக நஞ்சோடு தொண்டைப் புகைச்சல்
 சிறந்தவிக்கல் கண்ணில்தான் சேரும் நோய்கள்
 நத்தியான குருதிபித்தம் புண்கள் எல்லாம்
 நாசமாகப் போக்கிவைத்து நன்மை யாகும்
 அத்தியான சுரோ தாஞ்சன ஆண்மை கேளு
 அதியபுத்துத் தலைநிறமாய்க் கண் விழுந்து
 நித்தியாகத் தானிருக்கும் உடைத்துப் பார்த்தால்
 நீலம்போல் பூநிறந்தான் காணுங் காணே.

2473

காணவுமே தூள்செய்யில் காவி வண்ணம்
 கண்டிந்தக் குணமிருந்தால் சுரோதாஞ் சனந்தான்
 வாணவுமே வாதத்தில் கருஇ தாகும்
 மதிப்பான கனியத்தில் ஏம மாகும்
 பூணவுமே குளிர்ச்சியுமாய்க் ககன மாகும்
 பெருந்துவர்ப்பாய் சாதுவாய் மழம் ழத்து
 தோணவுமே பித்தத்தைச் சிலேத்து மத்தை
 துரிதவிக்கல் வாந்திலிட்டக் குருதி போமே.

2474

போமேதான் நீலாஞ்சனத்தைக் கேளு
 பெரிதான நீலப்பா டாண மாகும்
 காமேதான் மிகக்கனமாய் நெய்ப்பாய் நீலம்
 கரிசல்வண் ணம்போன்றி ருக்கும் குணமே
 தாமேதான் தங்கத்தைப் பற்பஞ் செய்யும்
 தாரங்கள் லோகங்கள் நீறு மாகும்
 நேமேதான் கண்ணோய்கள் சயங்கள் தம்மை
 நிச்சயமாய்ப் போக்கி வைக்கும் நீ தான் பாரே.

2475

நீலாஞ்சனச் சத்து

பாரேதான் நீலாஞ்சனம் பலந்தான் பத்துப்
 பாங்காகத் தூள்செய்து கிழியே கட்டி
 காரேதான் காடியிலே கொதிக்க வைத்துக்
 கலந்துந்தான் ஒருசாமம் எரித்த பின்பு
 போரேதான் உலரவிட்டுக் கல்வத் திட்டு
 பொரித்ததுவோர் வெங்காரம் பலந்தான் போடு
 தேரேதான் திசைகாரக் குடோரி அரையே
 செப்பமாக வீரம் அரைப் பலமும் போடே.

2476

போட்டெல்லாம் வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டி
 பெரிதான வில்லைதட்டிப் புடத்தைப் போடு
 கூட்டெல்லாம் தூள்செய்து குகையி லிட்டு
 கோரமாக ஊதியேசத் தெல்லாம் வாங்கு
 பூட்டெல்லாம் சத்ததுவும் ஈயம் போலாம்
 பொருக்கியுமே வேறேவைத்துக் கரடு தன்னைத்
 தீட்டெல்லாம் தூள்செய்து புதுக்குகையி லிட்டு
 செம்பியுமே உலையில்வைத்து உருக்கி டாயே.

2477

உலையில்வைத்து ஐந்துமுறை உருக்கித் தானும்
 ஒருமிக்கச் சத்தெல்லாம் மறுகுகையிலிட்டு
 அலையவுமே ஆறவிட்டு உருக்கிக் கொண்டு
 ஆதியான நட்பதனில் பதினொ ருக்கால்
 கலையினிலே சாய்த்திட்டு வைத்துக் கொண்டு
 காணியான சூதத்தில் சாரணை செய்து
 மலையினிலே இருக்கின்ற அதிசயங்கள்
 வடகடலும் தென்கடலும் காண லாமே.

2478

நீலாஞ்சனக் களங்கு

காணலாம் எனுஞ்சத்து பலந்தான் நான்கு
 குற்றமிலாத் தங்கமது பலந்தான்ஒன்று
 ஊணலாகக் குகையிலிட்டு உருகும் போது
 உறப்போடு தங்கம்எடை நாகம் போடு
 தோணலாகச் சூதமது பலமும்ஒன்று
 சுத்தியான கந்தியது பலமும்ஒன்று
 ஆணலான அரிதாரம் பலமும்ஒன்று
 அரைத்துமேமூன் றையும்பொற் றலையால் ஆட்டே. 2479

ஆட்டியுமே உருண்டை செய்து சத்துஉருகு முகத்தில்
 ஆதரவாம் உருண்டையைத்தான் சுருக்குப் போடு
 ஊட்டியுமே உருண்டையெல்லாம் ஆன பின்பு
 உகந்துமேதான் எடுத்துப்பார் களங்கு மாகும்
 நாட்டியுமே நவலோகம் நூற்றுக்கு ஒன்று
 நலமாக உட்கொண்டு கனகம் பத்தாம்
 தீட்டியுமே செந்தாரம் செய்தே உண்ணு
 சிறந்தகதிர் ஒளிபோலே தேகம் ஆமே. 2480

தேகசித்தி லோகசித்தி ககன சித்தி
 சிறந்ததான வாசிசித்தி எல்லா மாகும்
 பாகசித்தி ஐந்தான அஞ்ச னத்தில்
 பகரவேதான் ஒவ்வொன்றில் கோடி சங்கம்
 யோகசித்தி சீக்கிரத்தில் உகந்து கூடும்
 ஒவ்வொன்றுக்கு ஒவ்வொன்று இதிலே பேதம்
 வேகசித்திக் கோடிக்குத் தாண்டி ஒடும்
 வெகுபோக்கு உண்டிதிலே ஆடிப் பாரே. 2481

நற்புத்தி கூறல்

ஆடியுமே கனகத்தைக் கண்டபோதே
 அழிம்பான புத்தியினால் பெண்ணைக் கண்டு
 தேடியுமே தொடராதே கற்பம் உண்ணு
 திறமாக மனம்உன்னி சமாதி புக்கு
 வாடியுமே மனதைவிட்டால் ஞானம் போச்சு
 மிக்கவுமே ஆசையது. வளர்ந்து போச்சு
 பாடியுமே கையிலகப் பட்ட பறவைப்
 பாங்கதுபோல் பிறவிக்குள் அகப்படு வாயே. 2482

படுகுவாயே யோனியிலே பிறப்பு கோடி
 பயின்றபின்பு நற்பிறப்பு எய்த மாட்டாமல்
 முடுகுவாயே முன்செய்த பலத்தி னாலே
 முயன்றுமேதான் நற்பிறப்பு எடுக்க வேணும்
 நிடுகுவாய்தான் வேதாந்தம் நிலைத்துப் பாரு
 நினைவுஉன்னி ஆதாரம் ஏறிக் கூடு
 நடுகுவாயே நான்கையும் நாடிக் காணாய்
 நலங்கியேதான் விட்டாக்கால் பிறப்பு மாச்சே.

2483

பிறப்புந்தான் கோடானு கோடிப் பிறப்பு
 சேர்த்துநீ பிறப்பெல்லாம் மனிதப் பிறப்பு
 பிறப்புத்தான் மறுபடியும் பிறக்க மாட்டாய்
 சிறப்புள்ள பெரியோர்கள் சொன்ன பேச்சு
 பிறப்புத்தான் வெகுபிறப்பு நற்பிறப்புக் கடிது
 குவலயத்தில் மேன்மேலும் ஏற வேணும்
 பிறப்புத்தான் மாப்பிறப்பு ஒழிக்கா காது
 உடலிருக்க காயசித்தி சேர்ப்பண்ணே.

2484

கருங்கல் தோற்றம்

பண்ணியதோர் கருங்கல்லுத் தோற்றங் கேளு
 பரசிவனை அர்ச்சித்து யாகம் செய்தான்
 வெண்ணியதோர் வெகுநாளாய் அசுரன் தானும்
 விளங்கியதோர் நாமமது அந்தகா குரன்
 எண்ணியதோர் தவம்புரிந்தான் ஏதுக் காக
 என்றவனை சிவன்கேட்க அசுரன் சொல்வான்
 தண்ணியதோர் உடல்தானும் மரித்த போது
 தகனந்தான் பண்ணாமல் தயவாய்த் தானே

2485

தயவாக அருள்புரிந்து கடாட்சித் தாக்கால்
 தங்கியேதான் சடத்துக்குள் உயிரோடு ஒக்க
 கயவாகக் கருங்கல்லாய்ச் சகல ருந்தான்
 கண்டுமேதான் தொழத்தக்க காட்சி உண்டாய்
 வியவாக விக்கிரகக் கல்வாய்த் தானும்
 வேணுமென்று அருள்புரியும் என்று கேட்க
 வயவாக வலித்துமே ஏகி னார்தான்
 வண்ணமாக அசுரன்தான் மீண்டிட் டானே

2486

மீண்டுவந்து வெகுநாளாய் நாடு தன்னை
 விரும்பியுமே ஆண்டுமிக மனஞ்ச லித்து
 மாண்டுமேதான் உடலுயிரும் கல்லாய்ப் போனான்
 மக்கான படிமமுமே கல்லு மாகி
 பூண்டுமேதான் விசுவகன்மா பல்வி தமாக
 பேரான தேவதையாய்ச் சமைத்து விட்டான்
 காண்டுமே கைதொழுதார் எல்லா ருந்தான்
 காட்சியான கருங்கல்லாய்த் தான் ஆனானே.

2487

கருங்கல் சத்து

தானான கருங்கல்லின் சத்துக் கேளு
 தாங்கான கல்மதம்போல் சத்து வாங்கி
 கோனான குளிகைக்குச் சாரணை தீர்த்தால்
 குளிர்ச்சியுமாய் கதிர்கள் தாம் மேல்தா வாகு
 பானான சத்துக்குள் தங்கம் இட்டு
 பாங்கான சூதமொடு தாளகம் போட்டு
 தேனான கந்தியிட்டு செந்தூ ரித்துஉண்ணு
 சிறுகதிர்போல் மேனியுமாம் நூற்றுக்கும் ஒன்றே. 2488
 நூல் சொல்லத் தகாதவர்
 ஒன்றான பெரியோர்கள் சொன்னால் காது
 உற்றதனைத் தான் கேட்டுங் கேளார் போலே
 கன்றான கருவி வந்து காதில் தானும்
 கடுஞ்சத்தம் கேளாமல் அடைத்துப் போகும்
 குன்றான குருவந்து முன்னே நின்று
 குணமான போதத்தைச் சொன்னா லுந்தான்
 அன்றான அந்தகன்போல் ஆரோ என்று
 அடைவாகக் கேளார்கள் அசபர் தானே.

2489

அசடான மூடர்கட்குஇந்த நூலை
 அளித்தாக்கால் அனேகந்தான் நரகம்எய்தும்
 கசடான பயல்களுக்கு வாத நூலைக்
 காட்டினாலே வெகுவினைகள் கண்முன் காணும்
 துசடான அறிவோர்க்கு இந்த நூலை
 குட்டினால் குட்சத்தில் சொர்க்க மாகும்
 பசடான மனம்பார்த்து சோதித் துத்தான்
 பக்குவமாய்ச் சீடருக்கு வாதம் சொல்லே.

2490

சொல்லவுமே ஆனந்தத் தோடுஇதத் தோடே
 சூட்சுமமாய் இன்னாலின் சொரூபம்கண்டு
 வல்லவுமே சித்தியாகவ றுமைபோ லுண்டு
 மனத்தையெங்கும் சொல்லொட்டார் போதம் பார்ப்பாய்
 சல்லவுமே வார்த்தைகளைச் சொன்னோ ருக்குச்
 சுத்தமான அங்கிசங்கள் நூறும்முத்தி
 அல்லவுமே பூரணத்தில் மருவும் பாரு
 அறிவுள்ள வாக்களித்தால் அடையுந் தானே. 2491

அடையாது துன்மார்க்கர்க் களித்தால் நூலை
 ஆதியான கிளைகலெல்லாம் நரக மெய்தும்
 கிடையாது வாதமென்றும் பொய்யாய்ப் போகும்
 கேளாது தசநாதம் காதில் தானும்
 படையாதுசித்திஎன்றும் பொய்யாய்ப் போகும்
 பெற்றாளும் அப்பனுந்தான் பிரிந்து போவார்
 இடையாது துலாத்தோர்க்குஎல்லாம் கிடும்
 ஏதேது பார்த்தாலும் பொய்யா காதே. 2492

படிகக்கல் தோற்றம்
 பொய்யாத படிகக்கல் பிறவி கேளு
 பூசைசெய்தார் நாதாந்தி சுகந்த மாலை
 எய்யாத இந்திரன்தான் மலைக ளெல்லாம்
 ஏற்றமான வச்சிரத்தால் சிறகைக் கொய்ய
 பையாத பருவதத்தில் நின்று தானும்
 பளிச்சென்று படபடத்துப் பொறிகள் வீழ்ந்து
 துய்யாதப் பிரகாசத் தோடு சுவாலைச்
 சிறிதாகப் பொடிவிழுந்துப் படிக மாச்சே. 2493

படிகக்கல் சத்து
 படிகந்தான் பஞ்சலோகங் களையெல் லாம்தான்
 பற்பங்கள் செய்துவைக்கும் பாக மாகும்
 தடிகந்தான் சூதமது தீபன மாகும்
 சித்தியாக சாரணைக்குச் சுருக்கு மெத்த
 தடிகந்தான் முன்போலே சத்து வாங்கி
 தாயிட்டுச் செந்தூரம் செய்துஉண்ணு
 வடிகந்தான் வயிரம்போல் உடல தாகும்
 மாசற்ற லோகத்தில் ஆயிரத்துக் கொன்றே. 2494

ஒன்றியுமே நூல்பார்த்து மகிழ்ச்சி யுற்று
 உயர்ந்ததான பொன்பார்த்து மகிழ்ச்சி யாவார்
 புன்றியுமே பொன்பருவந் தன்னைப் பார்த்து
 புளகித்து மெய்மறந்து மகிழ்ச்சி யாவார்
 அன்றியுமே அறுசுவையில் மனமும் மூண்டு
 அதிகமான மதத்தினாலே மகிழ்ச்சி யாவார்
 வன்றியுமே ஆனந்தம் தாண்டிப் போன
 வரையதனை ஒருவருந்தான் காணோர் காணே. 2495

பூசை விளக்கம் விளம்பல்
 காணாத ஆனந்தம் கடந்து போன
 கடுவெளியாம் கொடியவெளித் தூரியம் புக்க
 தோணா ஆனந்தத் தாயிபாதம்
 தோத்தரித்து மனதிற்குள் பூசை பண்ணு
 பூணாத பிரம்மத்திற்கு உபசா ரந்தான்
 பிரியமான பாலேது பழமு மேது
 தூணாத தீபந்தான் தூப மேது
 செப்புவாய்தான் பிரம்மமுன்னு மோசொல்லாயே. 2496

சொல்லவுமே உண்மையான மனதே பூசை
 சுத்தமனத் தன்பேதான் பாலுமாகும்
 புல்லவுமே புத்திபுட்பாகம் விவேகம் அன்னம்
 பொறுமையான சாந்திநீர் தான் தெளிவே தூபம்
 தெல்லவுமே கோடான கோடி சித்து
 தெளிந்துபாரே உனதுள்ளே சிந்தை கூர்ந்து
 உல்லவுமே உனக்குள்ளே இருந்த சித்தை
 ஒமென்ற வெளிநோக்க உருவ மாமே. 2497

வெளியேதான் பாலன்னம் வத்து தூபம்
 மிக்கான தீபஉப சாரந் தானும்
 களியேதான் கல்லதுவும் பேசுமோ சொல்
 கடந்துமேதான் அண்டரண்டம் நிறைந்த சோதி
 ஒளியேதான் உனக்குள்ளே எல்லாம் பாரு
 உருகுமேதான் உயர்ந்திட்ட சோதி தானும்
 அளியேதான் ஆதியில்லை அந்த மில்லை
 ஆனந்தந் தனிலமுந்தி ஆடிடாயே. 2498

சுக்கான் தோற்றம்

ஆடவுமே சுக்கான்கல் தோற்றங் கேளு
 அரக்கன்தான் அவன்பேரு சுக்கா குரன்
 நாடவுமே இருடிபன்னி நவரத் தினத்தின்
 நாடியேதான் ஆபரணந் தன்னைத் தானும்
 ஓடியேதான் பறித்துமவன் கொண்டு போனான்
 ஊரார்தன் னுடமைதனக் காசை கொண்டு
 தேடியேதான் பறித்தாயே அசுரா நீயும்
 சிறுகல்லாம் சுக்கான்கல் ஆகென்றாளே.

2499

சுக்கான்கல் லாகென்றே இருடி தேவி
 செப்பமாக சாபமிடச் சுக்கா னானான்
 இக்கான கல்தனிலே ஈயமமெத்த
 ஏற்றமான படிநான்கு அளந்து கொண்டு
 மக்கான கல்தன்னை ஒருபாண் டத்திட்டு
 வாழையுட கிழங்குச்சாறு படிதான் பத்து
 புக்கான கல்பாண்டம் தன்னில் வார்த்து
 பேரான ரவிதனிலே வைத்தி டாயே.

2500

சுக்கான் தூய்மை

வைத்திடவோ மாதந்தான் புளிப்பு மேறி
 வாக்ான கடியாகு மட்டாய் வாங்கி
 உய்த்திடவே சுக்கான்கல் உடைத்து தானும்
 ஊறவைப்பாய் வாழையான காடிக் குள்ளே
 நைத்திடவே நால்சாமம் ஊற வைத்து
 நன்றாகக் கொதிக்கவைத்துக் கழுவி வாங்கி
 மைத்திடவே வெடியுப்பு நீரா லாட்டி
 வாகான பலம்பத்து சுக்கான் தானே.

2501

சுக்கான்கல் சத்து

வாகான பலம்பத்து சுத்தி சுக்கான்
 வாதமென்ற குடோரி ஒரு பலந்தான் போடு
 தேகான திசைகாரங் குடோரி ஒன்று
 சிறப்பான கரட்டரிதாரம் ஒன்று போடு
 தாகான சவ்வீரம் பலந்தான் ஒன்று
 தாக்கியரை வெடியுப்பு நீரி னாலே
 வேகான வில்லை தட்டிப் புடத்தைப் போடு
 விடுக்கான குகையிலிட்டு உருக்கி டாயே.

2502

உருக்கவுமே ஈயம்போல் சத்து மாகும்
 உறுதியாக சத்தெல்லாம் பொருக்கிக் கொண்டு
 மருக்கவுமே பின்பொருக்கால் மாட்டி ஊது
 மணியெல்லாம் பொருக்கியேதான் மாட்டி ஊது
 அருக்கவேதான் ஐந்துமுறை உருக்கி யாட்டி
 ஆனபின்பு சத்தெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூட்டி
 தருக்கவேதான் நட்பதனில் உருக்கிச் சாய்த்து
 சத்தெடுத்துச் சாரணைதான் செய்தி டாயே.

2503

செய்திடவே அசரன்போல் வேக முண்டாம்
 சீக்கிரத்தில் அண்டரண்ட பதமும் தாண்டும்
 மய்திடவே மணிதனக்குக் கடுவோட் டத்தான்
 மாட்டிடவே முடியாது அளவு தானும்
 கொய்திடவே தங்கமிட்டு செந்தூரிக் துண்ணு
 குடதிசையில் போயிருக்கும் பருதி போலாம்
 நய்திடவே நவலோகம் நூற்றுக் கோடும்
 நலமான மாற்றதும் பத்து மாமே.

2504

இரசமணி பேதங்களும் செய்முறையும்

ஆமென்ற சத்தது நூற் றிருபத் தெட்டு
 அடுக்காக வெவ்வேறாய்ச் சத்தை வாங்கி
 தாமென்று அணைத்துமேசா ரணையைச் செய்து
 தனித்தபின்பு பாடாணம் இருபான் நான்கும்
 ஒமென்றே ஒவ்வொன்றாய்ச் சத்துவாங்கி
 ஊட்டியேதான் சாரணைகள் செய்த பின்பு
 நாமென்ற நவலோகச் சத்தை யூட்டு
 நாடியபின் நவரத்தி னசத்தை யூட்டே.

2505

சத்தூட்டிப் பின்புதான்தங் கச்செம் பாக்கி
 தனியேதான் விடுவித்து மாமூலிச் செம்பு
 இத்தூட்டி நாற்பத்தி நான்கு மூலி
 எடுத்துமேதான் வெவ்வேறாய்ச் சத்து வாங்கி
 மத்தூட்டி விடுவித்தால் சாரணை தானொன்று
 மாணவநீ வாயிலிட்டால் ககன மோடும்
 சித்தூட்டி அஞ்சதரம் விடுவித் தாக்கல்
 சித்தாடும் எட்டுவித சித்தி தானே.

2506

தானென்ற சித்தியென்று இருபத் தொன்று
 சத்தாட்டி விடுவித்தால் கமலினியாமே
 ஆமென்ற ஐம்பத்தி யொன்று தானும்
 அனைத்துமேசா ரணைதான் விடுவித் தாக்கால்
 தேனென்ற சித்தியதாம் யோகத் துள்ளே
 சேர்ந்துநின்ற சொருபமணி யென்று பேரு
 கானென்ற எட்டுவித சித்தி யாலும்
 கைகடந்த கமலினியின் மணியு மாமே.

2507

மணியான சொருபமென்ற மணியி னாலே
 மதிப்பான பதந்தாண்டி பேரண் டந்தான்
 கனியாக மீண்டுவந்தார் மூல நாதர்
 கருணையான பாட்டரெதிர் ஒருவர் கானேன்
 நணியான சொருபம்போல் ஞானங் காட்ட
 நலமான மரபுக்குள் எங்கு மில்லை
 அணியான அறுபத்து நால்வருள்ளே
 ஆருக்குங் கிடையாது சொருபந் தானே.

2508

தானேதான் ஐந்துவிதச் சாரணை தந்தால்
 தன்மையாம்நா கார்கனக்கு ளிகைதான் ஒன்றாம்
 கானேதான் கடுவோட்டம் சுருக்கு மெத்த
 கண்முன்னே பராபரத்தைக் காட்ட மாட்டார்
 ஆனேதான் அகத்தியராம் முனிவர் கையில்
 அடர்ந்தோடும் குளிகையொரு லகிமா வுண்டு
 கோனேதான் மச்சரிடம் கொடும்பே தியொன்று
 குணத்தோடே மூன்றுவரை தாண்டி டாதே.

2509

வரையான கோரக்கர் கையில் தானும்
 மதிப்பான போகியென்ற குளிகை யொன்று
 நிரையான இடபர்கைச் சாய்கை பேதி
 நேரான அறுபத்து நால்வ ருள்ளே
 உரையான ஒவ்வொருவர் கையிலொவ் வொன்றாம்
 ஒன்றின்மேல் மறுகுளிகை இல்லை இல்லை
 முறையான மூலவர்க்கத் துள்ளே தானும்
 மூர்க்கமான குளிகையது ஐந்து தானே.

2510

அஞ்சினுட பேரேதோ என்று கேட்கில்
 ஐக்கியமாம் பூரணத்தின் சொரூப மாகும்
 கஞ்சினுட கமலியொடு அட்ட சித்தி
 கடியநவ லோகத்தில் பரிசிக் கயேமம்
 துஞ்சினுட சிவதரிச னமாகு மாகும்
 சகத்திலுள்ள மண்மலைகள் பரிசிக் கயேமம்
 பஞ்சினுட பாலில்விட்டுக் குடித்தீ ரானால்
 பரிவாகக் காயசித்தி நிலைக்குள் ளாமே.

2511

ஆமென்ற பாட்டர்தி ருமூல நாதர்
 ஐந்தல்லோ மணிகண்டார் ரெண்டு சொல்லி
 நேமென்ற ரோமாபுரிக் கடலில் தானும்
 நிச்சயமாய் ஆதிரசங் கொண்டு வந்து
 ஏமென்ற வெட்டாக மணிதாஞ் செய்து
 ஏற்றமாக போகியொன்று காமி யொன்று
 தாமென்ற சந்தானம் சுரபி யோடு
 சமர்த்தான எட்டுவித சித்தி யாமே.

2512

எட்டுவித மட்சயமும் கமலினிக் குளிகை
 அடங்காத சொரூபமென்ற குளிகை தானும்
 கட்டமான குளிகையது எட்டுஞ் சொன்னேன்
 கரையற்ற பூரணமுங் கண்முன் தோன்றும்
 நடமாக்க நவலோகம் பரிசிக் கயேமம்
 நாவிலிட்டு உமிழ்நீரை யுள்ளே கொள்ள
 வட்டமான சந்திரன்போல் முகமு மாகி
 மாதுளம்பூ நிறம்போலே உடல் தாமே.

2513

ஈரக்கல் தோற்றம்

நிறமான ஈரக்கல் தோற்றங் கேளு
 நித்தியான சூரனென்ற ராட்ச தன்தான்
 திறமான தேவாதி தேவ ரெல்லாம்
 திடுக்கமிடப் பண்ணியேதான் துடுக்கு செய்தான்
 அறமான தேவரெல்லாம் ஒடிச் சென்று
 அபயமிட்டார் விட்டுணுவை யணுகிக் கேட்டு
 பிறமான கருடனைத்தான் திருமால் தானும்
 போய்நீதான் அசுரனையே கொல்லென் றாரே.

2514

ஏன்றதுவோர் மொழிகேட்டுக் கருடன் தானும்
 எத்தனித்துப் போரதுதான் செய்யும் போது
 ஆன்றதுவோர் அசுரன்தான் கடும்போர் செய்து
 ஆற்றாமல் மூர்ச்சையாகி இருக்கும் போது
 மூன்றதுவோர் கருடன்தான் மூக்கி னாலே
 முனிந்ததொரு அசுரன்வ யிற்றைக் கிழித்து
 ஈன்றதுவோர் ஈரலைத்தான் புசித்த போது
 ஏற்றமான அசுரன்தான் மரித்திட் டானே.

2515

மரித்துமேதான் வைகுண்டம் தன்னி லேக
 மதிப்பான அசுரன்தன் ஈரல் தானும்
 தரித்துமேதான் வயிறுதன்னில் செரியா மல்தான்
 தாங்காமல் அபானத்தால் விட்டு விட்டான்
 திரித்துமேதான் சிந்தினதோர் மலைகள்பூமி
 திவலைபட்டு ஈரக்கல் தோற்ற மாச்சு
 விரித்துமேதான் ஈரக்கல் மெழுசூர்ந்து சிவப்பாய்
 மேன்மையாகக் கனமாக விளங்கும் பாரே.

2516

ஈரக்கல் சத்து

விளங்கியதோர் கல்எடுத்து சணல்வித்துச் சமனாய்
 விட்டுமேதான் காடிதனில் கொதிக்க வைத்து
 அளங்கினதோர் தண்ணீர்விட்டு அலம்பி வாங்கி
 ஆதியாக முன்போலே சத்தை வாங்கு
 சளங்கினதோர் சத்தெடுத்துக் குளிகைக் கீந்து
 சாரணைதான் தீர்த்திட்டால் குளிகைதானும்
 புளங்கினதோர் கேசரத்தில் எழும்பும் போது
 பேசாமல் பசிஇல்லாது ஓட லாமே.

2517

ஓடினாலே கடுவோட்டம் சித்தோட் டமல்ல
 ஊழித்தீ அதனுக்குள் ஓட லாகும்
 பாடினாலே அண்டமெல்லாம் உருவிக் கேட்கும்
 பயமில்லை உடலதற்கு அழிவு மில்லை
 கூடினாலே யார்க்குமேதான் பிடிக்கொ டாது
 கூப்பிட்டால் பூரணமும் கூடப் பேசும்
 வாடினாலே சித்தென்ன குளிகை என்ன
 மருத்துவந்தான் என்ன இனி மனம்பேய் ஆச்சே.

2518

மனமான ஈரக்கல் சத்துக் குள்ளே
 மாட்டுநீதான் நான்கிற்கும் ஒன்று தங்கம்
 இனமான நாகம் காரீயம் குதம்
 ஏற்றமான கந்தி அரி தாரம் தானும்
 கனமான மனோசிலையும் சத்துக்குத்தான்
 கால்வாசி கூட்டிடவே களங்கு மாகும்
 கனமான நவலோகத்து ஈந்தா யானால்
 தப்பாது பத்தரைதான் தாக்கி யாடே.

2519

தாக்கினால்தான் நிலையான போதந் தன்னில்
 தனித்தோடும் மலைமண்ணும் பொன்மை யாகும்
 வீக்கினால்தான் விண்ணாகும் போதத் துள்ளே
 வேறாக விளங்கிற்று உயிரி ணங்கள்
 ஆக்கினால்தான் அருள்பொருள் இரண்டும் ஒன்று
 அடங்கிற்று போதத்துள் ஒடுக்கம் தோணும்
 போக்கினால்தான் பிறவிவந்து கலந்தது என்ன
 பிரிந்திட்ட மண்ணீரும் தீயில் வீழ்ந்தே.

2520

பிறவித் தத்துவம் கூறல்

வீழ்ந்துமேதான் மிக்கான வாயு சேரில்
 விடுபட்ட பலப்பலவாம் விவர மாகி
 காழ்ந்துமேதான் கர்மகர்மப் படிநிலைத்து
 கனவதுமே கண்டாற்போல் கன்மந் தோன்றும்
 மாழ்ந்துதான் மனதினுட தோற்றம் போலே
 மயக்கத்தில் சீவனது மருவிச் சென்று
 ஆழ்ந்துமே அனேகந்தான் கோடிப் பிறவி
 அளவிடாத யோனியிலும் உற்பவிக்குந் தானே.

2521

உற்பவிக்கத் துணிந்துபி றவியெடுத்தால்
 உயர்ந்திட்ட யந்திரம்போல் பிறவி தோற்றும்
 விற்பவித் தடுத்துமேதான் விவேகம் பாரார்
 மிரட்சியாக மனந்தன்னால் தோணொட்டாது
 துற்பவித்து சுகாதீதத் தழுந்தொட்டாது
 சுணங்கணம்தான் மனமான மாயப் பாம்பு
 அற்பவித்து ஆசையது பூண்ட தானால்
 ஆருக்குடு விடுபடாதே ஆசை தானே.

2522

விடுபடாத பலத் தாலே மனந்தான் சென்று
 விரைந்துமேதான் செகச்சாலத்து ஆசை கொண்டு
 தடுபடாதே தாமரையின் நீரைப் போலே
 தாங்கியேதான் அறிவழிந்து தளர்ச்சி யாகும்
 கெடுபடாதே புத்திக்குள் மாயம் பூண்டு
 கேடாச்சு போதத்தில் புகுத் தொட்டாது
 அடுபடாதே மாய்கைவிட்டு தனித்து நின்றால்
 ஆசையான பிறவியது அற்றுப் போமே.

2523

இராசவார்த்தனக்கல் தோற்றம்

கருத்தான ராஜவர்த்தந் தன்னைத் தானும்
 காரணமாம் பிறவியது சொல்லக் கேளு
 நருத்தான நாகேந்தி ரனென்னும் ராஜன்
 நலங்கியுமே வாதத்தில் வெகுநாள் தானும்
 அருத்தான அமளிபட்டுப் பொருளெல்லாம் போய்
 அரசிழந்து துக்கித்தே எளிமை யாகி
 நருத்தான நாடுவிட்டுக் காடு புக்கி
 நலிந்தபோது ஓர் தபசிவந்து சேர்ந்திட் டாரே.

2524

வந்துமே கானகத்தில் இராசன் கிட்டே
 மனக்குறைதான் என்னென்று கேட்க வேதான்
 தந்துமே சொல்லும் என்றுதபசி கேட்க
 தாள்பணிந்தே அடியேன்தன் தன்மை கேளும்
 நந்துமே நாடாட்சி மிகவும் ஆண்டு
 நலிந்துமதே வாதத்தில் பொருளெல் லாம்போய்
 பந்துமே ஆட்சிதனைப் பறித்துக் கொண்டார்
 பரதேசி யாகிஇங்கு வந்திட் டேனே.

2525

இங்குவந்து இலைகளிகாய் தன்னைத் தின்று
 இருந்தும்தான் மனக்குறையாய் வாடிப் போனேன்
 இங்குவந் திப்படித்தான் நானி ருந்தேன்
 ஈன்றெடுத்த தாய்போலே இங்கு வந்தீர்
 இங்குவந்தேன் தேவரடிக் கண்ட போதே
 எனைப்பிடித்த துன்பங்கள் எல்லாம் போச்சு
 இங்குவந்த குருவேநீ அருள்செய் என்று
 இணையடியில் வீழ்ந்திறைஞ்சி ஏத்தி னானே.

2526

ஏற்றவுமே மனமகிழ்ந்து சித்தன் தானும்
 எளிதானக் குளிகையொன்று கையி லீந்து
 வீற்றவுமே விவரமாக வாதம் சொல்லி
 மேதினியில் கொள்ளாத திருவைக் காட்டி
 ஆற்றவுமே போவென்று அனுப்பி விட்டு
 ஆகாய வீதியிலே மறைந்து போனார்
 நாற்றவுமே அரசனுந்தான் மனம்ம கிழ்ந்து
 நாடாண்டு வாதமெல்லாம் பார்த்திட் டானே.

2527

பார்த்திட்டுக் குளிகைகட்டி வாதம் செய்து
 பாங்கான குருவகைகள் செய்து பார்த்து
 : சேர்த்திட்ட செந்தூரம் களங்குச் சுண்ணம்
 திறமான சத்துவகை மெழுகு தானும்
 கோர்த்திட்டு வாதங்கள் செய்து பார்த்து
 கொஞ்சமாக பொன்செய்தால் ஆகாது என்று
 மார்த்திட்டு மலைவளைத்துப் பொன்னைச் செய்ய
 மனதில் எண்ணி மலைஅருகில் வந்திட் டானே.

2528

வந்துமே லட்சந்தான் கரிகள் கொட்டி
 மதிப்பான துருத்திகளைச் சுற்றி வைத்து
 முந்துமே ஆட்கள்விட்டு ஊதச்சொல்லி
 முற்றுமே மலைசிவந்த பருவம் பார்த்து.
 கொந்துமே குருவெடுத் தெங்கும் வீசி
 குளிகையிட வேணுமென்று கையில் வாங்க
 சிந்துமே சித்தரெல்லாம் சிவன்முன் வந்து
 செப்பினார்தாம் மலையேம மாச்சென் றாரே.

2529

ஆச்சென்ற மொழிகேட்டு சிவனார் தாமும்
 அன்பாக சொன்னாகர் சனைனத் தானும்
 நாச்சென்ற அரசனைத்தான் கொன்று போட்டு
 நற்குளிகைத் தன்னையெகொண் டுவாயென்றாரே
 தேச்சென்ற சிவன்சொன்ன மொழியைக் கேட்டு
 சினந்துமேதான் சொர்ணவயி ரவரே தானும்
 ராச்சென்ற குளிகைதனைப் பறித்துக் கொண்டு
 ராசனைத்தான் வெட்டிமலை போட்டிட்டாரே.

2530

போடவுமே அரசனுந்தான் வெந்து போனான்
 போரான குளிகையி லிருந்த தாலே
 மூடவுமே முத்திபெற் றிராச வர்த்தனம்
 மூவுலகம் பேராகி யிருந்து போச்சு
 நாடவுமே நாகேந்தி ரராசன் தானும்
 நளினைமான மதத்தாலே வர்த்த னமானான்
 வாடவுமே வர்த்தனமும் ரெண்டு வகையாம்
 மதிப்பான நாமத்தின் பரிசு கேளே.

2531

பரிசுதுதான் இராசவர்த்த னமது ஒன்று
 பாங்கான இராசன்னியவர்த்த னம்ஒன்றும்
 பிரித்துத்தான் இரண்டுவகை ஏதென் றாக்கால்
 ஏற்றமான உத்தமந்தான் சொல்லக் கேளு
 அரித்ததுதான் அரைத்துமது கட்டியாக
 அழுத்தமான குளிகையைப்போல் கனத்து காணும்

2532

பொரிவிழுந்து தேசசாய் இருக்கும் தானே!

இருக்குமதே வர்த்தனந்தான் குற்ற மில்லை
 இயம்பியபின் வர்த்தனத்தின் இயல்பு கேளு
 மருக்குமேதான் சராசரத்து கனமில் லாமல்
 மயில்கழுத்து நிறம்நீலப் பொறியுங் காணும்
 திருக்குமேதான் நிர்மலமு மாகத் தானும்
 நேராக இருந்தது என்றால் ரெண்டாம் பட்சம்
 பருக்குமேதான் பலப்பலவாம் புள்ளி வீழ்ந்து
 பாரமது இல்லாமல் லேசா கத்தான்
 உருக்குமேதான் சரசரப்பாய் ஒளியில் லாமல்
 உஹ்றைப்போல் இருந்தாக்கால் ஆகா தாமே.

2533

ஆகாத வர்த்தனத்தை அகற்றிப் போடு
 அழகாக மிருதுவாய்க் கனமு மாகி
 தாகாத குளிர்ச்சியாகச் சாயந் தானும்
 தானாகி தீபன்னி யமனலை யாகி
 வேகாத வீரியவி ருத்தி யாகி
 விக்கலொடு குட்டங்கள் வாயு சிலேத்மம்
 போகாத சோகையொடு பாண்டு வாயு
 பிரமியங்கள் பெருவயிறு மாறிப் போமே.

2534

மாறியநல் வர்த்தனத்தைக் கல்வத் திட்டு
 மறவாத அயக்கரண்டி தன்னுக் குள்ளே
 தூறியநல் குதத்தைக் கொதிக்க வைக்க
 குதந்தான் கட்டுண்டு மணிபோ லாடும்
 தேறியநற் செந்தூரம் சிவப்பு மெத்த
 திறமான நவலோகம் நூற்றுக்கோடும்
 வீறியான காயமது சட்டை கக்கும்
 விளங்குமேதான் கதிரொளிபோல் மேனி யாமே.

2535

இராசவர்த்தனக்கல் சத்து

மேனியான வர்த்தனம் பலந்தான் பத்து
 மிக்கான தொங்குவதாய் கிழியாய்க் கட்டி
 வானியான வாழையுட கிழங்குக் காடி
 வார்த்துமேதான் புங்கவிதை தேங்காய் மட்டும்
 சீனியான பொடித்துமேதான் கூடப் போட்டு
 சிறுதியாய் பொங்காமல் காய்ச்சிக் சாமம்
 ஆனியாக ஆறவிட்டு அவிழ்த்துக் கொட்டி
 ஆதியான வெடியுப்பு நீரால் தானே.

2536

நீராலே அரைத்திட்டுக் குடோரி தானும்
 நேராக வெங்காரம் வீரம் கூட்டி
 மூராலே மூன்றுநாட்கள் அரைத்த பின்பு
 முழங்கொரு புடம்போட்டுஎடுத்துக் கொண்டு
 ஏராலே குகையிலிட்டுஊதி னாக்கால்
 ஏற்றமான சிவந்தநிற மாகத் தானும்
 தாராலே சத்ததுஷமாகி நிற்கும்
 தாக்கியேதான் கரடுஎடுத்து முன்போல் ஊது

2537

ஊதியுமே ஐந்துதரம் சத்தை வாங்கி
 ஒருமிக்கச் சத்தெல்லாம் உருக்கிக் கொண்டு
 பாதியுமே நட்பதனில் உருக்கிச் சாய்த்து
 பதினைந்து முறைதானும் சென்ற பின்பு
 நீதியாகக் குளிகைக்குச் சத்துமீந்து
 நேராக விடுவித்தால் நிமிடத் துள்ளே
 ஆதியுமே அண்டரண்டம் தாண்டி யோடும்
 அமர்ந்திட்ட சத்துக்குத் தங்கஞ் சேரே.

2538

தங்கந்தான் நாலில்ஒன்று கூடச் சேர்த்து
 தாக்கியுமே மெழுகுகட்டி கிண்ணி வார்த்து
 அங்கந்தான் அடித்தூரில் மண்தான் கட்டி
 அழகான வாலுக்கையின் மேலே வைத்து
 தங்கந்தான் சுத்தித்த குதம் விட்டுச்
 சுயமான பொன்மத்தஞ் சாறு தன்னில்
 புங்கந்தான் பூநீறு நாலில்ஒன்று
 போட்டுமேதான் கலக்கிடுவாய் நாள்தான் மூணே. 2539

மூணுநாள்கள் ஆனபின்பு தெளிவி றுத்து
 முயற்சியாக கிண்ணிக்கரை வாசி வார்த்து
 நானுநாளே நான்குசாமம் ளரித்தா யானால்
 நலங்காமல் இட்டலிபோல் கட்டிப் போகும்
 தோணுநாள் சூடனுட தீயில் வாட்டி
 துப்புறவாய் எண்ணெய்விட்டு கரண்டியில் உருக்கு
 ஆணவுமே பதின்மூஞ்சி நிறுத்துக் கொண்டு
 அந்தெடைக்குச் சவ்வீரம் கூடப் போடே. 2540

கூடவேதான் சூதத்தில் பாதி தானும்
 குந்தனத்தை ஊட்டியே அண் டோட்டுப் பொடியும்
 நாடவேதான் தங்கமிட்ட ரசம்சவ் வீரம்
 நடுவிலிட்டுப் புடம்போடக் குருவு மாகும்
 வாடவேதான் புணுகோடு கலக்கிக் கொண்டு
 வைத்திடவே நாசியினில் மணமே காணும்
 போடவேதான் பித்தளைத னிலேதான் பூசி
 போரான தீபத்தில்காய்ச்சி டாயே. 2541

குளிகைத் தொழில்

காய்ச்சிடவே கனகமது பத்து மாகும்
 கற்பாந்தம் தானிருக்கும் காய சித்தி
 பாச்சிடவே சரக்கெல்லாம் கட்டிப் போகும்
 பாரமான சத்திதுதான் வர்த்தனச் சத்து
 தாச்சிடவே சத்தூட்டி விடுவித் தாக்கால்
 சார்ந்தவட வாக்கினிக்குள் போக லாகும்
 தோச்சிடவே குளிகையது கடல்சு ரக்கும்
 தூரியாதீ தம்எல்லாமே தோன்றுந் தானே 2542

ஆமிந்த குளிகையில் லாகிரியை ஏற்றி
 அடங்காத சுரபிபோலே இரண்டுண் டாக்கி
 பூமிந்த பிரித்துநன்றாய்ப் புகலக் கேளு
 பொன்னொன்றில் வெள்ளியொன்றில் சமனாய்க் கூட்டி
 ஏமிந்தப் பரிசேந்தால் ஏமச் சுரபி
 இசைந்தமதி சேர்ந்திட்டால் ரசிதச் சுரபி
 வாயிரந்த வங்கத்தில் ரசிதச் சுரபி
 மதிப்பாக ஆயிரத்தில் போட்டி டாயே. 2543

ஆயிரத்தில் போட்டுமே இரும்பு வலையால்
 ஆகாசம் எழும்பாமல் மேல்கட்டுக் கட்டி
 பாயிரத்தில் வங்கத்தின் நீரை யெல்லாம்
 பரித்துமேதான் குடத்திட்டு வெளியில் வீழும்
 சேயிரத்தில் பாலிலிட்டுக் குளிகை தன்னைச்
 செப்பாதே வறக்குடிக்கில் சித்தி யாகும்
 மாயிரத்தில் குளிகையிது வைத்துக் கொள்ளு
 மதிப்பான ஏமமென்ற சுரபி கேளே. 2544

சுரபியைத்தான் காரீயம் உருகு முகத்தில்
 சூட்டினாலே யேமமது பத்த ரையாம்
 முரபியைத்தான் முன்போலே மேற்கட்டு கட்டி
 முதிராவின் பாலில்இடக் குடித்துப் போடும்
 தரபியைத்தான் சுரபியுட குளிகை ரெண்டின்
 சமத்காரம் சொன்னபின்பு கமலினிக் கேளு
 விரபியைத்தான் வேலையுட நீர்கு டிக்கும்
 மிகுந்தவட வாக்கினியை யுண்ணும் பாரே. 2545

உண்ணுமேதான் மந்திரமாம் சத்தை எல்லாம்
 உகந்தந்த குளிகைதன்னை வாயில் வைத்து
 பண்ணுமேதான் கல்லோடு செங்கல் தூளை
 பரவவேதான் ஊதிட்டு வெதுப்பப் பொன்னாம்
 மண்ணுமேதான் பொன்னானால் மாற்று தன்னை
 மட்டிடவே முடியாது நூற்றுக்கு மேலாம்
 அண்ணுமேதான் வாயில்வைத்த குளிகை தானும்
 அண்டபேரண் டமெல்லாம் தான் தாண்டிப் போமே 2546

தாண்டியேகி பேரண்டப் பதமெல் லாந்தான்
 தரித்துமேதான் அங்கெங்கும் சஞ்ச ரித்து
 வேண்டியுமே பலப்பலவாம் சித்தர் கையில்
 வெகுவித்தை உபதேசம் செய்து கொண்டேன்
 தாண்டியுமே அறுஅண்டந் தன்னில் போனேன்
 சித்தர்கள் நியார்வர்க்கம்என்று கேட்டார்
 மூண்டியுமே மூலருட பேரன் என்றேன்
 முடுக்கான சொருபமுண்டோ வெனக்கேட் டாரே. 2547

கேட்டுமேதான் சித்தருக்குக் குளிகை காட்டி
 குறித்துமேதான் மறு அண்டம் தன்னில் சென்று
 வீட்டுமேதான் மறுவரையில் இருந்த சித்தர்
 விடுபட்ட சித்தாநீ யார்தான்என்றார்
 தீட்டுமேதான் திருமூலர் பேரன் யான் தான்
 சிறுபிள்ளை போகனென்ற முனிவன்என்றேன்
 தாட்டுமேதான் தயவோடே பானம்நந்தார்
 தயவோடே மதுவாங்கி தாய்க்கென் றேனே. 2548

தாய்க்குமேதான் மதுவளித்து வாசி யூடே
 தம்பித்து இழுத்துமேதான் விண்ணை நோக்க
 வேய்க்குமேதான் வெளிவீட்டு விளக்கைத் தந்தான்
 வெகுசித்தர் தன்னுடன் உரை யாடினேன்யான்
 சீய்க்குமேதான் நூலினுட விவரம் தன்னைச்
 செப்புமென்று கேட்கவுமே தெளிவாய்ச் சொன்னேன்
 காய்க்குமேதான் நூலினுட கணக்கைக் கேளு
 கருவான எழுகாண்டம்பாளன் றேனே. 2549

நூற்றொகை

பாளன்ற ஏழாயி ரமாகும் பாரு
 சரிவான நிகண்டதுவும் பத்தேழ் நூறு
 தேவென்ற சூத்திரந்தான் எழுநூறு சொச்சம்
 செப்பியதோர் நூல்என்று சித்தர்க்குச் சொல்ல
 ஏவென்ற இருபத்தி ஏழு அங்கம்
 இசைந்திட்டேன் எல்லாரும் அறிய என்று
 ஆவென்ற வேதை ஆயிரத்து மட்டும்
 ஆடியேதான் குளிகையில் வைத்திட் டேனே. 2550

சொருபக் குளிகை

வைத்திட்ட சொருபமென்ற குளிகை கேளு
 வாயிலிட குடன்தீ வடிவம் போலாம்
 தெத்திட்ட தீபம்போல் சிதையும் உடலே
 சினத்தோடே நடுவீசில் கத்தி யாலே
 குத்திட்ட நடுவோடில் கூடிப் போகும்
 கோபம்போம் வினைபோகும் வாச னையும்போம்
 தைத்திட்ட தாமதம்போம் மயக்கம் போகும்
 தன்னுடைய உருவத்தின் சாய்கை போமே.

2551

சாய்கைபோமே குளிகைவாயி லிடுமுன் னேதான்
 தனித்திருந்த ஞானம்வந்து தன்மை யாகும்
 மாய்கைபோயே எளிதினிலே ஞானம் சாரும்
 வாயிலிடு முன்னமேதான் வந்து கூடும்
 சேய்கைபோமே இல்லாட்டால் ஞானம் வாரா
 செயற்கையான வாசனையும் கெட்டுப் போகும்
 பாய்கைபோயே பட்டம்போல் அசைந்து ஆடும்
 பரிசித்த குளிகையிட்டால் போத மாமே.

2552

காமதேனுக் குளிகையும், மோகினிக் குளிகையும்

குளிகையான காமதேனுக் குளிகை கேளு
 குறித்துமேதான் மனந்தன்னில் நினைத்ததுஎல்லாம்
 முளிகையாகக் கொண்டுவந்து முன்னே வைக்கும்
 முன்னன்றும் பின்னன்றும் முகமுன் காணும்
 அளிகையான மோகினியின் குளிகைக்குத் தான்
 அதீதமான வாசமொடு கட்டில் மெத்தை
 பழிகையான மனதுதன்னில் வேண்டும் பெண்கள்
 பலப்பலவாம் போகமெலாம் கொடுக்குந் தானே.

2553

சந்தானக் குளிகை

கொடுக்குமேதான் சந்தானக் குளிகை கேளு
 குறிப்பாக மனிதரைத்தான் துண்டு துண்டாய்
 வெடுக்குமென வெட்டியுமே ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
 விப்பிரமாம் குளிகையைத் தான் வைத்தா யானால்
 பொடுக்குமதே சீக்கிரத்தில் பொருந்திப் பேசும்
 பேரான குளிகையினால் யோக சித்தி
 அடுக்குமந்த அட்சயத்தில் மணியைக் கேளு
 அடங்கலாக தனதான்யம் குவித்து வையே.

2554

அட்சயக் குளிகை

வைத்துமதே அன்னத்தை கனிகள் தன்னை
 மதிப்பான பொருள்நவநிதி அனைத்தும்தான்
 தொய்த்துமேதான் குவியலாய்க் கொட்டி வைத்துக்
 குளிகையைத்தன் மேல்வைத்தால் குறிப்பைக் கேளு
 எய்திடுமே செலவிடவே எல்லா ருந்தான்
 எடுக்கெடுக்கப் எப்போதும் போலி ருக்கும்
 கொய்துமேதான் ககனத்தில் சுறுக்கா யோடும்
 குணமான அட்சயமாங் குளிகை தானே.

2555

ககனக் குளிகை

குளிகையான ககனந்தின் குணத்தைக்கேளு
 கோடிலட்சங் காதமதும் இமைக்கு முன்பு
 குளிகையதால் சமாதியினில் நிலைமை எல்லாம்
 குவியாமல் கணத்திலேதான் நிலைத்துக் காட்டும்
 உளிகையான உமிழ்நீரை யுள்ளே கொள்ள
 உறுதியாக காயமது சித்தி யாகும்
 தெளிகையான சிவசக்தி அறிவெல் லாந்தான்
 தீபத்தின் சுடர்போலே தோன்றுந் தானே.

2556

சகடுக் குளிகை

தானென்ற சகட்டினுட மணியைக் கேளு
 மக்கள்செத் துமறுபிற விஎடுத் ததுஎல்லாம்
 ஒமென்ற யோகத்தின் அறிவு தன்னால்
 உற்றுமேதான் மும்முறையின் உருவம் காட்டும்
 நாமென்ற நாதமான வேதை கேளு
 நற்குதம் கட்டிச்சா ரணையே செய்து
 வேனென்ற வில்லைபோலே வார்த்துக் கொண்டும்
 மெத்தெனவே தட்டினதோர் மட்டுங் கேளே.

2557

சத்தபேதிக் குளிகையும், பரிசபேதிக் குளிகையும்
 தட்டினதோர் சத்தமெத்த தூரங் கேட்டத்
 தனிமட்டும் நவலோகம் வேதை யாகும்
 புட்டினதோர் இதுசத்த பேதி யாகும்
 புகழான பரிசனபே தியைத்தான் கேளு
 கட்டினதோர் குளிகையைத்தான் கையில் வைத்து
 கடுலோகம் ஒடுசெங்கல் எலும்பு மண்ணில்
 பட்டினதோர் மேல்காட்டப் பசம் பொன் னாகும்
 பரிசனபே தியின்குளிகை குணத்தைக் காணே.

2558

குளிகை சாரணை விவரம்
 காணவுமே குளிகையுட மகிமை சொல்ல
 கடல்புளுகோ வென்பார்கள் சவங்கள் தானும்
 பூணவுமே வாய்க்கெளிதோ குதந் தானும்
 பொற்சடையோன் மேனிதன்னில் பிறந்த விந்து
 தாணவுமே உபசரங்கள் நூற்றிரண்டு பத்து
 சத்தெடுத்து சாரணைகள் ஊட்டி னாக்கால்
 வேணவுமே விடுவித்துத் தாதுச் சத்து
 விரைந்தாட்டே அறுபத்து நாலுந் தானே.

2559

அறுபத்து நாலான சத்தைஊட்டி
 அதன்பின்பு நவலோகச் சத்தைஊட்டி
 நிறுபத்தி நவரத்தி னசத்தை ஊட்டி
 நேர்ந்தபின்பு மூலிகையின் சத்தைஊட்டி
 விறுபத்தி விடுவிடுத்தால் சாரணை தான்ஒன்று
 மிக்கான குளிகைக்கோ ஐம்பத்துஒன்று
 தறுபத்திச் சாரணைகள் தீர்ந்திடாக்கால்
 சதாசிவர்க்கும் தாய்க்கும்தான் சரியாய்ச் சொல்லே.

2560

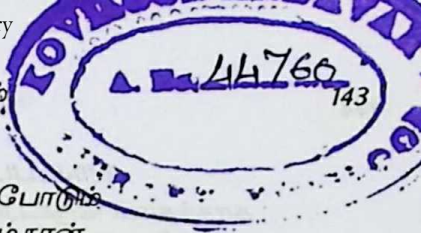
கருடப்பட்டிசிக்கல் தோற்றம்

சொல்லான கருடபட்சி தோற்றங்கேளு
 சுயமாமுன் னாளில்தே வராட்ச தர்தாம்
 அல்லான அமுதந்தான் கடைந்தெடுத்து
 அனைவருந்தான் பருகையிலே கருடன் கூட
 மில்லான மிகுவதிகம் அமுதம் உண்டார்
 மிடுக்கான மயக்கத்தால் கக்க லாச்சு
 புல்லான கக்கலது புவிதன்னில் வீழ்ந்து
 பிறந்ததுதான் கருடபட்சி ஐந்தாய்த் தானே.

2561

அஞ்சான கருடபச்சை வெளுப்பு மஞ்சள்
 ஆதியான கருப்போடு சிவப்பு பச்சை
 பிஞ்சான ஐந்தாக பிறப்புண் டாச்சு
 பிரமியம்போம் வெளுப்புக்கே கருப்புத் தானே
 துஞ்சான சத்திரத்தை மாற்றி வைக்கும்
 துரிதமாக பச்சையது தோடும் போக்கும்
 துஞ்சான சிவப்பதுதான் கொஞ்சம் கிடும்
 துரிதமாக இரும்பிலிடைய மாமே.

2562

ஈயமான நவலோகம் பற்ப மாகும்

ஏற்றமான குதத்தைக் கட்டிப் போடும்
ஆயமான அக்கினிவெற் றிசெய் கும்தான்
அணுகினாலே மதிதனிலே ஏம மாகும்
தாயமாக உட்கொள்ள காயந் தானும்

சந்திரன்போல் தானிருப்பார் கற்பாந் தந்தான்
பாயமாக பாடாண குலந்த னக்கு

பாரமழு வாளியென்று பார்த்துக் கொள்ளே.

2563

கருடப்பட்டிசிக்கல் தூய்மை (சுத்தி)

பார்த்ததுமே வெளுப்பது தான் சுன்னத் துக்காம்

பச்சையது சத்துக்குப் பண்பு மெத்த

கோர்த்ததுமே கழற்சிக்காய் அளவே தானும்

குறுகநன்றாய்த் தானுடைத்துக் கருடப் பச்சை

நீர்த்துமதே பலம்பத்து நிறுத்துக் கொண்டு

நீக்கான சீலையிலே தளரக் கட்டிக்

கோர்த்துமதே குதிரையுட அமுரி வார்த்து

கெட்டியான பாண்டத்தில் கிழியே கட்டி

வேர்த்துமதே வேம்பினுட பருப்பு தானும்

மிஞ்சிடாமல் இரண்டுபத்து பலமும் போடே.

2564

கருடப்பட்டிசிக்கல் சத்து

பலமான திரிபலையும் பொடித்துப் போட்டு

பாங்கான அமுரிஎல்லாம் சுண்டக் காய்ச்சி

துலமான கிழியைத்தான் எடுத்துக் கொண்டு

சுயமான வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டி

வலமான வாதமென்ற குடோரி பலம் ஒன்று

மாசற்ற சவ்வீரம் பலமும் ஒன்று

புலமான வெங்காரம் பலமும் போடு

பிட்டியரை நாள்மூன்று நீரில் தானே.

2565

நீரிலேதான் அரைத்துநல்பு டத்தைப் போடு

நேர்ப்பாக குகையிலிட்டு ஊதச் சத்தாம்

ஆரினிலே ஐந்துமுறை ஊதிக் கொண்டு

அடைவான சத்தெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூட்டிப்

பாரினிலே பதினைந்து முறைதான் முன்போல்

பக்குவமாய் நட்பதனில் சாய்த்துக் கொண்டு

சோரினிலே குளிகைக்குச் சாரணை நீர்த்தால்

கொண்டெழுமே கோடி லட்சம் காதம்தானே.

2566

கருட்ப்பட்சிக்கல் செந்தூரம்

காதந்தான் கருட்ப்பட்சி சத்தோ ஒன்று
 காணிதற்கு நாலுக்குத் தங்கம் ஒன்று
 நாதந்தான் நாகம் ஒன்று கூடக் கூட்டி
 நலமாக ஒன்றாய்த்தான் உருக்கி வாங்கி
 மாதந்தான் கல்வத்தில் பொடியாய்ச் செய்து
 மாசற்ற குதமொடு கந்தி தானும்
 போதந்தான் தாளகமும் மனோசிலையும் சேர்த்து
 பொற்றலையின் சாற்றிலாட்டி மேருக் கேற்றே. 2567

ஏற்றியுமே பன்னிரண்டு சாமம் தீதான்
 இதமாகப் போட்டிடவே செந்தூ ரமாகும்
 நாற்றியுமே நவலோகம் ஆயிரத்துக்கு ஒன்று
 நாட்டினால்தான் பத்தைரையே மாற்று காணும்
 போற்றியுமே பணவெடைதான் பாலில் உண்ணு
 புளிஎண்ணெய் சம்போகம் போக்கு வாய்தான்
 மாற்றியுமே மண்டலந்தான் உண்டா யானால்
 மன்மதன்போல் அழகிய உருவன் ஆவாயே. 2568

அழகியமஞ் சள்கருடப் பட்சி தானும்
 அதிகமானமான வேக்காட்டைப் போக்கு விக்ஞம்
 பழகியபட் சிதோடம் உயர்நஞ் சுகள் தாம்
 பாரமான குட்டங்கள் தோடந் தானும்
 நழகியநாக் குப்பிளவை நளிணப் புற்று
 நாடியதோர் கண்புண்ணும் ஆறிப் போகும்
 மழகியகண் புகைச்சலொடு மாலை காசம்
 மயங்கியதோர் கண் அழற்சி மாறுந் தானே. 2569

மாறுநீர்தான் ரசங்கட்டி வாத வித்தை
 மார்க்கமாகச் செய்தும்தான் வாடை பூசி
 கோறுநீராய் குதுகள்தாம் மிகவும் கட்டி
 கோபமொடு மோகமானப் பெண்ணைக் கூடி
 சாறுநீராய் பொன்கோடா கோடி தேடி
 சந்தோடந் தான் அடைந்து மிக்கோர் சித்து
 ஆறுநீராய் ஆங்காரக் கிளைகள் எல்லாம்
 அடியோடே போய்மூழ்கும் அறிந்து கொள்ளே. 2570

அறிந்துமேதான் ஆங்காரக் கோபந் தன்னை
 அகற்றாட்டால் கோபமிஞ்சி அலைக்க ழிக்கும்
 பிறிந்துமேதான் சாதுதன்மை தானாய் நின்று
 பேரான அறுதலமும் முட்டிப் பாடும்
 மறிந்துமே உளத்துக்கு வழிகாட் டாக்கால்
 வாதமொடு ஞானம்ரெண்டும் பொய்யாய்ப் போகும்
 விறிந்துமேதான் வேதாந்தம் தன்னைத் தானும்
 விண்டுமதே பாராட்டால் கேடு தானே.

2571

விண்டுமதே விரைந்ததற்குள் புகலப் பாராய்
 விதங்காணார் பதங்காணார் வழியுங் காணார்
 ஒன்றுமதே போதத்தை உன்னிப் பாரு
 ஒதுங்கியுமே வெளிபோன நாலைக் கூட்டு
 கண்டுமதே காலையிலே மாலை வேண்டா
 கடுங்கூட்டந் தன்னிலேதான் பூட்ட வேண்டாம்
 நண்டுமேதான் நடுச்சாமம் தனிலி ருந்து
 நலங்காமல் அசைவற்று இருந்து பாரே.

2572

ஓடு முதல் மாட்டுக் கொம்பு வரை 16 வகைச் சத்து

இருந்துமதே ஓடுசெங்கல் எலும்புமயிர் நண்டும்
 இசைந்ததுவோர் நத்தைநாகர வண்டு கிளிஞ்சல்
 உருந்துமே ஊமச்சி ஆமை முட்டைத் தோலும்
 உரமான யானையின் தன் கொம்பு தானும்
 குருந்துமதே பன்றியின்தன் கொம்பினோடு
 கொடிதான கலைக்கொம்பு ஆட்டுக் கொம்பு
 வருந்துமதே மாட்டினுட கொம்பு தானும்
 வகையான பதினாறும் பலந்தான் பத்தே.

2573

பத்தாகப் பலந்தானும் வெவ்வே றாக்கி
 பாங்காகத் தூள் தூளாய் நறுக்கிக் கொண்டு
 குத்தாகக் குண்டுமணி இலையின் சாறு
 கொட்டியேதான் பீங்கானில் ஊற வைத்து
 முத்தாக மூன்று நாள் கழித்த பின்பு
 முயற்சியாக நாலாம்நாள் வற்றக் காய்ச்சி
 நத்தாக வாதமென்ற குடோரி யொருபலம்
 நாட்டமாக குதிரைப்பல் பலமுந் தானே.

2574

பல்லோடு வீரமொரு பலமும் போடு
 பாங்கான நேர்வாளம் பலமும் போடு
 கொல்லோடு குக்கிலது பலமும் போடு
 குறித்தசித் தேரண்ட விதைப்பலந்தான்
 தெல்லோடு தேன்வெண்ணெய் காரம் கூட்டி
 சேர்த்துமேதான் வகைவகைக்குப் பலந்தான் போட்டு
 வெல்லோடு வெடியுப்பு நீரால் ஆட்டி
 வெவ்வேறாம் விரவிமுணு நாள் தாம் வையே. 2575

முணுநாள் தாம் வைத்துமதைப் புடத்தைப் போடு
 மூர்க்கமாக குகையிலிட்டு உலையில் ஊது
 சாணுநாள்தாம் கோலாட்டி உருக்கி ஊற்றி
 சத்தெல்லாம் பொறுக்கியேதான் கரட்டை ஊது
 பூணுநாள்ஐந் துமுறை இப்படியே ஊது
 பூணான சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
 பாணுநாள்தாம் பதினைந்து முறைதான் சாய்த்துப்
 பாங்கான குளிகையில்சா ரணைதான் செய்யே. 2576

சாரணைதான் செய்திட்டால் குளிகை தானும்
 சணத்திலேதான் சந்திரமண் டலமே புக்கிப்
 பூரணைதான் மனோன்மணியின் விலாச மட்டும்
 போய்மீளும் பூட்டிஇதை விடுவித் தாக்கால்
 பாரணைதான் பதினாறு சந்து தன்னைப்
 பாங்காக ஒவ்வொன்றாய் ஊட்டித் தீரு
 மாரணையாய் விடுவித் தால் மாற்றுச் சொன்னால்
 வாய்க்குமது போய்விடுகும் மார்க்கந் தானே. 2577

மேற்படி சத்துக்களின் செந்தூரம்

மார்க்கமான சத்துக்களை வெவ்வே றாக
 மாட்டியேதான் தங்கத்தை நாலுக் கொன்று
 பூர்க்கமாம் நாகமது தங்கம் எடையே போட்டுப்
 புகழான கந்திமனோ சிலையும் குதம்
 கார்க்கமான கனகத்தின் எடையே கூட்டிக்
 கருவாகத் தொந்தித்துத் தூளாய்ச் செய்து
 மூர்க்கமான காசியென்ற மேருக் கேற்றி
 முனையான வாலுகையில் ளரித்தி டாயே. 2578

எரித்திடுவாய் பனிரெண்டு சாமந் தானும்
 ஏற்றமாக அருணன்போல் செந்தூர மாகும்
 பரித்திடுவாய் பணவெடைதான் பாலில் உண்ணு
 பாங்காக மண்டலத்தில் சித்தி யாகும்
 மரித்திடுவாய் என்றுசொல்லி துன்பம் வேண்டாம்
 மதிரவிதான் உள்ளளவும் வாழ லாகும்
 கரித்திடுவாய் காயசித்திக்கு ஒன்றுக்கு ஒன்று
 காரியந்தான் மெத்தஉண்டு கருவாய்ப் பாரே.

2579

மருந்து செய்யப் பொது விதிகள்

கருவான வாதத்தை விட்டா யானால்
 கடினமான வாதமெல்லாம் பொய்யாய்ப் போகும்
 வருவான வாட்டுத்தான் மிகுந்து போனால்
 மலர்ந்தங்கே உதிர்ந்ததுமே மண்ணாய்ப் போகும்
 புருவான புடமதுதான் மீறிற்று ஆனால்
 புகுதாமல் லோகத்தில் கண்டித்து ஏறும்
 உருவான ஊற்றினத்தில் உருக்குஞ் சத்து
 உருட்சியாக உருகாமல் கிட்ட மாமே.

2580

கிட்டம்போல் சத்துகளை ஊதிப் போட்டு
 கெடியான என்னுலைப் பொய்என் னாதே
 அட்டம்போல் ஆராய்ந்து சாத்தி ரத்தை
 அறிந்துமேதான் திட்டமாகச் செய்து கொள்ளு
 மட்டம்போல் ஆச்சுதென்றால் ஊதி டாதே
 வளமாக தாய்சேர்த்து ஊதிப் போடு
 புட்டம்போல் புடம்போட்டால் பொரிந்து போகும்
 பொன்செய்து காவிக்குள் புடத்தைப் போடே.

2581

புடம்போட்டு பொன்னிட்டு மட்டத்துக் கெல்லாம்
 பிறிந்துமேதான் நால்மூன்று வண்ணங் கண்டால்
 இடம்போட்டு ஈயமிட்டு ஊதி டாதே
 இனமாகப் பொன்சேர்த்து ஊதிப் போடு
 தடம்போட்டு உப்பதனை வறுத்துக் கொண்டு
 தளுக்காக செங்கல்லைப் பொடித்துப் போட்டு
 நடம்போட்டு வறுத்த உப்பு நாலு பங்கு
 நற்செங்கல் பொடியதுவும் பலம்மூன் றாமே

2582

மூணாக மத்தித்து ஒட்டில் வைத்து
 முன்னாதி மட்டத்தைப் புடத்தைப்போடு
 பூணாகப் பொன்னெட்டே இறங்கும் பாரு
 போக்கோடே இறங்காமல் கடித்துக் கொண்டால்
 தானாகத் தங்கம்பின் சமனாய்ச் சேர்த்துத்
 தாக்கியேதான் புடம்போட இறங்கும் பாரு
 வானாக மட்டமெல்லாம் இந்தப் போக்கில்
 வழிபார்த்தால் தங்கமது இறங்கும் பாரே.

2583

இறங்கிவிடு குளிகைக்குச் சத்துக் குத்தான்
 ஏற்றமாக வேதைக்குக் குருவுக் குத்தான்
 பிறங்கவுமே பலப்பலவாங் களங்குக் குத்தான்
 பேரான அயநாகம் செம்புக் குத்தான்
 கறங்கவுமே கன்மந்தான் போக்கு தற்குக்
 கனகமாக ஆவதற்குப் பொடிதான் ஐந்து
 திறக்கவுமே சொல்லுதற்கு வளையுப்பு நாலு
 சீரான வெங்காரம் மூன்று மாமே.

2584

மூன்றோடு வீரமது ஒன்றும் கூட்டி
 முனிந்துமதை இப்படியே கீழ்மே லிட்டு
 ஆன்றோடு மூன்றுமுறைப் புடத்தைப் போடு
 ஆண்மையான பொடி இன்னம் சொல்லக் கேளு
 கான்தோடு காவியும் நாலு எடையு மாசும்
 கட்டுப்பு தான்மூன்று காரம் ரெண்டு
 தான்தோடு சாதிலிங்கம் ஒன்று கூட்டி
 சமர்த்தாகத் தூள்செய்து வைத்துக் கொள்ளே.

2585

வைத்ததுமே பூரீறு எடைதான் நாலு
 வளமான பொரிக்காரம் மூன்று மாசும்
 பொத்துமேதான் பொட்டிலுப்பும் எடையும் ரெண்டு
 பேரான எடை ஒன்று வீரந்தானும்
 நந்துமதே பொடியாக்கி வைத்துக் கொள்ளு
 நற்செங்கல் எடைதானும் நாலு மாசும்
 கைத்துமேதான் காரம்எடை மூன்று மாசும்
 கனத்ததுவோர் எடை ரெண்டு சாரந்தானே.

2586

சாரமான சாதிலிங்கம் எடையும் ஒன்று
 தக்கதுமே தூளாக்கி வைத்துக் கொண்டு
 நாரமான சாம்பலெடை நாலு மாகும்
 நலமாக பொரிந்தவுப்பு எடையும் மூன்று
 காரந்தான் ரெண்டெடையே கடல் நுரை ஒன்று
 கல்வத்தில் பொடியாக்கி வைத்துக்கொள்ளு
 பூரமான குளிகைக்குப் பொன்போடு விதம்
 பொடிவைத்து மூன்றுபுடம் போட்டிடாயே.

2587

பொடியான இதுவைந்தும் சோதிக் குந்தான்
 புகழாக ஒவ்வொன்றில் புடமும் மூன்று
 அடியான ஐந்து பொடி புடமும் போட
 ஆகாத கருமசத்து அகன்று போகும்
 படியான பதினைந்து புடமும் போடு
 பாங்கான ஒன்றையுந்தான் அமர்த்தி டாது
 துடியான தோடத்தைச் சாடிப் போடும்
 சோதித்தால் சோதிமயம் ஆகும் தானே.

2588

சோதனைசெய்த சத்தைத்தான் துதம் உட்கொள்ளும்

சோதிக்கா விட்டால்தான் சத்தெல் லாந்தான்
 சோதிமயம் ஆகாது துலக்க மில்லை
 ஆதிக்கச் செம்பு அருணன் நிறத்தது ஆகாது
 அணுகிடிலோ குதந்தான் உட்கொள் ளாது
 வேதிக்க வெல்லாது உப்புக்குள்ளே
 வேதையுந்தான் காணாது சித்தி யில்லை
 நீதிக்கக் குற்றங்கள் இல்லாமல்தான்
 நீக்கியுமே பலதுறையும் வேதை பாரே.

2589

வேதைதான் இப்படியோ பாராமல் வாதி
 விரைந்துமேதான் ஈயத்தை விட்டே ஊதி
 போதையேதான் பொய்ப்பாட்டு என்பார் உலகோர்
 பொன்கொடுத்தால் வாதிகையில் செம்பு மாகும்
 ஒதைதான் உத்தமமாம் தொழிலைப் பாரு
 ஒருமுறைக்கு இருமுறை முத்தி ரமும்சொன்னேன்
 வாதைதானே யில்லாமல் நல்லோ ருக்கு
 வரிசைதப்பிப் போகாமல் வரைந்திட் டேனே.

2590

வரைத்திட்டேன் வாய்வீணர் தனக்குத் தானும்
 வாதந்தான் பலியாமல் மறைந்து போகும்
 உரைத்திட்டேன் உட்சமய மாறில் தானும்
 உறுகின்ற நல்லோர்க்கு உண்மை சொல்லு
 பறைத்திட்டேன் புறச் சமய மாறில் நின்ற
 பாடாண்டி தன்னோடு உரைத்தி டாதே
 திறந்திட்ட வாதத்தில் அழுந்தி நின்ற
 சிறியோன்தான் ஆனாலும் செப்பி டாயே.

2591

செப்பியுமே மவுனமாக இருந்து கொண்டு
 சேந்தேறும் வாசியிலே ஏறி யாடு
 உப்பியுமே மவுனத்தில் உறைந்துப் பாரு
 ஓடுகிற நாதவிந்தால் ஊணிப் பாரு
 அப்பியுமே வாதத்தில் அழுத்திப் பாரு
 ஆனந்த மாயிருந்து வாமம் பாரு
 தப்பியுமே குளிகையிட்டு அண்டம் பாரு
 சராசரங்க ளானைத்தையுந்தான் உயிர்போல் எண்ணே.

2592

தம்முயிர் போல் எவ்வுயிரும் சரியாய்ப் பாரு
 தன்மையான ஆசை எல்லாம் தள்ளிப் போடு
 எம்முயிர் போல் எண்ணியுமே இரக்க மாகி
 ஏற்றமாகக் கண்டதெல்லாம் இகழ்ந்து போடு
 வம்முயிர் போல் வாசியிலே ஏறி ஆடு
 வாமத்தின் காமத்தை மகிழ்ந்தி டாதே
 வெம்முயிர் போல் குவிமுலையாள் ஆசை விட்டு
 விம்பம்போல் தான் இருந்து விளங்கி டாயே.

2593

பூநாகத் தோற்றம்

விளங்கியதோர் பூநாகத் தோற்றஞ் சொல்ல
 வியந்துலகில் சித்தியெலாம் தான் கொடுக்கும்
 புளங்கியதோர் பூருவத்தில் அசுரான் தேவாள்
 பெரிதான ராட்சசர்கள் எல்லாம் கூடி
 வளங்கியதோர் மகாவிண்டு சமூகத்தில் தான்
 வத்துமேதான் எல்லாரும் அடிபணிந்து
 தளங்கியதோர் சகலருமே நோயி னால்தான்
 தத்தளித்துத் துன்பத்தால் அழிந்திட் டேமால்

2594

தாழ்ந்துமேதான் போகாமல் நித்தி யராக
 தருக்கியுமே இருப்பதற்கு உபாயம் சொல்லும்
 ஆர்ந்துமேதான் அனைவருமாய்க் கேட்கும் போது
 அப்போது மகாவிண்டும் அறிந்து சொல்வார்
 எழுந்துமேதான் நீங்களெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூடி
 ஏற்றதொரு பாற்கடலில் சென்று தானும்
 பாழ்ந்துமேதான் பாற்கடலில் மந்திர கிரியை
 மத்தாக நாட்டியுமே மர்த்திப் பீரே.

2595

மர்த்தித்தால் நாம்வருவோம் என்று சொல்லி
 வந்தோரை அனுப்பிவிட்டு விண்டு
 அர்த்தித்தார் எல்லாரும் ஒருமித் துத்தான்
 அரியமந்தி ரகிரியைமத் தாக நாட்டி
 வர்த்தித்தார் வாசகியை நாணாப் பூட்டி
 மதிப்பான ராட்சசரும் சுரரும் தானும்
 ஓர்த்தித்தார் அசுரர் ஒரு புறம் கயிற்றை
 உம்பர்கள் தாம்மறுபு றமே இழுத்தார்.

2596

இழுத்திடவே மந்திரகி ரிதலைகீழாச்சு
 எல்லாரும் விஷ்ணுவைத்தான் வழிபட்டு நிற்க
 கொழுத்திடவே கூர்மாவ தாரமாகி
 குனிந்துமேதான் மந்திரகி ரியைத்தாங் கிடவும்
 விழுந்திடவே விரைவாகக் கடையும் போது
 விடங்கக்க ஆலகாலத் தையுமே தானும்
 உழுத்திடவே பரவியே தான் எங்கும் பொங்கி
 உக்கிரசங் காரமாகத் தகிக்க லாச்சே.

2597

தகிக்கவேதான் தேவாதி தேவர் எல்லாம்
 தனித்தசிவன் அண்டை போய்க் காத்தி என்ன
 அகிக்கவேஅட் சயத்தால்கை அமர்த்தித் தானும்
 அழைத்துமேதான் நஞ்சதனை ஏற்றுக் கொண்டார்
 மகிக்கவேதான் மறுபடியும் கடையும் போது
 மதிப்பான அமுதத்தை எடுத்துக் கொண்டு
 துதிக்கவேதான் மகா விஷ்ணு மோகினி யாகி
 தேவராட்சசஅசுராள்சி தைப்பித் தாரே.

2598

சிதையுற்ற அமுதத்தைப் பருகும் போது
 தேவர்கள் போலசுரா னும்கொண் டிட்டார்
 விதையுற்ற மகாவிஷ்ணு தான் அறிந்து
 விடுக்காக அசுரருண்ட அமுதந் தன்னை
 வதையுற்ற வாந்தியாய் எடுத்துப் போட
 மார்க்கந்தான் செய்துவைத்து கக்க லாக்க
 புதையுற்ற பூமிதனில் அமுதம் வீழ
 புருடோத கசெந்துவாக சுபித்திட் டாரே.

2599

சுபித்திடவே சமுத்திரத்தின் கரையில் தானும்
 தங்கிடவே பூநாகம் தோற்ற மாச்சு
 கபித்திடவே சமுத்திரத்தின் கரையில் தானும்
 கனமான அலைபிரண்டு வற்றும் போது
 தபித்திடவே தலையெடுத்த தெட்டிப் பார்க்கும்
 தாமதமே யில்லாமல் இழுத்துக் கொள்ளும்
 உபித்திடவே பூநாகம் விதம்ரெண் டாகும்
 உண்மையாக குருதிபோல் ஒன்று உண்டு தானே.

2600

பூநாக விவரம்

ஒன்றுதானே வெளிறினதோர் சிவப்பு மாகும்
 உயர்ந்திட்ட சிவப்பதுதான் உத்த மந்தான்
 பன்றுதானே சத்துக்குப் பலித மெத்த
 பாங்கான ரசாயனத்தீ பனியு மாகும்
 வின்றுதானே வெளிறினதோர் சிவப்பு தானும்
 மேன்மையான மருந்துக்கு நிதியு மாகும்
 கன்றுதானே போட்டெடுத்த ஆவைப் போலே
 கதறுமேதான் பூநாகம் ரசத்தில் தானே.

2601

பூநாகம் தானென்றும் பூனைக் காலி
 பெருந்தநில வேரென்றும் பூசிப் பானென்றும்
 கூநாகம் கோபீறு ரத்த ஜந்து
 குணமான பூலதாசந் தாகஞ் சித்தி
 நாநாகம் மாதத்துண் டகமும் ஆகும்
 நன்மையான வச்சிரநல் மணி யுமாகும்
 வேநாகம் விடங்களெல்லாம் போக்கி வைக்கும்
 விடுபட்டப் பூநாக விவர மாமே.

2602

விவரமான பூநாகம் இத்தை விட்டு

வேறொன்று நீர்த்தாழ்ந்த விடங்கள் செருதி
சிவரமான செந்தரையில் சேற்று மண்ணில்
சின்னமாக குப்பையினில் திரளாய் உண்டு
நவரமாக நாங்கூழ் தான் என்ற பேரு
நன்மையாகப் பாராது சத்து தானும்
குவரமாக சத்துக்குள் குணம் ஒன்றில்லை
குப்பையிலே கிடக்கின்ற நாங்கூழ் தானே.

2603

ஆமென்ற முன்சொன்ன பூநாகந் தான்

அளந்துமேதன் படியொன்று பாலில் போட
வாமென்ற மண் எல்லாம் கக்குங் கீழே
மறுநாள்தான் அதை எடுத்துச் சட்டி இட்டு
நேமென்ற நீர் விட்டுக் கழுவிப் போட்டு
நேர்ந்ததுவோர் ஆட்டுச்சா ணிதன்னி லேதான்
வேமென்ற பூநாகம் தனைப்பி சைந்து
வில்லைபோலே இலேசாகப் பண்ணி டாயே.

2604

பண்ணியுமே மிடுக்கான வெயிலில் போட்டு

பாந்தமாக உலர்த்தியேதான் மண்வீழாமல்
புண்ணியுமே பெரும்பாண்டந் தனில் அடைத்து
பெருஞ்சட்டி யால்மூடி மண்ணைச் செய்து
நண்ணியுமே நால் சாமம் எரித்த பின்பு
நமுகாமல் ஆறவிட்டுக் காடி வார்த்து
கண்ணியுமே கையாலே பிசைந்து பின்பு
கருதிதோர் சாம்பல் எல்லாம் கழல ஊதே.

2605

கழலவேதான் சாம்பல் எல்லாம் கரைந்து இறுத்து

கனமான செம்பெல்லாம் அடியில் நிற்கும்
மழலவேதான் மேல்சாம்பல் இறுத்துப் போட்டு
மின்னலாக செம்பு போலே அடியில் நிற்கும்
கழலவேதான் குதமொரு பல்ந்தான் போட்டு
துழாவிடவே செம்பெல்லாம் பிடித்துக் கொள்ளும்
உழலவேதான் உருண்டைபோல் வாங்கிக் கொண்டு
ஒக்கவேதான் போடுகிற மருந்தைக் கேளே.

2606

பூநாகச் சத்து

மருந்துதான் ஏது என்றால் சொல்லக் கேளு
 வாதமென்ற குடோரியும்வெங் காரம் வீரம்
 திருந்தவேதான் பஞ்சமித்தி ரமுந்தான் கூட்டி
 திறமான வெடியுப்பு நீரா லாட்டி
 உருந்துதானே ஓட்டிலிட்டுப் புடத்தைப் போட்டு
 உருட்சியான குகையிலிட்டு ஊதிப் போடே
 திருந்துதானே செம்புபோலே சத்தாய் நிற்கும்
 திறமான மித்திரனில் சாய்த்தி டாயே.

2607

சாய்த்திடவே பதினைந்து தரந்தா னானால்
 சத்தெடுத்துக் குளிகை எடைக்கு எடைதான் ஈய
 ஆய்த்திட்ட அசுரன்போல் முகமு மாகி
 அடைந்ததெல்லாம் உட்கொள்ளா தீப னந்தான்
 வேய்ந்திட்டு முந்தியிடு பூநா கச்சத்து
 விரைந்திட்டு பின்புமற்ற தெல்லாம் ஊட்டு
 காய்ந்திட்ட பூநாகச் சத்தில் தானும்
 கனகமய மாகுந்தான் கண்டி டாயே.

2608

கண்டதொரு குளிகைக்குப் பச்சைச் சூதம்
 காட்டினாலே ஆவென்று பிடிக்கும் பாரு
 உண்டதொரு நூறு தொந்தம் உண்ணும் உண்ணும்
 ஊட்டியுமே இச்சூதம் சாரணைச் செய்ய
 பண்டபரி பூரணமும் பரா பரைத்தாய்
 பளிச்சென்று காட்டிவைக்கும் பரிவாய்த் தானும்
 தண்டதொரு நாலையுந்தான் அடக்கி வைக்கும்
 தாண்டவமாம் பேரண்டந் தன்னில் தானே.

2609

விளக்கங் கூறல்

தன்னிலேதான் வேதையைத்தா னாட வென்றால்
 தன்மைதனில் இருப்பதற்கு வேலை இல்லை
 வென்னிலேதான் வேலையுட நீர்பற் றாது
 விளக்கமாக மைகாப்புச் சாற்ற என்றால்
 எண்ணிலேதான் யான்பார்த் தேன்முடிவைக் காணேன்
 ஈசுவரன் நூல்கண்டு இயம்பிட் டாரே.

2610

இயம்பிட்ட எந்தனுட வாத நூலை
 எவரெவர்கள் பார்த்தாலும் முழுதும் பாரு
 பயம்பிட்ட வெந்நூலைப் பாந்த மாக
 படபடப்பாய்ப் பாராமல் கருவாய்ப் பாரு
 நயம்படவே நடுக்காண்டம் முதலுக் குள்ளே
 நவலோகக் களங்குதனை நாடிப் பாரு
 அயம்பிட்ட வேதையது அடுக்க லாகும்
 அடர்ந்துமேதான் சாத்திரத்தின் கருவைக் காணே. 2611

நற்புத்தி புகலல்

காணாத வாதம் வந்து புத்தி மட்டாய்
 கடுகியுமே பிறப்பில்லை யென்று சொல்லி
 தோணாத கோடான கோடி பாவம்
 குட்சமாகக் கனவதனை நினைப்பாய்ப் பாவி
 பூணாதப் பிறவியென்ற பிறப்பு தானும்
 புத்திகெட்ட நீசனாகப் பிறப்பாய் காணே
 நாணாதப் பிறவியிலே சுகிர்தம் செய்தால்
 நலமான சுகிர்த்தால் ஈவாள் தாயே. 2612

ஈயவுமே வாதசித்தி தன்னைப் பார்த்து
 இளமங்கை தனக்காகப் பாவம் செய்வார்
 தோயவுமே வாதத்தின் பொன்னைக் கண்டு
 துணிகரமாய் அடித்தாலே துடுக்குச் செய்வார்
 ஏயவுமே இகத்துக்கும் பரத்துக் குந்தான்
 ஏற்றமது இல்லாமல் இழந்து போவான்
 பாயவுமே பல்காட்டி விளையாட்டாக
 படிப்படியாய் பாவத்தைச் செய்வார் பாரே. 2613

பாரிந்த லோகத்தோர் தனக்குத் தானும்
 பருவமாகப் புத்திசொன்னேன் பார்த்துக் கொள்ளு
 நேரிந்த புத்திவிட்டால் வாதம் பொய்யாம்
 நேரான மனதெல்லாம் ஒத்துக் காணும்
 காரிந்த தேகத்தைக் கற்பம் உண்டு
 கடுகியுமே வாசி தன்னில் ஏறி யாடு
 வாரிந்த மாறியுமே மூன்றாம் வீதி
 வரிசையாக ஏறியே மருவி டாயே. 2614

மனிதர் பல் முதல் முத்துச்சிப்பி வரையில் (7) சத்துகள்

மருவியுமே மனிதர்பல் செவ்வட் டைதான்
மமுத்திய இந்திரகோபம் கோழி நெஞ்சம்
தருவியுமே தவளையுட எலும்பி னோடு
தாக்கான கரடிநகம் முத்துச் சிப்பி
கருவியுமே இவ்வேழம் வெவ்வேறாக
கனம்பார்த்து வெவ்வேறு நிறுத்துக் கொண்டு
குருதியுமே கோமயத்தில் ஊறப் போட்டு
குருகவுமே மூன்றாம் நாள்எடுத்துக் கொள்ளே.

2615

எடுத்துமேதான் வெவ்வேறாய் வைத்துக் கொண்டு
ஏற்றமான பொடியாகத் தான் உருக்கி
வடுத்துமேதான் வாதமென்ற குடோரி வீரம்
வகையான வெங்காரம் குன்றி வித்து
தடுத்துமேதான் ஏரண்ட வித்தி னோடு
சாங்கமான நேர்வாளம் வேம்பின் வித்து
விடுத்துமேதான் புரசினுட வித்தி னோடு
விவரமாக வகைவகைக்குப் பலமு மாமே.

2616

பலமான இதுவெல்லாம் வெடியுப்பு நீரில்
பாங்காக அரைத்திட்டு மூன்று நாள்தான்
பிலமான மனிதர்பல் தன்னில் போட்டு
பிலத்தரைத்து புடம்போட்டுக் குகையில் ஊது
குலமான முத்துப்போல் மணியு மாகும்
கொடிதான கரடெடுத்துப் பின்னும் ஊது
அலமாக ஐந்து முறை இப்படித்தான் ஊது
அடங்கலுமே இப்படியே ஊதி டாயே.

2617

ஊதியுமே இப்படித்தான் சத்தை வாங்கி
உருவெடுத்து நட்பதனில் பின்பு சாய்ப்பாய்
பாதியுமே பதினைந்து முறைதான் சாய்த்து
பாங்காக ஒவ்வொன்றாய்க் குளிகைக் குத்தான்
நீதியுமே கொடுவித்து விடுவித் துப்பார்
நேரான குளிகைதன்னை வாயில் வைத்தால்
வேதியுமே அண்டத்தில் சுருக்கா யோடும்
விரைந்துமேதான் மிடுக்காகும் குளிகை யாமே.

2618

மிடுக்காகும் குளிகைதன்னை செந்தூ ரித்துண்
 வெகுதூரம் வெகுலோகம் எட்டி ஓடும்
 மடுக்கான மணிபோலே உடல தாகும்
 வாகான கையிரண்டும் கல்தூ ணாகும்
 திடுக்கான சீக்கிரத்தில் சித்தி யாகும்
 செப்பரிது இவ்வேழின் செந்தூ ரந்தான்
 இடுக்கான லோகத்தில் எட்டி யோடும்
 இவ்வேழு மார்க்கத்தின் இயல்பு தானே.

2619

இயல்பான வாதத்தை முன்னே பாரு
 ஏற்றமான பொறியெல்லா மிடிந்தே போகும்
 கயல்பான உலகத்தின் காட்சி யெல்லாம்
 காரணத்திற் கிடமென்று கருத்தி லெண்ணி
 அயல்பான வசதி தன்னில் ஏறி யாடி
 மனதுஉன்னி இருந்திட்டுக் காலை யாட்டு
 நயல்பாக மாறியுமே மூன்றாம் வீதி
 நாலையுந்தான் உனக்குள்ளே நாடி டாயே.

2620

நாடியுமே மனதுன்னி நூலைப் பாரு
 நாய்போலே அலையாதே வாதந் தன்னில்
 வாடியுமே மயங்காதே வாய்ப்பே சாதே
 மதியோடே மகத்தான நூலைப் பாரு
 பூடியுமே பூலோக ஆசை தானும்
 பொறிகலங்கிப் பிடரிஏறித் தானே சொல்லும்
 தேடியுமே தேசமெங்கும் எச்சில் தின்று
 திருடனாக உலகத்தோர் சீ என்பாரே.

2621

கருக்கோள் விவரம், வாத விவரம்

இணக்கமாக கன்னியவள் பூத்தா ளாகில்
 இயங்கியுமே ஐந்தாம் நாள் கணவன் சேரில்
 உணக்கமாக கருக்கோடல் தோற்ற மாகி
 உதிரத்தில் மலம்மிஞ்சில் ஊமைப் பிள்ளை
 தணக்கமாக நீர்மிஞ்சில் குருடு மாகும்
 தாயார்தான் உதிரத்தில் வன்னி மிஞ்சில்
 பிணக்கமாகப் பெரும்பாடாய்ச் சாய்த்துப் போடும்
 பிரண்டுமேதான் பைக்குள்ளே வாயுக்கேளே.

2622

வாயுவது மிஞ்சிவிடில் சுக்கி லத்தை
 வர்த்திக்க வொட்டாமல் முறித்துப் போடும்
 வாயுவதில் ஆகாசம் மிஞ்சி நின்றால்
 அழகான மங்கையரும் மலடி யாவாள்
 பேயுவது வாதத்தில் பிருதிவி மிஞ்சில்
 புகுதாமல் மேல்பிடித்துக் கடித்துக் கொள்ளும்
 தாயுவது நீர்மிஞ்சில் லோகந் தன்னில்
 தாக்கினாலே மிகஊறி உறங்க லாமே.

2623

உறங்கியுமே வன்னியது உயர்ந்து மிஞ்சில்
 உறுதியான புடத்தில் பொன் மாய்ந்து போகும்
 திறங்கியுமே வாயுவது மீறி னக்கால்
 சிட்டமாகப் பத்துபோல் கறுப்பாய்ப் போகும்
 வறங்கியுமே வான்தானும் மிகவே மிஞ்சில்
 வண்ணங்கள் இல்லாமல் மாய்ந்து போகும்
 இறங்கியுமே இம்முறையில் இசைந்து பாரு
 ஏற்றமாக வாதமெல்லாம் எளிதி லாமே.

2624

கருக்கொள்வதில் வயதறிவது

எளிதாக வயதினுட ஏற்றங் கேளு
 இடைமண்ணில் எழும்பியுமே பூரித் தோடில்
 வளிதாக வாழுகின்ற பெண்ணே யாவாள்
 வயதங்கே நூறதுவும் மகிழ்ந்து நிற்கும்
 தெளிவாக வாசியது நீரி லோடில்
 செயமான வயததுவும் எண்ப தாகும்
 களிதாக தீயதனில் ஓடி னக்கால்
 காலந்தான் அறுபதென்று கருதலாமே.

2625

கருதியுமே வாயுதன்னில் அடங்கி நின்றால்
 காலந்தான் நாற்பதென்றே கருத லாகும்
 வெருதியுமே விண்தனிலே ஓடி னாக்கால்
 விளங்கியுமே இருபதாம் வயது மாகும்
 பருதியுமே பஞ்சபூதங்கள் எல்லாம் தானும்
 பாங்காக ஒடுக்கத்தில் கருப்ப மாகில்
 குருதியுமே குழந்தையிலே சாவு மாகும்
 கோடான கோடி என்ற பிறவி ஆச்சே.

2626

பிறவியாக தானென்ற பூதம் ஏறில்

பிரித்துமேதான் தனஞ்செயனும் ஆடுங் காலம்
திறவியாக கடிகைதன்னைத் திட்டமாகச்

சீரோடே பிரித்துமேதான் விளக்கிப் பாரு

கறவியாக கணக்கதுவும் சரியாய்ச் சென்றால்

கடிகைக்குள் வயதெல்லாம் வெளியாய்ப் போகும்

அறவியாக ஆதி அந்தம் பிரித்துப் பார்த்து

அறிந்துமேதான் வயதில்மிகு நிதான மாக்கே.

2627

ஆக்கியுமே மனிதருட கருப்பம் போலே

அறிந்துமதே வாதகரு அறிந்து கூட்டு

தாக்கியுமே இதுரெண்டும் ஒத்துப் பார்த்துச்

சாதகத்தைத் தான் அறிந்து சமர்த்தாச் செய்வாய்

பாக்கியுமே சரக்கினது ஐந்து பூதம்

பாங்காகத் திறந்திட்டு நிகண்டில் சொன்னேன்

போக்கியுமே அவநாளாய்ப் போகொட்டாமல்

புகுந்துமேதான் சாத்திரத்தில் புகுந்து பாரே.

2628

புகுந்துமதே சரக்கினிலே ஐந்து பூதம்

பிரித்துமதே ஒவ்வொன்றாய்த் திறந்து பார்த்து

அகுத்துமதே அரக்கில் நின்ற சாயம் போலே

ஆராஞ்சால் பலன் உண்டு வாதம் உண்டு

துகுத்துமதே ஆறுதலம் சோதித்து ஏறு

சொக்கியுமே இதிலுறைந்து சேர்ந்தா னானால்

மகுத்துமதே தேறியேதான் மன்ன னாகி

மதிப்பான சிவிகையின் மேல் ஏறுவானே.

2629

ஏறியேதான் சிவிகைதனைச் சுமக்கும் பாவம்

எண்ணாதே இறுமாந்து பேரு டைத்தாய்

தேறியுமே மனதுதானும் ஆங்கா ரத்தால்

சினமாகிக் கண்டினையும் தானு மாவார்

மாறியுமே மனம்பிடித்து சிவயோ கத்தின்

மார்க்கத்தின் வழிபாடாய் மருவி விட்டால்

ஊறியுமே உறைந்தாக்கால் யோகந் தன்னில்

உத்தமமாம் வாதம்வந்து உறையும் தானே.

2630

சங்கு தோற்றம்

உறைக்கின்ற சங்கினுட தோற்றம் கேளு
 உற்றதுவோர் துவா பரமாம் யுகந்தன்னில்தான்
 பறைகின்ற பாஞ்சசன்னியன் என்று தானும்
 பாங்கான யட்சனவன் கொடுமை மிக்கோன்
 நிறைகின்ற மேகவண்ணன் தனக்குத் தானும்
 நேர்ந்ததுவோர் குருவின்தன் செல்வன் தன்னை
 நறைகின்ற இராக்கதன்தான் விழுங்கி விட்டு
 நடுக்கடலில் ஒளிந்து கொண்டான் நடுங்கித் தானே. 2631

நடுங்கியுமே குருதானும் கடலுக்கேதான்
 நாடிவந்து தலைமுழுக்குச் செய்த பின்பு
 நடுங்கியுமே பிள்ளைதன்னைத் தேடும் போது
 தேசதேசத்தில் எல்லாருமே காணா மல்தான்
 ஒடுங்கியுமே மாயவன்தன் பக்கம் வந்து
 உருகின்ற கடலில் தலைமுழுக்குப் போய்
 நடுங்கியுமே பிள்ளை தன்னைத் தேடிப் பார்த்தோம்
 மாதேச தேசமெல்லாம் தேடி னோமே. 2632

தேடியுமே தேசமெங்கும் ஆராய்ந் திட்டோம்
 சிக்கவில்லை என்று சொன்னார் திருமால் முன்னே
 நாடியுமே மாயவன்தான் மனதில் எண்ணி
 நடுக்கடலில் ஒளிந்திருந்த அசுரன் தன்னை
 முடியுமே பிடித்துவந்து வயிற்றைக் கீறிப்
 பிள்ளைதனைப் பார்க்கிலுமே இல்லா ததாலே
 பாடியுமே சங்கிரண்டு இருக்கக் கண்டு
 பதறியுமே தானெடுத்தார் விஷ்ணு தானே. 2633

எடுக்கவுமே அசுரன்தான் வீடு பேறு உற்றான்
 எமதர்ம ராசனையும் தான் அழைத்து
 கொடுக்கவுமே குருவினுட பிள்ளை தன்னை
 குணமான சங்குரெண்டும் விஷ்ணு தாமும்
 தடுக்கவுமே தம்மண்டை வைத்துக் கொண்டார்
 தயவாக இந்திரனுக்கு ஒன்றை ஈந்தார்
 படுக்கவுமே பாஞ்சசன்னி யருகே வைத்தார்
 பாங்கான தேவதத்தம் அளித்திட் டாரே. 2634

சங்கு சத்து.

அளிக்கவுமே தேவதத்தம் என்ற சங்கை
 அருச்சுனார்க்கு அளித்தானே இந்திரன் தானும்
 களிக்கவுமே சங்கதுவும் பலந்தான் பத்து
 கமுகிடவே உவர்மண்ணும் சுக்கான்சண்ணம்
 சளிக்கவுமே தண்ணீரில் சமன்க ரைத்து
 சங்குதனைப் போட்டு எரிக்கச் சுத்தி யாகும்
 புளிக்கவுமே பொடியாக்கி வெடியுப்பு நீரில்
 போட்டரைத்து வாதமென்றகூடோரி போடே.

2635

போடவுமே சவ்வீரம் பலந்தான் ஒன்று
 போக்கியதோல் அதுவும் பலந்தான் குன்றி
 வீடவுமே வெங்காரம் பலமும் ஒன்று
 மேஷத்தின் சீவலது பலமும் ஒன்று
 தாடவுமே தாளகமும் பலமும் ஒன்று
 தாக்கான குதிரைப்பல் பாடா ணம்ஒன்று
 கூடவுமே குக்கிலது பலமும் ஒன்று
 குண்டுமணி இலைச்சாற்றால் அரைத்தி டாயே.

2636

அரைத்துமதை வில்லைதட்டிப் புடத்தைப் போடு
 அதட்டியுமே குகையிலிட்டு உருக்கி னாக்கால்
 மறைத்துமதே மணிமணியாய்ச் சத்து மாகும்
 மாசற்ற சத்தெல்லாம் பொருக்கிக் கொண்டு
 புரைத்துமதே ஐந்துமுறை இப்படி ஊதி
 பொருக்கியுமே சத்தெல்லாம் நட்பத னில்சாய்
 குரைத்துமதே குளிகைக்குச் சாரணை ஈந்து
 குணமாக விடுவித்தால் நாத மாமே.

2637

நாதமான குளிகையிலே ஓடும் போது
 நலங்கீதம் காதுகளில் செவிடா கிப்போம்
 பாதமான குணந்தானும் மவுன மாகும்
 பறக்கையிலே பசியில்லை சோப மில்லை
 வேதமான முடிவான ஞான் மீறும்
 விண்ணுலகில் சித்தரோடு வினவ லாகும்
 காதமான கோடிலட்சங் கடிசை யாகும்.
 கண்கொள்ளாச் சித்தியெல்லங் காணும்பாரே.

2638

காணவுமே களங்கிட்டுக் கடிசு கண்டால்
 கனகத்தை நாலில் ஒன்று சேர்த்துக் கொண்டு
 பூணவுமே சுக்கான்கல் தன்னைத் தானும்
 பெருமையாக கோமியம்விட் டரைத்துக் கொண்டு
 தோணவுமே வட்டமான குகை பிடித்து
 உறுக்கான களங்கிட்ட லோகம் வைத்து
 வாணவுமே வங்கமென்ற நாளத் தூது
 வடிந்துமதே பழுப்புமைதான் அற்றுப்போமே. 2639

அற்றுப்போம் ஆட்டெலும்பு சுட்டுக் கொண்டு
 அரைத்துமதை காடிவிட்டு மைப்போல் தானும்
 வற்றுப்போம் வட்டமான குகைப் பிடித்து
 வலிந்ததோர் லோகத்தில் காய்ச் சேர்த் தூது
 செத்துப்போம் தாயில்லாக் களங்கும் எல்லாம்
 செப்பியதோர் இப்படித்தான் ஊதா விட்டால்
 இத்துப்போம் கம்பிக்கு வரமாட்டாது
 எந்தெந்தப் படிபார்த்தும் பொய்யாய்ப் போமே. 2640

போகாமால் எருமையுட மாட்டுச் சாணி
 பெருங்கிளிஞ்சல் சுண்ணமது சமனாய்ச் சேர்த்து
 வாகாமல் வாட்டம்போல் குகை பிடித்து
 வாசான களங்கைவங்க நாளத் தூது
 சாகாமல் லோகமது சத்து மாசும்
 தாயிட்டுச் சோதித்துச் சவளை யாக்கு
 நீகாமல் மூட்டத்தை மூட்டி ஊது
 நிமிடத்தில் குற்றங்கள் நீங்கிப் போமே. 2641

நீங்கவுமே மாக்கல்லு பலமும் ஒன்று
 நேரான வளையலுப்பு அரைப்ப லந்தான்
 வாங்கவுமே பொன்சேர்ந்த களங்கு தானும்
 வாறுக்கும் வாராமல் உடைந்தது என்றால்
 ஒங்கவுமே இதில்வைத்து ஊதிப் போடு
 உதிராமல் பட்டயம்போல் ஒதுங்க லாகும்
 தீங்கவுமே களங்குதுவும் தீய்ந்தி டாது
 செப்பியதோர் முறை எல்லாம் தெளிந்து கொள்ளே. 2642

தெளிந்துமேதான் பூநீறு அரைப்ப லந்தான்
 சீனமது கால்பலத்தை யொக்கக் கூட்டி
 பிழிந்துமேதான் பழச்சாறு விட்டு அரைத்து
 பிலக்கவுமே வட்டம்போல் குகையைப் பண்ணி
 கழிந்துமதை கரியோட்டின் மேல் அரைத்து
 கனமான வங்கமென்ற நாளத் தூது
 சலித்துமதே விட்டாக்கால் வாத வித்தை
 தக்காது கருத்தாளாய்த் தொழிலைப் பண்ணே.

2643

பண்ணவுமே பழஞ்செங்கல் பொடிதான் நாலு
 பருசான கல்லுப்புப் பலமும் ரெண்டு
 விண்ணவுமே பழச்சாறு விட்ட ரைத்து
 விரியாமல் வட்டமாக மூசை செய்து
 கண்ணவுமே கலிக்கின்ற லோகந் தன்னில்
 காரீயம் விட்டுமேதான் இதையே ஊது
 உண்ணவுமே கைவேணும் சகலத் திற்கும்
 உதவிபோல் ஊற்றுக்குத்தான் மூசை யாமே.

2644

ஆமென்ற கருவளையல் பலமும் ரெண்டு
 அழகான கறியுப்பு பலமும் ஒன்று
 தாமென்ற காடிவிட்டு அரைத்துக் கொண்டு
 தகுந்ததோர் களங்குதன்னை மூசைக் குள்ளே
 நாமென்ற நடுவைத்து நாளத் தூது
 நற்சாதி லிங்கத்தைப் பத்துக்கு ஒன்று
 வேமென்ற வெங்காரம் சமனாய்ச் சேர்த்து
 மிரளாதே பொடித்துமதை முகத்தில் தூவே.

2645

தூவவுமே தூசியெல்லாம் அகன்று போகும்
 சுப்பிரமாய்த் தானிருக்கும் துலக்க மாகும்
 பாவவுமே சாம்பலது பலமும் ரெண்டு
 பாங்கான வளையல்மண் பலமும் ஒன்று
 காவவுமே காடிவிட்டு அரைத்துக் கொண்டு
 கல்வடைபோல் மூசைபண்ணிக் களங்கு வைத்து
 நாவவுமே வங்கமென்ற நாளத் தூது
 நலமான மிருதாரு காரங் கூட்டே.

2646

கூட்டவுமே பத்துக்கு ஒன்று தானும்
 கூறாகப் பொடித்துமேதான் முகத்தில் தூவு
 பூட்டவுமே பொடிபெல்லாந் தான் அடங்கி
 பொன்போலே மணியுமாகப் பூட்டிப் பாரு
 மாட்டவுமே விபூதியது பலமும் ரெண்டு
 மாசற்ற வளையல்மண் பலமும் ஒன்று
 தேட்டவுமே தேனாலே அரைத்துக் கொண்டு
 சிறுமூசை யாய்ப்பிடித்துக் களங்கை ஊதே.

2647

ஊதவுமே காந்தமது பலமும் ரெண்டு
 உதிர்கின்ற மண்தானும் பலமும் ஒன்று
 கோதவுமே கொள்ளுச்சாறு தனில் அரைத்து
 குறுகவுமே மூசைபண்ணிக் களங்கு வைத்து
 போதவுமே வங்கமென்ற நாளத் தூது
 பொரிக்காரம் பத்துக்கு ஒன்று கூட்டி
 நீதவுமே சிறுமாக்கல் சமனாய்ச் சேர்த்து
 நேகரைத்துத் தூள்செய்து மேலே தூவே.

2648

தூவியுமே ஊதிவிட்டுச் சுறுக்காய்த் தானும்
 சோதிக்கக் குற்றங்கள் அற்றுப் போகும்
 பாவியுமே நெகடையைத்தான் சித்த ரெல்லாம்
 பண்பாக விதிக்கவில்லை இதுதான் என்று
 நீவிஏழா யிரத்தில்தான் நிலைக்கச் சொன்னேன்
 நிகடவைத்துக் களங்கெல்லாம் ஊதிப் போடு
 தேவியுமே சொல்லிடவே கேட்டுக் கேட்டுச்
 செப்பினேனே நூலுக்குள் தெளிவாய்த் தானே.

2649

தெளிவான வெண் கூழாங் கல்தான் ஒன்று
 சிந்தாத கல்லுப்பு அரைப்ப லந்தான்
 பிளிவான பழம்புளிதான் அரைத்த நீரில்
 பிறழாமல் தான் கரைத்து மூசை செய்து
 களிவானக் களங்கை வைத்து நாளத் தூது
 குற்றங்க ளெல்லாந்தான் அகன்று போகும்
 பளிவான பளிச்சென்று ஊறலற்றுப்
 பாங்கான நிர்மலந்தான் ஆகும்பாரு.

2650

பவழத் தோற்றம்

ஆகின்ற பவழத்தின் பிறப்புக் கேளு
 ஆதியான வலாகுரன் அரக்கன் என்பான்
 தாகின்ற ராட்சசன்தன் தசைக்கோ சந்தான்
 சண்டையிட்டுத் தேவரெல்லா மிருக்கும் போது
 தோகின்ற கடல்தன்னில் போய்வி முந்து
 சுத்தமான பவழமது தோற்ற மாச்சு
 ஏகின்ற இந்திரன்வச் சிராயு தத்தால்
 ஏற்றமான மலைதன்னின் சிறகைக் கேளே.

2651

கேளேவச் சிராயுதத்தால் சிறகைக் கொய்ய
 குருதியது கடல்தன்னில் போய்வி முந்து
 ஏளேநீ இவ்விரண்டால் பவளந் தானும்
 ஏற்றமான உற்பத்தி தானு மாச்சு
 வாளேதான் வலன்தசையில் தோற்ற முற்ற
 மாசற்ற பவழத்தின் வன்மை கேளு
 வேளேதான் வெளிறினதோர் சிவப்பு மாகி
 மிக்கான குன்றிமணி நிறமு மாமே.

2652

நிறமான முருக்கப்பூ இதழ்போ லுந்தான்
 நிசாகுரன் சதையில் உற்பத்தியான
 குறமான பவழநிறம் கனமு மாகும்
 குருதியாம லைச்சிறகில் உற்பத்தி யான
 திறமான பவழத்தின் குணத்தைக் கேளு
 சிவந்துமேதான் கடலினடி தன்னில் தானும்
 பிறமான பவழமான கொடியே போன்று
 பெரும்தத்தைப் பிரபையுமாய் இருக்குந் தானே.

2653

பவழ வைப்பு

இருக்குமேதான் கிளிமூக்கின் நிறமே ஒன்று
 ஏற்றமான அபூர்வமாகக் கிடும் பாரு
 பருக்குமதே சங்கினுட மாவோர் பங்கு
 பாங்கான லிங்கமரைப் பலமுங் கூட்டி
 தருக்குமதே விளாம்பிசினித் தண்ணீ ராலே
 தாக்கியரை மூன்றுநாள்ப வளம்போல் செய்து
 உருக்குமேதான் உலரவிட்டு மடவை மீனை
 உருவயிற்றைக் கீறியதில் வைத்தி டாயே.

2654

வைத்துமேபாண் டத்தில்கால் வாசி தானும்
 வளமான கிளிஞ்சல்நீர் அடியில் போட்டு
 தைத்துமேதான் மீனதனை அதிலே வைத்து
 சாங்கமாக கால்வாசி சுண்ணம் போட்டு
 நைத்துமேநா லுபடிநல்ல தண்ணீர் விட்டு
 நலமாக நீரெல்லாம் வற்றக்காய்ச்சி
 வேய்த்துமதே வெந்நீரில் கழுவிப் போட
 மெமுகூர்ந்து பவழம்போ லிருக்குந் தானே.

2655

தானென்ற பவழமது கடிசுண் டாகும்
 கடல்தன்னில் விளைகின்ற பவழந் தன்னை
 மேலெங்கும் தரித்துமேதான் இருந்தால் தானும்
 மிக்கான சம்பத்தும் புகழும் உண்டாம்
 பானென்ற பவழத்திற் கருங்கு ணந்தான்
 பாங்கான உத்தமந்தான் சொல்ல லாகும்
 ஊனென்ற மத்திபமாங் குணங்கள் தானும்
 ஒன்பதென்றே உரைத்திடவே உகந்து பாரே.

2656

உகந்துமேதான் உத்தமத்தை வழுத்தக் கேளு
 உருட்சியுற்று இனியதாக கனமாய்த் தோனும்
 அகந்துமேதான் கடை தலையும் சமனாய்க் கண்டு
 அழகுமாக மெமுகூர்ந்து பரும னாகும்
 இகழ்ந்துமேதான் ஈனங்கள் இல்லா தாகில்
 ஏற்றமான உத்தமமே சொல்ல லாகும்
 நகர்ந்துமேதான் தோடகுணம் நாட்டக் கேளு
 நனிமான நிறம்கருகி கரடு மாமே.

2657

கரடாகி நீர்புகுதல் மெலிந்தி ருக்கில்
 கனமான புழு அரித்தல் கறுப்பாய்க் காணும்
 முரடாகி லேசாதல் வெள்ளை யாதல்
 முதிரகன்ற பவழத்தின் குணந்தா னாகும்
 உரடாகி உதிக்கின்ற சூரி யன்தன்
 ஒளிபோலும் ரத்தமாக பிரபை யானால்
 பரடாகி உறைக்கல்லில் உறைந்துப் பார்த்தால்
 பாங்கான மேல்நிறம்போ லுள்ளே கானே.

2658

நவரத்தின சத்துக்குச் செயநீர்
 உறையினிலும் மேல்நிறம்போல் உள்ளே கண்டால்
 உத்தமந்தான் மிகுதிஎன்று சொல்ல லாகும்
 நிறையினிலும் பவழமது சத்துக் குந்தான்
 நேரறிந் தெடுத்தும்தான் சத்தை வாங்கி
 பரையினிலும் அதிகமாக செயநீ ரொன்று
 பாடுகிறேன் நவரத்தி னச்சத்து வாங்க
 திரையினிலும் சீனமது பலந்தான் நூறு
 திறமான வெடியுப்புப் பலமும் நூறே.

2659

சீனவெடியுப்புத் தீநீர்
 கூறான ரெண்டையுந்தான் பொடியாய்ச் செய்து
 நுட்பமான அடிகனத்த தோண்டி இட்டுத்
 தாறான வாலையாம்சட் டிமேலே மூடி
 தாக்கான மண்செய்து அடுப்பில் ஏற்றி
 நீறான தீயிட்டுத் தீநீர் வாங்கு
 நீர்வந்து நின்றதென்றால் சொல்லக் கேளு
 வேறானத் தீநீரை அடைத்துக் கொண்டு
 மேல்சட்டி வாலையைத்தான் வாங்கிப் போடே.

2660

சீனவெடியுப்புச் செயநீர்
 வாலையைத்தான் வாங்கியுமே அப்பால் வைத்து
 வளமான புளியதுவும் ஐம்ப தாகும்
 ஆலையைத்தான் ஆராய்ந்தே எடுத்துக்கொண்டு
 அன்புடனே உப்புநின்று உருகும் போது
 பூலையைத்தான் புளியதனைப் புட்டுப் புட்டு
 பெரும்பாக்குப் போலுருட்டி சுருக்குப்போடு
 சோலையைத்தான் சுழன்று உருகிச் சுண்ணமாகும்
 சுரண்டி எல்லாம் பீங்கானில் வைத்தி டாயே.

2661

பவழச் சத்து
 வைத்திடவே செயநீராம் வாங்கிக் கொண்டு
 மாட்டிடுவாய் வீரம் பூரம்குடன் தானும்
 துய்த்திடவே வராகனெடை பொடித்துப் போட்டு
 குட்டிடவே பவழமது பலந்தான் பத்து
 கொய்திடவே கோமியத்தில் ஊறப் போட்டு
 கொதிக்கவைத்து குன்றிமணிச் சாற்றால் ஆட்டி
 வெய்திடவே வெங்காரக் குடோரி வீரம்
 வெடியுப்பு நீர்தன்னால் அரைத்தி டாயே.

2662

தன்னினால் அரைத்திட்டு வகைக்கோர் பலந்தான்
 தாக்கான புடம்போட்டுக் குகையி லிட்டு
 உன்னினால் ஊதிட்டுத் தான் கீழே கொட்டி
 உருண்டது வோர் சத்தெல்லாம் பொருக்கிக் கொண்டு
 அன்னினாலே ஐந்துமுறை உருக்கி ஆட்டி
 அடைவான சத்தெல்லாம் பொருக்கிக் கொண்டு
 பன்னினாலே நட்பதனில் சாய்த்தித் டாக்கால்
 பாங்கான முத்துப்போல் மணியு மாமே.

2663

பவழக் களங்கு

மணியெடுத்துச் சூதத்தில் சாரணை செய்தால்
 மதிப்பான ககனத்தில் மன்னி யோடும்
 அணியெடுத்துச் சத்துக்கு நாலில் ஒன்று
 அடைவாகப் பொன்சேர்த்து நாகம் கூட்டி
 தனியெடுத்து வருகையிலே சூதந் தன்னை
 தாக்கான நாகத்தில் தொந்தித் தீவாய்
 கெனியெடுத்து கந்தகத்தை உருக்கு முகத்தில்
 கொடுத்திடவே களங்காகும் நூற்றுக் கொன்றே.

2664

பவழச் செந்தூரம்

களங்கத்தை பொற்றலையின் சாற்றால் ஆட்டி
 கனபுடமாய் மூன்றுபுடம் போட்டு எடுக்க
 வளங்கத்தை மாதுளம்பூ நிறம்போ லாகும்
 வகையாகப் பணவெடைதான் தேனில் உண்ணு
 பிளங்கத்தைச் சிங்கத்தின் பலமுண் டாகும்
 பேரிருளாய் இருந்தாலும் ஒளியுண்டாகும்
 பளங்கத்தை யுகந்தானும் பாரில் வாழ்ந்து
 பதினாறு வயதுபோல் இருப்பார் தானே.

2665

பதினாறு வயதுபோல்தான் தானி ருப்பார்
 பவழத்தின் பொடிதன்னை வெடியுப்பு நீரில்
 கதினாறு நாள் தானும் பிசறி வெய்யில்
 காயவைத்துக் கனபுடமாய்ப் போட்டெ டுக்க
 கதினாறுச் சுண்ணாம்பு தானு மாகும்
 சுறுக்காகத் தாம்புலந் தின்பதற்கு
 விதினாறுக் காயசித்திக் கடுத்த சுண்ணம்
 விடுக்காக சுண்ணத்தின் விவரங் கேளே.

2666

விவரந்தான் மூத்திரக்கி ருச்சனம்போம்
 மிடுக்கான கூடியபித்தங் காசம் போக்கும்
 அபரந்தான் கண்ணுக்குள் அழற்சி போக்கும்
 அதிட்டான பூதங்கள் அகன்று போகும்
 திபரந்தான் தீபனமாம் மலத்தைப் போக்கும்
 சுக்கிலந்தான் மிக ஊறும் சுரபி யாகும்
 கபரந்தான் காயசித்துக் கடிதி லாகும்
 கண்டுகொள்ளா வேதையுமாம் கடிசில் தானே. 2667

ஞானயோகங் கூறல்

கடிதான வங்கென்று வாங்கு உள்ளே
 கனிந்துருகி சிங்கென்று மூலம் பாரு
 நெடிதாக நாலையுமே நிலைத்து வாங்கு
 நிலைவிட்டு அசையாதே நினைவாய்ப் பாரு
 வடிதாக மெள்ள மெள்ள ஊதி வாங்கு
 வாங்கையிலே மனதூணி மனதால் ரேசி
 நடிதாக நான்குமுள்ளே நிலைத்துப் போகும்
 நாதாந்த தாய்பதத்தை நாடிக் காணே. 2668

நாடிப்பார் நான்குமுள்ளே நிலைத்துக் காணும்
 நலங்காமல் நினைவாலே நயந்து பாரு
 வீடிப்பார் மயங்காதே மாய்கை மூடும்
 விரைந்துமனோன் மணித்தாய்தன் விரிவு தோணும்
 மூடிப்பார் கருவுவந்து மூடிப் போகும்
 மெய்யிற்குள் அங்கமெல்லாம் விரைந்து பாரு
 ஊடிப்பார் மனந்தன்னை உளைந்திடாதே
 ஒக்கவுமே வாதசித்தி யோகசித்தி யாமே. 2669

யோகசித்தி ஒன்றோடு ஞான சித்தி
 உடலழியாக் காயமென்று உறுதி யாகும்
 ஆகசித்தி ஆறுதலம் வெளியாய்ப் போகும்
 அதீதமான நிர்மலத்தில் ஐக்கிய மாக்கும்
 வாதசித்தி வாசனையைத் தகர்த்துப் போக்கும்
 வருவதில்லை போவதில்லை மாட்டு மொண்ணில்
 சூதசித்தி சமாதிக் குள் இறுத்துங் கற்பம்
 சூட்சமிதைப் போலொன்றும் தோற்றி டாதே. 2670

தோன்றாமல் வேதசித்தாந் தங்கள் என்பார்
 துலங்கியதோர் சமரசந்தான் குட்சம் என்பார்
 நான்றாமல் நாதாந்தம் போதாந்தம் என்பார்
 நன்மையுற்ற காலாந்தம் என்று சொல்வார்
 ஆன்றாமல் உட்புகுந்து ஆறிபங் காணார்
 அதிலிருக்கும் உற்பனத்தை அறிய மாட்டார்
 வேன்றாமல் நீர்ஏது வேடந்தான் ஏது
 விரித்திதையே அறியார்கள் வீணர் தானே.

2671

ஐந்தவத்தைக் கூறல்
 தானான சாக்கிரமும் சொப்பன மாகும்
 தலம்பெரிய சுழித்தியுடன் துரிய மாகும்
 தேனான துரியாதீ தங்கடந்து நோக்கச்
 சிறப்பான பூரணந்தான் சேர்ந்து கொள்ளும்
 வீணான மூலத்தில் விரைந்தே ஊத
 வெளிமயக்கு தானெல்லாம் வேறொன் றில்லை
 வானான சிவனோடும் ஆயி வந்து
 வசனிப்பார் காயசித்தி மகிழ்ந்து காணே.

2672

முத்துத் தோற்றம்
 மகிழ்ந்துமேதான் முகத்தினுட வண்மை கேளு
 மதிப்பான ராட்சசன்தான் ராகு என்பான்
 அகிழ்ந்துமேதான் அகரன்மா பலவா னாகும்
 ஆண்மையான அழகுடையோன் பூரு வத்தில்
 நெகிழ்ந்துமேதான் அமுதமது கடைந்தெடுத்து
 நீங்காமல் பந்தியிலே தேவர்க் குத்தான்
 பகிழ்ந்துமேதான் விஷ்ணுவுமே அமுதந் தன்னை
 பகிர்ந்துவரும் வேளைதனில் ராகு தானே.

2673

ராகுஎன்போன் நடுப்பந்தி தனில் இருந்து
 ராட்சசன்தான் பந்திவிட்டு பந்தி வந்து
 பாகிஎன்போன் நடுப்பந்தி தனில் இருந்து
 பகிரயிலே அமுதத்தை வாங்கிக்கொண்டான்
 தாகுமென்போர் சந்திரகு ரியர்கள் தாமும்
 சுடுதியாக விட்டுணுவின் சமூகத் தில்தான்
 நாகுயென்போன் ராட்சசன்தான் ராகு வாகும்
 நடுச்சபையில் அமுதத்தைச் சாப்பிட் டானே.

2674

சாப்பிட்டான் என்றுசந்தி ரஞரியர் கூற
 தரித்துமேதான் மகாவிஷ்ணு கோப மாகி
 ஆப்பிட்டான் என்றுசக்க ராயுதத்தால்
 அகரனவன் தலைதனையே வீசிப் போட
 தாப்பிட்ட தலையதுபோய் கடலில் தாங்கத்
 தாக்கான கரைதனிலே விழுகும் போது
 காப்பிட்ட அமுதந்தான் கழுத்தில் கொஞ்சம்
 கனத்திருந்து கடல்தனிலே தெரிந்த தாமே.

2675

முத்துத் தோன்றும் பொருள்கள்

தெறிந்துமேதான் பலதுளியாய் திவலையாகி
 திவலைதனைத் திமிங்கிலமீன் வயிற்றில் சங்கு
 தறித்துமேதான் முத்தான சிப்பி மூன்றும்
 சாப்பிடவே திவலைதன்னைக் கர்ப்பமாகி
 குறித்துமேதான் முத்துக்கள் தோற்ற மாச்சு
 குறிப்பாக இன்னும்பல தோற்ற முண்டு
 அறித்துமே அதுவேதான் யானைக் கொம்பு
 அதிட்டான கரும்புதன்னில் மூங்கில் தானே.

2676

மூங்கிலிலே பன்றியுட மத்த கத்தில்
 மீறினதோர் பாம்பினுட தலைதன் னில்தான்
 ஆங்கிலிலே ஐந்துவிதம் தோன்ற லாச்சு
 ஆகின்ற முகத்தினுட பரிசைக் கேளு
 திங்கில்லாச் சிப்பியிலே பிறந்த முத்து
 தேசாகி லேசில்லாக் கனமு மாகி
 உணங்கிலிலே உருட்சியாக சிவந்த வண்ணம்
 உயர்ந்தவெகு கூட்டமுமாய் இருக்குந் தானே.

2677

கூட்டமான வெகுகூட்டந் தானுமாகிக்
 குழைந்துவெகு சந்தானத் தோடும்கூடி
 நாட்டமான விண்மீனின் பிரபை யாகி
 நற்சிப்பி தனிலும்தான் தோன்றும் முத்தாம்
 தேட்டமான திமிங்கிலமா மீனில் தானும்
 சிறப்பாகத்தோன் றியமுகத்தின் திறமை கேளு
 மீட்டமான மின்னலாக தூய தாகி
 மெமுகூர்ந்து கனமுமாகி இருக்கு மென்றே.

2678

இருக்குமேதான் சங்கினிலே தோன்றும் முத்து
 ஏற்றமான வெள்ளைப் பொன் வண்ண மாகும்
 பருக்குமேதான் பாஞ்சசன்னி என்னும் மேலாம்
 பஞ்சசங்கில் உற்பவித்த முத்தைக் கேளு
 அருக்குமேதான் ஆண்டுகாலங் களிலே தானும்
 ஆலங்கட்டியின்பருமன் நிறமும் போன்று
 பொருக்குமே புறமுட்டை அளவு போலும்
 பொன்றுமுமே தானிருக்கும் பெருகுந் தானே.

2679

பெருக்கவுமே பாஞ்சசன்னி யத்தின் முகத்தை
 போற்றிசெய்து தரிசித்தால் வீடு பேறே
 பருக்கவுமே காமத்தால் கற்பினை அழித்த
 பாவங்க ளெல்லாந்தான் பறந்து போகும்
 முருக்கவுமே முன்சொன்னக் கரும்பு மூங்கில்
 மூர்க்கமான யானைபன்றி பாம்பின் முத்து
 வருக்கவுமே கொஞ்சமாக பிறக்கும் பாரு
 மதிப்பாகத் தூர்ப்பலமாய் கிடைக்குந் தானே.

2680

கிடைக்கவேதி மிங்கிமீன் சங்கு தன்னில்
 கிடைக்கின்ற முத்ததுவும் கொஞ்ச மாகும்
 படைக்கின்ற முத்தான சிப்பி தன்னில்
 பாரமான தோற்றமது மிகுதி யாகும்
 அடைக்கவுமே தோன்றுதல் எப்போதோ என்றால்
 ஏற்றமான ஆனியோடே ஆடி தன்னில்
 மடைக்கவுமே மழைபெய்து கடனி லேதான்
 மதிப்பான நீர்பெருகில் வண்மை கேளே.

2681

வண்மையாக நல்ல தண்ணீர் மேலே தானாம்
 மல்லாந்து வாய்விட்டு ஊர்ந்து நிற்கும்
 வெண்மையான மழைத்திவலை வாயில் வீழ
 வீழ்ந்தமட்டும் பிரமாணம் தோற்ற மாகும்
 வெண்மையாக கருப்பந்தான் ஆண்டு மட்டும்
 கெடுவீதங் களில்லாமல் நின்று தானால்
 தண்மையான முத்ததுவும் உருட்சி வெள்ளை
 தளுக்காக கனத்துமேதான் தரிக்கும் பாரே.

2682

தரிக்குமேதான் ஆணிமுத்து இத்தை விட்டு
 தனித்தநடு மத்தியிலே அவதி யானால்
 பிரிக்குமேதான் பெருங்காற்று கடவி ரைச்சல்
 பெரிதான அலைமோதல் கண்டு தானால்
 விவரிக்குமேதான் சிப்பியது விசார முற்று
 மெத்தவுமே பயம்வந்து முழுமை யுறாது
 கரிக்குமேமான் கரடுகட்டிப் புரையும் உண்டாய்
 களங்கமாக பாதியாகப் பொரி சலாமே.

2683

முத்து உண்டாகும் நாடுகள்

பொரிசலாகப் போயிருக்கும் சிறப்பு மில்லை
 புகழான ஆடியிலே மழையும் உண்டாம்
 வரிசலாக ஆண்மட்டும் சலனமின்றி
 வாகாக தோற்றமுற்ற முத்து தானும்
 உரிசலாக மிகுதியுந்தான் உத்தம மாசும்
 உற்பவிக்கும் நாடுகள்தாம் சொல்லக் கேளு
 தெரிசலாகச் சிங்கள நாட்டில் தானும்
 தேர்ந்தசெப்பப் பாரசீக நாடு தானே.

2684

தேசமதாம் தாமிரவ ருணிநு ஷைவாயில்
 செப்பரிய கடலிரச் சவுராட்டி ரதேசம்
 ஏசவுமே பருவாத் தருகான வாவி
 இசைந்திட்ட வந்திகெளப ரதேசத் தில்தான்
 பாசவுமே பாண்டியன் நாடு இவ்விட ந்தான்
 பாங்கான முத்துவும் தோற்ற முறுந்தான்
 மாச்சிங்க ளதேசத்து தோற்ற முற்ற
 மாசற்ற முகத்தினுட வளப்பங் கேளே.

2685

வளப்பமான கனமாகி வழுவ ழப்பாய்
 மதிப்பான அழகுள்ள ஒளியு மாசும்
 பளப்பமான பாரசீக நாட்டில் தானும்
 பாங்கான முகத்தினுட குணத்தைக் கேளு
 களப்பமான கனமுமாகி பெருநஞ்சு போலே
 களைந்தாறபோல் வேர்விடத்திற் மிஞ்சாமற்றான்
 தளப்பமான சம்பாக மாகத் தானும்
 தாம்பிரப ரணிமுகத்துக் கடலில் கொள்ளே.

2686

கடலில்தான் உற்பத்தி யான முத்து
 களிம்பற்ற செம்புறமாகத் தோணும்
 மடலிலேதான் மாதுளம்பூ நிறம்போல் காணும்
 மாசில்லாப் பச்சைநிறமாகத் தோணும்
 வடலிலேதான் வழவழப்பும் ஒளியு மாகும்
 வளைச்சலாக பங்கமுமாய் விசார மாகும்
 குடலிலேதான் குடிலமான நீறு மாகும்
 கூறான சவுராட்டி ரதேசந் தன்னில்
 உடலிலேதான் தேமற்றமுற்ற குணமுந் தானும்
 உயரந்தான் மேடுபள்ள மில்லை தானே.

2687

நல்லமுத்தின் இலக்கணம்
 இல்லையேதான் சமனாகக் கரடு மில்லை
 இடிவான சொரியில்லை விண்மீன் போலே
 உல்லையேதான் உத்தமமாங் குணத்தி னுடே
 உருட்சியாக பெருமுத்தாய் வழவழப்பாய்
 அல்லையேதான் அக்காகிப் பரிசுத் தமாகி
 அதிக ஒளி உள்ளநீரின் குமிழி போலாய்
 பல்லையேதான் பசுவெண்ணை வண்ண மாகி
 பாங்கான உருட்சியான கனமும் ஆமே.

2688

கனமாக ஒவ்வொன்றுக்கு ஒவ்வொர் பக்கம்
 கதிப்பில்லாக் கடைசல்போல் திரட்சி யாகும்
 வளமாக வழவழப்பு அதிகமாகி
 மங்களாகா ரமுகமாகத் தானி ருக்கும்
 இனமான இதற்குள்ளே மத்தியக் குணந்தான்
 ஏற்றமுமாய் பருமகார முமாகி யேதான்
 தினமான சிவப்புமான வெறிப்புமாகும்
 தேசமாம்ச வுராட்டி ரமுத்து தானே.

2689

முத்துமோர் பர்வதத்தின் வாலி தானும்
 முதுமையான நதிக்கரையில் பிறக்கு முத்து
 நத்துமான விண்மீன்கள் போன்றிருக்கும்
 நளிினமாகச் சம்பாகம் உருட்சியாகி
 பத்துமாக பக்கங்கள் சாய்வில்லாமல்
 பளிங்குபோலே வெளுப்புள்ள ஒளியுமாகி
 மெத்துமேதான் சுக்கான்போல் சோதியாகும்
 மேன்மையான முகத்தினுட விவரம் கேளே.

2690

விவரமான கவுபேர நாட்டின் முத்து
 விகாரமான தகடாக நீள மாகி
 கவரமான கருப்பாகி லேசு மாகி
 கஞ்சமான கிண்கிணியன் ஓட்டைச் சத்தம்
 நிவரமான பார்வைக்குப் பீடையாகி
 நிரையுண்டாய் மேல்பருத்துக் கீழ்ச்சி றுத்து
 தவரமாய்த்தான் கரடாக மிகுதியாகும்
 தாக்கான கவுபேர நாட்டின் முத்தே.

2691

தாக்கான பாண்டியநந் நாட்டின் முத்து
 தளுக்காகி மகாசுத்த மாயிருக்கும்
 மீக்கான மெத்தவுந்தான் ஒளியும் பெற்று
 மிடுக்காகத் திரண்டுவிந்து போன்றிருக்கும்
 நோக்கான எழுநாடு தன்னில் தானும்
 நுடக்கான தோற்றந்தான் குணங்கள் சொல்லில்
 தேக்கான தட்சிண நாடுடைய முத்து
 செப்பிலோ உத்தமக்கு ணந்தான் கானே.

2692

முத்தில் தோடமுண்டாகக் காரணம் கூறல்
 குணமான முத்துக்குக் குற்றந் தானும்
 கூறியதோர் பெரியகுற்றம் நான்கு மாகும்
 மணமான மத்திபக்கு றைகள் தா னாறு
 மதிப்பான முத்துக்கு வகுத்துண் டாச்சு
 இனமான வேதினாலே வந்த தென்றால்
 இருந்ததுவோர் தானம்விட்டுப் பெயர்ந்த தாலும்
 கனமான கர்ப்ப உற்பத்தி யாம் அதனில்தான்
 கெடுகிறதும் மரித்தபடி யான தாலே.

2693

முத்தின் குணாகுணங்கள்
 மரித்ததுவோர் பெருங்காற்றுப் பட்ட தாலும்
 மழையில்லாக் குணத்தாலும் தோட மாச்சு
 கரித்ததுவோர் கரடாகி இலேசு மாகி
 கனமான தோடங்கள் தோற்ற மாச்சு
 விரித்ததுவோர் தோடத்தை விளம்பும் போதில்
 மீண்கண்போல் முத்ததுவும் இருந்த தானால்
 துரித்ததுவோர் மச்சாட்சி தோட மாகும்
 குட்சியிலே இதைத்தரித்தால் சொல்லக் கேளே.

2694

சொல்லவுமே புத்திரர்கள் நாச முண்டாம்
 சுப்பிரந்தா னில்லாமல் கரடு கட்டி
 கல்லவேதான் கறுப்பாக இருந்த தென்றால்
 கதிக்கதுற்புத் தோடமென்றும் பேராம் தானே
 தல்லவுமே இதைத்தானும் தரித்தா ராகில்
 தன்னுடைய சுற்றமெல்லாம் மரண மாமே.
 ஒல்லவுமே ஒன்றின்மேல் ஒன்ற டுக்காய்
 ஒதுக்கலாக கோணலாயி ருந்தால் கேளே. 2695

இருக்கின்ற முத்தினுட குற்றம் கேளு
 இசைந்ததிரி விருத்தனாம்வித் தியாதோ டந்தான்
 தருக்கியேதான் இதைத்தானும் தரிப்பா ராகில்
 தரித்திரந்தான் அடைந்துதுர் பிட்சமாவான்
 அருக்கின்ற அவ்விருத்த மாமா யிருந்து
 அழுக்கடைந்து பாம்புபோலே தானும் நீண்டு
 செருக்கின்ற ஆகாத குணமாய்க் காணும்
 சிந்தித்தே இதைத்தரித்தால் செப்பக் கேளே. 2696

செப்பவுமே அபகீர்த்திக் காரன் ஆவான்
 சிறந்தமாதோ டங்கள் தாம் நான்கு மாச்சு
 மப்பவுமே மத்திமதேர டங்கள் ஆறில்
 வகைசொல்ல அழுக்கடைந்த தான முத்தை
 தப்பவேதான் தரித்தேதான் உண்டாக் காலே
 சகலமாஞ் சம்பத்தும் செரித்த லாகும்
 நெப்பவுமே மக்கினமாய் நீருண்மேகம்
 லேசான கருப்புமாக வளைவு தானே. 2697

வளைவாக குற்றமாக இருந்த முத்தை
 மார்க்கமாகத் தரித்தாலும் உண்டிப் டாலும்
 உளைவாக உத்தியோக மில்லாமல் தான்
 உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பான் நித்தி யந்தான்
 அளைவாக அவ்விருத்த மாயிருந்து
 அழன்றுமேபொ ரிந்துபுண்டு இருந்த தானால்
 தளைவாகத் தரித்துமேதான் உண்டா னாக்கால்
 சகலசம் பத்துமேதரிக்காது பாரு பாரே. 2698

தருக்கான காடுகள் தாம் தூசு மாசு
 சாதுவான லேசான முத்து தன்னை
 மருக்கான மத்திபதோடங்க னைத் தான்
 மருவவேதான் தரித்தாக்கால் தோட மாகும்
 உருக்கான உத்தமந்தான் உரைக்கக் கேளு
 உருட்சியாக வெளுப்பாகிக் கனமு மாகி
 பெருக்கான பருமனாய்த்தான் அழுத்த மாகி
 பேரான வழுவழுப்பாய் அழகு மாமே.

2699

அழகாகி எங்குமே உருநிறைய நின்றால்
 ஆணிமுத்து மிகுதியுமே உத்த மமாகும்
 குழவாகி குழிவுகுண்டு சொத்தை ரேகை
 குறித்தஅங்க வீணங்கள் இல்லா தாகி
 தழகாகி சறுவிருத்தம் பொரியில் லாமல்
 தளுக்கான சுபமான குணத்தைப் பார்த்து
 புகழாக இருந்தமுத்தைத் தரிந்த பேர்கள்
 பேரீன்பம் ஆயுள்வர்த் திக்கும் தானே.

2700

வைப்பு முத்தும், பிறவி முத்தும் தெரிய

வர்த்திக்கும் லட்சுமியின் கடாச்சம் உண்டாம்
 மகத்தான சகலபாவங் களையும் போக்கும்
 நர்த்திக்கும் வியா தியெல்லாம் நாச மாகும்
 நல்முத்தும் அவமுத்தும் அறிய வேண்டி
 கர்த்திக்கும் கல்லுப்பும் சாரம் ரெண்டும்
 கலந்து அரைத்துக் கோமியத்தின் பாத்தி ரத்தில்
 பர்த்திக்கும் பசுவினுட கோமியத்தை
 பாத்திரத்தில் நிறையவிட்டுப் பாங்கைக் கேளே.

2701

பாங்கான முத்து தனை அதனி லிட்டு
 பருவந்தான் ஒருநாழி சென்ற பின்பு
 தாங்காக எடுத்துமேதான் முத்து தன்னைச்
 சம்பாநெல் உமியில்வைத்து உராஞ்சுப் பாரு
 மூங்காக முன்னிருந்த படியி ருந்தால்
 முத்துதானே பிறந்ததென்று அறிய லாகும்
 வாங்கான வைக்கின்ற முத்தே யானால்
 மறுநிறமாய்ப் பேதித்துப் போகுந் தானே.

2702

முத்து வைப்பு

பேதித்து முத்துகளின் வைப்புக் கேளு
 விளங்கியதே கழிப்பட்ட முத்தா னாலும்
 ஒதித்த முத்துச்சிப்பி ஓடா னாலும்
 உவர்மண்ணும் சுண்ணாம்பும் சமனாய்ச் சேர்த்து
 ஆதித்தத் தண்ணீரை அளந்து விட்டு
 ஆண்மையான ஒன்றுக்கு நான்கு தண்ணீர்
 நாதித்து அதிலிட்டு வற்றக் காய்ச்சி
 நல்லதண்ணீர் சுண்டியபின் கழுவிப் போடே.

2703

கழுமியுமே உலர்த்தியபின் பொடிய தாக்கிக்
 கனத்ததோர் சிலைகட்டி வடித்துக் கொண்டு
 குழமியுமே முத்தெருக்கன் செவிச் சாற்றால்
 முழங்கரைத்து மிளகுபோல் உருண்டை செய்து
 துழுவியுமே சூரியகாந் தத்தி னாலே
 சிமிழ்போலே செய்தும்தான் உருண்டை வைத்து
 நழுமியுமே மேல்முடி உளுந்த தாலே
 நலங்காமல் கிறக்கவுமே சிலை செய்யே.

2704

செய்துமதே தீட்சணமாம் வெய்யிலில் வைத்துத்
 தீர்க்கமாக ஏழுநாள் கழிந்த பின்பு
 பைத்துமதைத் திறந்திட்டுப் பார்த்திட் டாலே
 பளிச்சென்று முத்துப்போல் உருகிவெவ் வேறாய்
 நெய்த்துமேதான் விண்மீன்கள் போலு மாகும்
 நாட்டிலுள்ளோர் தாமறியார் வைப்பே யென்று
 பெய்த்துமேதான் பிறந்தமுத்துப் போலே யாகும்
 பேசியது போல்பார்த்தால் வேறாய்ப் போமே.

2705

முத்துச் சத்து

வேறாக முத்துகளைப் பரீட்சித் துத்தான்
 வெள்ளை நிற மானமுத்து பலந்தான் பத்து
 முறாக முத்தெருக்கன் செவிச்சாறு தன்னில்
 மூன்றுநாள்கள் ஊறவிட்டு மோரால் கழுவி
 பேறாக வெடியுப்புச் செயநீ ராலே
 பிலத்தரைத்துச் சவ்வீரம் பலமும் ஒன்று
 கூறாக வாதம் என்ற குடோரிஒன்று
 குண்டுமணி பருப்பதுவும் பலமும் ஒன்றே.

2706

பருப்பதுவும் பலமும் ஒன்று காரம் ஒன்று
 பாங்காக விதை எல்லாம் நேகரைத்து
 முருப்பதுவும் சுத்தித்த முத்து கூட்டி
 முத்தெருக்கன் செவிச்சாறு விட்ட ரைத்து
 நெருப்பதுவும் இட்டுமேதான் புடத்தைப் போடு
 நேராக குகையிலிட்டு உருக்கினாக்கால்
 தருப்பதுவும் சத்ததுவாம் சிவந்தி றங்கும்
 சத்தெல்லாம் பொறுக்கியே தான் பின்னும் ஊதே. 2707

பின்னுமதே கரடெடுத்து ஊதச் சத்தாம்
 பொறுக்கியுமே கரடெடுத்து பின்னும் ஊது
 அன்னுமதே ஐந்துமுறை உருக்கிப் பின்பு
 ஆராய்ந்து சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
 உன்னுமதே உருக்கியேமித் திரனில் சாய்த்து
 உருக்கியுமே குளிகைக்குச் சுருக்குப் போடு
 தன்னுமதே விடுவித் தால் குளிகை தானும்
 தவளம்போல் வெண்மையாகத் துலக்க மாமே. 2708

முத்துச்சத்துச் செந்தூரம்

துலக்கமான சத்ததுவும் பலந்தான் ஒன்று
 குட்டிடுவாய் தங்கத்தை நாலுக்கு ஒன்று
 நலக்கமான நாகமந்த எடையே போட்டு
 நற்குதம் தொந்தித்துத் தங்கம் ரெட்டி
 விலக்கமான கந்தியோடு தாளகம் சிலையும்
 வீதித்துத் தங்கமெடைப் போட்டுக் கொண்டு
 முலக்கமான முத்தெருக்கன் செவிச்சாற் றிலாட்டி
 முனையாகப் பொடிபண்ணிக் குப்பிக் கேற்றே. 2709

ஏற்றியுமே பன்னிரண்டு சாமந் தானும்
 இதமாக முத்தீயும் போட்டுப் பின்னே
 ஆற்றியுமே எடுத்துப்பார் அருணன் போலாம்
 ஆயிரத்திற்கு ஒன்றிடவே அதிக வேதை
 தேற்றியுமே பணவெடைதான் தேனில் உண்ணு
 செழுங்கஞ்சம் போலிருக்கும் உடலும் தானும்
 சாற்றியுமே சதூர்யுகமோர் நாளாய்ப் போகும்
 சதாசிவன்தான் கொண்டகற்பம் யான் உண்டேனே. 2710

முத்துச் சுண்ணம்

கற்பந்தான் உண்பதற்குச் சுண்ணங் கேளு
 கனமான முத்துக்குள் கரட்டு முத்து
 முற்பந்தான் முத்தெருக்கன் செவியின் சாற்றால்
 மூன்றுநாள் தாம் ஊறவிட்டே அகலில் வைத்து
 பற்பந்தான் புடம்போட்டு ஆற விட்டால்
 பொரிந்துமேதான் சுண்ணாம்பே யாகும் பாரு
 சிற்பந்தான் கற்பத்தை தின்னும் போது
 தின்பதற்குத் தாம்பூலச் சுண்ணந் தானே.

2711

தாம்பூலந் தின்பதற்கு முத்துச் சுண்ணம்
 தாக்கான கற்பூர வள்ளி இலைப் பூசு
 கோம்பூலக் கொட்டைப் பாக் கதனைச் சீவி
 கொள்ளமட்டும் தாம்பூலந் தின்ன நன்று
 வேம்பூலந் தின்றுவந்தால் மிடுக்காம் சித்தி
 விதறுகின்ற தந்தமெல்லாம் இறுகிப் போகும்
 காம்பூலம் காயசித்திக் கெடுத்த சுண்ணம்
 கைகண்ட படியாலும் கருதினேனே.

2712

கருதியோர்கண் ணமதுபித்தத் தைக்க பத்தைக்
 காசத்தைச் சுவாசத்தைச் சயமதைப் போக்கும்
 அருதியதோர் விக்கலையும் தீமாந் தத்தை
 அரோசிகத்தைப் போக்கியுமே பலமுண் டாக்கும்
 வெருவியதோர் வீரியந்தான் விருத்தி யாகும்
 மெய்தளர்ச்சி நீரையெல்லாம் விண்டு போக்கும்
 நருதியதோர் கற்பாந்த காலந் தானும்
 நாட்டிவைக்கும் சூட்சமதை நயந்து காணே.

2713

வைரம் தோன்றிய வகை

நயந்துமதே வைரத்தின் தோற்றம் தன்னை
 நாட்டியுமே நாலுக்குள் நயந்து கேளு
 மயந்துமே மகர்மாயை என்னும் சத்தி
 மதிப்பான காசிபராம் முனிதன் னோடே
 வியந்துமே புணர்ச்சிசெய்ய அசுர னான
 விருத்தரான சூரனவன் தோற்ற முற்றான்
 அயந்துமே பராக்கிரம சாலி யாகி
 அசுரர்கட்கு அரசனாக ஆகினானே.

2714

ஆகியுமே ஈரேழு புவனம் எல்லாம்

அவனடக்கும் வசதியெல்லாம் உடையா னாகி
தேகியுமே தேவேந்தி ரன்முதலாம் தேவர்
திசையான அட்டதிக்கு பாலர் தாமும்
ஏகியுமே இவர்களெல்லாம் அசுரன் தன்னால்
ஏற்றமாகப் போரதனில் வதை பட்டார்
தாகியுமே பிரளயகா லத்தி டியொலி
சண்டமாரு தம்போல்வான் குரன் தானே.

2715

குரன்தன் உபத்திரவம் தன்னி னாலே

சுரேந்திரனே முதலானோர் நடு நடுங்கி
வீரன்தன் பயத்தாலே. அப்பா லேகி
வேகமாய்த் ததீசிமுனி இடத்துக் கேகித்
தாரன்தான் தவசுபண்ணு மாச்சிர மத்தில்
சுலருமே வந்துதானே கூடிநின்றார்
கோரன்தான் முனீசுவரன் அயச்செந் தூரம்
கோடிநாள்தின் றுவச்சிரம்போல் காய மாச்சே.

2716

காயந்தான் கோடிகுரி யவொளிப் போலே

களிப்பான ஆனந்தக் கணித ராகி
ஆய்ந்தான் யாவர்க்கும் தயவு மாகி
ஆவலாகக் கேட்ட தெல்லாம் கொடுப்பா ராகி
மாயந்தான் மனதுடைய மகிழ்ச்சி யாகும்
மகத்தான வேளையில்வந்து அடிபணிந்தார்
மோயந்தான் முப்பத்து முக்கோ டிதேவர்
முனிவான இந்திரனும் உரகர் தானே.

2717

உரகந்தான் சுகலருந்தான் ஒன்றாய்க் கூடி

ஒருமித்து வந்துமேதான் அடிபணிந்தார்
தரகர்தாம் ததீசிமகா முனியும் அப்போ
தயவோடே அஞ்சலிபந் தந்தான் பண்ணி
விரகர்தாம் வந்தசெயல் ஏதோ என்று
விளம்பவென்று முனிகேட்க தேவர் சொல்வார்
அரக்கர்தாம் அசுரனென்ற விருத்ரா குரன்
அவனுடைய உபத்திரவம் அருள்செய் தாரே.

2718

அருள்செய்து எங்களுக்கு அசுரன் தன்னால்
 அடங்கலாகாத் துன்பந்தனைத் தாங்கவில்லை
 தெருள்செய்து அவனைத்தான் வெல்வதற்குத்
 தேவரீரே கருணையினால் கொல்ல வேணும்
 வெருள்தன்னை தேவரீர்தம் எலும்பு தன்னை
 வேண்டிவந்தோம் சகலருந்தான் என்று சொன்னார்
 பருள்செய்த முனிசுவரர் மனதில் எண்ணிப்
 பார்த்துமேதான் பூருவக்கி யானத் தாலே. 2719

பூருவமாய் எலும்பதனைக் கொடுத்திட் டாக்கால்
 பேரான கீர்த்தி உண்டு என்றே எண்ணி
 காருவமாய் எலும்பதனைக் கழித்து மிக்க
 கனமான மகிழ்ச்சியாலே ஈந்தார் தாமும்
 மூருவமாய்ச் சிரதண்டு முதுகெ லும்பை
 முனிந்தெடுத்து இந்திரன்தான் சிற்பி கையில்
 கூருவமாய்க் கொடுக்கவுமே விசுவ கன்மன்
 கொண்டுபோய்தான் ஆயுதமாய்க் கடைந்திட்டாரே 2720

கடைந்துவச் சிராயுதமாய் வாசவன் கையில்
 கொடுக்கவுமே வாசனனும் வாங்கிக் கொண்டு
 அடைந்துமேதான் அசுரனைவச் சிராயு தத்தால்
 அறுத்திடவே இராட்சதனும் செத்துப் போனான்
 படைந்துமேதான் தேவரெல்லாம் பயம்தெளிந்து
 பாங்கான முனிதன்னைப் புகழ்ந்து கொண்டு
 விடைந்துமேதான் அவரவர்கள் விடுதி போனார்
 வல்லமையாம் இந்திரனும் போயினானே. 2721

போயினபின் விசுவகண்மா கடையும் போது
 போரான ததீசிமகா முனியெ லும்பை
 காயினபின் கடைந்தெடுத்த தூட்கள் தானும்
 காற்றிலேதாம் மிகப்பறந்து பூலோ கத்தில்
 வேயினபின் விழுந்த இடம் அங்கங் கேதான்
 விழுந்துமேதான் வைரந்தான் தோற்ற மாச்சு
 நாயினபின் நானாவித வண்ணத் தோடே
 நாடியுமே வைரத்து வமாச்சு தானே. 2722

வச்சிரந்தான் மகாபலமாய் தோற்ற மாச்சு
 மதாந்திரன்தான் பின்பொன்றின் வயணங் கேளு
 தச்சிரந்தான் வலனென்ற ராட்ச சன்தான்
 சமர்த்தான அசுரனென்போன் எலும்பு மாகும்
 பச்சிரந்தான் பூருவத்தில் அமுதந் தன்னைப்
 பரிசான இராக்கதரும் தேவ ரெல்லாம்
 நச்சிரந்தான் தாங்களுமே நித்திய ராக
 நரைதிரையாம் பிணிமூப்புச் சாக்கா டாமே.

2723

சாக்காடே இல்லாமல் இருக்க வேண்டி
 தனித்தமந்தி ரகிரிதனை மத்தாய் நாட்டி
 ஆக்காடு சேடனைத்தான் கயிறாய்ப் பூட்டி
 ஆதிமகா விஷ்ணுவந்தான் ஆமையாகி
 மாக்காடு மந்திரமா மலையடிக்கு
 மசகாமல் ஆமையதை ஆதாரம் வைத்துத்
 தேக்காடு தேவரெல்லாம் ஒருபுறந்தான்
 சீறுகின்ற அசுராளோர் பக்கந் தானே..

2724

பக்கந்தான் இராக்கதர்கள் கயிறி முக்க
 பாங்கான அமுதத்தைக் கடைந்து வாங்கி
 ஒக்கந்தான் இருந்து கொண்டு பந்தி யாக
 ஊண்சிறந்த அமுதத்தைப் புசிக்கும் போது
 அக்கந்தான் சுரர்பந்தி தன்னி லேதான்
 அமுதந்தான் புசிக்கையிலே திவலை சிந்த
 புக்கந்தான் பூமியிலே விழுந்த வித்தை
 போரான மனோன்மணியுங் கண்டிபட்டாளே.

2725

கண்டாக்கால் அசுரரன்தாம் மருக்கால் தானும்
 கருதியுமே புசிப்பார்கள் என்று எண்ணி
 பண்டாக்கால் தானதனை மறையப் பண்ண
 பருதியினால் தானுலர்ந்து வச்சிர மாச்சு
 விண்டாக்கால் பூமியிலே விழுந்த விந்து
 விடுபட்டு நிமிளையுமே தோன்ற லாச்சு
 சுண்டாக்கால் கருடப்பட்டிக் கல்லு தானும்
 தெறித்தவிந்து உலர்ந்துமே உற்பத்தி யாச்சே.

2726

வச்சிர பேதங்கள்

உற்பத்தி வச்சிரத்தின் பேதந் தானும்
 உண்டாச்சு நான்குவண்ணம் உயர்வு தாழ்வு
 பிற்பத்தி பிரம்மசத்திரி வைசிய ரோடு
 பேரான குத்திரன் தான் நான்கு மாகும்
 விற்பத்தி பிரம்மனது வெள்ளை யாகும்
 விளங்கியதோர் சத்திரியன் சிவப்பு மாகும்
 இற்பத்தி வைசியவச் சிரம் ஏமவண்ணம்
 எளிதான குத்திரவச் சிரம்க ருப்பே.

2727

கருப்புமாய்ச் சாதியுமே நான்கு மாச்சே
 காணவுமே மூன்றுவித பேத மாச்சு
 பொருப்புமாய்ப் புருடவச் சிரம்ஒன்று உண்டு
 போரான புட்பவச்சி ரம்ஒன்று உண்டு
 அறுப்பான அன்னவச்சி ரம்ஒன்று உண்டு
 அதிகந்தான் மூன்றுவித பேத மாச்சு
 விருப்பமாய்ப் புருடவச்சி ரவிருத் தம்போன்று
 மிகுந்ததோர்பூ ரணகளைகள் தானுமாமே.

2728

வச்சிர குணங்கள்

களையுமாக ஒளிவிட்டுக் கனமு மாகிக்
 கதித்தரேகை புள்ளியில்லா மலுமே தானும்
 தளையுமாகச் சமமாகி நீரோட்டமாகித்
 தளுக்காகத் தானிருக்கும் புருட வைரம்
 விளையுமாய்வி குவச்சிரம்விளம்பக் கேளு
 மிக்கான கோணமாக ரேகை வீழ்ந்து
 பிளையுமாக புள்ளியுண்டாய்த் தானி ருக்கும்
 பிரிந்தன்ன வச்சிரத்தின் பேதங் கேளே.

2729

பேதந்தான் முக்கோண முருண்ட தாகிப்
 பிரகாச மில்லாமல் தானிருக்கும்
 ஏதந்தான் வச்சிரத்தின் கடைசி பட்சம்
 இதற்கேற்றம் விசுவச்சி ரமிதற் கேற்றம்
 போதந்தான் புருடவச்சி ரமுமா குந்தான்
 புருடவச்சி ரமிரசத்தைக் கட்டும் பாரு
 நீதந்தான் விசுவச்சி ரந்த ரித்தால்
 நேர்ந்தசவு பாக்கியங்கள் சம்பத்து மாமே.

2730

சம்பத்துப் போகபாக் கியமும் ஒளியும்
 அணிவதனால் உண்டாகும் மலமு முண்டாம்
 கம்பத்துள் அண்ணமென்ற வச்சி ரந்தான்
 கனமில்லா வல்பசத்து மாயி ருக்கும்
 அம்பந்து அலம்பனமா கலேதான் காணும்
 ஆண்மையான புருடவைரம் ஆணுக் காகும்
 இம்புத்துப் பெண்வைரமது பெண்ணுக் காகும்
 ஈரான அன்னவைரம் அண்ணற் காமே.

2731

வச்சிரம் தோன்றும் நாடுகள்
 ஆமென்ற புருடவைரம் பலமாம் மெத்த
 அதிகவச்சி ரத்தோற்ற மெங்கே யென்றால்
 ஏமென்ற இமையோர்பர் வதத்தின் பக்கம்
 ஏற்றமான மதங்கதேசத் திலுமே தானும்
 தாமென்ற சவுராட்டி ரதேசந் தன்னில்
 தாக்குமேதான் பவுண்டிரதே சமது தன்னில்
 காமென்ற கலிங்கமென்றும் தேசந் தன்னில்
 கவுசலாவெ னுபதேசத்தில் காணும் தானே.

2732

தேவவச்சிர குணங்கள்
 காணுமேபெண் ணாதடம்சர் வாபர தேசம்
 கண்டதிந்த தலமெட்டும் வைரத் தோற்றம்
 பணுமே பவுண் டிரதே சவச்சி ரந்தான்
 பச்சைவண்ண மாயிருக்கும் பலகை யாகும்
 மானமே மதங்க தேசத் திலுற்ப வித்த
 மாவச்சி ரம்மஞ்சள் வண்ண மாகும்
 கூனமேதான் சர்வாபர தேசந் தன்னின்
 கூர்மவச்சி ரம்நீருண் டமேக மாமே.

2733

- மேகமான சவுராட்டி ரதேசந் தன்னில்
 விளங்குமேதான் தோன்றியநல் வச்சி ரந்தான்
 வேகமான வெளுப்பாகி வைர மாகி.
 மிக்கவுமே கெட்டியாகத் தானிருக்கும்
 பாகமாய் இமையோர்பர் வதத்தில் தானும்
 பண்பாக தோற்றமுற்ற வச்சி ரந்தான்
 நாகமான தாம்பிரத்தின் சாயை போன்று
 தனித்தவண்ணம் அப்படியே கண்ணும் பாரே.

2734

போகர் ஏழாயிரம்

தானான பெண்ணா தடத்தில் தோன்றும்
 தனித்தவச்சி ரம்சந்தி ரன்பி ரபைபோன்று
 வேணாக வெளுப்பாகத் தானிருக்கும்
 மிக்கவேக லிங்கதேசத் துற்ப வித்த
 வானான வச்சிரமே ஏமம் போலே
 மதிப்பான கவுசலாதே சத்து வைரம்
 கானான வாகைப்பூ வண்ணங் காணும்
 கதித்ததான தேசத்தின் கணக்கு தானே.

2735

வச்சிரப் பரீட்சை

கணக்கோடே வைரத்தின் பரீட்சை காணல்
 கனத்ததோர் புருவச்சி ரமான தைத்தான்
 புணக்கோடே பொன்னுறைக்கும் கல்லின் மேலே
 பொருந்தவைத்து இருப்புச்செம் மட்டி தன்னால்
 அணக்கோடே அடித்திட்டால் மயிர்ப்பி ரமாணம்
 அசையாது வெடியாது அழுத்திபாது
 சினக்கோடே சிதைவில்லை சிறுத்திபாது
 சிதறாது சிதைவுகள் தாம் இல்லாது பாரே.

2736

சிதைவில்லா வச்சிரத்தால் மறுவை ரத்தைச்
 சேர்ந்தநுனி யேரல்கீறி உடைந்த தானால்
 விதையில்லா விலையேற்ற வச்சிர மாபும்
 மிக்கான வைரத்திற்குக் குலிசமென்று பேரு
 ஒதைவில்லா விலையொருவர் மதிக்கலாகா
 உயர்ந்திட்ட வச்சிரமென்றறிந்து கொள்ளு
 வதையில்லா வச்சிரத்தை இந்திரன்றான்
 வச்சிரத்தால் பிநாகமாகச் செய்திட்டானே.

2737

வச்சிரக் குரு

வச்சிரத்தைக் குருபண்ணும் வழியைக் கேளு
 வாழையிலே கிடக்கின்ற தேரை தன்னை
 கைச்சிரத்தைப் பிடித்துமே யழுத்தினாக்கால்
 கனிந்துமேநீர் பீச்சும்பீங் கானில் வாங்கு
 நச்சிரத்தை வச்சிரத்தைச் சிவக்கக் காய்ச்சி
 நாள்முன்று முறைதோய்த்துப் பிரண்டைதன்னை
 அச்சிரத்தை அரத்துமேவச் சிரத்தில் கவசம்
 அழுத்தமாகக் கட்டியுமே உலரப் போடே.

2738

உலர்ந்தபின்பு மண்செய்து குக்குடப் புடந் தான்
 அடுக்கியே தான் புடத்தைப்போட்டு ஆறவிட்டு
 எலர்ந்தபின்பு எடுத்துப்பார் மலர்ந்தே உப்பி
 ஏற்றமாந்த வளமதுதான் பற்றிப் பாயும்
 விலர்ந்தபின்பு வெண்ணீரும் வச்சி ரந்தான்
 விரிக்கவென்றால் வெகுபாட்டாம் வச்சிரக் குரு
 புலர்ந்தபின்பு சூதமது பலமும் ஒன்று
 பொருமியதோர் குருதன்னில் வராகன் போடே. 2739

போட்டுமேதான் முலைப்பாலை விட்டே ஆட்டிப்
 பேராக ஒரு சாமம் அரைத்தபின்பு
 வாட்டுமேதான் வழித்தெடுத்து அயத்தி லிட்டு
 வளமாக எண்ணெய்குத்தி உருக்கிப் போடு
 நீட்டுமேதா யிட்டுச்செந் தூரித்து உண்ணு
 நீங்கியுமே சட்டைகக்கி வைர மாகும்
 நாட்டுமேந வலோகம் ஆயிரத்திற்கு ஓடும்
 நலமான மாற்றதுவும் பனிரெண்டாமே. 2740

வச்சிர சத்து

பன்னிரண்டா மாற்றான வைரந் தன்னைப்
 பார்த்துமேதெ ரிந்தெடுத்து புருட வைரம்
 தன்னிரண்டு பலந்தானும் நிறுத்துக் கொண்டு
 சாங்கமாக பிரண்டை யென்ற சாற்றில் தானும்
 முன்னிரண்டு நாள்தானும் ஊற வைத்து
 முயற்சியாங் குடோரி அரைப் பலந்தான் போட்டு
 கன்னிரெண்டாங் காரமரைப் பலமும் போட்டுக்
 கலந்தரைத்துக் குகையிலிட்டு உருக்கி டாயே. 2741

குகையிலிட்டு உருக்கிடவே சத்து மாகும்
 கூட்டியேதான் சத்தெல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
 தகையிலிட்டுக் கரடெல்லாம் முன்போல்ஊதி
 சாங்கமாகச் சத்தெல்லாம் ஒன்றாய்க் கூட்டி
 மிகையிட்டு மித்திரனில் உருக்கிச் சாய்த்து
 மீறாமல் பதினைந்து முறையே தானும்
 பகையிட்டுக் குளிகைக்குச் சாரணை செய்ய
 பகலிரவு மொன்றாகும் பரிந்து காணே. 2742

பரிந்துமேதான் வயிரசத்து உருகும்ப் போது
 பாச்சியுமே தங்கத்தில் சூதம் ரெட்டி
 தரித்துமேதான் தகடாக்கிச் சூதந் தன்னைத்
 தாக்கியரை முலைப்பாலில் சவ்வு போலாம்
 விரிந்துமேதான் வயிரம்நின்று ருகும்போழ் தத்து
 விட்டிடவே தவளையைப்போல் விழுங்கும் எட்டி
 நரித்துமேதான் நாகமொடு மனோசிலை தாக்கு
 நலமானக் களங்காகும் கோடிக் கொன்றே.

2743

வயிரச் செந்தூரம்

களங்கெடுத்துப் பொற்றலையின் சாற்றால் ஆட்டிக்
 கனக்கவேபு டமிடச்செந்தூர மாகும்
 பளங்கெடுத்துப் பணவெடைதான் பாலில் உண்ண
 பாலையான உடலதுதான் வைர மாகும்
 விளங்கெடுத்து மேதினியில் எல்லாம் சுற்றி
 விடுபட்ட நதிமலைக ளெல்லாம் பார்த்து
 அளங்கெடுத்துச் சதுர்யுகமாய் ஆடித் தேர்ந்து
 அனேகமான நூல்பார்த்து அலையலாந் தானே.

2744

ஞானங் கூறல்

அலைந்திட்டப் படி கண்டார் மூல நாதர்
 அப்படியே யான்கண்டும் ஆடித் தேர்ந்தேன்
 குளைந்திந்தப் படிகண்டேன் ஞான வீதி
 கூட்டினேன் ஞானத்தில் குழைந்து போனேன்
 களைந்திட்டப் படிகண்டால் அகண்ட மாவார்
 கண்டிதற்குள் சாதகத்தைக் காண வென்றால்
 துளைந்திந்தக் கற்பமுறை உண்டு தேறிச்
 சேர்ந்துமேதான் அறுபதழும் கண்டு பாரே.

2745

பாருநீயே துறைக்கெல்லாம் வாசிப் பூட்டு
 பராபரையை முப்பாழில் தாயைக் காண்பாய்
 நேருநீயே நாலான குளத்திற் குள்ளே
 நிரம்பியேதான் குதித்தங்கே நீந்தி யாடு
 மோருநீயே முப்பாழில் தாயைக் காண்பாய்
 முலைப்பாலை அளித்திடுவாள் முனித்து சத்தி
 ஊருநீயே அதைத்தாண்டி யுள்ளே புக்கு
 ஒகோகோ ஒன்றுமில்லை குறியொன் றாச்சே.

2746

குறியாச்சு என்றுசொல்ல ரெண்டு மாச்சு
 குவிந்துமேதான் உள்புகுந்தால் ஒன்று மாச்சு
 உறியாச்சு உப்புமப்பும் ஒன்றா னாற்போல்
 ஒங்கியேதான் உள்புகுந்தால் ஒன்றாய்ப் போகும்
 அறியான அப்புஎன்ன போத மாச்சு
 அளவியதோர் நீருறைந்து மணித்தா யாச்சு
 வெறியாச்சு அவள்நினைக்க விண்ணு மாச்சு
 விளக்கமாக புவனமெல்லாம் விளங்கிற்று என்னே! 2747

பச்சை தோற்றம்

விளக்கமாகப் பச்சைதனின் தோற்றங் கேளு
 வலாகுரன் இராக்கதனின் பித்து தன்னைப்
 பளக்கமான கருடபக வானுந் தானும்
 பறித்ததுவோர் வயிற்றைத்தானும் மூக்கால் கீறி
 சளக்கமான பசுகோசம் பித்து தன்னைச்
 சாப்பிடவே கருடனுமே சகிக்கா மல்தான்
 முளக்கமான மூர்ச்சையினால் இரண்டு மூக்கால்
 முதிர்ந்ததான நேத்திரத்தால் விட்டிட் டாரே. 2748

விட்டிட்டார் மலையின்மேல் பித்து தன்னை
 மிக்கான பாம்புகளைப் புசித்தோன் தானும்
 மட்டிட்ட வலாகுரன் பித்து தன்னை
 வாயாலே கக்காமல் மூக்கால் விட்டார்
 கெட்டிட்ட பித்துதானே மலையில் வீழ்ந்து
 கிளர்ந்தெழுந்த திவலையது பரவிச் சிந்த
 அட்டிட்ட வங்கதேசம் தனிலே வீழ்ந்து
 ஆதிக்க மரகதமும் தோற்றமாச்சே. 2749

உத்தமப்பச்சைக் குணம்

உற்பத்தி மரகதந்தான் குற்ற மின்றி
 உத்தமமாம் குணத்தோடே உயர்த்தி யாகும்
 கற்பத்தி உத்தமத்தைக் கருதக் கேளு
 கனமாகி மழமழப்பாய்ப் பச்சை யாகி
 மற்பத்தி மால்மேனி தன்னோட டொத்து
 மாசில்லா மின்னலாகக் காந்தி யாகிக்
 கிற்பத்திக் கீற்றதுவும் இல்லா தாகிக்
 கெட்டியாக பருமனுமாம் உத்தமந் தானே. 2750

மத்திமப் பச்சைக் குணம்
 தானென்ற மத்திபத்தைச் சாற்றக் கேளு
 தளுக்கில்லாக் கரடாகி நீல வண்ணம்
 கோனென்ற வெளுப் பாகிக் கரடு மாகிக்
 கனமில்லா தாகியுமே கிளையு முண்டாய்ப்
 பானென்ற பார்வைக்கு விகார மாகிப்
 படியான மூட்சையாகக் களையில் லாகி
 மானென்ற பச்சையது நடுவ தாகும்
 மரகதமாம் பச்சையுட வண்மை தானே.

2751

பச்சை சத்து
 வண்மையான உத்தமமாம் பச்சை வாங்கி
 வல்லாரைச் சாறுதனில் ஐந்து நாளதாம்
 உண்மையாக ஊறவைத்துப் பலமும் ரெண்டு
 உயர்ந்ததான குடோரியது பலமும் ரெண்டு
 கண்மையான காரமரை வீரங் கால்தான்
 கனிந்தரைத்துக் குகையிலிட்டு ஊதி னாக்கால்
 வெண்மையாக மித்துப்போல் சத்து மாகும்
 மிரளாதே கரடரைத்து ஊதி டாயே.

2752

பச்சை சத்துச் செந்தூரம்
 ஊதியுமே சத்தெல்லாம் பொருக்கிக் கொண்டே
 உருக்கியேமுன் போலேமித் திரனில் சாய்த்துச்
 சோதியையே ஆக்கிட்டுக் குளிகைக் குத்தான்
 குட்டினாலே மரகதப் பச்சைச் சத்தை
 வீதியுமே கோணாமல் ஆகா யத்தில்
 விரைந்துமேதான் கொண்டெழும்பும் நிமிடத்துள்ளே
 பாதியேதங் கமிட்டுச்செந் தூரித் துண்ண
 பச்சைமாலின் வடிவம்போல் ஆகுந் தானே.

2753

வடிவம்போல் ஆக்கினதோர் செந்தூரத்தை
 மாட்டிடவே நவலோகம் ஆயிரத்திற்கு ஒன்று
 படிவம்போல் மாற்றதுவும் பதினா றாகும்
 பாங்கான நூறுதொந்தம் பற்றி ஏறும்
 கடிவம்போல் காயசித்தி கற்ப காலம்
 கழிந்துமேதான் போய்விடுமே நிமிடத் துள்ளே
 இடிவம்போல் இக்கற்பம் எண்பதுக்கு மேலே
 இசைந்துமேதான் கொள்ளயிலே ஏற்றந் தானே.

2754

வாசியோகம் கூறல்

ஏற்றமான வங்கென்று உள்ளே வாங்கி
 இறுதியையே சிங்கென்று மூலம் பாரு
 சீற்றமான நாலையுமே உள்ளே வாங்கு
 சிதறாமல் வாசியது சிக்கும் பாரு
 வீற்றமான இந்தவகை முன்னே பாரு
 மெள்ளவுமே மீறாமல் விரைந்தும் ஏறு
 ஆற்றமான ஆறுதலம் நினைவாய்ப் பாரு
 அறிந்திட்டால் அடுக்கெல்லாம் நிலைத்து ஆடே.. 2755

ஆடினாலே நாலுமுள்ளே நிலைத்துப் போகும்
 அறிவாலே உற்றுப்பார் நினைவை உன்னி
 வாடினாலே மனமலைந்து விட்டி டாடயே
 வகார மனோன்மணிக்குள் வாயை முடு
 நீடினாலே கருவிவந்து மூடிப் போகும்
 நினைவாலே அங்கமெல்லாம் நிலைத்துப் பாரு
 ஒடினாலே அசைவுற்று உன்னி ஊனு
 யோகசித்தி வாதசித்தி உறுதி யாமே. 2756

உறுதியான ஞானசித்தி உடனே யாகும்
 உடலழியக் காயமென்று இருக்க லாகும்
 அறுதியாக ஆறுதலம் அறிய லாகும்
 அறியவுமே நிர்மலத்தில் நிலைக்கப் பண்ணும்
 திறுதியாக வாசனையும் தீர்ந்து போகும்
 சேர்வதில்லை போவதில்லை சேர்க்கும் ஒன்றில்
 இறுதியாக சமாதிக்குள் இருந்து கற்பம்
 எவ்விடமும் சுகமிதைப்போல் இல்லை தானே. 2757

இல்லையேவே தாந்தம்சித் தாந்தம் என்பார்
 இயங்கியதோர் சமரசந்தான் இடமே என்பார்
 நல்லையேநா தாந்தம்போ தாந்தம் என்பார்
 நன்மை ஒத்துக் கலந்தோமே என்றுஞ் சொல்வார்
 அல்லையேதான் ஆறுதலம் ஆறா தாரம்
 ஆராய்ந்துட் புகுநின்றும் அறிந்து பாரார்
 தில்லையேதான் நீயேது வேட மேது
 சித்தறிவாம் மாந்தருடன் சேரொண் ணாதே. 2758

ஒண்ணாத சாக்கிரமும் சொப்பன மாகும்
 ஒதியதோர் சுழுத்தியுடன் தூரியந் தானும்
 துண்ணாத தூரியாதீதம் கடந்து நோக்க
 சொருபமாக பூரணந்தான் சொக்கிக் கொள்ளு
 உண்ணாத மூலத்தே உன்னி ஊது
 உலகெலாமே வெளிமயக்கு வேறொன் றில்லை
 சண்ணாத சிவனோடு தாய்தான் கூட
 சந்தோடே மடைந்திடவே மருவிடாயே.

2759

நீலரத்தினத் தோற்றம்

மருவியேநீ லரத்தினத்தின தோற்றம் கேளு
 வலாகுரன் கண்மணிகள் ரெண்டுந் தெறித்துத்
 திருவியுமே சிவப்புரத்தனம் சிங்கள நாட்டில்
 செப்பமாக மடுத்தன்னில் வலனின் தலையை
 உருவியுமே சூரியன்தான் எடுத்து வந்து
 உற்றதால்தான் போட்டிடவே கங்கை தன்னில்
 பருவியுமே சிங்கள நன் னாட்டிற் கப்பால்
 பாய்ந்ததொரு யோசனை தூரத்தில் தானே.

2760

தானென்ற மணிதெறிந்து யோசனை தூரத்து
 அப்பாலே விழுந்தஇடம் தன்மை கேளு
 தேனென்ற சிங்களநாட் டதற்கு அருகேதான்
 சேந்ததுவோர் யோசனை தூரமப்பால் தானும்
 வானென்ற வலாகுரன் கண்மணி யுந்தான்
 மார்க்கமாகத் தெறித்திட்ட வண்மை கேளு
 வேனென்ற பெண்ணொருத்திக் கையைத் தானும்
 மிக்கதோர்மாந் தளிர்போல்கை யுடையாள் தானே

2761

மாந்தளிர்போல் கையுடைய வஞ்சிப் பெண்தான்
 மரந்தானும் சொல்லக்கேள் உயரம் மெத்த
 காந்தளைப்போல் கைகளினால் மரம சைத்துக்
 கருஞ்சிவப்பாம் பூவதுவே எட்டா மல்தான்
 ஊந்தளிர்போல் உலுக்கியுமே மலர்கள் தம்மை
 ஒவ்வொன்றாய் பொருக்கியுமே மடியில் போட்டு
 போந்தளிர்போல் அப்பாலே போகும் போது
 கொடிதான அசுரன்கண் ரெண்டு தானே.

2762

ரெண்டுமேதான் பூமியிலே கிடக்கும் போது
 நிறந்தானும் பத்திபத்தியாகப் பாய்ந்து
 கண்டுமேதான் எப்படித்தான் இருந்தது என்றால்
 கருநெய்தல் பூப்போலும் கேதக மாவனம்
 திண்டுமேதான் கடற்கரையில் நீருந் தானும்
 சீறியுமே முன்வராமல் நெருக்க மாக
 தண்டுமேதான் தாழையது நெருங்கி நிற்க
 தன்னுக்குள் விழிகிடக்கக் கண்டிட் டானே. 2763

கண்டுமுமே பெண்தானும் உற்றுப் பார்த்துக்
 களித்து மேதான் நிற்கையிலே கணவன் வந்தான்
 உண்டுமேதான் இராக்கதனும் பெண்ணைக் கண்டு
 உருகியுமே விளையாடி இல்லம் போனான்
 திண்டுமேதான் பூமியது செருக்க மெய்தி
 தெறித்த கண்ணில் திவலைசிந்தி நிலத்தில் வீழ்
 விண்டுமுமே நீலமது விளைவு மாகி
 விளக்கமாக உற்பத்தி ஆச்சு தானே. 2764

நீலரத்தினத்தின் சாதி

உற்பத்தி நான்குவித சாதி யாகி
 உகந்ததுவோர் நீலமது வெளுப்பும் சிவப்பும்
 பிற்பத்தி பிரம்மமாம்நீ லரத்தி னந்தான்
 பின்புதானே சிவப்பென்னும் நீல மாகும்
 தற்பத்தி சத்திரிய நீல மாகும்
 சார்ந்தபொன்னின். நிறமான நீலந் தானும்
 மற்பத்தி வைசியனென்ற நீலரத்தினம்
 மகத்தான கருப்பதுவும் சூத்திரன் தானே. 2765

சூத்திரமாம் நீலமது நான்கு மாச்சு
 தோடந்தான் இந்திரநீ லத்தைக் கேளு
 மேத்திரமாம் நீலரத்தி னத்தின் மேலே
 மேகம்போல் மாசதுவும் வீழ்ந்து தானால்
 தாத்திரமாம் தனபுத தோட மாகும்
 தரித்திட்டால் இதைத்தானும் எவரே னுந்தான்
 ஆத்திரமாம் சம்பத்தும் ஆயுள் தானும்
 அடங்கலுமே சீரணத்தை அடையும் தானே. 2766

போகர் ஏழாயிரம்

அடையுமேதான் நீலத்தின் மேலே தானும்
 அடைந்துமேதான் சுக்கான்போல் சுரசுரப்பு கண்டால்
 துடையுமேதான் சுக்கான்தன் தோட மாகும்
 சுயம்பாக எவரேனும் தரித்தா ராகில்
 இடையுமேதான் தரித்திரமும் தான் அடைந்து
 ஏழையுமாய்த் தேசாந்தி ரிதானு மாவான்
 எடையுமேதான் நீலத்தின் மேலே கீற்றாய்
 இத்துமேதான் பிளந்ததுபோல் படலந் தானே. 2767

படலம்போல் வெடியுப்புமாக சமுசயங்கள்
 பாங்காகக் கண்டாக்கால் பலனைக் கேளு
 புடலம்போல் புலிசிங்கம் யானை பன்றி
 பொல்லாத மிருகங்கள் பயமுண் டாகும்
 திடலம்போல் நீலத்தில் சிதளைக் கண்டால்
 சிறுகலாக உடைத்ததுபோல் தானி நுந்தால்
 தடலம்போல் தரித்தாக்கால் பெண்டு பிள்ளை
 தனித்துமேதான் நாசமது தானாகும் பாரே. 2768

பாரென்று நீலமணி கர்ப்பத் துள்ளே
 பரித்ததோர் மண்ணிருக்கும் ஆய்ந்து பார்த்தால்
 தேரென்ற தெரிந்திருக்கும் அதற்குப் பேர்தான்
 சேரனிந்த மிருத்திகாவின் தோட மாகும்
 ஆரென்ற இதைத்தரித்தால் குட்டம் வந்து
 அணுகியுமே தேமல்போல் உடம்பில் வீழும்
 நேரென்ற நீலரத்தினத்திற் குள்ளே
 நெறிபோலே கல்லிருக்கும் நினைவாய்க் காணே. 2769

காணவுமே கல்பார்க்கும் ஆய்வுக் காரன்
 கண்டுகொள்வான் தரித்தால் அபகீர்த்தி உண்டாம்
 ஆணவுமே அதிகர்ப்ப தோட மென்று
 அறிந்துகொள்ள நீல ரத்தினத்திற்குத்தான்
 தோணவுமே தோடங்களான நீலம்
 சுளுக்கான ரத்தினத்தைத் தரிக்க லாகா
 ஊணவுமே உத்தமமாம் நீலந் தானும்
 உயர்ந்தகுண மைந்தாகும் உற்றுப் பாரே. 2770

நீலரத்தினத்தின் ஐந்துவிதக் குணங்கள்
உற்றுமேதான் ஐந்துகுணம் ஏதென்றாக்கால்

உருட்சியான பருமனாக் மழை முப்பாய்
பெற்றுமே தான் சோதிப்பி ரகாச மாகி
பெய்தநல்ல நீரோட்டம் பற்றிப் பாயில்
சுற்றுமேதான் நிறஞ்சரியாய் இருப்ப தாகி
துரும்பையதன் மேல்வைக்க ஒட்டலாகும்
பற்றுமேதான் பஞ்சகுண முடையதாகில்
பாங்கான நீலரத்தினநிற மதாமே.

2771

ஆமென்ற நிறந்தன்னை அறியக் கேளு
ஆதியான் விட்டுணுவின் உடலது போலாம்
காமென்ற கருநெய்தல் நிறம்போ லாம்பூ
கார்கால மயில்கழுத்து வண்ணம் போலும்
தேமென்ற சிவனுடைய காள கண்டம்
செப்பமாக இதுபோலும் இருந்திட்டாக்கால்
ஏமென்ற ஒரு தோடமில்லை காணும்
இந்திர நீலமகா மணிதான் என்னே.

2772

நல்ல நீலமணிக்குத் தோவ்வு

மணிதன்னை யாதொருவன் அணிந்திட் டாக்கால்
மதிப்பான வாழ்வுதன ஆதாயம் உண்டாம்
திணியான கீர்த்தி உண்டாம் ஆயுள் உண்டாம்
செய்பரிட்சை நீலத்துக்கு அறிய வென்றால்
அணியான ஆவின் பால் புதுச்சட்டி தன்னில்
அரைச்சட்டி இட்டுமே நீலத்தைப் போட்டு
கணியான அரை நாழிக் கழித்துப் பார்த்தால்
கலந்துமேபா லெல்லாம் நீலநிற மாமே.

2773

நிறமானால் இந்திர நீலரத் தினமாகும்
நிச்சயிந்துச் சூரியப கவானின் மகன் தான்
துறமான சனிபகவான் யமதர்மராசன்
தன்னுடைய ரத்தினங்கள் என்று பேரு
அறமான யாதொருத்தர் இதையணிந்தால்
ஆதிமா லிட்டுணுபி ரசன்ன மாவார்
திறமான லட்சுமியின் அருளும் உண்டாம்
தேசுண்டாம் ஆயுள் உண்டாம் செப்பி னேனே.

2774

நீலரத்தினச் சுண்ணமும் குணமும்

செப்பினதோர் நீலத்தைத் தெரிந்தெடுத்து

தேசியான் கட்டுண்ணாக் கழுதைக் கத்தம்
உப்பினதோர் மூத்திரத்தை பாத்திரத்திட்டு

ஊறவைப்பாய் நீலத்தை ஒருநாள் தானும்
வெப்பியதோர் வென்னீரில் கழுவிப் போட்டு

மிடுக்கான சுத்தியது ஆகும் பாரு
நெப்பினதோர் தேள் கொடுக்குச் சாற்றில் நீலம்
நீட்டியரை முச்சாமம் குகையில் போடே.

2775

குகையிலிட்டுச் சீலைசெய்து சிவக்க ஊதி

குளிர்ந்தவுடன் எடுத்துப்பார் கூகை நீறாம்
பகையிலிட்டு அனுபானந் தன்னினோடே

பணவெடைதான் பாலில் உண்ணு பத்தியந்தான்
தகையிலிட்டுச் சயகாசம் குட்டம் விக் கல்

தாபசோபங்களோடு தனி யாம்காய்ச்சல்தான்
மிகையிலிட்ட குன்மமொடு மகாவிடங்கள்

மிடுக்கான குலையெல்லாம் ஒடிப் போமே.

2776

ஒடவுமே கடுஞ்சுருக்குச் சத்துக் கேளு

உத்தமமாம் நீலமது பலந்தான் நாலு

தேடவுமே வாதமென்ற குடோரி ஒன்று

சிறந்திட்ட வெங்காரம் பலமும் ஒன்று

நீடவுமே வெடியுப்பு நீரா லாட்டி

நிறுத்திவைத்து கல்வத்தில் மூன்று நாள்தாம்

வாடவுமே வச்சிரமாம் குகையி லிட்டு

மண்செய்துக் காயவைத்து உருக்கி டாயே.

2777

உருக்கியுமே ஐந்துமுறை சத்தைப் பொருக்கி

உறுதியாக நட்பதனில் சாய்த்துக் கொண்டு

தருக்கியுமே குளிகைக்குச் சாரணை ஈந்து

சாய்த்திட்டால் குளிகைக்குச் சுருக்கு மெத்த

வருத்தவுமே வடவாங்கி யிலோடும் போது

மாலுடைய வடிவம்போல் வருத்த மில்லை

பெருக்கியுமே பேரண்டப் பதந்தான் எல்லாம்

பிசகாமல் கொண்டுமேதான் மீளுந் தானே.

2778

நீலரத்தின சத்துச் செந்தூரம்
 மீளவுமே சத்தெடுத்து உருக்கிக் கொண்டு
 மீளாமல் சரிளடையாய்ப் பச்சை நாகம்
 தாளவுமே சேர்த்திட்டால் நூறு தொந்தம்
 சத்துக்குச் சமனெடையாய்ச் சேர்த்துக் கொண்டு
 நீளவுமே நாலில்ஒன்று தங்கம் சேரு
 நிசமான குதமும் அப்படியே சேரு
 கீளவுமே பொடிப்பண்ணி கந்தினால் வறுத்து
 கெட்டியான குப்பியில் அரைவாசி போடே.

2779

அரைவாசி நிரப்பியேவா லுகையில் வைத்து
 அணுகியேதீ யெரித்துப் பனிரெண்டு சாம்ம்
 மரையவேதான் ஆறவிட்டே எடுத்துப் பார்த்தால்
 மாதுளம்பூ நிறம்போலாம் மண்ட லந்தான்
 பரையவே பணவெடைதான் பாலில் உண்ணு
 பாங்கான நீலமலை போலாந் தேகம்
 நரைகளெல்லாம் மாறியுமே பால னாவான்
 நமனான மணியினுட சத்துதானே.

2780

வாசியோகத்தின் பெருமை கூறல்
 சத்தான வாசியென்ற கு்திரை தன்னை
 தளரவிட்டால் தள்ளிவிடும் பேரொட் டாது
 சித்தான சித்தியில்லை வாத மில்லை
 திறமான யோகமில்லை ஞானமில்லை
 பித்தான பித்தனைப் போல்பேய னாகி
 பேரான ரசவாதம் பெருக்கச் சொல்வான்
 நத்தான பெண்கள்பின் நாய்போல் சுற்றி
 நன்மையற்றுப் பாவத்தில் நலங்கு வானே.

2781

நலங்காமல் வாசியினில் ஏறி நின்று
 நாள்தோறும் பழக்கமதி லுற்றானானால்
 விளங்காமல் சிகாரத்தை வெளியி லூத
 வெந்திடுமே நினைத்ததெல்லாம் நீராய் வேகும்
 அலங்காமல் அரனுள்ளே ஆடு வான்பார்
 அருகிருந்த திசநாதம் அடங்க ஓங்கும்
 புலங்காமல் பிறவியறும் ஒன்றாம் ஒன்றில்
 பிக்கான ஆணவமும் சமயம் போமே.

2782

போமென்ற வாதமது சித்தி யானால்

பெருமைவந்து பிரமித்துக் கண்ணை மூடும்

ஆளென்ற பிறர்பெண்ணை அனுபவிப்பார்

அடுத்தவர்தம் பொருளெல்லாம் கடுவிப் பார்கள்

பாமென்ற பாவமதை முன்பின் பாரார்

ப்ரிகரித்த வார்த்தையினால் பசப்பு வான்பார்

நேமென்ற பிரம்மவிகா ரத்தைப் பாரார்

நிலைத்துநின்ற காயசித்தி செய்யார் கானே.

2783

செய்கின்ற உலகோர்க்கு வாத மாய்கை

திறமான பெரியோர்க்கு ஞான சித்தி

உய்கின்ற யோகியர்க்கு பரமா முத்தி

உன்மணித்தாய் சொன்னதொரு உபதே சந்தான்

வைகின்ற வத்துவைத்துப் பூசை பண்ணு

மானிடர்கள் வாதத்தில் மருவ லாகா

கொய்கின்ற வத்துவைத்துப் பூசிப் போர்க்குக்

கொழுந்துவிட்ட மூலமும் கொள்ளுந் தானே.

2784

கொள்கின்ற சத்தமான பரிசும் ரூபம்

கூறான குதத்தோடு கந்த மைந்தும்

கொள்கியுமே மனந்தானும் சேர்ந்தே ஓடும்

தெளியாமல் விடுகாதே பாவ மாகும்

அள்கியுமே ஐந்து கொம்பை அறிவால் வீசி

ஆனந்த போதத்தில் அழுந்தி நில்லு

வெள்கியுமே மாயையையத்தான் விரைந்து பூசி

வேதாந்தம் தனில்நாளும் விரைந்தி டாயே.

2785

புட்பராகத் தோற்றம்

விரைந்திட்ட புட்பராகத் தினது சேதி

விளம்பிடவே வலாகுரன் ஐக்கிய மானான்

பரைந்திடவே பசவாகி மரிக்கும் போது

பளிச்சென்று வாய்திறந்து அட்ட திக்கும்

திரைந்திடவே செவிடுபட்டு போகத் தானும்

சிரித்தும்தான் பொன்னிறம்போல் வாயால் கக்கி

திரைந்திட்டு விழுந்த பித்தம் தெரித்த தெல்லாம்

சிறந்தபுட்ப ராகம் உற்பத் தியாச்சு தாமே.

2786

உற்பத்தி புட்பராகத் தைத்தான் கேளு
 உயர்ந்தமகா மேருகிரி கொடிமு டியாமே
 மற்பத்தி மயன்தானும் இந்தம ணியாலே
 மதிப்பான தேவேந்திரர் அரசிருக்க
 தற்பத்தி மண்டபமும் மாளிகை வீடும்
 சமர்ப்பித்தான் புட்பராகத் தினாலே தானும்
 இற்பத்தி இம்மணிதான் இரண்டுவித முண்டு
 இசைந்ததுவோர் பளிங்குடன் பொன்நிறந்தான் ஆச்சே

புட்பராகத்தின் இயல்பு

பொன்னிறந்தான் மிகுதியுமே உத்தமு மாகும்
 பேரான பளிங்குக்கல் அதம மாகும்
 மண்நிறந்தான் மாணிக்க இந்திர நீலம்
 மாசற்ற இரண்டுக்கும் இதுதான் என்ற
 பண்ணிறந்தான் புட்பராகத் துக்குத் தானும்
 பத்துகுணம் உண்டு உத்த மந்தான் கேளு
 உண்ணிறந்தான் மத்திமமாங் குணத்தான் பத்து
 உகந்துமேதான் பார்த்தறிந்து வுன்னிப் பாரே. 2788

உன்னியுமே உத்தமத்தின் குணத்தைக் தேளு
 உயர்ந்ததோர் நீலவெளுப் பாயிருக்கும்
 மின்னியுமே மெழுகூர்ந்து குளிர்ச்சி யாகி
 வெளிறான தோர்புட்ப ராகத்துச் சேதி
 பின்னியுமே பொற்குன்று நிறமாய்த் தோணும்
 பெரிதான உச்சிட்ட மாயி ருக்கும்
 சென்னியுமே மின்னல் நிறமாகக் காணும்
 செழுமையாக கிரணங்கள் போலு மாமே. 2789

போலுமாய்நிர் மலமாய்ப்பொற்கொன்றை நிறமாய்ப்
 பெருமனாய்ம ழுமழப்பாய்த் தூய்மைக் குணந்தான்
 ஆலுமாக எழுகடைச்சல் உடைசல் புள்ளி
 அடர்ந்ததுவோர் கேழ்வரகு வண்ணக் கரடு
 காலுமாய் கருப்போடு பெருமன் குடிலம்
 கனமில்லா வெளுப்புடன்மத் திபமாகும் தான்
 பாலுமாக பத்துமது மத்திய மாகும்
 பாங்கான புட்பராகத் குணந்தான் பாரே. 2790

புட்பராகத்தின் சத்து

பாரென்ற புட்பராகம் தன்னைத் தானும்
 பாங்கான உத்தமமாய்த் தெரிந்தெ டுத்து
 வேரென்ற வெள்ளாட்டு மூத்தி ரத்தில்
 விளங்கவே இருசாமம்பாத் திரத்தி லிட்டு
 போரென்ற புட்பராகத் தையே தானும்
 போட்டுமே ரவியில்வைக்கச் சுத்தி யாகும்
 கோரென்ற வென்னீரில் கழுவிப் போட்டு
 கதித்ததோர் வழுதலங்காய்ச் சாற்றில் போடே.

2791

சாற்றிலிடு இருசாமம் பரிதியில் வைக்க
 தனியான குகைகட்டுச் சாறுவிட்டு
 போற்றிவிடு புட்பராகந் தன்னை யிட்டு
 பிசகாமல் மண்செய்து பெரும்பு டந்தான்
 காற்றிலிடு காட்டெருவைக் குவித்துப் போட்டு
 கனல்வைத்து ஆறவிட்டு எடுத்துப் பார்த்தால்
 வேற்றிலிடு வெண்ணீறாம் சூதம் கட்டும்
 விரைந்தநவ லோகத்தில் ஏம மாமே..

2792

புட்பராகச் சத்துச் செந்தூரம்

ஏமமாம்புட் பராகத்தின் சத்து தானும்
 ஏற்றமாக பலம்பத்து நிறுத்துக் கொண்டு
 கோமமான வெடியுப்பு நீரினால் ஆட்டி
 குழைந்தபின்பு குடோரியொரு காசு போடு
 காமமாம் வெங்காரம்கா செடைதான் போடு
 கலந்தரைத்துக் குகையிலிட்டு உருக்கி னாக்கால்
 சாமமான சத்ததுவும் தவளம் போலாம்
 தாக்கியுமே மித்திரனில் சாய்த்தி டாயே.

2793

புட்பராகம் போக்கும் நோய்கள்

சாய்த்துமேகு ளிகைக்குச் சாரணைதான் ஈந்தால்
 தரியாமல் ககனவழி தாண்டி யோடும்
 மாய்ந்துமேதான் போனஉயிர் மருவி மீட்கும்
 மார்க்கமாய்ச்சத் ததனைச் செந்தூரித்து உண்ணு
 தோய்த்துமேவா தழுடன்சேத் துமத்தைத் தானும்
 தினவுகளை கக்கலைகுட் டுமந்தத்தைத் தானும்
 வேய்த்துமேவிக் கல்குட்டம் தாபம் போக்கும்
 மிடுக்கான தீபனந்தான் உண்டாம் கானே.

2794

உண்டான மலங்களெல்லாம் கழிந்து போகும்
 உறுதியாக உடலதுதான் வண்டு போலாம்
 அண்டான அனேகநாள்தான் சடத்தை ஆழ்த்தும்
 அறிவுண்டாம் ஆபரணமாய் அணிந்தால்
 விண்டான தேவர்தம் குருவு மான
 வியாழபக வான்கிருபை மிகவுண் டாகும்
 தண்டான புட் பராகத் தினது சத்தைச்
 சாதித்தோர் என்னாளும் சாகார் காணே.

2795

நோன்பு தவறும் ஞானியின் நிலை
 சாகாமல் இருந்தவனே வாதி யாகும்
 சஞ்சரித்தால் பெண்ணோடு சடந்தான் நில்லாது
 வேகாத தலையறிந்தோன் யோகி யாகும்
 மெய்மறந்து அலைந்தாக்கால் பாவி யாவான்
 ஆகாத ஆங்கார ஆணவத்தை
 ஐம்புலனை அடக்கினாலே அவனே ஞானி
 தேகாமல் சிகரத்தை உள்ளே ரேசி
 சிவனவனவாம் தெளிவான ஞானி தானே.

2796

கோமேதகத் தோற்றம்
 தானான கோமேத கத்தைக் கேளு
 தாக்கான வலாகுரன் நிணத்தைத் தானும்
 ஆனான சண்டைதனில் அசுரான் தேவர்
 அடித்திடவே நிணந்தெறித்த இடங்கள் எல்லாம்
 கோனான கோமேதகம் தோற்ற மாச்சு
 கோமூத்திர வண்ணமாயி ருக்கும் தானே
 மீனான உத்தமகு ணம்எப்படி என்றால்
 மெமுகூர்ந்து நிர்மல மாசில்லை தானே.

2797

கோமேதகத்தின் இயல்பு
 மாசில்லா தேவவண்ண மாகத் தானும்
 மதிப்பான ஒளியுள்ள தாக விருக்கும்
 ஊசில்லாத் தொருநீராய்த் தானிருந்தால்
 உத்தமமாங் குணமென்று சொல்ல லாகும்
 வேசில்லா விச்சாய மாகக் காந்தி
 மிகுத்தில்லா தேயாகி மஞ்ச ளாகிக்
 கேசில்லாக் கிளைகளாகப் படல மாகி
 கிளர்ந்தெழுந்த குணபலநீர் புளிப்பா காதே.

2798

புளிப்பான குடிலநீர்தான் இலேசு மாகில்
 புரிந்திந்த குணங்கண்டால் சத்துக் காகா
 களிப்பான உத்தமத்தை அணிந்தானானால்
 கனபுத்தி மிகவுமேகோ சரமு மாகும்
 விளிப்பான ஆயுள்தான் நீள லுண்டாம்
 மிடுக்கில்லை என்னாளும் மெலிவும் இல்லை
 நளிப்பான நீர்தன்னைச் சாடிப் போடும்
 தசையிலுள்ள குற்றமெல்லாந் தகர்ந்து போமே.

2799

கோமேதகக் குரு

போமென்ற கோமேத கந்தனை எடுத்து
 புரவியுட கோமயத்தில் மூன்று நாள்தாம்
 நேமென்று ஊறவைத்து நிலக்குமிழ்ச் சாற்றால்
 நெகிழாதே ஊறவைத்து மறுநாள் தானும்
 காமென்ற கருஊமத்தன் சாற்றில் போடு
 கனமான வச்சிரமாங் குகையிலிட்டுக்
 கூமென்ற மேல்மூடி சீலை செய்து
 கூசாதே ஊதிடவே குருவு மாமே.

2800

கோமேதகக் குருவால் நீங்கும் நோய்கள்
 குருவெடுத்துச் சூதத்தில் ஓட்டி னாக்கால்
 குமுரியேதான் வெண்ணையாகும் கரியி லாடும்
 திருவெடுத்த லட்குமிதான் சிறந்திருப்பாள்
 உடலதுவும் செழுங்கஞ்சம் போலே யாகும்
 பருவெடுத்துப் பணவெடைதான் பாலில் உண்ணப்
 பாண்டோடு சோகைபோமே பித்த கபமும்
 திருவெடுத்துச் சுரமோடு அழலை போக்கும்
 திபனந்தான் அதிமாக்கும் சுவையுண்டாமே.

2801

கோமேதகச் சத்து

ருசியுண்டாம் ருத்திரனு மாகுந் தானும்
 ருதந்தியான கண்ணின் நீர் தன்னை மாற்றும்
 சுசியுண்டாம் இதையணிந்தால் குட்கும புத்தி
 துரிசான புத்தியுண்டாம் கோச மாகும்
 பசியுண்டாம் கோமேதகம் பலமும் ஐந்து
 பார்த்துமேதான் தெரிந்தெடுத்துச் சத்து வாங்கி
 துசியுண்டாம் சூதத்தில் சத்து ஈந்தால்
 சூழலாமல் ககனவழி சுறுக்காய்ப் போமே.

2802

கோமேதகச் செந்துரம்

போமென்ற சத்தெடுத்துச் செந்துரித்து உண்ணு
 போகுமேதான் நாளெல்லாம் கடிகை யாகும்
 வாமென்ற வைரம்போல் உடலதாகும்
 வாள்தனக்கும் வேல்தனக்கும் அமுந்திடாது
 காமென்ற கற்பாந்த காலம் எல்லாம்
 காயசித்தாய் அழியாமல் இருக்க லாகும்
 வேமென்ற புலன்கள் வெந்து சாடிப் போகும்
 விண்ணோர்கள் தங்களோடு மேவ லாமே.

2803

மேவுமென்று பாட்டனார் திருமூல நாதர்
 வெகுசோடி சித்தருக்கு உபதேசித்தார்
 மேவுமென்று காலாங்கி அய்யர் தாமும்
 விரைந்தழைத்துள் தனுக்குபதே சித்தார்
 மேவுமென்று அடியேனும் அநேகம்பேர்க் குத்தான்
 விடுவிக்கும் குளிகைகட்ட விவரம் சொன்னேன்
 மேவுமென்று ஏழுகண்டங்கள் பாவாய்ச் சொல்லி
 மேதினியோர் தங்களுக்கு விளம்பி னேனே.

2804

அறிவு கூறல்

விளம்பினேனே அழிந்துபிறந்து ஒழியும் தொழிலாய்
 விழுந்தழியாது எழுந்தருளி அமையா இன்பம்
 புளம்பினேனே பொழிந்தபெருங் கருணை முகிலே
 பூதலத்தில் நின்றுதுயர் போக்க நன்று
 நளம்பினேனே பிரபல வாமத் திகளெல் லாம்தான்
 நயந்தசாக்கி ரத்திலொரு நீராந் தன்மை
 பளம்பினேனே பலப்பலவாம் நெறியெல் லாந்தான்
 பரந்துபோர் உளமின்றிப் புணிதல் செய்யே.

2805

செய்யவேதான் மனத்தாலும் சொல்லி னாலும்
 சீரறிவாய்த் தோற்றிவைக்கும் தெளிவாகும் போதம்
 எய்யவேதான் எரிகடுதல் தான்போலுந்தான்
 ஏற்றமான புகையிலெழும் கனலே போலும்
 உய்யவேநூ லோதிமுடி பொருளைக் காணா
 முதியநூல்பல உணர்ந்து பிணங்கும் பேய்கள்
 கொய்யவுமே யானைகண்ட குருடர் போலும்
 கொள்கையாக நூலோதும் குறிகள் தானே.

2806

தானென்ற கலைபகரும் சமயத் தோர்கள்
 தருக்கித்து வத்துவைக்கண் காணும் என்று
 ஆனென்ற குருபரனுக்கு அன்பு செய்து
 அரனுருவைப் பெறவிருக்கும் தன்மை என்று
 வேனென்ற இன்புறுநற்கனிபா ரேநீ
 விருத்தங்கா வுறவிருப்பார் இயல்பு போலும்
 ஆனென்ற அருவாய்ப்ப ரந்தொன்று தானும்
 அஞ்சாதே சிலையுருவைக் கொள்வார் பாரே. 2807

கொள்ளவுமே குருப்பேய்கள் கூறுந் தன்மை
 குருடருக்கு குருடர் நெறி கூறல் போலும்
 பொள்ளவுமே போகாதத் துயரில் மேலிப்
 புகுமாறு செய்துவைப்பார் பொல்லாக் காமி
 உள்ளவோ ஓர் ஆலயத்துள் ளேயே தானும்
 அள்ளவுமே ஆகாசம் சேர மாறி
 அத்தனடி பணிவார்கள் இதமாய்த் தானே. 2808

காணவுமே ஆறாதா ரத்தைத் தானும்
 கழண்டிருப்பார் கலைகள் பதினாறும் தானும்
 ஊணவுமே உலகனைத்தும் உதவி பேச்சு
 உற்றுமேதான் பொருளொன்றும் அறிய மாட்டார்
 ஆணவுமே அன்னையொடு பிதாவைத் தானும்
 அருளுடைய திருமேனி தன்னைக் காணார்
 நாணவுமே ஞானமய மாகி நின்று
 நாடர்த மனமாகி நவில்வார் கானே. 2809

காணவேவா னோர்வேத கீதா தியாலும்
 கண்டறியார் அனாதியாந்தா னைத்தா னுந்தான்
 தோணவுமே தொழுதலாலே விழலாம் வாறு
 சுழலுவார்தாம் மாமாயைத் துயரில் வீழ்வார்
 ஆணவே ஆவியைநின்று ருக்கும் ஞானம்
 ஆராத அமுதுண்டு அளிக்கும் ஞானம்
 பாணவுமே குழிதூர்கள் படுகும் கானம்
 பகுத்தறியா மாந்தருக்குச் சித்தி பொய்யே. 2810

சிவப்பு இரத்தினப் பிறவி

சித்தியாம்சி வப்பிரத்தி னப்பிறப்பு கேளு
 சவர்க்கமத்தி பாதாள மூன்று லோகம்
 வெற்றியான பேருடைத்தாய் விளங்கப்பட்டை
 மிக்கமகா மாண்புடைய அசுரன் தானும்
 புத்தியான வலாகுரன் என்று பேரு
 பூருவத்தில் முக்கண்ண மூர்த்தி யான
 பத்தியமாம்ப ரமேசுவரன் தன்னை நோக்கி
 பாங்குடனே மகாதபசு பண்ணி னானே.

2811

பண்ணவேப ரமேசுவரன் பிரசன் னமாகி
 பாங்காக முன்வந்து நம்மை நோக்கி
 தண்ணவுமே தபசுபண்ணும் கரும மென்ன
 சாம்பசிவம் தயவோடே தன்னைக் கேட்க
 வண்ணவுமே வலாகுரன் தொழுதிறைஞ்சி
 வாய் புதைத்து வலாகுரன் ஏது சொல்வான்
 எண்ணவுமே எனக்குத்தான் போர்மு னைதன்னில்
 எவராலும் கொல்லாத வரம் என்றானே.

2812

கொல்லாத வரம்வேணும் எவரா லுந்தான்
 கூர்ந்த ஊழ்ப்ப யனாலும் இறந்தா லுந்தான்
 நல்லதாய்ச்ச ரீரமெல்லாம் நவமணி யாக
 நலமாக உற்பவிக்க என்று கேட்டான்
 வல்லவே ஈசுவரனுந்தான் வரங்கள் கொடுத்து
 மறைந்துமேதான் கயிலைக்குச் சிவனார்போனார்
 தல்லாத ஈச்சுவரன் வரத்தைக் கொண்டு
 சமர்த்தனாக தன்விடுதிப் போயி னானே.

2813

போயினபின் வியாழதேவன் தன்னினோடே
 போராடி பெரும்போர்தான் செய்யும் போது
 தாயினபின் தரிக்கொடாமல் தானும் பின்பு
 சரிகியேதான் முதுகிட்டு ஓடிப் போக
 தேயினபின் தேவேந்தி ரன்வந்து எதிர்த்து
 தடுக்கிடவே போராட்டம் செய்யும் போது
 நீயினபின் வலன்முன்னே நில்லர் மல்தான்
 நீக்கான அசுரன்வ ரம்பெற்றுள் ளானே.

2814

அசுரன்வ ரப்பிரசா தியென்று சொல்லி
 ஆகாது இவனையென்னால் கொல்வதற்கு
 உசுரனென்று வலனைத்தான் கொல்ல வென்றால்
 உபாயத்தால் செயிக்கவேதான் வேணு மென்று
 நசுரமாக யோசனைகள் பலவும் பண்ணி
 நலமான தந்திரமே ஒன்று செய்து
 தெசுரனென்ற தேவேந்திர வானோர் தேவர்
 சேரவுமே வலவனண்டை வந்திட்டாரே.

2815

வந்துமே வலனைத்தான் தழுவிக் கொண்டு
 மகா பராக்கிரமசாலி மூன்று லோகம்
 பந்துமே கீர்த்திப்பரி மனிக்கு தென்று
 பலப்பலவாம் பெருமைசொல்லி வாசவன்தான்
 உந்துமே உனக்குவரம் என்ன வேணும்
 உகந்துமேதான் கேட்டதெல்லாந் தாரேனென்றார்
 நிந்துமே நெடிதான கையைக் கொட்டி
 நிமிர்ந்துதான் காலத்து இடி நேராய்த் தானே.

2816

நேரான இடிநிகர்த்த முதகம் போலே
 நகைத்துமிக என்ன சொல்வான் நல்லசெயல்தான்
 நாரான உந்தனுட நாட்டந் தானும்
 நல்லகாரியம் என்னவெனும் யுத்தம் செய்து
 வேரான வெற்றிப்பி ரதாபம் எல்லாம்
 மிடுக்கான போரட்டம் எல்லாம் உணர்ந்தே
 சீரான சிவன் முன்னாள் என்ற னுக்குச்
 சித்தமகிழ்ந் தேவரம்தான் தந்திட்டாரே.

2817

தந்திட்டார் என்றனுக்குச் சிவன்முன் னாள்தான்
 சாகாத வரம்பெற்றேன் ஒருவர் தன்னால்
 முந்திட்ட உனக்குவரம் என்ன வேணும்
 உற்றுமேதான் கேட்டாக்கால் தாரேன் என்ன
 கொந்திட்ட கேட்டவரம் கொடேனே யாகில்
 குரூரமான சமர்களந்தன் னில்சென் றேதான்
 சுந்திட்டு ஓடினவன் தோடந் தானும்
 சூழ்ந்தொக்கும் என்று மேதான் சொல்லிட்டானே.

2818

சொல்லிடவே தேவேந்தி ரன்இருடி தேவர்
 சிவன்தன்னை அர்ச்சித்துப் பசுபதி யாகம்
 வெல்லிடவே யாகங்களுந்தான் விரும்பி வந்தோம்
 வேண்டியதோ எங்களுக்கு யாகத் தில்தான்
 பலியிடவே பசுவாக வரவேண்டும் என்று
 பதஞ்சலித்துக் கேட்டிடவே மகிழ்ச்சியாகி
 வல்லிடவே வலுனுந்தன்பூரு வத்தில்
 மதிப்பான ததீசிமகா முனியுந் தானே.

2819

ததீசிமகா முனியெலும்பைக் கழற்றி ஈந்து
 தாக்கான கீர்த்திபெற வில்லை யோதான்
 இதீசியுமாம் இறப்பதுவும் இழிவு மாகும்
 ஈவதுதான் இயற்கையது பெருமை யாகும்
 அதீசியுயாக யாகத்தில் வருவோம் என்ன
 அடங்கலுமே மகிழ்ச்சியுமேதான் அடைந்து
 விதிசியாக வியாழதேவ னுமப்போ தானும்
 வேதவிதிப் படியாகம் செய்திட் டாரே.

2820

செய்திடவே வலன்தானும் மனோவாக்குக் காயம்
 சிறக்கவுமே ஒருமித்த மனத்த னாகி
 தெய்திடவே துணிவதனால் பசவு மாகி
 திடாகரித்து ஆத்துமாவை எண்ணா மல்தான்
 பைத்திடவே பரிசுத்த மனமு மாகி
 பண்பாக முன்சொல்த வறாமல் படிக்கு
 கெய்திடவே கயிற்றாலே கட்டா மல்தான்
 கட்டிட்டார் வாக்கான பாசத் தினாலே.

2821

வாக்கான பாசத்தால் நிற்கும் போது
 மாய்த்தார்கள் வலனுயிரை தருப்பை யாலே
 ஊக்கமான வலனுயிர் தான் விடுகும்போது
 உயர்ந்திட்ட வானவர்கள் பூக்கள் மாரி
 தாக்காகத் தான்பொழிய விமான மேறி
 சத்தியலோ கந்தனிலே சாரச் சீவன்
 மீக்காக மோட்சந்தா னடைந்து போச்சு
 மேருகிரி தனில் செய்த யாகந் தானே.

2822

யாகந்தான் வேதவிதிப் படியேசெய்து
 அவயவங்கள் வாங்கியுமே வேள்வி செய்ய
 மோகந்தான் முடிந்தபின் பாட்டி ரத்தம்
 விழுந்தவிடம் மாணிக்கம் விளையலாச்சு
 பாகந்தான் வலனுடைய பல்லு தானும்
 பாங்கான முத்தாகப் பரவிப் போச்சு
 புகந்தான் வலனுடைய பிச்சு தானும்
 பேரான வைடுரி யமாச்சு தானே.

2823

ஆச்சுதேதா னசுரன்மெய் ரத்தினமாக
 அடங்கலாகத் தானிருந்த படியி னாலே
 தேச்சுதேதே வர்சித்தர் இராக்க தரும்தாம்
 சிறியதோர் முனிகளோடு தமக்குத் தாமும்
 பாச்சுதேதான் பசுக்கிரந்தி தன்னுக்குள்ளே
 பங்குவிதம் முன்போலே போகா மற்றான்
 நாச்சுதேதான் ரத்தினங்கள் ஆன தாலே
 நவின் றுஒருவர்க் கொருவர்தாம் சுண்டை யாச்சே.

2824

சுண்டைதானே பங்குவிதம் போகாமல்தான்
 தனித்தொன்றைத் தான் எடுத்தெ டித்துஎறிந்து
 திண்டையாகத் திக்குகளில் எறிய வேதான்
 சிறப்பாக பூமிதனில் தான் உதிர்ந்து
 உண்டையாக உதிர்ந்தவிடம் தோற்ற மாச்சு
 உயர்ந்ததோர் ரத்தினங்களாகத் தானும்
 விண்டையாக வலனுடைய உடலந் தானும்
 மேதினியெல்லாம் அதிக ரத்தினம் தானே.

2825

சிவப்பு ரத்தினம் தோன்றுமிடங்கள்
 ரத்தினந்தான் மதாத்திரமாய் வேறே யொன்று
 நாடியதோர் தோற்றமது சொல்லக் கேளு
 ரத்தினந்தான் நைமிசாரண் ணியமா கத்தான்
 நண்ணியமாம் புண்ணிய வனத்தி லேதான்
 ரத்தினமாம் புண்ணியபூ மிதன்னில் தானும்
 நற்றதிருப் பாற்கடல்மு தலான கடலும்
 ரத்தினந்தான் கங்கைமுத லான ஆறு
 நதியாக மகா மேரு பர்வதம் காணே.

2826

காணவேதான் இமயமுதல் பர்வ தங்கள்
 கனிந்துமேவி துகளிலும்உற் பத்தியாகும்
 வாணவேதான் வலன்சிரசி லேயி ருந்த
 மதிப்பான திவ்வியரத் தினத்தைத் தானும்
 தோணவுமே மகாமகிமை யானதாலே
 சூரியனார் அதைஎடுத்துக் கொண்டு போக
 ஆணவுமே ஆகாயம் போகும்போது
 ஆகாய மெலாம்சோதி பிரபை யாச்சே.

2827

சோதியாக மின்னல்போல் ஆகா யத்தில்
 சூரியனு டகைதனக்கும் ஒளியு மாக
 ஆதியாக அசுரருக்கும் இந்திர னுக்கும்
 அதுட்டியாக பெரும்போர்தான் தொடங்கும்போது
 நாதியான இராக்கதரெல் லார்க்குந் தானே
 இராசத்து வமானதொரு ராவணன் வந்து
 பூதியான இந்திரனைப் பிடித்துப் போக
 போகின்ற சூரியனின் புகழைக் கேளே.

2828

சூரியனை ராகுவென்போன் பரிவேட் டிக்க
 சூரியன்கை ரத்தினத்தை வீசிப் போட
 ஆரியனாம் அந்தரத்தி னமுமே தானும்
 அழகான சிங்களத்தே சவாவி தனில்தான்
 பூரியனாம் சொற்பிரகா சத்தைப் போலே
 போன்றிருக்கும் நதியதுவித் தீரணந்தான்
 காரியனாம் அகலமுமா முமுந்தான் நீளம்
 கற்பகத்த ருசூழ்தனில் போட்டிட் டாரே.

2829

போடவுமே சூரியனும் விட்ட மணியும்
 போரான மடுவுதனில் வீழ்ந்த போது
 காடவுமே காந்தியொடு கனமு மாகி
 களங்கில்லா நதியில்வீ ழுமாம ணிதானும்
 வீடவுமே வீழ்ந்தமணித் திவலை சிந்தி
 மிக்கவுமே நால்பிளவாய்ப் பிரிந்து தானும்
 நாடவுமே நான்கிடத்தில் வீழ்ந்து தானும்
 ரத்தினமா ணிக்கமுற்பத் தியேதா னாச்சே.

2830

மாணிக்கம் தோன்றும் நாடுகள்
 உற்பத்தி நாடுகளை உரைக்கக் கேளு
 உத்தமமாம் சிங்கள நன் னாடுமாகும்
 கற்பத்துக் காளர்பு னம்இரண் டாவது
 கனத்தவந்தி ரமென்பதுதான் மக்க தேசம்
 முற்பத்து மூன்றுந்தான் பட்ட மாகும்
 முனித்ததும்பு ருதேசனாலாம் பட்சம் தானும்
 இற்பத்தி நான்குதேசத் திலுமுற் பத்தி
 ஏற்றமாணிக் கமென்பதுவே தானும் தானே.

2831

சிவப்பு ரத்தின குணங்களும் பெயரும்
 தானான சிங்களதே சத்து மணியும்
 தளுக்கான குருதிவண்ண மிதற்குப் பேர்தான்
 பானான பத்மமார்க்கம் என்று பேராம்
 பாங்கான இதுமிகுதி உத்தமோத் தமமும்
 வானான ரசக்கிரியை தனக்குத் தானும்
 மாசற்ற உத்தமமென் றறிந்து கொள்ளு
 கானான காளபுரத்துத் தோற்றமுற்ற
 கனத்தரத்தி னம்குருவிந் தமென்று சொல்லே.

2832

சொல்லவென்ற நிறந்தானும் ஏம மாகும்
 குழந்தவந்தி ரமக்கதேசத்து ரத்தி னம்தான்
 தல்லவென்ற சவுகந்தி யென்று பேராம்
 சார்ந்தநெட்டி லிங்கத்த ளிர்போல் காணும்
 துல்லவென்ற தும்புருதே சத்து மணியும்
 சுழல்நீல நிறமாகத் தானி ருக்கும்
 நில்லென்ற நீலகந்தி ரத்தினப் பேராம்
 நேர்ந்தபத்மார்க் கமுத்தமந்தா னென்றே தானே.

2833

என்றதொரு குருவிந்தம் சவுகந் திரெண்டும்
 எளிதான மத்திபமாங் குணமு மாகும்
 துன்றதொரு தும்புருதே சத்தி லான
 சுழலான நீலகந்தி அதம மாகும்
 புன்றதொரு மாணிக்கம் பூமிபே தத்தால்
 பேராக நாலுவகை ரத்தின மாச்சு
 பன்றதொரு பத்மார்க்கத் தினுட நிறந்தான்
 பதுமம்செந் தாமரைப்பூப் போலாங் கானே.

2834

தாமரைப்பூ போல்கருங்கா லிக்கட் டைதான்
தணல்போலும் சகோரபட் சிகண்ணைப் போலும்
கோமரையாங் குயில்கண்ணெங் கழுநீர் இதழ்போல்
குணமுண்டாம் சிங்களதே சத்து மணியும்
தோமரையாம் குதமது கணத்திற் கட்டும்
சுத்தமான பரிசுத்த மென்று சொல்லு
சேமரையாம் சிங்களதே சத்து ரத்தினம்
செயலதுதான் மாணிக்கத் திறந்தான் டாரே. 2835

திறமான இரண்டாகும் ரத்தி னந்தான்
செயலான காளபுரத்துத் தோற்ற முற்ற
குறமான குருவிந்த மென்ற ரத்தினம்
குளந்தானும் செந்தூரம் போலே யாகும்
கறமான இரண்டாகும் ரத்தி னந்தான்
கரமான காட்டாத்திப் பூப்போ லுந்தான்
கதிப்பான குண்டுமணி நிறமும் போலும்
மறமான முருக்கம்பூப் போலுந் தானும்
மாணிக்கம் குருவிந்த மென்று சொல்லே 2836

சொல்லுந்தான் சவுகந்தி யான ரத்தினம்
சுயமான குணந்தானும் சொல்லக் கேளு
மெல்லுந்தான் கொம்பரக்குச் சாயந் தன்னில்
மிக்கான நிறம்போலும் குங்கு மந்தான்
கல்லுந்தான் கரைகின்ற குழம்பு போலும்
கனத்ததோர் முயலினுட குருதி போலும்
தல்லுந்தான் சவுகந்தி யான ரத்தினம்
சாயதென்று மூன்றான ரத்தினமுமாமே. 2837

ஆமென்ற நாலான ரத்தி னந்தான்
அடைவான நீலகந்தி தும்புரு நாடு
நேமென்ற நீலோற்ப லயிதழைப் போலும்
நொய்யதாக மடிந்துபோமே இரும்பு போலும்
காமென்ற கடுசான நீலகந் திமணி
காணுமேதான் நீலகந்தி நீலம் போலாம்
தோமென்ற சோதனைதான் அறிய வேண்டில்
சுத்தமண்பாத் திரத்தில்தான் சொல்லக் கேளு. 2838

பாத்திரத்தில் வைத்துமேக டுவெய்யில் தன்னில்
 பழுத்ததுவோர் நெருப்பின்மேல் வைத்தா லுந்தான்
 கோத்திரத்தில் கொஞ்சம்நிற மாகக் காணும்
 குளிரான வுதயத்தில் இரண்டாஞ் சாமம்
 நேத்திரத்தில் மெத்தவுமே ஓளியாய்க் காணும்
 நிடுக்கான மத்தியானம் மயக்கும் வண்ணம்
 சாத்திரத்தில் சாயுங்கா லந்தன் னிற்றான்
 சாய்ந்துமேவு திக்கின்ற பரிதி காணே.

2839

காண்பொழுது புகமுன்னே செம்பை வண்ணம்
 காரிரண் டத்தமித்தால் குழிதா மரைபோல்
 காண்பொழுது ராத்திரியில் முதல்சா மத்தில்
 தணிக்கமலர் விண்மீனைப் போன்றி ருக்கும்
 ஆணர்த்த இரவினில் கருநெய்தல் பூப்போல்
 அடுத்தவை கரைகோமே தக நிறமுமாகும்
 வான்விடியும் நேரத்தில் வைடு ரியநிறமும்
 வசையாமல் இப்படித்தான் சோதிப் பாயே.

2840

நவரத்தினம் பிறக்கும் காலம்

சோதித்த வைகாசி ஆனி ஆடி
 சுத்தமான ஆவணி புரட்டா சிதானும்
 ஆதித்த ஐப்பசியோடு ஆறு மாதம்
 அடங்கலாய்ந வரத்தினம்பி றக்குங் காலம்
 காதித்த கார்த்திகையும் மார்கழி தன்னோடு
 கார்காலம் நீங்கிதைமா சிபங்கு னியும் தான்
 பேதித்த சித்திரையும் தேய்வு காலம்
 பிறக்கும்தோற் றமுன்னாறில் தானு மாமே.

2841

மாணிக்க ரத்தின குரு

உற்பத்தி மாணிக்கம் தெரிந் தெடுத்து
 உருசியான குதிரைதனின் கோம யத்தில்
 முற்பத்தி மூன்றுநாள்தாம் ஊற வைத்து
 மீறியதோர் வெந்நீரில் கழுவிப் போட்டு
 இற்பத்தி எருக்கம்பால் தன்னில்தானும்
 இதமாக மூன்றுநாள் பாவனையே செய்து
 அற்பத்தி அகலிலிட்டுப் புடம் மூன்று போட
 ஆதியான மாணிக்கம் குருவு மாமே.

2842

குருவெடுத்துப் பணவெடைதான் பாலில் உண்ண
 கொடிதான தீபனந்தான் மிக உண்டாகும்
 கருவெடுத்து விந்துவது மிகவே ஊறும்
 கடிதான பெருக்கமுண்டாம் வெப்ப வாதம்
 திருவெடுத்து சிலேத்துமத்தைச் சாடிப் போகும்
 சீறுகின்ற பூதவேதா ளங்கள் எல்லாம்
 தருவெடுத்து ஊரைவிட்டு ஓடிப் போகும்
 சருவபாவத் தைஎல்லாம் போக்குந் தானே.

2843

மாணிக்க ரத்தினச் சத்து
 காணவுமே உடலதிற்குற் றத்தைப் போக்கும்
 கடிதான நோயெல்லாம் காணாப் போகும்
 தோணவேமா ணிக்கம்தெரித் தெடுத்து
 சுறுக்காக பலமுன்று தூக்கிக் கொண்டு
 வேணவுமே வெடியுப்பு நீரில் தானும்
 மூன்றுநாள் ஊறவைத்துக் காரஞ் சேர்த்து
 பூணவேகு டோரியோர்கா செடையேபோடு
 பிரளநன்றாய் உருக்கியுமே சாய்த்தி டாயே.

2844

மரணிக்க ரத்தினச் செந்தூரம்
 சாய்த்திட்ட சத்தெடுத்து நட்பதனில் சாய்த்து
 சாரணைதன் குளிகைக்கு ஈந்திட் டாக்கால்
 மாய்த்திட்ட மாணிக்கப் பிரபை யாகும்
 மதிப்பான அண்டமெலாம் வெளியாய்க் காணும்
 காய்த்திட்ட அத்திபோலே தொழிலாம் மெத்த
 கனகமிட்டுச் செந்தூரம் செய்தே உண்ணு
 நாய்த்திட்ட நவலோகம் கோடிக் கொன்று
 நாதாக்க ளறிவார்கள் ரத்தினப் போக்கே.

2845

ஞானம் கூறல்
 போக்கான புத்திவரும் படிதா னன்றி
 பெருத்துடலும் வருமளவு கத்து கின்றாய்
 ஆக்கான ஆகாத ஊனைத் தின்று
 அடியகலும் படிதானும் தெரியா தாகும்
 தூக்கான தூக்குழித்தார் கைதனக் குந்தான்
 தொழிலாகச் சொல்லியுமே செவிக்கின் பத்தை
 பாக்கான பாவையரின் மொழியின் வார்த்தை
 பண்பதனில் துயருற்றுப் படுகின் றாரே.

2846

படுகின்றார் உடலை என்றும் உயிர்விடும்போது
 பாங்கான உணர்வின்றி நழுவல் கொண்டு
 கடுகின்றார் கடுகின்ற அமரர் பூமி
 கலைபலவும் தான்மறந்து அழியும் நெஞ்சம்
 மடுகின்றார் தெளிவின்றி மயங்குகின்றார்
 மதிப்பான குருபரந்தன் அருளால் மேவி
 அடுகின்றார் அறுதியிடத் தெளிவாரில்லை
 ஆருயிராய் வீணில் அலைகின்றார் தாமே.

2847

அலைகின்ற ஞானத்தில் அழுந்தி நில்லார்
 ஆய்ந்துநான்ம றைதேடும் பொருளைக் காணார்
 துலைகின்றார் பசியும்போம் பாவம் போகும்
 துயரம்போம் முடிந்தபொருள் தன்னில் சேர்க்கும்
 பலைகின்ற பல்லாயிர ஆண்டு காலம்
 பலகோடி அண்டத்தால் எல்லா ருந்தான்
 தலைகின்ற பொருள்தேடிச் சார்ந்து நின்று
 சாகாமல் காயசித்தி பண்ணி னாரே.

2848

காயசித்தி பண்ணியேஞா னவான் ஆனார்தான்
 கலந்திருவர் காரணமது ஞான மாச்சு
 தேயசித்திப் பூமாலைச் சார்ந்த ஞானம்
 திறமான மனஞ்செயித்தால் ஞான மாகும்
 ஏயசித்தி எவ்வுயிர்க்கும் உயிராய் நின்ற
 இறைவன்பொற் றாள்தனையே இருத்தல் செய்வோர்
 வேயசித்தி வருமறியா வேந்தன் தன்னால்
 விளைத்ததெல்லாம் விண்ணப்பம் என்று காணே.

2849

காணவுமே எம்பிரான்கள் பட்டார்க் கன்றோர்
 கடுந்தேகம் வெளியாக இருப்ப தென்றோர்
 மாணவேமா யார்புதத்திற்கு அஞ்சா நின்றோர்
 மதிப்பான சித்திபெற்ற முத்த னாகும்
 தோணவுமே வரும்பாசக் கட்ட றுத்துத்
 துயர்தீர்ந்த நிர்மலர்க்கு சொருபா னந்தம்
 வாணவுமே வாசியிலே மேலு மாவான்
 மதிப்பான யோகியென்று மருவிக் காணே.

2850

வைடுரிய ரத்தினத் தோற்றம்

மருவிநின்ற வைடுரியத் தோற்றம் கேளு
 மதிப்பான கற்பாந்த காலம் தன்னில்
 தருவிநின்ற கடல்தானே பொழிந்து பொங்கி
 தானவழிந்த சமீபனாள் தன்னில் தானும்
 உருவிநின்ற வைடுரி யந்தோற் றமாகும்
 ஒளிவுதான் அநேகவண்ண மாயிருக்கும்
 திருவிநின்ற சிங்களநாட்டு வைடுரியந்தான்
 சிறந்தவுற்பத் திதனக்கப் பால்தான் கேளே. 2851

கேளப்பா தூரத்தில் நவகண் டத்துள்
 கெடியான இந்தகண்டந் தன்னில் தானும்
 வேளப்பா விடுனசிய மென்னும் மலைதான்
 மிக்கதுவோர் கோர்கமலை மக்க நாடு
 கோளப்பா கொங்கணதே சத்தில் தானும்
 குறிப்பான கோசலதே சத்தில் தானும்
 பாளப்பா பாரசீக நாட்டில் தானும்
 பாங்கான கடலருகே பண்பாய்த் தானே. 2852

பண்பான வலாகுரன் பசுவாய் ஆன
 பாங்கான தேவர்கள் மல்லுக் கட்டி
 முன்பான வபையென்ற முலைப்பை யைத்தான்
 முனிந்துமேதான் புட்டெறிந்து போட்ட தாலே
 துண்பான முன்சொன்ன நாடுக ளிப்போய்
 துடித்துமேதான் விழாக்கார்வல் காலந் தன்னில்
 இன்பமாகப் பாடினதோர் முழக்கந் தன்னில்
 இழுத்தெறிந்த முலைப்பைவை டுரிய மாச்சே. 2853

வைடுரிய வேறுபாடுகள்

ஆச்சே வைடுரியத்தின் வண்ணம் மூன்று
 அதனில் முதலான நிறம் எப்படியோ வெனில்
 மூச்சே மூங்கிலிலைபோல் வண்ணந்தா னாகும்
 மொழிந்த ரெண்டாம் ரத்தினத்தின் வண்ணம் கேளு
 மாச்சே மயில்கொண்டை நிறச்சுட்டு போலும்
 மருவியுமே காணுமே மூன்றாந் திறந்தான்
 பூச்சே பூனைக்கண் வண்ணம் போலும்
 போராகத் தானிருக்கும் பூண்டு பாரே. 2954

பூண்டுமேதான் உத்தமந்தான் புகலக் கேளு
 போரான கனசுகிதத் தெளிவு மாகி
 தூண்டுமே சூரியனின்நல் ஒளியே போன்றும்
 சுரப்பில்லா மெமுகூர்ந்து தானிருக்கும்
 ஊண்டுமேனி எங்குமொரு நீரோட் டந்தான்
 உத்தமமாம் குணமென்றே உரைக்க லாகும்
 காண்டுமே அணிந்து அருச்சனைசெய்தே உண்டால்
 கவுத்துபமாம் மணியென்றே கருத லாமே.

2855

கருதவே நித்திய சோப னமகிழ்ச்சியாக
 கடமுடனே தானிருப்பார் மத்திபந் தான்கேள்
 எருதவே அமுதத்தில் எப்படி இருக்கு மெனில்
 ஏற்றமான ரவிச்சாயல் மிக்கா கத்தான்
 கருதவுமே கருப்பத்தில் கல்மண் தானும்
 கெட்டியாக கனமில்லாதே இருத்தல்
 விருதவே மேலிருக்கக் காயமது காணில்
 மேகம்போல் படலமது இருத்தல் தானே.

2856

விழுந்திடுதல் மேடுபள்ள மாயி ருத்தல்
 மிக்கான தரிப்பதுவாய் தானும் காணல்
 கழுந்திடுதல் ஆகுமிந்த வைடு ரியத்தை
 கண்ணிலேதான் பாராது மிகவும் நன்று
 தழுத்திடுதல் சாதிவைடு ரியத்தைத் தானும்
 சரக்காக உரைத்துமதைப் பார்த்திட் டாக்கால்
 முழிந்திடுதல் உரைக்கல்லில் உரைத்துப் பார்த்தால்
 முன்னிருந்த நிறம்போலும் உரையில் பாரே.

2857

வைடுரிய சுத்தி

உறைதனிலே முன்னிருந்த நிறம்போல் கண்டால்
 உத்தமமாம் சாதி வைடுரியமுமாகும்
 திறைதனிலே சிறந்த வைடுரியத்தைத் தானும்
 தேசியான மூத்திரத்தில் ஊற வைத்து
 நறைதனிலே பரிதியிலும் காயப்போட்டு
 நலத்த மறுநாளில்தான் பூசினிச் சாற்றில்
 துறைதனிலே ஒருநாள்தான் ஊற வைத்துச்
 சுத்தியான வெந்நீரில் கழுவிப் போடே.

2858

வைடீரிய பற்பம் (நீறு)

கழுவியுமே சிறுபீளைச் சாறு தன்னில்

கலந்துமேதான் மூன்றுநாள்கள் ஊற வைத்து

வழுவியுமே வச்சிர மூசைக்குள் இட்டு

வைத்தாது உலைதனிலே பற்ப மாகும்

உழுவியுமே பணவெடை தான் தேனில் உண்ண

உயர்ந்ததுவோர் பித்தமதை தணியச் செய்யும்

அழுவியுமே அறிவுண்டாம் ஆயுள் நீளும்

அண்டொண்ணா பலமுண்டாம் விருத்தி யாமே. 2859

வைடீரிய ரத்தினச் சத்து

விருத்தியான மலஞ்சாடும் தீப னந்தான்

மிக்கவுமே உண்டாகும் வித்தை உண்டாம்

கீர்த்தியாக பலமிரண்டு எடுத்துக்கொண்டு

கெட்டியாக முன்போலே சத்து வாங்கி

தீர்த்தியாம் சூதத்தில் சாரணையே செய்து

தீர்க்கமாக ககனவழி ஓடி மீண்டால்

ஆர்த்தியாக அடுக்கிலுள்ள அதிசயங்கூ

அடுக்காக முன்காணப் பண்ணும் தானே. 2860

வைடீரியரத்தினச் செந்தூரம்

பண்ணுமேதான் தங்கமிட்டுச் செந்தூரித்து

பணவெடைதான் தேனில் உண்ணு பத்தியமாக

எண்ணுமேதான் இளமையாக இருக்கச் செய்யும்

இடிதானும் மேல்விழுந்தால் துண்டாய்ப் போகும்

திண்ணுமேதான் தினகரன்போல் உடலு மாகும்

சிவயோக நாட்டமெல்லாம் தெரிந்து போகும்

அண்ணுமேதான் அரன்பாதம் வெளியாய்க் காணும்

ஆலம்உண்டான் ஆட்டம்எல்லாம் பார்க்க லாமே. 2861

சைவத்தின் உட்சமயம் கூறல்

பார்க்கவே சைவசித்தாந்த மானதைத்தான்

பதினாறு வகைப்பட்ட நிர்ணயந்தான்

ஆர்க்கவே அதனில்ரெண்டு சமயத் துள்ளும்

அறுவகையாம் சைவரேதாம் தங்க ளாகும்

கார்க்கவே பாசுபதம் காளாகும் முகமாம்

காரியமாம் வாமமொடு வயிர வன்தான்

சேர்க்கவே சிவாத்வைதம் சிவசமய மவுனம்தான்

தெளிவான உட்சமயம் ஆறுந் தானே. 2862

ஆறுதனில் பாசுபதந் தன்னைக் கேளு
 ஆண்டுமுதற்கொண் டிறைவன்முன் னுளதே யாகும்
 பாறுதனில் பலவேறு தத்துவமான
 பாங்கான ஐம்மலங்கள் தன்னை நீக்கி
 சேறுதனில் வினையில்லா அமலன் பூசை
 மிக்கவுமே இறைவன் பால்இதயம் தன்னில்
 வாறுதனில் அன்பில்லா முத்தி என்று
 சாற்றுமேதான் பாசுபதந் தானாம் கேளே. 2863

காணவுமே உடலிலுள்ள எலும்பு தானும்
 கனக்கவுமே சிவத்தினுட கூறு மாகும்
 தாணவுமே முன்னுரைத்த நூலி லுள்ள
 விவரங்க ளெல்லாம்தான் பேணிப் பார்த்து
 ஆணவுமே ஆணவத்தின் அடைவு நீக்கி
 அனித்திய உடல்சடை முடியோடொக் கநீங்கும்
 தோணவுமே கருத்தருக்கும் இடந்தான் முத்தி
 சுழன்றகாள முகமதுதான் தோற்றுந் தானே. 2864

தாயைப் பூசிக்க எல்லாமாகும்

தோற்றுமந்த வாமத்தின் குட்சங் கேளு
 சொருப சத்தியே அனைத்தும் ஆத லாலே
 ஆற்றமான சத்தியைத்தான் ஆரா தித்து
 அனைத்துமேதான் தருமான சமைத்த ஆற்றால்
 வாற்றமான பொருளதுவே கொள்ளத் தன்னில்
 அருள் தருமுல் லாசமுத்தி மகிழ்வே நிலை
 தேற்றமான சிவனார்தாம் உரைத்த மார்க்கம்
 தெளிந் தறிவான் வாமியென்ற தீர்க்க வானே. 2865

தீர்க்கவுமே சத்தியந்தான் கர்த்தாவாகும்
 சிவம்வேண்டா மாமென்னில் செப்பக் கேளு
 வீர்க்கமாக வீற்றிடாத வையம் ஒன்றே
 விளைக்குமோதான் ஒன்றுமேயும் விளையா தானால்
 ழுர்க்கமான மெய்தவத்தில் சிவமுண் டாக
 மிக்கான சத்தியது சிவத்தைக் கொள்ளும்
 வார்க்கமான வத்துவேதான் சத்தி யாகும்
 வத்துசிவம் சத்தியது மகிழ்ச்சி யொன்றே. 2866

மகிழ்ச்சியான அனாதித்துவம் ஒன்றே எட்டாம்
 அதில் எட்டெட்டு அறுபத்தி னாலு மாகும்
 தகிழ்ச்சியான சனகரொடு நால்வர் தந்த
 சாத்திரங்கள் ஏட்டினது விரிவு தன்னால்
 முகிழ்ச்சியாமுன் னாதியான போக மோட்சம்
 முறைமுறையாய்ப் போதித்து வகுத்து வைக்கும்
 பெகிழ்ச்சியாம்பின் ஆதியான முத்தி நல்கும்
 பேசுமே இவ்வாயிரத்தில் பிரிவு தானே.

2867

எய்தவுமே பந்தமான பாச பந்தம்
 ஏற்றமான பசுபதியே முத்த னாகும்
 முய்தவுமே முந்தியாகும் அனாதி ஈசன்
 மூதுயிராம் போற்றுவதே ஞான பூசை
 வைதவுமே வைத்தவாய்மை யினாலே செய்ய
 வழுவில்லாச் சிவசம்பத்துந் தானு மாகித்
 தய்தவேதான் முத்தியென்ன சிவசம யமென்ன
 தானுரைக்கும் அறுசமயந் தன்னில் தானே.

2868

பிரிவான சிவாசத்து விதம் தன்னைக் கூறில்
 பேணியுமே சைவம் ஈரெட் டாந்தன் னில்தான்
 அறிவான ஆதியாக சிவனே யாகும்
 ஆக்கலொடு அழிக்கல்ரெண்டு வேறு மில்லை
 முறிவான மோதலாகும் மிகவுந் தானே
 முன்னவுமே மிகவுறுநல் முத்தி யுண்டாம்
 இறிவான இன்பதுன்பங்களும் இயற்றினால்
 இப்பிறப்பும் மரணந்த னக்குள் எய்தே.

2869

சூரியகாந்தம் தோற்றம்

தானென்ற சூரியகாந் தத்தின் ரத்தினம்
 தன்னுடைய தோற்றமது எங்கே என்றால்
 ஏனென்ற இமையோர் பர்வதத்தி லேதான்
 ஏற்றமான சிங்களநந் நாட்டில் தானும்
 வீனென்ற விந்தமான பருவ தத்தில்
 மிக்கான கங்கையிலே நவரத் தினங்கள்
 பானென்ற பிறக்குந் தானத்தில் தானும்
 படிசுநிற மாகஉற்ப விக்கும் கானே.

2870

காணவுமே இந்தரத்தி னத்தில் தானும்
 கலந்தஞரி யகாந்தம்சந் திரநல் காந்தம்
 தோணவுமே உற்பவிக்கும் உத்த மந்தான்
 சொல்லவேத கடாகமெழு கூர்ந்த தாகி
 வேணவுமே பெரிதாகி வெளுப்பாய்க் காணில்
 மிகுதியுந்தான் உத்தமம் என்று அறிந்து கொள்ளு
 ஆணவுமே அடுக்காகி சிதளை யானால்
 ஆகாதது ஒன்றுக்கும் அறிந்து கொள்ளே.

2871

கொள்ளவுமே முன்சொன்ன நாட்டில் தானும்
 குளுமையான சீதள காலத்தில் தானும்
 நள்ளவுமே நட்சத்தி ரகாந்தம் தானும்
 நலத்துமேதான் உற்பவிக்கும் நாடிப் பாரு
 துள்ளவுமே சூரிய தேவன் பெண் சாதி
 சுத்தமான சாயா தேவி பரிதிக் கதிரை
 தள்ளவுமே சகிக்கவுமே மாட்டா மல்தான்
 தகப்பன்முன் வந்தும்தான் சார்ந்திட்டாளே

2872

வந்துமேதான் தகப்பன்தான் மயனுக்குச் சொல்ல
 மயன்தானும் சூரியன் தன் மண்டலத்தை
 கந்துமே கடைச்சல் தனில் கடைந்து போட
 கடைந்த பொடி நவரத்தின உற்ப வத்தில்
 சிந்துமேதான் மலைதேசந் தன்னில் தானும்
 சிதறிடவே அதிலிருந்து சூரிய காந்தம்
 உந்துமதே உற்பத்தி தானு மாச்ச
 உற்றதுவோர் பரீட்சையது உகந்து கேளே

2873

சூரியகாந்தக் கல்லின் பரீட்சை

உகந்துமே சூரியகாந்தம் தன்னில் தானும்
 உத்துமேதான் சூரியன்முன் காண்பித் தால்தான்
 பகர்ந்துமேதான் பஞ்சுதனில் பிடித்திட் டாக்கால்
 பற்றியுமே நெருப்புண்டாம் பஞ்சு தன்னில்
 அகர்ந்துமேதான் ஆகையினால் சூரியகாந்தம்
 அழுத்தமான உடலமது பேதித்துக்காணும்
 நகர்ந்துமேதான் நவலோகம் வேதை யாகும்
 நாதாக்கள் ஆட்டெல்லாம் இதனில் தானே.

2874

தானென்ற இதன்பெயரை நிகண்டில் தானும்
 சாற்றவில்லை என்றுசொல்லி இதனில் சொன்னேன்
 தானென்ற சூரியகாந் தக்கல் தானும்
 சூரியரத் தினம்கூரி யபலம் என்றும்
 மானென்ற மணித்தாதி புத்தோ யென்றும்
 மாசற்ற பலோகி என்றும் கற்பச்சம் என்றும்
 நானென்ற தபனம் என்றும் ரவிமணி என்றும்
 நாட்டியதோர் சூரியகாந் தக்கல்லுப் பேரே.

2875

சூரியகாந்தக் கல்லின் குணம்
 சூரியகாந்தக் கல்லின் குணத்தைக் கேளு
 தூரிசான் வெப்பகாரி யுமாய்த்தான் கானும்
 வீரியமா சில்லாத சூதத் திற்கு
 மிடுக்கான நிர்மலமாய்த் தான் இருக்கும்
 வாரியான இதன் குணந்தான் வாதந் தன்னை
 மருவியதோர் சேத்துமத்தைப் போக்கி வைக்கும்
 பாரியான பரன்பூசை தனக்குத் தானும்
 பாத்திரந்தான் மிகுதியும் உத்தமமாம்என்னே.

2876

சூரியகாந்தத்தால் தாமிரச் சுண்ணம்
 உத்தமமாம் பொருள் சுத்தி திரவி யந்தான்
 ஒங்கியுமே இதில்வைத்து உண்டால் மோட்சம்
 தத்துவமாம் சாபவிமோ சனமும் ஆகும்
 தயாநிதியாம் சாம்பசிவன் எனக்குச் சொன்னார்
 சுத்தமதாம் பலமைந்து தூக்கிக் கொண்டு
 சுத்தித்த செம்பு அரப் பொடிதான் பத்து
 வர்த்தமமாம் வாழையுடக் கிழங்குச் சாற்றை
 வார்த்தரைத்து வில்லைதட்டிக் காயப்போடே.

2877

காய்ந்தபின்பு அகலில் இட்டுக் கசுபுடமாகக்
 கண்காண நெற்பொரிபோல் கரித்து நீறும்
 வாய்ந்தபின்பு சூதத்தைச் சமனாய்ச் சேர்த்து
 மாட்டிஅரை வாழைப்பால் தன்னி னாலே
 மூய்ந்தபின்பு வில்லைசெய்து மிடுக்காம் வெய்யில்
 மூன்றுநாள்தாம் வைத்திடவே வெண்ணீ றாகும்
 ஓய்ந்தபின்பு நவலோகத் தீந்தா யானால்
 ஒன்பதரை தப்பாது உண்டி டாயே.

2878

தப்பாது மண்டலந்தான் தேனில் கொள்ள
 நான்குயுக மோர்நாளாம் தப்பாது உண்மை
 செப்பாத இக்குருவுந் திறமே மெத்த
 தேசிகராம் காலாங்கி சொன்ன மார்க்கம்
 மெப்பான மேதினியில் கரைகொள் ளாது
 மென்மேலாம் சரக்கெல்லாம் விரைந்து கட்டும்
 ஒப்பாதே ஒருவர்வழி தனில்சே ராது
 ஊமையைப்போல் இருந்து கொண்டுயோகம் பாரே. 2879

சூரியகாந்தக்கல் சத்து
 பாரென்ற ரவிகாந்தம் பலமும் ஐந்து
 பாங்கானப் பொடிசெய்து கிழியாய்க் கட்டி
 ஆரென்ற அசுவத்தின் மூத்தி. ரத்தில்
 அழுத்தவுமே ஊறவைத்து மூன்று நாள்தான்
 வேரென்ற வெந்நீரில் கழுவிப் போட்டு
 வெங்காரம் பலம்இரண்டு குடோரி கால்தான்
 குரென்ற வெடியுப்பு நீரா லாட்டி
 சுப்பிரமாய் உருக்கிடவே சத்து மாமே. 2880

சத்தெடுத்து மித்திரனில் சாய்த்துக் கொண்டு
 தாக்கான குளிகைக்குச் சாரணை ஈந்தால்
 நத்தெடுத்து பரிதிக்குள் ஓடும் போது
 நலங்கியுமே சூடொன்றுங் காணா தாகும்
 பத்தெடுத்து பானோடு மதியும் சத்து
 பாங்கான குளிகைக்குச் சாரணை ஈந்து
 சுத்தெடுத்து பரிதிமதியில் ஒடி னாக்கால்
 குடில்லை குளிரில்லை சுத்த மாமே. 2881

சூரியகாந்தக்கல் செந்தூரம்
 சுத்தமான சத்தெடுத்துத் தங்கங் கூட்டி
 குதமிட்டுச் செந்தூரம் செய்தே உண்டால்
 அத்தமான அரண்சடையின் ஒளிபோல் உடலாம்
 அமர்ந்தமது தானிருக்கும் எப்போ துந்தான்
 முத்தமான புலன்தானும் சிவப்பு ரத்தினம்
 முகந்தானும் செம்பரத்தன் பூப்போ லாகும்
 மத்தந்தான் பொழியுமது வைரம் உடலே
 மாணிக்க ஒளிபோலே மருவும் தானே. 2882

சந்திரகாந்தக்கல் பரிட்சை
 மருவவே சந்திரகாந்தக் கல்லைத் தானும்
 மாசற்ற சந்திரனின் கதிரின் முன்னே
 தருகவுமே வைத்திட்டால் கிரகித் துத்தான்
 தண்ணீர்தான் உண்டாகும் பரிட்சை கண்டு
 உருவவுமே விருந்தாக்கால் உத்த மந்தான்
 உயர்ந்தசந்தி ரகாந்தக்கல் என்றும் பேரு
 அருவவுமே பூமிதன்னில் அருபம் மெத்த
 அரன்சொன்னார் தேவிக்கு துர்லப மாமே.

2883

துல்லபமாம் சந்திரகாந் தக்கல் லின்பேர்
 சிவமணியாம் இந்துரத்தி னமும் ஆகுந்தான்
 தல்லபமாம் சந்திரகாந் தக்கல் என்றும்
 சந்திரப லம்மணித்தான் சிவகாந் தந்தான்
 வல்லபமாம் சைவரத்தி னசீதாச் சுவமாம்
 மதிப்பான சந்திரிகா சிராவித் திராவி
 பல்லபமாம் பலமதியாய்க் குளிர்ச்சி யாகும்
 பாங்கான சந்திரகாந் தக்கல்லுப் போரே.

2884

சந்திரகாந் தக்கல்லின் குணத்தைக் கேளு
 சலவையாக குளிர்ச்சியான மழம ழுப்பாந்
 தந்திரமாய்த் தானிருக்கும் தாகந் தன்னைச்
 சர்த்தியான பித்தத்தைச் சாடிப் போகும்
 மந்திரமாம் சிவப்பிரீதி யாய் இருக்கும்
 மாளிகையில் கைதனிலே இருந்த தாகில்
 சுந்திரமாய் லட்சுமியும் என்னே ரந்தான்
 துணையாய் இருப்பாள்வா சமாய்ச்சு ழுன்றே.

2885

நட்சத்திர காந்தக்கல்
 சுழன்றதுவோர் நட்சத்தி ரகாந்தந் தானும்
 சுயம்பான படிகக்கல் போல்வெ ளுப்பாம்
 அழன்றதுவோர் அழுக்கடைச்சல் இல்லா மல்தான்
 அழகாக நிர்மலமாய்த் திரட்சி யாகி
 சுழன்றதுவோர் தகடாகி சீவரத் தினமாம்
 கனிந்தசிவப் பிரீதியாக அங்கமு மாகி
 வழன்றதுவோர் வழவழப்பு மாயி ருக்கும்
 மகிழ்ச்சியான நட்சத்தி ரகாந்தந் தானே.

2886

நட்சத்திரக்காந்தக் கல்லின் பெயரும் சத்தும் செந்தூரமும்
தானென்ற நட்சத்தி ரகாந்தப் பேரு

தாராற்றின் தார்ப்பலம்தான் தாரா காந்தம்

வேனென்ற முன்போலே சத்து வாங்கி

விடுவிடுப்பாய் சாரணையும் குளிகைக் குத்தான்

கோனென்ற குளிகைகட்டி இருளில் போயில்

கூர்ந்தகுரி யன் உதிக்கும் ஒளிபோல் காணும்

வேனென்ற செந்தூரம் செய்து உண்ணு

விருத்தரும்தான் இளைஞராவார் உண்மை காணே 2887

வேதாந்த சித்தாந்த தத்துவம்

(புறச்சமய விளக்கம்)

காணவுமே புறச்சமயம் ஆறு ஏதென்னில்

கலந்ததுவோர் நியாயம்வை சேடி கந்தான்

மீணவுமே மீமாம்சம் சாங்கி யாங்கம்

மிகுந்ததுவோர் வைணவம்பாட் டந்தா னாறு

ஆணவுமே அறிவுறுதல் அனேக வியாபி

ஆகுமாமே அனேகமா மார்க்க மாசும்

நீணவுமே நிற்குணமே புத்தி வித்தாம்

நிரைசரியாய் அந்தக்கரணம் சேர்த்த லாமே. 2888

சேர்த்தலாகும் ஆகுமிது விரைவ ணுண்மை

செய்தவினை சத்துபெற்றால் ஏற்குங் காணுமே

ஆத்தலால் ஆன்மா ஒன்று அனேகம் வியாபி

ஆன்றதில் நின்றால் ஆணவமே யாகுந்தான்

மாத்தமான குணமல்லா மாயைத் தாழ்வாம்

மகாபுத்தி யானொரு விகாரந் தாமே.

வேத்தமான வினைமீள சதசத் தாகும்

மிக்கவுமே நியாயத்தின் விரிவு பாரே. 2889

விரிவான முத்துசேர் இடத்தில் தானும்

வீதுயிரு மிக்ககுணத் தாகு மங்கு

தரிவான தாமதசாந் தீசாத் துவீக

சாந்தமான பத்தியாலே முத்தி நல்கல்

பரிவான பாவத்தால் உறும் அவத்தை

பவமகலும் மன்னுயிரு சடம தாகும்

நிரிவான நிற்குணத்த தன்று முத்திதான்

நித்தியமாம் 'முத்திபெற்றால் முக்குறி காணே. 2890

காணவுமே பத்திபாவ னைக்குள் முத்தி
 கலந்திருத்த லால்பின்னும் சடசத் தாகும்
 தோணவுமே சித்தமான பகுதிக் கீழே
 சிறந்தமூலை இருபத்தோர் தானம் தானே
 வேணவுமே விசுதிதன்னில் விசுதி யான
 விசுத்தமான வொன்பகுதி வைத்த தல்லால்
 ஆணவுமே அவ்விசுதி பகுத்த தாலே
 அநித்தியமாம் நித்தியமும் முத்தி யாமே.

2891

முத்தியாம் யோக சாங்கியம் ஞானசாங் கியம்தான்
 முத்தவிற்குச் சாங்கியமா தலாலே தானும்
 நித்தியமாம் நிரீஸ்வரத்தில் ஞான மூன்றில்
 நிகழ்மூன்றி லிரண்டதாம்தான் போக சாங்கியம்
 புத்தியாம்யோ கசாங்கியம்பு ருடார்த்த சாங்கியம்
 புகழ்ந்தஇது எட்டாகும் ஆத லாலுல்
 பத்தியான பகுதிக்கு அஞ்சம் மாயை
 பகுத்திந்த சாங்கியத்தின் பண்பு தானே.

2892

பண்புதானே நாராய ணனாக மாதி
 பாலிலகு நல்லாழி சுங்கந் தன்னால்
 கண்புதானே பொறியினால்தான் அர்ச்ச னாதி
 களினாலே இசைந்ததிரு மால்ப தத்தை
 வண்புதான்நல் வாழ்வான வைகுந்தம் பெற்று
 மருவுகின்ற மோட்சவீடே யாகு மென்பர்
 திண்புதான்சி ரானநாமங் களது தானும்
 செயலாகும் வைணவத்தின் திறமை தானே.

2893

திறமையான பாட்டத்தின் செய்தி கேளு
 சிறப்பான எட்டாம்ம றைதானாதி
 விறமையாவேள் விகளின்மிக் கான நூல்கள்
 விதிவழியே செய்திடுதல் தன்மையாகும்
 நறமையான நவசோம கமுறுதல் மோட்சம்
 நலமறிந்து நல்வினை தீவினையொ ழித்து
 உறமையாக வுயிர்விட்டால் வினைமேற் செல்லா
 உறுதலிவைப் புறச்சமய முண்மை தானே.

2894

கெண்டகச்சிலை முதல் சிலாவாங்கக்கல் வரையிலுள்ள
எழுவகைச் சத்து

உண்மையாம் கெண் டகச்சிலை சூடாலைக் கல்தான்

உற்றதுவோர் மாக்கல் தேக்கல்லும் மஞ்சள்

திண்மையாம் தவளைக்கல் சிலாவங் கக்கல்

தனித்தனியே பலம்பத்து நிறுத்துக் கொண்டு

பண்மையான பருப்புப்போல் தான்உடைத்து

பருத்ததுவோர் பூசினைகாய்ச் சாற்றில் சுத்தி

வண்மையான வெடியுப்பு நீர்விட்டு ஆட்டி

மூன்றுநாளான பின்புநல்ல வீரம் போடே.

2895

வீரந்தான் பலம்ஒன்று கூடப் போட்டு

மிடுக்கான குடோரியது அரைப்பலந்தான்

சாரந்தான் பலம்அரை காரமும் அப்படியே

தளரஅரை வெடியுப்பு நீரி னாலே

வாரந்தான் கழித்தபின்பு மூசைக் கிட்டு

வரிசையாக உருக்கிடவே சத்து மாகும்

தீரந்தான் நட்பதனில் சாய்த்துக் கொண்டு

குதத்தில் சாரணைதான் செய்தி டாயே.

2896

எழுவகைச் சத்துச் செந்தூரம்

செய்திட்ட சத்துக்கு நாலத் தொன்றும்

சிறப்பாக தங்கமிட்டுச் செந்தூரித்து உண்ணு

பொய்த்திட்ட காயமது வைரந் தானாம்

மாசற்று உடலதுதான் வண்டு போலாம்

நய்த்திட்ட நவலோகம் ஆயிரத்துக் கோடும்

நாதாந்தப் பெருமையைநீ நாடி நில்லு

பெய்த்திட்ட சொர்ணமான மாரியாகும்

பெரும்பாதை உபரசத்தின் போக்கு தானே.

2897

நான்குவித அன்னபேதி

தானான அன்னபேதி அஸ்தி பேதி

தனிச்சொர்ண பேதிமாங்கி சபேதி யாகும்

ஊனான உவர்மண்ணும் கல்கிட் டந்தான்

ஒங்கியதோர் கருமணலும் செம்மணல் சுத்த மண்ணும்

மானான முடவாட்டுக் கல்தன் னோடு

மிக்கான கருவண்டு பன்றி முள்ளு

ஏனான எலிமுள்ளு வகை ஒன்றுக்கு

ஏற்றமான பலம்பத்து நிறுத்துக்கொள்ளே.

2898

நிறுத்துமேதான் முன்போலே சுத்தி செய்து
 நிகழவுமே ஒவ்வொன்றாய் முன்போல் சத்து
 விறுத்துமேதான் வாங்கியே மித்திரனில் சாய்த்து
 விடுவிடுப்பாய் சாரணைதான் சூதத் திற்கு
 மறுத்துமேமுன் போலேசெந் தூரம் பண்ணு
 மண்டலமே பணவெடைதான் தேனில் கொள்ளு
 ஒறுத்துமேதான் யுகாந்தவரை இருத்தும் தேகம்
 ஒருநூற்றுக் கொன்றிடவே வேதை யாகும்.

2899

அன்னபேதி தோற்றம்

வேதையான அன்னமென்ற பேதி தானும்
 விளங்கியதோர் உற்பத்தி சொல்லக் கேளு
 மாதையான மலையினுட ருதுவு பொங்கி
 மாசற்ற கிரணத்தால் பொங்கி நீறும்
 பாதையான மலைச்சவுடு என்று பேரு
 பாங்கான மூன்றுவித வண்ண மாகும்
 காதையான காசிச மென்று பேரு
 கருப்புமஞ்சள் வெள்ளைநிற மாகுங் கானே.

2900

மாங்கிச பேதி

காணவேமாங் கிசபேதி யில்இரண்டு உண்டு
 கனத்ததோர் புட்பகாசி சம்என்றும் வேறு
 பேணவேமா காசிசம்என்றும் தானும்
 பேராக இரண்டு உண்டு இதிலே மஞ்சள்
 தோணவுமே கருப்போடு சிவப்பு வெள்ளை
 திட்டான நான்குவண்ணம் தானும்உண்டு
 ஊணவுமே வெப்பத்தொடு சார காரம்
 உறுகின்ற கியாழமொடு கசப்பு மாமே.

2901

கசப்பான அன்னபேதி யின்கு ணந்தான்
 கரும்புளிப்பாய் துவர்ப்புமாய்நல் கார மாகும்
 மசப்பான வாதந்தான் கபமது தன்னை
 மதிப்பான நேத்திரத்தின் நோய்கள் தன்னை
 நிசப்பான நீரடைப்பு நீரரு கலோடு
 நீங்கான கல்விளைதல் தினவு குட்டம்
 தசப்பான தலைப்போடு அவிழ்தப் புண்கள்
 தரியாதே போக்குமன்ன பேதி தானே.

2902

மாங்கிசபேதியின் இயல்பும் திறமும்

பேதியென்ற மாங்கிசத்தின் பேதி குணந்தான்
 போந்தவெங்க லக்களிம்பு வண்ணங் காணும்
 மாதியுமே மழமழத்துச் சம்மிய முமாகி
 மதிப்பான நீலமண்போல் தானிருக்கும்
 பூதியென்ற புட்பகாசீசம் என்று சொல்லும்
 பேரான கசப்புமாய் சயித்திய முமாகும்
 சாதியென்ற சலத் திராவணியாயிருக்கும்
 சகலகுட்ட தோடத்தைப் போக்குந் தானே.

2903

உபசரங்களின் பெயரும் அதன் சத்தும்

தானென்றக் கடல்நுரைமீ னென்பு முட்சங்கு
 அளித்தபேரோ சனையும்தான் நாகப் பச்சை
 மானென்ற மரகதமாம் பச்சை யோடு
 மகாப்புத்தான் பழத்தோடு கழுதை வண்டு
 வேனென்ற வெண்சுக்கான் கீதக் கதண்டு
 மிக்கான காகசிலை காண்டா மிருகம்
 தானென்ற கருமாசி கத்தூரி யெலும்பு
 கரியமந்தா ரசிலைக்கல் பாசி யாமே.

2904

பாசியென்ற மாங்கிசமாம் சிலையினோடு
 பண்பான சாலிக்கி ராமந் தானும்
 மாசியென்ற மாந்தளிர் காசுமீரப் படிகம்
 மதிப்பான கற்காவி செம்பு மணலோடு
 நாசியென்ற நாகமணல் வங்கம ணல்தான்
 நல்லீய மணலோடு வெள்ளி மணலாம்
 ஏசியென்ற வேமமணல் லோக மணலோடு
 எளிதான மயிலிறகு திருக்கை முன்னே.

2905

முள்ளோடு வெண்சிலையும் கானகக் கல்குரு
 முனையாய் ரசிதசிலை யேமசிலை விந்தம்
 நள்ளோடு நாகசிலை வங்க சிலைதானும்
 நலமான வீயசிலை அயச்சிலை யுமாகும்
 தெள்ளோடு திராச்சிலையும் வெங்கலச் சிலையும்
 சேர்ந்த பித்தளைச் சிலைச் செம்புச் சிலைதானும்
 பள்ளோடு வகைவகைக்குப் பலந்தான் பத்து
 பாங்காக முன்போலே தூய்மை பண்ணே,

2906

உபரசச் செந்தூரம்

பண்ணியுமே வெவ்வேறாச் சத்து வாங்கி

பாங்காகக் குளிகைக்குச் சுருக்குப் போடு
தண்ணியே தங்கமிட்டுச் செந்தூரித்து உண்ணு

சஞ்சலத்தை எண்ணாதே மவுனம் உன்னு
வெண்ணியேதான் ஐம்புலனை வீசிப் போட்டு

விடுக்காதே மூலத்தை அணைத்துச் சேர்க்க
எண்ணியே எவ்வுயிரும்தன் உயிரைப் போலே

இருந்தகமாய் குருபதத்தை என்றும் காரே.

2907

கடல்நுரை தோன்றும் விதம்

காக்கவே கடல்நுரையின் தோற்றங் கேளு

கடல்கடை ந்தார் பூருவத்தில் அசுரா னோடு
ஆர்க்கவுமே தேவர் அனைவோருங் கூடி

அமுதந்தான் கடையயிலே பாம்ப ரசன்தான்
தேர்க்கவுமே சோகமுற்று வியர்வை யாகி

சுழன்றவிடந் தனிலிருந்து வெள்ளை நீராய்
வேர்க்கவுமே வியர்வையுட தில்லை சிந்தி

விள்ளுந்தீ வாந்தரத்தில் வீழ்ந்த தாமே.

2908

கடல்நுரையின் வண்ணங்கள்

வீழ்ந்தவிடம் அங்கங்கே தோற்றமுற்று

மிக்கான கடல்நுரையும் தோற்ற மாச்சு
ஆழ்ந்தகடல் தனில்வீழ்ந்து கரை ஒதுங்கி

அலைந்துமதே கடல்நுரையும் ஆச்சு தாமே
நாழ்ந்துமதே நால்வருணத் தோடுங்கூடி

நலத்ததோர் பொன்வண்ணம் வெளுப்புமாகி
காழ்ந்துமேதான் கருப்புமாகி சிவப்புமாகி

காணவுமே வண்ணமது நான்கு மாச்சே.

2909

கடல்நுரை வேறுபாட்டின் குணம்

நான்குமது விதத்தன்னில் கருப்பு கேளு

நலமில்லை மத்திபமாம் குணமும் ஆகும்
மூன்றுமேதான் மற்றமூன்றும் உத்த மந்தான்

மிக்கான உடலுக்கு உகந்த தாகும்

வேங்குமேதான் வெளுப்பான கடல்நுரைக்கு

விடுக்கவுமே மாரணமாம் என்று பேராம்

வாங்குமே கருப்புக்குச் சம்மா மாரணம்

வருமேம வண்ணவாம் நுரையைக் கேளே.

2910

கடல்நுரையின் வண்ணம் பாரணமென் றும்பேர்
 கெடியான சிவப்புநுரை சாரண மென்றுபேர்
 தோளுமேசா ரணந்தான்கு தபந்தன மேசெயும்
 துடியான மாரணந்தான் மிருத்துவை விலக்கும்
 காளுமேதான் காயசித்திச் செய்து வைக்கும்
 கடிசான பாரணந்தான் வாயுத் தம்பம்
 தாளுமேமா ரணமாங்கடல்நுரைக் குத்தான்
 தளுக்கான ரசதோடம் சாடிப் போமே.

2911

போமேதான் சன்னிபாதங்கள் எல்லாம் தானும்
 புகழ்ந்துமே தாதுவிருத்தி பலம் உண்டாகும்
 வேமேதான் மேகத்தை விரைந்து போக்கும்
 மிருந்ததோர் வாதபித்தங் கள்தாம் போகும்
 தேமேதான் உடலெரிவொ டுகபமும் போகும்
 செப்பறிய காசத்தைப் போக்கு விக்கும்
 காமேதான் கடல்நுரையின் பண்பு தன்னைக்
 கண்டு அறிந்திக் கிரிகைதனைக் கருதிப் பாரே.

2912

கருதியுமே உபரசங்கள் நூற் றிரண்டு பத்தும்
 கண்டறிந்து காலாங்கி நாதன் சொல்ல
 பருதியுமே பாட்டனென்ற மூல நாதன்
 பரிந்துரைத்த நூல்பார்த்து வடமொழி பார்த்துத்
 திருதியேசி வயோகமுனி சொன்ன படிக்கு
 சிறுபாட்டர் பதஞ்சலிவியர்க்கிர மர்சொல்ல
 அருதியுமே ஆத்தாளும் சொல்லக் கேட்டு
 ஆராய்ந்து உபரசத்தை விரித்திட்டேனே.

2913

விரித்திட்டேன் ஏழாயிரத்தின் உள்ளே
 மிக்கான சித்தர் உரை சொல்லைக் கேட்டு
 பிரித்திட்டேன் சத்துவகை செந் தூரங்கள்
 பேரான குளிகைக்கு ஊட்டும் வழிதான்
 கரித்திட்டேன் உற்பத்தி யாகும் தானம்
 கண்டுமேதான் நூல்தனிலே கணக்காய்ச் சொன்னேன்
 உரித்திட்ட உபரசத்தை விரிக்க என்றால்
 ஒருவராலும் முடியாதே உண்மை தானே.

2914

உண்மையான உபரசந்தான் முற்று மாகும்

உலகத்தோர் பிழைக்க என்று வெளியாய்ச் சொன்னேன்
வெண்மையான பாவம் என்றே எண்ணி டாதே

வினையங்கள் மெத்த உண்டு மேவிப் பாரு
தண்மையான சாந்தமுற்றுக் கருவைப் பாரு

தவறில்லை ஒன்றிலுந்தான் மறைப்போ இல்லை
அண்மையாக ஆத்தாள்தான் சொன்ன வழிதான்
ஆராய்ந்து யான் தானும் சொன்னவாறே.

2915

வாறான உபரசங்கள் நூற்றிரண்டு பத்தும்

வகைஎல்லாம் பார்த்தறிந்து வரிசை யாக
தாரான உற்பத்தி சத்து மார்க்கம்

தாக்கான குளிகைக்கு ஊட்டும் வழிதான்
மாரான செந்தூரம் குருசுண் ணங்கள்

மேன்மையான உதகமொடு தைலம் தீநீர்
தேரான செயநீரில் கட்டும் மார்க்கம்

செப்பினேன் உபரசங்கள் முற்று மாச்சே

2916

ஆச்சென்ற நவலோகத் தோற்றந் தன்னை

அறிந்தமட்டும் ஆராய்ந்து அன்னை சொல்லக் கேட்டுப்
போச்சென்ற பாட்டர் திருமூலர் சொல்ல

போன்றெடுத்த காலாங்கி அய்யர் சொல்லத்
தேச்சென்ற சிறுபாட்டர் சிவயோ கமுனி

சிவமான பதஞ் சலிவி யாக்கிர மர்சொல்ல
ஏச்சென்ற எழுகண்டந் தன்னில் தானும்

எழுதினேன்யான் நவலோகம் இயற்கை தானே • 2917

ஏமத் தோற்றம்

இயற்கையான ஏமதோற்ற மதைத்தான் கேளு

ஏற்றமான மகாவிஷ்ணு தானும் ஆதி
பியற்கையான வராகமாகிப் பூமியைத்தான்

பிளந்ததைக் கொம்பாலே கீறி னதினால்
வியற்கையான பூமிதேவி யான வள்தான்

விட்டுணுவைப் பார்த்துவிண்ணப் பம்செய் தாளால்
செயற்கையான என்னிடத்தில் பொன் விளைந்த

சேதியான விவரந்தான் சொல் என்றேதான்

2918

உலோகங்கள் பதினொன்றின் பெயர்கள்

சொல்லென்று பூமாத் தானும் கேட்க
 சுருதிமகா விட்டுணுவும் சொல்ல லுற்றார்
 புல்லென்ற பூருவத்தில் பொன்வெள் ளிசெம்பு
 போரான காரீயம் வெள்ளீயந்தான்
 துல்லென்ற துத்தநாகத் தினோடு தானும்
 துளுவான நல்லிரும்பு கருப்பி ரும்பு
 எல்லென்ற எகுவோடு திராவுந் தானும்
 ஏற்றமான வெங்கலமும் பித்தளை யுந்தானே. 2919

தானான பதினொன்று லோகந் தானும்
 தனித்தனியே உற்பத்திக் குணா குணமே
 வேனான லட்சணங்கள் குருச்செந் தூரம்
 மிக்கான சத்துவகை களங்கு தானும்
 பேனான பிரித்து மேதான் ஒவ்வொன்றாக
 பிசகாமல் சொல்லுகிறேன் பின்பு கேளு
 பாணான பூருவத்தில் சிவபிரான் தானும்
 பார்வதியும் இருவருமாய்ப் பகன்றார் காணே. 2920

காணவுமே ஆயிரந்தான் ஆண்டு காலம்
 களிகூர்ந்துஎன் னேரமுமே ஆலிங் கனம்செய்து
 தாணவேதான் சம்போகம் ஆகவே தானும்
 சம்பிரமாய் ஏகீபா வமாயிருக்க
 ஆணவுமே அக்காலம் அசுரால் தன்னால்
 அதிகதொல்லை கொடுத்ததாலே தேவர் கட்டு
 தாணவுமே பொறுத்திருக்கக் கூடா மல்தான்
 தனித்ததுவோர் இந்திரலோக கத்தே வர்தான். 2921

தேவர்கள்தாம் இந்திரனோடு ஒன்றாய்க்கூடி
 திசைமுகனாம் பிரம்மா அண் டைக்குப் போய் தான்
 யாவர்களும் அபய மிட்டார் பிரம்மா
 அடைந்தவர்த்த மானம்எல்லாம் அறிந்து கொண்டு
 மூவர்களிலே ஒருவரான விஷ்ணு பக்கம்
 முனிந்துமேதான் சமூகத்தில் வந்து சொன்னார்
 யாவருடை துன்பதொல்லைக் கேட்டபின்பு
 ஏகமாம் விட்டுணுவும்பிரம்ம னையுமே தானே. 2922

பிரமனோடு அக்கினியாம் பகவான் தேவர்
 பேரான பேர்களையும் தான ழைத்து
 பிரமமான சிவன்தானும் எந்நே ரந்தான்
 பரியாமல் பார்வதியாள் தன்னைக் கூடி
 நிருமமான லீலையில்தன் விலாசத் தினாலே
 நீங்காமல் நிற்பதால்க ருத்தோற் றமிலை
 அருவமான அதைத் தவிர்த்து முதல்மா தந்தான்
 அனுபவிக்க அப்பால் தான் உடனே கேளே.

2923

உடனேகேளு ஒன்பதுமா தந்தான் பிரிந்து
 உபதேசம் சனகாதி யோர்க்குச் சொல்ல
 அடன்கேளு அம்பாளைப் பிரிந்தி ருந்தால்
 அப்போது பார்வதிக்குக் கர்ப்ப மாகும்
 திடங்கேளு சுப்பிரம மணியர்தோன் றுவார்தான்
 தோன்றுமுறை யவர்பிறக்கும் வகைதான் கேளு
 படங்கேளு ஆறுமுகம் கைபன் னிரண்டு
 பாங்குடனே வந்துதிப்பார் பார்வ திக்கே.

2924

உற்பவித்த உடன்குரர் தம்மை எல்லாம்
 உறுக்கவுமே சம்சாரம் செய்கு வார்பார்
 தற்பவித்த உங்களம் னமகிழ்ச் சியாகும்
 சார்ந்தவிதற் குஉபாயந்தான் பாரும என்று
 விற்பவித்த விஷ்ணுவுந்தான் சொல்லக் கேட்டு
 வெகுதேவ தேவர்க ளும்சேர்ந் தாய்ந்து
 கற்பவித்த விஷ்ணுவுந்தான் சொல்லக் கேட்டு
 கனலக்கி னிபகவானைக் கருதி னாரே.

2925

அக்கினியாம் பகவானும் சம்ம தித்து
 அப்பவேதான் சிவனண்டைப் போனார் தானும்
 அக்கினிதான் போந்தவேளை சிவனும் உமையும்
 அன்புடனே இருவருமே சையோ கமானார்
 கைக்கினிதாய் ஆலிங்கனம் செய்யும் போது
 கனமுடனே விசையாக அக்கினி போனார்
 பக்கினிதான்பார் வதியுமங்கி யைத்தான் பார்த்தாள்
 பதறியேபார் வதியும் எழுந்தாள் தானே.

2926

பதறியுமே எழுந்திருந்து உட்புறம் போனார்
 பரமசிவன் இந்திரியம் கலித மாச்சு
 அதயறிந்த இந்திரியம் தன்னைத் தானும்
 அக்கினியாம் பகவானின் வாயில் விட்டார்
 பதறியேதான் அக்கினியாம் பகவான் அப்போ
 புருட ஆகு ருதியுமேதான் ஆன தாலே
 பெதரியுமே யோசனையாய் பிரம்மா விஷ்ணு
 பேராதி இந்திரனும் தேவாள் தானே.

2927

தானான பூருவ விருத்தாந்தம் புகன்று
 சகிக்கவுமே கூடாமல் விந்து வைத்தான்
 ஏனான வெல்லாரும் ஒன்று கூடி
 ஏற்றமான ஆகாய கங்கையைத் தான்
 மானாக அழைப்பித்து மந்தி ரத்தால்
 வாயாலே அக்கினியாம் பகவான் கக்கி
 கோனான கங்கையிட மாக மாற்ற
 கங்கையுந்தான் தரிக்கஅவள் கூடா வாச்சே.

2928

அவள்தரிக்கக் கூடாமல் கங்கை யுந்தான்
 அழுத்தமாக பூமியிலே கொருக்கைக் காட்டில்
 பவந்தரிக்க வைத்துவிட கொருக்கை நாணல்
 பற்றிக்கொண்டு ளரிந்துமேதான் சாம்ப லாக
 உவந்தரிக்க விந்திலொரு துளியெ மும்பி
 ஒங்கியுமே மகாமேரு திருமலை தன்னில்
 விவதரித்து வீழ்ந்துவிட்ட படியி னாலே
 விந்துருகி மகாமேரு ஏம மாச்சே.

2929

ஏமமான பொன்னதுவும் மகாமே ராச்சு
 ஏமபரு வதமான படியி னாலே
 வேமமான தேவர்கள் இருக்கத் தக்க
 வீடுபண்ணிக் கொண்டார்கள் சித்தர் யோகி
 சோமமான விந்துவேகத் தாலே தானும்
 சுயம்பிரகா சம்போன்ற திருமலை தன்னில்
 பூமமாய் பெற்ற பிரகாசம் போன்ற தாய்த்தான்
 பொற்சாய்கை யாய்மகாபி ரபையுந் தானே.

2930

பிரபையாக சம்புவென்ற மரமது ஒன்று
 பெரிதான ஒருநாவல் மரமும் உண் டாச்சு
 அரபையாக அம்மரத்தில் பூவாய்க் காயாய்
 அழுந்துகின்ற பழம்மகாபி ரசாதம் போலே
 உரபையாக பழம்பழுத்து வீழ்ந்து உடைந்து
 உத்தரசம் ஒடியுமே ஆறாகித்தான்
 நரம்பையான நதியாகிச் சம்புநதி யென்று
 நாட்டமாக மிகுதியும்பே ராச்சு தானே.

2931

பேராச்சு நதியோடும் இடங்கள் எல்லாம்
 பொற்பிரபை யாய்பொன்தான் விளைவு மாச்சு
 வேராச்சுப் பொன்தானு மின்ன மொன்று
 விளைவுப்பொன் தன்னுடைய விரிவைக் கேளு
 சீராச்சு கயிலாய வாச ரான
 சிவன்தானும் பார்வதியை விவாகம் பண்ண
 ஏராச்சு பிரம்மவிஷ்ணு இந்திர தேவர்
 ஏகமாகச் சகலருந்தான் வந்திட் டாரே.

2932

சிவன் மணக்கோலம்

வந்துமேதான் அவரவர்கள் வரிசையாக
 வகையாக அவரவர்கள் இருக்கத் தக்க
 தந்துமேதான் இடத்திலுமே யிருந்திட் டார்கள்
 தயானிதியாம் சிவனுமணக் கோல மாகி
 நந்துமேதான் நவரத்தி னபீடந் தன்னில்
 நயந்துமதே சிவன்தானு மிருக்கும் போது
 பிந்துமேகி பிரம்மாதான் எழுந்து வந்து
 பேரான வேள்விதனை வளர்த்தார் தானே.

2933

வளர்க்கவுமே பார்வதியும் வந்திருந்தான்
 மதிப்பான ரூபலாவண் ணியத்தைத் தானும்
 பளர்க்கவுமே பார்த்துதானே மகிழ்ச்சி யாகி
 பரவசத்தைத் தானடைந்தார் பிரம்மா தானும்
 இளர்க்கவுமே இந்திரியம் கலித மாச்சு
 ஶங்கியுமே இதைக்கண்டு பிரம்மா தானும்
 களர்க்கவுமே யோசனையாய் பாதத்துள் மறைத்தார்
 கனிந்துவந்து விந்துவிலே தோற்றங் கேளே.

2934

போகர் ஏழாயிரம்

மரீசிரிஷி மருந்துகள் 15

வாலகில்லியர் மற்றும் முனிகள் மருந்து (செய்கை)
கேளந்த விந்துவிலே மரீசி இருடி

கெடுவாக உற்பவித்தார் விந்தில் தானும்
ஏளந்த பஞ்சசத்து மருந்து தானும்

இசைந்துமேநா னூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்பது பேர்
பேளந்த விந்துவிலே பிறந்திட் டார்கள்

பின்புதான்வால கில்லியர் அங்குட்டந் தானே
நாளந்த பிரமாண மாய்த்தோன் றலானார்

நாற்பத்தெண் ணாயிரவர் முனிகள் தானே.

2935

தானான பார்வதிக்கு திருப்பூட்டந்தான்

சதுரமான ஓமகுண்டந் தனைவ ளர்க்க

வேனான விந்ததுவும் அதிலே தானும்

விடுபட்டு ஒருதிவலை தெரித்துச் சிந்த

நானான நதிபோலே பெருகும் போது

நலத்துமேதான் அதுபரந்த தான மெல்லாம்

புனான பொன்பிறந்து தோற்ற மாச்ச

பிரம்மவிந்து அக்கினிகுண் டத்தில்வீழ்ந்து

ஊனான உற்பவித்த பொன்தான் ஒன்று

உற்பனமாம் பூருவத்தில் சொன்ன பொன்னே.

2936

பொன்தானும் உற்பத்தி ரெண்டு விதமாம்

பிறந்தபொன்தான் ஐந்துபிர காரமாச்ச

பொன்தானு மேதென்றால் சொல்லக் கேளு

பிராகிருதம் கச்சபம்வன் னிசம்பு தந்தான்

பொன்தானும் கனிசம்ப வமென்று மாகும்

பொருந்தவேதான் வேதசமும் ஐந்து மாகும்

பொன்தானும் அஞ்சுவிதப் போக்கு மாச்ச

பூலோகந் தன்னிலேதான் பேசக் கேளே.

2937

பேசவே பிராகிருத மென்ற பொன்தான்

பிருதிவியின் கூறாச்சு பலமோ மெத்த

தாசவேபி ரம்மாவின் உடலது தன்னில்

சலக்கூறாய் கூடியே இருந்த விந்தில்

ஊசவேதான் உற்பவித்த பொன்த னக்கே

உறுகின்ற ஆகாசம் எனப்பே ராச்ச

ஆசவுமே இப்பொன்தான் அப்டுவின் கூறு
ஆதியாம்மூன் றாலேஅக் கினியும் வாய்வே. 2938

அக்கினிதான் வாய்வினிலே சிவவிந் தேற்று
அங்கீக ரிக்கக்கூ டாத படியால்
தெக்கினிதான் தேவகங்கை தன்னின் பக்கல்
சிந்தாமல் விட்டுவிட அந்த சேடம்
அக்கினிதன் வயிற்றில்நின்று அபான வாய்வால்
அழிந்துமேதான் வெளிப்பட்டு உற்பவித்த பொன்தான்
புக்கினிதான் வன்னிசம்ப வமென்று பேராம்
பொன்னுந்தான் தேயுவினுட கூறு மாச்சே 2939
தங்க பேதம்

கூறான மகாமேரு மலைமுடி தன்னில்
குறித்துமேதான் உற்பவித்தப் பொன்னுக் குத்தான்
காறான கனிசம்ப வமென்று பேராம்
கனமான வாயுவினுட கூறாம் பொன்தான்
பேறான குதத்தை பந்தனஞ் செய்து
பெலத்துமேதான் நவலோகம் வேதை யாக்கும்
வேறான பேதித்த ஏமத்திற்கு
வேதசமாம் பொன்னன்று பேரு மாச்சே. 2940

ஆச்சென்ற குதத்தைப் பந்தம் செய்து
அனுசரித்த பொன்னான படியி னாலே
கூச்சென்ற ஆகாசக் கூறு மாச்சு
குறித்தபடி சொல்லினதோர் ஏம மாகும்
மூச்சென்ற உற்பத்தி தன்னில் சொன்ன
மூன்றான பொன்னாகும் ஏதுஎன் றாக்கால்
பேச்சென்ற பிராகிருதம் கச்சபத் தோடு
பேரான வன்னியும்சம் பூதந்தானே. 2941

பூதந்தான் மூன்று பொன்னும் பதினாறு மாற்று
பொன்னிதிலே ஆபரணம் செய்து வைத்து
நாதந்தான் தரித்தாக்கால் நரைதிரை மூப்பு
நலிந்தசாக்கா டின்றியேதான் இருக்க லாகும்
பாதந்தான் நாலான பொன்னுக் குத்தான்
பகர்ந்தகனி சம்பவமே என்ப தாகும்
போதந்தான் சர்வரோகந் தன்னைப் போக்கும்
பொன்மாத்து பதினாறே யாகுந் தானே. 2942

தங்க பேதம்

காணவுமே வேதசமாம் பொன்னுக் குத்தான்
 கற்பாந்த காலத்துக்கு அழிவில்லைதான்
 தாணவே குதக்கிரிகை தனக்குத் தானும்
 தனித்த மகாவுத்தமம் என்ற அறிந்து கொள்ளு
 புணவுமே வேதசமாம் என்று சொல்லும்
 பொன்னுக்குக் காயசித்தி சுறுக்கி லாகும்
 ஆணவுமே அட்டாங்க யோகந் தானும்
 அறுபத்தி நான்குமேதான் சித்தி யாமே.

2943

சித்தியான சொர்ணத்தை மழுங்கத் தட்டி
 சிவக்கவுமே காய்ச்சினால்தான் குருதி போலே
 பெத்தியான பிரபையாக இருக்கு மாகில்
 பேரான முதல் தரந்தான் ஏம மாகும்
 நித்தியாக விரண்டான ஏமங் கேளு
 நிறம்கொஞ்சம் கருப்பாகத் தானும் காணும்
 வெற்றியாக காய்ச்சினாலே வெள்ளை யாகும்
 இதில்முன்றாங் குணந்தன்னை விளம்பக்கேளே.

2944

விளம்பவுமே வெட்டினால்தான் அடுக்கில் லாமல்
 மெமுகூர்ந்து மழமழப்பாகத் தானிருக்கும்
 நளம்பவுமே நான்காம்பொன் சொல்லக் கேளு
 நளினைமான மிருதுவாக மழமழப்பாய்
 அளம்பவுமே ஐந்தாவது மஞ்சள் வண்ணம்
 அதைச்சாய்ச்சில் சிவப்பு வண்ண மாயிருக்கும்
 தளம்பவுமே ஐந்தாவ தானபொன்தான்
 சாற்றிது அதிகபலம் குதத் தாலே

2945

தங்க பேதம்

குதத்தால் வந்தபொன்னில் மத்தி பந்தான்
 குட்சமான விகாரமாக கெட்டி யாகி
 பேதத்தால் குடிலமாக பெரும னாகி
 பூஞ்சலான மெதுவாகி கனமில் லாதாய்
 காதத்தால் காய்ச்சினாலே கம்பிக் குத்தான்
 கடிசாகி வாராமல் அடிக்குத் தானும்
 வேதத்தால் கடினமாய்மிக ஒளியுளதாய்
 மிக்ககுணம் பத்தும்தான் மத்திப மாமே.

2946

தங்கத்தின் பண்புகள்

ஆமென்ற உத்தமமாம் பொன்கு ணந்தான்
 அயனுக்குச் சரியொக்கும் பிரம்ம ரூபம்
 வாமென்ற மகாநூபம் மதுர மாகும்
 மார்க்கமான சூதமது பந்தனி யுமாகும்
 தாமென்ற நஞ்சுகுற்றங் களையும் தானும்
 சயித்தியத்தைப் போக்கிவைக்கும் ரசபா கத்தில்
 காமென்ற கியாழபாகந் தானு மாகும்
 கண்டிந்த குணமெல்லாம் கருதிப் பாரே.

2947

தங்கத்தின் பண்பும் பற்பழும்

கருதியுமே பொன்தன்னைத் தகடாய்த் தட்டி
 கானகத்துச் செம்மண்ணைப் பழச்சாற் றாலே
 அருதியுமே அரைத்தும்தான் மேலே பூசி
 அதட்டியேதான் கரி ஒட்டில்காய்ச்சிக் கொண்டு
 பருதியுமே பழச்சாற்றில் தோய்த்தித் டாக்கால்
 பழுப்பற்றுப் பொன்னதுவும் சித்தி யாகும்
 எழுதியுமே ஏழுதரம் செம்மண் பூசி
 எலுமிச்சம் பழச்சாற்றில் தோய்த்தி டாயே.

2948

தோய்த்திட்ட தகட்டின்மேல் பூசக் கேளு
 சுளுக்கான நாலிலொன்று மாட்சி கந்தான்
 பாய்த்திட்ட பழச்சாற்றி லரைத்துப் பூசி
 பருப்புடமாய்ப் போட்டெடுக்கப் பற்ப மாகும்
 நாட்டிட்ட நவலோகம் நூற்றுக் கீய
 நாலாறு மாற்றாகும் நயந்து பாரு
 ஏய்த்திட்ட சித்தரெல்ல எளிதில் செய்வார்
 ஏமமென்ற மாட்சிகத்தின் இயற்கை தானே.

2949

இயற்கையான ஏமமாட்சி கங்கிட் டாட்டால்
 ஏற்றமான கஞ்சமென்ற நிமிளை யாகும்
 புயற்கையான பொன்னிமிளை தன்னில் செய்தால்
 போற்றியேதான் வாதங்கை கட்டி நிற்கும்
 கயற்கையான கஞ்சமென்ற நிமிளை தானும்
 கற்பமான நோய்க்காக என்பீர் காணும்
 செயற்கையான வேமாட்சி கம்படத் தங்கம்
 கணத்தினிலே நிறியேதான் ஏம மாமே.

2950

வேறு தங்கக் குரு

ஏமமான கணத்திலேதான் குதங் கட்டும்
 எளிதிலேதான் பின்ஒன்று இயம்பக் கேளு
 தாமமான தங்கத்தை ராவிக் கொண்டு
 தனிமையாக விராகனெடை நான்கு தூக்கி
 வாமமான சாதிலிங்கம் தூய்மை செய்து
 வராகனெடை ஒன்றரைதான் தூக்கிக் கொண்டு
 தாமமான தங்கத்தின் பொடிதான் ஒன்றில்
 சாதிலிங்கம் ஒன்றரையாய்த் தகர்த்துப் போடே. 2951

போட்டுமேதான் கற்றாழைப் பாலில் தானும்
 பிறைவரை ஒருசாமம் மெழுகு போலாம்
 ஒட்டுமேதான் உருண்டையாகக் காய வைத்து
 ஊமையென்ற கோழிமுட்டை வெண்கருத்தோய்த்து
 மாட்டுமேதா கப்பொடி உருண்டை மேலே
 மறுபடியும் வெண்கருவில் தோய்த்துத் தோய்த்து
 ஆட்டுமேதான் மூன்று எடை பொடிமேல் அப்பி
 அடர்ந்ததோர் ரவிதனிலே காயப் போடே. 2952

காய்ந்தபின்பு குகைமண்ணை நெகிழ வரைத்து
 கனத்ததோர் சீலைமண்தான் ஏழும் செய்து
 ஓய்ந்தபின்பு உமிக்குவித்து அதற்குள் வைத்து
 ஒருபடியாம் உமிக்குள்ளே புடத்தைப்போடு
 பாய்ந்தபின்பு நூற்றிரண்டு பத்தும் போடு
 பருவமாக மண்தன்னை வாங்கிப் போடு
 ஆய்ந்தபின்பு கனகத்தின் கவசம் தன்னை
 அசையாமல் எடுத்தப்பால் வைத்துக்கொள்ளே. 2953

வைத்துமேதான் முன்லிங்கம் தங்கம் ரெண்டும்
 வளமாகக் குருவாகும் வெள்ளி தன்னில்
 ஐந்துமேதான் ஐம்பதற்கொன்று ஈயந்தால் தானே
 ஆண்மையான கருங்காலி வைரம் போலாம்
 தேய்த்துமேசெம் புதனில் ஐம் பதற்கொன்று மட்டும்
 தீர்க்கமாக ஈந்திடவே ஏம மாகும்
 கைத்துமேதான் கருப்பான வெள்ளி தன்னைக்
 கருப்புவிட்டு வீசமெடை தேனில் உண்ணே. 2954

கருப்பு தாரத்தால் சூதவெண்ணையும் வேதையும்

உண்ணவுமே மண்டலந்தான் உடலந் தானும்
 உறுதியான கருங்காலி வைரம் போலாம்
 பண்ணவுமே உடல்தானும் கற்ப காலம்
 பதினாறு வயது போலிருக்க லாகும்
 எண்ணவுமே இத்தொழில்தான் எளிதிலாக
 ஏற்றமான கோசபீசந் தினது தாரம்
 கண்ணவுமே கருப்பான தாரந் தன்னை
 கணக்காக பலமரைதான் தூக்கிக் கொள்ளே.

2955

தூக்கிடுவாய்ச் சூதமது பலந்தான் ஐந்து
 சுத்தித்துக் காசியென்ற மேருவில் வார்த்து
 ஆக்கிடுவாய் கருப்பான தாரந் தன்னை
 அதிலிட்டுப் பொடியாக அடுப்பில் வைத்து
 பாக்கிடுவாய் மணலில்வைத்து நான்கு சாமம்
 பதறாமல் தீயில்வைத்து எரித்திட் டாக்கால்
 ஏக்கிடுவாய் ஆறவிட்டு உடைத்துப் பார்த்தால்
 இறுகியுமே வெண்ணை போல்தான் ஆகுந் தானே.

2956

வெண்ணைபோல் இருக்கின்ற சூதந் தன்னை
 வில்லைசெய்து அயச்சட்டிக் குள்ளே போட்டு
 மெண்ணையான மேனிச்சாறு சுருக்குப் போடு
 முருக்கிலையின் சாறுசாமம் சுருக்குப் போடு
 கொன்னையான கோவைச்சாறு சுருக்குப் போடு
 குறிப்பான கரு ஊமத்தன் சாறு போடு
 நன்னையான வெற்றிலையின் கொடிச் சாற்றால்
 நலங்காமல் சாமந்தான் சுருக்குப் போடே.

2957

சுருக்கிட்டுத் தங்கமிட்டுச் செந்தூரித்து உண்ணு
 சூரியன்போல் நிறமாகும் சூட்சம் மெத்த
 நறுக்கிட்டு நவலோகத் தீர்த்தா யானால்
 நாடியேதான் திசைமாற்றங் கண்டு கொள்ளு
 ஒருக்கிட்டு ஒருவருடன் பேச லாகா
 உஹமைபோல் இருந்துகொண்டு யோசகம் பாரு
 கருக்கிட்ட வெள்ளியுட வித்தை தன்னில்
 கனகமது கண்கொள்ளா வேதை யாமே.

2958

சூதங் கட்ட

வேதையான சூதத்தைக் கட்டக் கேளு
 முன்போலே தங்கத்தை யுராவிக் கொண்டு
 பாதையான பலம் ஒன்று நிறுத்துக் கொண்டு
 பாங்கான கல்வத்தில் போட்டு அரைத்து
 சோதியாக சுத்தித்த சூதந் தானும்
 சுத்தமாக நான்குபலம் கூடப்போட்டு
 காதையான கற்றாழைப் பாலில் ஆட்டி
 கசகாமல் நால்சாமம் அரைத்தி டாயே.

2959

அரைத்திட்ட வில்லைதட்டி அயத்திலிட்டு
 அழகான வெள்ளைத்தா மரையின்சாறு
 திரைத்திட்டு செவரொட்டித் தாமரை யிலையும்
 சேர்ச்சமனாய்ச் சிறுகவேதான் நறுக்கிக் கொண்டு
 உரைத்திட்டு உரலில்இட்டு இடித்து நய்ய
 ஒங்கியுமே சாறுரெண்டு படியும் வாங்கி
 நுரைத்திட்டுச் சூதத்தில் சுருக்கு போடு
 துப்புரவாம் கழுவியுமே வாங்கி டாயே.

2960

வாங்கியெல்லாம் உருட்டியேதான் உருண்டை செய்து
 வரிசையாக பலம் ஐந்து வைத்துக் கேளு
 வேங்கியுமே வெள்ளியது பலம் மூவைந்து
 மிடுக்காக உராவியேதான் எடுத்துக் கொண்டு
 தூங்கியேகு தத்தைவெண்க ருவில்தான் தோய்த்துத்
 துப்புரவாம் வெள்ளியுட பொடிபிறட்டி
 மூங்கியுமே பொடியெல்லாம் பிடித்த பின்பு
 பேரான ரவிதனிலே காயப் போடே

2961

காய்ந்தபின்பு மண் அரைத்து சீலை செய்து
 காய்ந்தபின்பு உமிப்புடந்தான் நூற்றிரண்டு பத்து
 பேய்ந்தபின்பு புடம்போட்டு எடுத்துக் கொண்டு
 பிசகாமல் வெள்ளி என்ற கவசம் வாங்கி
 கோய்ந்தபின்பு குளிகையைத் தான் எடுத்துக் கொண்டு
 கொடுத்திடவே நவலோகம் ஏம மாகும்
 தேய்ந்தபின்பு செந்தூரம் செய்து உண் டாக்கால்
 சிறுகதிர்போல் மேனியுமாம் தெளிந்துபாரே.

2962

ஏம்பற்புமம் குணமும்

தெளிந்திட்ட ஏமத்தின் குருவைக் கேளு
 சீரான தங்கத்தைத் தகடு தட்டி
 கெளிந்திட்ட செந்தூரம் தங்கத் தெடைதான்
 கேண்மையான கற்றாழைப் பாலில் ஆட்டி
 தளிந்திட்ட தங்கமென்ற தகட்டில் பூசி
 சரியாமல் காயவைத்து மீண்டும் பூசி
 புளிந்திட்ட ஏழுமுறைப் பூசிப் பூசி
 பெரும்புடமாய்ப் போட்டு எடுக்க பற்பமாமே.

2963

பற்பத்தைக் காற்றாழைப் பாலில் ஆட்டி
 பருப்புடமாய்ப் போட்டு எடுக்க பற்பமாகும்
 அற்பத்தை அரையாம்ப ணவெடை தான் உண்ணு
 அழிம்பான குட்டமெல்லாம் அகன்று போகும்
 சிற்பத்தைச் சன்னிபாத முதல் தோடங்கள்
 சீதகரம் வாதகரம் செரிந்து போகும்
 கற்பத்தைப் பத்தியமாய் உண்டிட் டாக்கால்
 காயமுமே வெகுநாள் தான் அழியா தாமே.

2964

வெள்ளி தோற்றம்

தாமென்ற வெள்ளியின்தன் தோற்றங் கேளு
 தண்மையான பூருவகாலத்தில் தானும்
 தீமூன்று கண்ணுடைய சிவனார் தாமும்
 தீர்க்கமாக மண்டிபோட்டு இருந்து கொண்டு
 மூமென்ற முப்புராதி களைச்செ யிக்க
 மிக்கான மகாமேரு கிரியைத் தானும்
 வாமென்ற வில்லாக வளைத்துக் கொண்டு
 வாசுகியை நாணாகப் பூட்டி னாரே.

2965

பூட்டியுமே சர்வமய மாயி ருந்த
 போரான விஷ்ணுவைத்தான் கருவியாக
 ஆட்டியுமே அக்கினியால் திறமா கத்தான்
 அதிரவேதான் தொடுக்க நிமைக் கொட்டாமல்தான்
 வீட்டியுமே நெற்றிக்கண் விழித்துப் பார்த்தார்
 விசுவயதோர் பார்வையினால் கண்ணில் நின்று
 தீட்டியேதான் திவலையது ததும்பித் தானும்
 சிந்தியேதான் பூமிதனில் விழுந்த வாரே.

2966

வாரான திவலையது விழுந்த தானம்
 வகையான நல்மரமாய் ஆதா ரமாகி
 வேரான பலக்கொம்பாய் வித்தீ ரணமாய்
 விதமான மரமாய் உற்பத்தி யாச்சு
 தேரான மறுபடியும் குரீ யாங்கி
 செழுமையாங் கண்ணில்நின்று திவலை சிந்த
 பேரான பூமியிலே திவலை வீழ
 பெருகியதில் ரசிதம் உற்பத் தியாச்சு தானே.

2967

வெள்ளியின் வேறுபாடுகள்
 ஆச்சென்ற வெள்ளிபிதூர் கன்மா வுக்கு
 அதிகபோக்கி யமென்றுதானே சொல்ல லாகும்
 வேச்சென்ற வெள்ளியதில் மூன்று பேதம்
 விரைந்ததோர்ச கசமென்றும் கனிசஞ் சாதம்
 கேச்சென்ற கிரித்துருமம் மூன்று மாகும்
 கிளர்ந்தெழுந்த இதனுடைய விவரங் கேளு
 ஓச்சென்ற முதலதுதான் உயர்ந்த தாகும்
 உயர்ந்தரெண்டாம் வெள்ளியது உயர்ந்தி யாமே.

2968

வெள்ளி குணம்
 உயர்த்தி மூன்றாந் தரந்தானும் மேலு மாகும்
 உறுகின்ற சகசமெனும் வெள்ளி தானும்
 வியர்த்தியான வெள்ளியநல் கிரியு மாகும்
 விச்சயமாம் வெள்ளியதை அணிந்தா ராகில்
 நயர்த்தியான நரைதிரை பிணிகள் மூப்பு
 நலிந்தசாக் காடில்லை கனிசஞ் சாதம்
 இயர்த்தியான மலைதன்னில் முடியு மாகும்
 இசைந்தவெள் ளிரசத்திற் கேற்ற தாமே.

2969

ஏற்றரச பந்தனையாஞ் குதஞ் தோடு
 ஏகமாக உறவாகித் தானி ருக்கும்
 மாற்றமான கிரித்துருமம் என்ற வெள்ளி
 வங்கத்தில் நீர்வாங்கில் மருந்தி னாலே
 வேற்றமான இந்தவெள்ளி சர்வ நோய்கள்
 விடுவிக்கும் பிரத்தியமாம் வந்த தாலே
 பாற்றமாம்பா தருப்பியந்தான் என்று பேரு
 பகர்மூன்று வெள்ளியதின் பருவங் கேளே.

2970

வெள்ளி வேறுபாடு

பருவமாக உத்தமமாய் வெளுப்பு மாகி
 பாரமாய் மழுங்கலாகச் சிவக்கக் காய்ச்சில்
 அருவமாய் அடிக்க வெளுப்பு மெதுவுமாகி
 அழகான மல்லிகைப்பூப் போலே தானாய்
 விருவமாக விரியாமல் இருப்ப தாகி
 மெதுவாக தேக்கடையால் இருந்த தாகில்
 உருவமான இக்குணந்தான் உத்தம மாகும்
 உறுகின்ற மத்திபத்தை உரைக்கக் கேளே.

2971

மத்திபந்தான் லேசாகிக் கடின மாகி
 மகத்தான மிகுதியுந்தான் ஒளியு மாகி
 கத்திபந்தான் கருப்பமாகி காய்ச்சி னாக்கால்
 கண்சிவப்பாய் மஞ்சளாகப் பெருமனாகி
 குத்திபந்தான் குருரமாக விந்த யெட்டும்
 குணங்களுமே உண்டான வெள்ளி தானும்
 மத்திபந்தான் ஆகாத குணமு மாகும்
 மடவான வெள்ளியுட ஆண்மை கேளே.

2972

வெள்ளி குணம்

ஆண்மையான வெள்ளியது கனமு மாகும்
 அடர்ந்ததுவோர் துவர்ப்புமாக புளிப்பு மாகும்
 விண்மையான வியாபகமான மதுர மாகும்
 மிக்கதுவோர் ரசாயனமு மாயி ருக்கும்
 தாண்மையான சுயித்தியமான காரியு மாகும்
 சாப்பிட்டால் பாத்திரத்தில் சுசியு மாகும்
 வாண்மையான வாதங்கள் சயசேத் துமழும்
 மதிப்பான உப்பிசத்தைப் போக்குந் தானே.

2973

போக்குமேகி தீபனந்தான் சாப்பிட்ட வந்து
 புறம்பாமல் செரித்தால்தான் செய்து வைக்கும்
 தாக்குமேப லமும் அட்ட மாசித் தியுண்டு
 சர்வநோய்கள் தனைப்போக்கும் சகல ருக்கும்
 வாக்குமதே கின்னரம்போல் கீத மீறும்
 மாசற்றக் கண்களுமே ஒளியு மாகும்
 தேக்குமேதான் சிவசிந்தை என்னே ரந்தான்
 சிறியாரைப் போலிருக்கக் கற்பம் உண்ணே.

2974

வெள்ளிக்கு களங்கு - வெள்ளி வேதை

உண்ணவுமே வெள்ளிதனை தகடு தட்டி
 ஒங்கியதோர் பழுபாகல் கிழங்குச் சாற்றில்
 எண்ணவுமே ஏழுமுறைக் காய்ச்சித் துவைக்க
 ஏற்றமான வெள்ளியது சுத்தி யாகும்
 பண்ணவுமே அரப்பொடியாய் உராவிக்கொண்டு
 பலம்நான்கு நிறுத்தப்பால் வைத்துக் கொண்டு
 தண்ணவுமே சாதிலிங்கம் பலம்ஒன் ரறைதான்
 தளுக்குவெள்ளி அரப்பொடிதான் பலமும் ஒன்றே. 2975

பலமான ரெண்டையுந்தான் கல்வத் திட்டு
 பதியவே கற்றாழம் பாலில் ஆட்டி
 நலமான நாற்சாமம் ஆன பின்பு
 நலமாக வழித்துமேதான் உருண்டை செய்து
 பிலமான ரவிதனிலே காய வைத்து
 பின்புதானே வெண்கருவில் துவைத்துக் கொண்டு
 குலமான அரப்பொடியை மேலே கட்டி
 கொடுஞ்சுறுக்காம் ரவிதனிலே காயப்போடே. 2976

காயவுமே நாழியுமி தனிலே வைத்து
 கணக்காக முன்போலே புடத்தைப் போடு
 நேயவுமே நூற்றிரண்டு பத்து தானும்
 நேர்மையுடன் கனபுடம் போட்டு எடுத்துக் கொள்ளு
 மாயவுமே வாதியொரு புடத்தைப் போட்டால்
 மண்ணாகி மருந்தெல்லாம் கரியாய்ப் போகும்
 பாயவுமே பஞ்சிட்டுப் பார மேற்றில்
 பாரமாய்த் தானிருக்கும் பண்பாய்ப் பாரே. 2977

பண்பாக புடந்தீர்ந்தா யின்பின்பு அதனைப்
 பத்தியுமே மேல்கவசம் வாங்கிப் போடு
 அண்பாகக் கவசித்த ரசித வேமம்
 அடுத்துமேதான் மறுத்தொன்றில் கவசம் போடு
 உண்பாக லிங்கத்தோடு ஒக்க அரைத்த
 உறுகின்ற பொடியதுவும் உன்னிப் போகும்
 மண்பாக மேல்பொடிதான் வெள்ளி பொன்னும்
 மானாது மறுபடியும் பாச்ச லாமே. 2978

பாச்சவுமே லிங்கத்தை வாங்கிக் கொண்டு
 பண்பான சீனவெள்ளி பலந்தா னஞ்சில்
 வாச்சவுமே வராகனெடை களங்கும் ஈந்தால்
 பதிப்பான ஈச்சங்காய் போல்கறுப்பாம்
 சாச்சவுமே கருப்பான காரந் தன்னில்
 சரிசேத்து ஏமத்தைத்தான் உருக்கிக் கொண்டு
 தேச்சவுமே செம்பதுவும் செம்பட்டைச் சேத்துச்
 சீராகத் தகடுதட்டி இறங்கப் போடே.

2979

இறங்கவுமே உப்பதனை வறுத்துக் கொண்டு
 இதற்குரெட்டி காவிக்கல் தூளாய்ச் செய்து
 கறங்கவேதான் தகடுக்குக் கீழ்மே லிட்டுத்
 தாக்கியுமே புடம்போடு இறங்கு மட்டும்
 புறங்கவுமே புடம்போட்டு உருக்கிப் பார்த்தால்
 பேரான செம்புதங்கம் இரண்டெ டைநிற்கும்
 கறங்கவுமே இதைவைத்துச் செலவு செய்து
 கற்பத்தை உண்டுமேக டைத்தே றிடாயே.

2980

யோகங் கூறல்

தேறியுமே துவாதசத்தில் ஏற்றாம் பாரு
 திறமாக மூலத்தை இறுத்துக் கும்பி
 மாறியுமே இடையோடு பிங்கலை தானும்
 மாசற்ற முப்பாழில் குதிரை போட்டு
 சீறியுமே அதில்நின்று தீர்க்கமாகி
 சிற்றரையாள் தன்பாதம் தன்னில் சொக்கி
 ஆறியே இளைப்பாறு சந்திரக் கோளில்
 அமிர்தத்தை உண்டுமேதான் அமுந்திடாயே.

2981

அமுந்தவுமே வெள்ளிதனைத் தகடு தட்டி
 அந்தெடைக்குக் கந்தகத்தை அரைத்துப் பூசி
 தமுந்தவேதான் கற்றாழைப் பாலைப் பூசி
 தாக்கியுமே கசபுடமாய்ப் போட்டிட் டாக்கால்
 விழுந்துமேதான் வெண்மையான நீறு மாகும்
 விடுக்காகப் பணவெடைதான் தேனில் உண்ணு
 குமுந்தவுமே வெண்குட்டம் சுருங்குட் டங்கள்
 கொடிதான குன்மங்கள் விரைந்து போமே.

2982

செம்புத் தோற்றம்

போமென்ற செம்பினது தோற்றங் கேளு
 பூருவத்தில் ராட்சசனாம் குடகே சன்தான்
 தேமென்ற சிவந்தநிற மாகத் தானும்
 செழுமையான தாதுரத்தின் உருவ மானான்
 வேமென்ற விஷ்ணுவைத்தான் உத்தே சித்து
 மிடுக்கான மழைக்காலந் தன்னில் தானும்
 ஆமென்ற அருந்தவசு வெகுநாள் செய்ய
 அப்போது விஷ்ணுவிற்கு றிக்கை யாச்சே.

2983

அறிக்கையான மிகுதியுந்தான் மகிழ்ச்சி யாகி
 அடைந்தந்த ராட்சதனைத் தான் அழைத்து
 உறிக்கையாய் உனக்கென்ன வரந்தான் வேணும்
 உகந்துமேதான் கேட்டாக்கால் தருவோம் என்ன
 நறிக்கையான ராட்சசனும் சொன்ன வார்த்தை
 நம்மைத்தான் தேவரீர்சக் கிரத்தினாலே
 தறிக்கையாக சுங்காரம் செய்த பின்பு
 சர்வகால. மும்என்மேல் தயவு தானே.

2984

தயவாகி என்னுடைய சடலந் தானும்
 தாம்பிரந்தா னாகவென்று கேட்டுக் கொண்டான்
 வியவாகி விஷ்ணுவந்தா னப்படி யீந்தார்
 மிடுக்கான ராட்சசனும் அப்படி யானான்
 வயவாகி வரத்தில்வந் தபடியால் செம்பு
 மாசற்ற பொன்வெள்ளிக்கு அதிக மாச்சு
 நயவாகி அவனுடல்தான் செம்பு மாச்சு
 நல்எலும்பு ரசிதம்என்ற வெள்ளி யாச்சு
 தியவாகி அவனுடலின் மலின மெல்லாம்
 திரண்டுமதே வெங்கலந்தா னாச்சு தானே.

2985

இருவித செம்பு

ஆச்சென்ற செம்புதனில் இரண்டு பேதம்
 அதன் விரிவு ஏதென்றால் சொல்லக் கேளு
 ஓச்சென்ற நேர்பாளம் என்னும் செம்பு
 உத்தமந்தான் மிகுதியுமென் றறிந்து கொள்ளு
 மேச்சென்ற மிலேச்சன் தான் என்னும் செம்பு
 மிகுதியுந்தான் மத்திபமென் றறிந்து கொள்ளே

2986

உத்தமச் செம்பு மத்திபச் செம்பு
 அறிந்துமேதான் உத்தமத்தின் குணத்தைக் கேளு
 அழுத்தமான மழுங்கலாக் பார மாகி
 செறிந்துமேதான் சிவப்பாகி அடிக்க அடிக்க
 தீர்க்கமாக மிருதுவாய்த்தான் காய்ச்சினாக்கால்
 வெறிந்துமேதான் விகாரகுண மில்லா தானால்
 மிகுதியுமே உத்தமந்தான் இந்தச் செம்பு
 மறிந்துமேதான் மத்திபத்தின் குணத்தைக்கேளு
 மகாவெளுப்புக் கருப்போடு சிவப்பு மாமே.

2987

மத்திபச் செம்பு

சிவப்பாகிக் கடினமாகி உத்தமத் துக்குச்
 சிதைந்து மேதான் பெரிதாக இருப்பதாகி
 இவப்பாகி கழுவவேக முவவே தானும்
 ஏற்றமான கருப்பதாக இருப்ப தானால்
 மிவப்பாகி மிலேச்சமென்ற செம்ப தாகும்
 மிகுதியுமே மத்திபந்தான் இன்னங் கேளு
 துவர்ப்பாகிக் சுரோணிதவண் ணமிக வெளுப்பு
 சுத்தமான கருங்கருப்பு கனமில் லாதே.

2988

மத்திபச் செம்பும் செம்பின் குணமும்
 இல்லாது உடல்விரிசல் குடிலந் தானும்
 எளிதாக அடிக்க அடிக்கச் சிதறல் வீழ்தல்
 வல்லாது இதுவெல்லாம் வாதத் துக்கு
 மாசுந்தான் ரசகர்மம் தனக்கு ஆகாது
 தெல்லாது செம்பேதான் துவர்ப்பு மாகும்
 சிறந்தரச பாகமாக மதுர மாகி
 உல்லாது வெப்பமாக இருக்கும் பாரு
 ஓங்கியதோர் திரிதோடம் சுரங்கள் வீக்கம்
 அல்லாது அமரங்கள் துற்பட லங்கள்
 அழிபாண்டு குட்டம்பி ரமேகம் போமே.

2989

செம்பின் குணம்

மேகம்போம் விருத்தியுண்டாம் புத்தி யுண்டாம்
 மிடுக்கான நேத்திரநோய் களுக்கு மாகும்
 ஆகமா மூத்திர கிரிச்ச ரங்கள் போகும்
 அடுக்கான பவுத்திரம்குன் மங்கள் போகும்
 சோகம் போம் சூதத்தில் சேர்ந்திட் டாக்கால்
 துடுக்கான சத்துவம் அக்கினியும் உண்டாம்

நாகம்போம் ரசாயனந்த னக்கெல் லாந்தான்
நற்செம்பு நேபாளம் உத்தமு மாமே.

2990

தாம்பிர பற்பம்

உத்தமமாம் செம்புபலம் நிறுத்துக் கொண்டு
உறுகின்ற வெள்ளாட்டுக் கோமி யத்தில்
பத்தமாம் குகையிலிட்டு உருக்கிச் சாய்க்க
பளிச்சென்று ஊறலறும் தகடு லேசாய்ப்
புத்தமமாம் புளியிவைபோல் நறுக்கிக் கொண்டு
பெரியதான வெள்ளாட்டெலும்பு மாத்தான்
ஒத்தமமாம் ஒருபடிமா கீழ்மே லிட்டு

உறுகவேதான் கசபுடமாய்ப் போட்டி டாயே.

2991

போடுவது ஐந்தடுக்குக் கோணியை வைத்து
புகழான எலும்புமாவ தன்மேல் வைத்துப்
பாடுவது பரப்பிமேலே தகடு வைத்துப்
பரப்பியேதான் மேலுமந்த எலும்பு மாவால்
முடுவது ஐந்தடுக்குக் கோணி தன்னால்
மிரளாமல் கட்டியே எருக்கீழிட்டு

ஆடுவது ஐந்நூறு எருவு மேலே

அதன்மேலே புளியம்பு றணிகூடை கொட்டே.

2992

கொட்டியேதான் அதன்மேலே தகடு வைத்துக்

கூசாதே புளிப்புறணி கூடை கொட்டி

அட்டியுமே ஐந்நூறு எருமேல் கொட்டி

அதுங்காமல் நெருப்பிட்டு ஆறிற் றானாக்கால்

எட்டியுமே எடுத்துப்பார் நீறு மாகும்

எனையாண்ட ஐயர்காலாங்கி சொன்னசொல்தான்

வெட்டியுமே செம்மை இது மிரள வேண்டாம்

வேதையிது கோடிகவர் ஆட லாமே.

2993

தாமிர பற்ப குணம்

ஆடலாமே இக்கருவால் குதங் கட்டும்

அணுகினாலே சாதிலிங்கம் கட்டிப் போகும்

வீடலாமே வீரமது மெழுகு மாகும்

வெள்ளியந் தன்னில் நூற்றுக்கு ஒன்றிட்டால்

பாடலாமே ரசிதமது நூறு மாற்று

பணவெடைதான் தேனில் உண்ண பால னாவான்

சாடலாமே பாடாணம் அறுபத் தினான்கும்

தனித்தனியே கட்டிடவே வேதை யாமே.

2994

நாகமுற்பத்தி

வேதையான நாகத்தின் விரிவு கேளு
 விருத்தாந்தம் பூருவத்தில் பாம்புக் கெல்லாம்
 நாதையான ராசாவாய் இருக்கப் பட்ட
 நல்ல ஆதி சேடனோடு வாயு ராஜன்
 ஏதையான இருவருமே அடித்துக் கொண்டு
 ஏத்தமான நான் பெரியோன் நான் பெரி யோன் என்று
 ஆதையான ஆங்கார மாய் ஆக். கிருசித்து
 அடித்துக்கொண்டு இருவருந்தான் பலம்பார்த்தாரே. 2995

பலத்திலேநான் பலவான் நான் பலவான் என்று
 பலம்பார்ப்போம் என்று சொல்லி அடித்துக்கொண்டு
 தலத்திலே மகாமேரு மலையில் கிட்டே
 அண்மையிலே போய்மேபேர் இருவருந்தான்
 கலத்தினிலே கயிறுபோல் இருக்கு கின்ற
 கனமான உடலதனை உடையான் தானும்
 நலத்தினிலே நாகமகா அரசன் ஆனான்
 நலமான மகாமேரு கிரியைத் தானே. 2996

மேருகிரி அடிதொடுத்து நுனிமட் டிற்கும்
 மிடுக்கான வலமெல்லாம் சுற்றிக் கொண்டு
 ஆருகிரி வாயிரமாம் கொடிமு டிமேல் தான்
 ஆயிரமாய் பணாமகுடந் தான் விரித்து
 பேருகிரி வளைத்தமுந்தப் பிடித்துக் கொண்டு
 பெலத்துமே இருக்கின்ற வேளையில் தான்
 வாருகிரி வாயுராசன் தானப் போது
 மதிப்பான உக்கிரமாய்க் கோபமாச்சே 2997

உக்கிரமமாய் மாருதம்போல் அறையும் போது
 உகந்த ஏழு கடல்கள்தாம் சுவரிப் போக
 அக்கிரமமாம் அட்டகுல மலைகள் தானும்
 அலையவேதான் கம்பங்கள் போலத் தானும்
 பக்கிரமாய் சர்வலோகா லோகங்கள் எல்லாம்
 பரிந்துமுமே அமளியில்தான் பட்டுப் போக
 தக்கிரமாய் பிரம்மாதி சர்வ தேவர்
 சந்தித்துக் காரணமும் ஏது என் றாரே. 2998

ஏதுவேதான் காரணமும் விசாரிக் கத்தான்
 இயல்பான வாயுவிற்கும் சேடனுக்கும்
 வாதுவேதான் மதங்கொண்ட கர்வத்தாலே
 மகத்தான பெரியோன் நான் பலவான் என்று
 சாதுவைதான் அடித்திட்டு சர்ப்ப ராசன்
 தன்னுடைய பலத்தினாலே மேரு மலையை
 வேதுதான்வேர் தொடுத்து நுனி மட்டுக் குந்தான்
 விடுகயிறு போல்குற்றிக் கொண்டார் கானே. 2999

கொண்டுமேதான் கொடுமுடி ஆயிரத்தி லுந்தான்
 கூர்மையான பணமகுடம் ஆயிரத்தை
 திண்டுமேதான் சிரசாலே அழுத்திக் கொண்டு
 திறமாக இருந்திடவே வாயு ராசன்
 அண்டுமேதான் ஆங்காரத் தோள் பலந்தான்
 அனைத்தையுமே சண்டமாரு தமாய்த்தான் மோத
 உண்டுமேதான் லோகாதி லோகமெல்லாம்
 உபத்திரவம் அதிகமாகப் போச்சு தானே. 3000

போச்சதென்று பிரம்மாதி முதலாந் தேவர்
 பெருக்கவுமே யோசனைதான் பண்ணிப் பார்த்து
 ஆச்சதென்று சர்ப்பத்துக் குபகாரம் பண்ணில்
 அமளிபட்டுப் போயிடுவான் வாயு ராசன்
 வாச்சதென்று வாயுராசனைத் தொட்டு தானும்
 மதிப்பான எண்பத்தி நான்கு நூறு
 தேச்சதென்ற லட்சம்சீ வான்மா விற்குத்
 திடமான உபகார மாகும் கானே. 3001

காணவுமே ரெண்டுபேரின் வழிக்கு நாம்தாம்
 கருதியேதான் போகவுமே தேவை யில்லை
 நாணவுமே நாரதமு னிதன்னைத் தானே
 நாமழைத்து நீர் தாம்போய் சண்டை தன்னைத்
 தாணவேசொல் லிடவும் அஞ்சேலென நாரதர்
 தம்முடைய மகுடியான குழல்தா னெடுத்து
 வாணவுமே பலப்பலவாம் ராகம் ஊத
 மதிப்பான கீதத்தைப் பாம்பு ராசன்
 தோணவுமே ஒருதலையை நீக்கித் தானும்
 செவிகொடுத்துக் கொண்டிருந்தார் சேடன்தானே. 3002

சேடன்தான் செவிகொடுத்து ராகம் கேட்கக்
 கணச்சுறுக்கா கியந்தையர் வாயு ராசன்
 பேடந்தான் பலங்கொண்டு ஒருமிக்க மோதி
 பெயர்த்தந்த கொடிமுடியோர் சிகரந் தானும்
 ஏடந்தான் எடுத்துக்கொண்டு கீழே வீழ்
 இறங்கியந்த சிகரங்கீழ் வீழ்ந்த போது
 தாடந்தான் பாம்புராசன் சேட னுடைய
 தாடையுரி பட்டுமேதான் சருமம் போச்சே.

3003

பஞ்சலோகத் தோற்றம்
 சருமந்தான் பெயர்த்தும் தோல் காற்றினாலே
 தரியாமல் பறந்துமே தான் பூமியில் வீழ்
 புருமந்தான் பூமியின்தன் னிடத்தில் நின்று
 புகழான பஞ்சலோகத் தோற்ற மாச்சு
 தெருமந்தான் சேடனுட உடலில் நின்று
 சிறந்துமேதான் பிறந்தபடி யாலே லோகம்
 அருமந்தான் அந்தந்த பேராச்சு லோகம்
 ஆகையினால் லோகத்தின் அடைவு பாரே.

3004

காரீயத் தோற்றம்
 பாரென்று பாம்புகளின் குணத்தைப் போலே
 பாரினிலே கோமளமாய் வழுவ ழப்பாய்
 காரென்ற உறைபட்ட கன்னத்தில்தான்
 கடுந்திவலை உண்டாகி மாருதத் தினாலே
 ஏறென்ற திவலையைத்தான் எடுத்துக் கொண்டு
 ஏற்றமான வங்கபதி யான பூமி
 நேரென்ற அதில்வீழக் காரீ யமாச்சு
 நேர்பான கருநாகம் என்று பேரே

3005

வெள்ளீயத் தோற்றம்
 பேரான சேடனுட உடலில் தானும்
 புழுக்கமாக மிகுவெழும்பும் வியர்வை தானும்
 காரான காற்றினாலே நிலத்தில் வீழ்
 கடிந்துமேதான் வெள்ளீயம் தோற்ற மாச்சு
 தாரான பாம்புராச னுக்குத் தானும்
 தளர்ந்தும்தான் ஆயாசம் வந்த தாலே
 கூரான முகம்வாடி பெருமூச் சுண்டாய்
 கோழைதானே மிகுதியாக வாயி லாச்சே.

3006

நாகத் தோற்றம்

மிகுதியாய்கோ ழையதுபு மியிலே வீழ்ந்து
 வெள்ளையென்ற பாடாணம் எலிப்பா டாணம்
 தகுதியான தாதுக்கள் மிகவுண்டாச்சு
 பாம்புராச னுக்குமுக தாடை தானும்
 உகுதியான முறிவுபட்டது அதனில் நின்று
 உருகிரத்தம் பெருகியேதான் நிலத்தில் வீழத்
 திகுதியான திவலைசிந்த அதிலே நின்று
 சீறுகின்ற நாகந்தான் தோற்ற மாச்சே.

3007

நாகத்தின் வேறுபாடுகள்

ஆச்சென்ற நாகமது ரெண்டு மாகும்
 அமர்ந்தத்தூ ரமொடுகாரல் எல்லாம் தானும்
 தாச்சென்ற தத்தாரத் தைப்பா னாப் பொறி
 தனிலெரிக்கச் சத்துவந்தான் வண்மை யாகும்
 தேச்சென்ற காரவெல்லம் தன்னைத் தானும்
 தீயெரிக்கக் குங்குமத்தின் வண்ண மாகும்
 பாச்சென்ற இரண்டுக்கும் பருவ மாகும்
 பாங்கான சுரோணிதத்தின் பருவங் கேளே.

3008

மிருதார்சிங்கித் தோற்றம்

பருவமாக வெள்ளியங்கி ரிதனில் வீழ்ந்த
 பாங்கான சுரோணிதத்தைக் காற்று வாரி
 தருவமாக வீயசத்துத் தான் பிறந்தே
 தாக்கான பூமியிலே வந்து வீழ
 துருவமாகச் சுடக்கியே தான் மிருதார் சிங்கி
 செனித்துமேதான் தோற்றமது வாச்சு தானும்
 விருவமான மதாந்தரந்தான் வேறொன் றுண்டு
 மிக்கான சிவனுடைய சரீர மாமே.

3009

வேறு காரியப் பிறப்பு

சரீரத்தின் மலங்களது பூமி தன்னில்
 தான்உதிர அதில் நின்று வியாபித்துத்தான்
 கரீரத்தில் காரியம் பிறபுண் டாச்சு
 கம்பில்லம் என்னின்ற நாமப் பேராம்
 அரீரத்தில் தயிலபாடா ணமும் ஆச்சு தானும்
 அடைவான வங்கத்தின் பேதங் கேளு

இரீரத்தில் ரெண்டுவித பேதமாகும்
எப்படித்தான என்றாக்கால் இயம்பக்கேளே. 3010

வெள்ளீய பேதம்

இயம்பவேகு ரமென்றும்மி சிரக மென்றும்
இரண்டுவகை பேதமாக இருக்குங் காணும்
சுயம்பவுமே குரமென்ற வெள்ளீ யந்தான்
குளிர்ந்து மேதான் உத்தமமாய் தானிருக்கும்
இயம்பவுவே இரண்டான மிசிர கந்தான்
எளிதான மத்திபமாங் குணம தாகும்
தயம்பவுமே குரவங்க மென்ற வீயம்
தளுக்கான வெண்மைநிறம் ஆகும் பாரே. 3011

வெண்மையான சண்பகப்பூ வண்ணங் காணும்
மிகக்கனமாகப் பொட்டெனவே உருக லாகும்
தன்மையான மெழுசூர்ந்து சத்த மின்றித்
தானிருக்கும் குரவங்கம் என்ற வீயம்
பண்மையான மிசிரகமே என்ற வங்கம்
பச்சைநிறம் வெளுப்பாயும் தானிருக்கும்
எண்மையான இருவங்கத் தியல்பு தன்னை
இயம்பினோமே வெள்ளீயக் குணத்தைக் கேளே. 3012

வெள்ளீய இயல்புகள்

கேளுமேதான் கசப்புமான வெப்ப மாகி
கெடியான மதுரமாகத் தானி ருக்கும்
வாளுமே வாதபித்தகற்ப உற்பனி யாகும்
மதிப்பான கோழைசேத்து மமேகத்தைத் தான்
போளுமேல யிற்றில்நின் றபூச்சி யைத் தான்
போக்குமேப லமாக்கும் சத்துக்கு உறுதியாம்
தாளுமேதான் சர்வ லோகம் தனைப்பே திக்கும்
தகர்ந்துமேதான் பொடியாக்கும் தூளு மாமே. 3013

வெள்வங்க பற்பம்

தூளாகும் காளிகச கிதமா நீக்கி
துப்புரவாய் நீர்வாங்கில் ரசித மாகும்
தாளாகும் சகலருக்கும் சுகமு மாகும்
சக்குமிங்கி தத்தால்தான் ஆண்மை யாகும்
வாளாகும் ஈயத்தைத் தகடு தட்டி
வகையான நீர்ப்பூலா இலையிடித்து

போளாகும் புண்ணாக்குச் சமனாய்ச் சேர்த்துப்
 புளித்துள்ள காடியைவிட்டு இடித்திடாயே. 3014
 இடித்திட்டு அடைபோலே ரெண்டு தட்டி
 ஏத்தமான வங்கமென்ற தகடு வைத்து
 அடித்திட்டு அடைமூடி கோணிக்குள் வைத்து
 அழுந்தநன்றாய்க் கட்டியுந்தான் மண்ணைப் பூசி
 கடித்திட்டுக் காயவைத்து புளிப்புற ணிகீழ்மேல்
 கனபுடமாய்ப் போட்டெடுத்து ஆறவிட்டுத் தானும்
 பிடித்திட்டுப் பார்த்திட்டாக் கால்பூப் போலாம்
 பேசரிய வங்கத்தின் பெருமை தானே. 3015

வெடியுப்புச் செய்நீர்

பெருமையான வெடியுப்பு பலமும் நூறு
 புளிக்கின்ற புதுப்புளிதான் எழுபத் தைந்து
 அருமையான சாரமது பலமும் பத்து
 அழுத்தமான சீனமது பலமும் பத்து
 தருமையான கல்லுரலில் இடித்து நய்ய
 நாளமூன்று சென்றபின்பு சட்டி யிட்டு
 இருமையான தீபம்போல் ளரித்த பின்பு
 ளரிந்தவுடன் சீக்கிரத்தில் இறக்கிப் போடே. 3016
 கறியுப்புக் கட்டி

இறக்கியுமே இளகத்தில் சுரண்டி வாங்கி
 எடுத்தெல்லாம் பீங்கானில் பரப்பி வைத்து
 பறக்கியுமே பனிதனிலே வைத்திட் டாக்கால்
 பளிச்சென்று நீராகும் பண்பாய் வாங்கு
 கறக்கியுமே கடல்தண்ணீர் கொண்டு வந்து
 காய்ச்சியுமே படி உப்பு வாங்கிக் கொண்டு
 மறுக்கியுமே மறுபடியோர் சட்டி யிட்டு
 மறுக்காலும் கடல்தண்ணீர் சுருக்குப் போடே. 3017
 சுருக்கிட்டே யானபின்பு சொல்லக் கேளு
 சுத்தமான பச்சைநெல்லு பலந்தான் நான்கு
 கருக்கிட்ட கரிதானும் பலந்தான் ஒன்று
 கடிந்தரைத்து கடல்தண்ணீர் தன்னி னாலே
 முருக்கிட்ட குகைசுட்டு அதற்குள் பூசி
 மூசைபேரில்தான் சொப்பிலிட்டு அவ் உப்பைவைத்து
 விருக்கிட்டு நெல்கரியை மேலே பூசி
 விருத்தமான மூசைமண்ணால் சில்லு போடே. 3018

சில்லிட்டு சீலைசெய்து உலைக்குள் வைத்து
 சிதக்கவுமே குகை அழகு மட்டும் ஊதி
 அல்லிட்டு ஆறவைத்து உடைத்துப் பார்க்கில்
 அடுக்காக வைரம்போல் உப்புக் காணும்
 வில்லிட்டுப் பெடுத்துப்பின் வெடியுப்பு நீரில்
 முழுகவுமே தோய்த்திட்டு ரவியில் போடு
 எல்லிட்டு நாளொன்றுக்கு ஏழுமுறை தோய்த்து
 ஏற்றமாக ஏழுநாள் ரவியில் போடே.

3019

வெள்ளி சேர்ந்த வெள்ளைப்பாடாண வேதை

போட்டுமேதான் புதுக்கலசந் தன்னில் போட்டு
 பிரளாமல் சில்லிட்டுச் சீலை செய்து
 காட்டுமேதான் கனபுடமாய்ப் போட்டு எடுத்து
 கரியில்வைத்து உருக்கிடவே பொன்போல் ஆடும்
 வேட்டுமேதான் வெடியுப்புச் செய்நீர் தன்னை
 மிரளாமல் பீங்கானில் இருத்து விட்டு
 பூட்டுமேதான் பூநீறு நாலுக்கு ஒன்று
 போட்டுமே தான் கலக்கி வைத்திடாயே.

3020

வைத்திட்டு நான்காம்நாள் தெளிவு இறுத்து
 வகையான வெள்ளைப்பாடாணம் தன்னை
 மைத்திட்ட மனிதருட குத்திரத்தில்
 வண்மையான கற்சண்ணம் கரைத்துக் கொண்டு
 பைத்திட்ட பாடாணம் கிழியும் கட்டி
 பாங்காக ளரித்திடவே சுத்தி யாகும்
 எய்த்திட்ட பாடாணம் எடுத்துக் கொண்டு
 ஏற்றமான வெடியுப்பு நீர்ச்சு றுக்கே.

3021

வெடியுப்பு நீர்ச்சுருக்கு நான்கு சாமம்
 விதமாகப் போட்ட பின்பு வெங்காரத்தை
 அடியான ஆவெருதின் சாணியால் கழுவி
 அரைத்திடுவாய் நான்குசாமம் வெடியுப்பு நீரில்
 பிடியாக வில்லைசெய்து பரிதியில் போடு
 பிசகாமல் அகலிலிட்டு மண்சீலைசெய்து
 கடியாக காடைஎன்ற புடத்தைப் போட்டு
 கட்டுவாய்நீ வெள்ளைக்குக் கவசந் தானே.

3022

வெள்ளையென்ற பாடாணந் தனக்குத் தானும்
 மேல்கவசம் கட்டிடுவாய் வெங்கா ரத்தை
 தள்ளையென்ற பாடாணந் தனக்குத் தானும்
 சரியெடையாய்க் காரத்தைக் கவசம் கட்டு
 கள்ளையென்ற காரத்தின் மேலே தானும்
 காரமெடை வெள்ளீய நீற்றைத் தானும்
 எள்ளையென்ற எருக்கம்பால் தன்னா லாட்டி
 எங்குமேதான் சரியாகக் கவசம் போடே.

3023

கவசத்தோடே தானும் காடைப் புடந்தான்
 கணக்காகப் பத்துவிசைப் போட்டு எடுத்து
 புவசத்தோ டேஎல்லாம் பாலால் ஆட்டி
 பெருமிளகு போல் உருண்டை செய்து கொண்டு
 குவசத்தோடு வெள்ளிதனை மூசை இட்டு
 கொடுத்து உருக்கு ஒவ்வொன்றாய் உருண்டை தன்னை
 விவசத்தோ டேவெள்ளி எடைக்குப் போடு
 மீண்டுமேதான் எடுத்தெல்லாம் பொடியாய் பண்ணே.

3024

எல்லாந்தான் ஏகமாகப் பொடியாய்ச் செய்து
 எடைக்கெடையாய் குதமிட்டு எருக்கம் பாலால்
 நல்லாதான் அரைத்திட்டு நான்கு சாமம்
 நலமாக வில்லைகட்டிக் காய வைத்து
 கல்லாந்தான் சிறுகலயம் அடியில் தானும்
 கதிப்பாகப் பொரித்தெடுத்த அண்ட வோட்டை
 புல்லாந்தான் பொடிபண்ணிக் கலயத் திட்டுப்
 பிசகாமல் வில்லைவைத்துப் பொடிமேல் போடே

3025

பொடிபோட்டுச் சில்லுவைத்துச் சீலைசெய்து
 புகழாக மணல்மறைவில் புடந்தான் பத்து
 வெடிபோட்டு வெளிப்புடந்தான் ஒன்று போட்டு
 விரியாமல் வில்லைதனை வாங்கிப் பாரு
 தடிபோட்டு தவளம்போல் நீறு மாகும்
 தனையெடுத்து நூற்றுக்கு ஒன்று தானும்
 திடிபோட்டு வெள்ளீயம் குடவன் செம்பில்
 சேர்த்திடவே வெள்ளியது பத்து மாற்றே.

3026

பத்தான குருதன்னைச் சூதத்து ஊட்ட
 பளிச்சென்று பால்வெள்ளித் தானு மாகும்
 சத்தான குருவாலே சாரங் கட்டும்
 சமுசயங்கள் எண்ணாதே துருச நீரும்
 முத்தான துருசுகுரு சூதங் கட்டும்
 மூவுலகுங் கொள்ளாது ரசித வேமம்
 பித்தான சிவன்வந்து காட்டி னாற்போல்
 பேர்பெரிய வித்தைஎல்லாம் ஆடலாமே.

3027

காரீய பற்பம்

ஆடவுமே கருநாக வித்தை கேளு
 அண்டபகி ரண்டம்எல்லாம் துளைத்தே ஆட
 பாடவுமே பலம்பத்து நிறுத்துக் கொண்டு
 பதக்குத்தான் வெள்ளாட்டுக் கோம யத்தை
 ஊடவுமே உருகையிலே சுருக்கப் போடு
 ஊறெல்லாம் கக்கியுமே தூய்மை யாகும்
 வீடவுமே வில்லைபோல் சாய்த்துக் கொண்டு
 மேற்பூச்சு மருந்துடைய விவரம் கேளே.

3028

விவரந்தான் தாளகமும் பலமும் ஐந்து
 மெல்லியதாய் இதழாக்கி உரித்துக் கொண்டு
 அவரந்தான் வெள்ளாட்டுக் கோமி யத்தில்
 ஐந்துநாள்தாம் ஊறவைத்தப் பாலே கேளு
 தவரந்தான் தாளகத்தை வாரிக் கொண்டு
 தளரவுமே கிழிபோலே துலையைக் கட்டி
 புவரந்தான் வெள்ளாட்டுக் கோமி யந்தான்
 புதியதிலே அறுசாம்பம் ளித்தி டாயே.

3029

ளித்திட்டே அப்பாலே வைத்துக் கொண்டும்
 ஏற்றமான துருசுபலம் ஒன்றே முக்கால்
 திரித்திட்டு நாகம்ஒன்ற ரைப்பலந்தான்
 தூய்மைசெய்த சூதமது ஒன்றே கால்தான்
 தரித்திட்ட நாகத்தை உருக்கிக் கொண்டு
 தவறாமல் சூதத்தைத் தொந்தித்துக் கொண்டு
 புரித்திட்டுப் பொடிசெய்து துருசு போட்டு
 பொடியாக அரைத்திட்டுப் பீங்கான் வையே.

3030

பீங்கானில் வைத்துமேதான் பழச்சாறு குத்த
 பொங்கியேதான் புகைந்துமதே நீறு மாகும்
 தீங்கானாம் பரிதியில்வைத்து நாள்தான் ஏழு
 சிந்தாமல் மர்த்தித்துப் பொடியாய் வைக்க
 தாங்கானில் சவ்வீரம் நாலுக் கொன்று
 தாக்கியுமே பொடியோடே அரைத்துக் கொண்டு
 பீங்கானில் மூன்றுநாள்தாம் ரவியில் போட்டு
 புயன்றுமேதான் நான்காம்நாள் நிறுத்துக்கொள்ளே. 3031

நிறுத்துமேள லுமிச்சம்ப முச்சாற்றால் ஆட்டு
 நின்றுமேதான் துருசுகட்டி ஒன்று வாங்கி
 குறுத்துமேதான் குழம்பாகச் செய்து கொண்டு
 குழம்பிலேதான் துருசுதனைத் தோய்த்துத் தோய்த்து
 எறுத்துமேதான் ஏழுநாளே போன பின்பு
 எடுத்துமேதான் பூநீற்றுக் குள்ளே வைத்து
 பொறுத்துமேதான் இருசாமம் எரித்திட் டாக்கால்
 பொங்கியுமே துருசுதுவும் குருவு மாமே. 3032

குருவிலொரு காசெடைதான் நிறுத்துக் கொண்டு
 குமரிதன் சோறெடுத்தே அதிலே தூவு
 திருவினிலே தூயநீரைப் போலே யாகும்
 கருக்கிடுவாய்த் தாளகத்தைக் கல்வத் திட்டு
 கருவிலேதான் தாளகத்தைக் கல்வத் திட்டு
 கடிந்தரைப்பாய் இருசாமம் நீரி னாலே
 அருவிலேதான் அகலிலிட்டுப் பரிதியில் வைத்து
 அமுந்தியபின் மேல்முடிச் சீலை செய்யே. 3033

சீலைசெய்து காடைஎன்ற புடந்தான் ஒன்று
 தீர்க்கமாகப் போட்டெடுத்துச் கல்வத் திட்டு
 மூலைசெய்து முன்தண்ணீர் தனில் அரைத்து
 முன்போலே சீலைசெய்து புடத்தைப் போட
 கோலைசெய்த குருவாகும் எடுத்துக் கொண்டு
 குறித்தபின்பு காரீயம் தனக்குப் பாதி
 காலைசெய்து கற்றாழை நீரி லாட்டி
 காரீயத் தகட்டித்துப் பூசி டாயே. 3034

பூசியுமே அகலிலிட்டுச் சீலை செய்து

பெரும்புடமாய்ப் போட்டெடுக்க நீறு மாகும்
வாசியுமே மறுபடியும் நீரி லாட்டி

மதிப்பான கசுபுடமாய்ப் போட்டெடுத்து
காசியுமே கற்றாழை நீரி லாட்டி

கனபுடமாய்ப் போட்டெடுத்துக் காரீ யத்தை
வேசியேநாலில் ஒன்றுவெங் காரம் குன்றி

வெண்ணையொடு குக்கில்வெல் லம்கூட் டிடாயே. 3035

கூட்டியெல்லாம் அரைத்துமேதான் குகையி லிட்டு

குமுறவுமே உலையிலிட்டு உருக்கிச் சாய்ப்பாய்
நீட்டியுமே மாசுகற்றி எடுத்துக் கொண்டு

நிறுத்துமேதான் பதினாறுக் கொன்று சூதம்
மாட்டியுமே துருசிட்ட கற்றாழை நீரில்

மர்த்தித்துச் சூதந்தான் மாளு மட்டும்
மேட்டியுமே வில்லைசெய்து காய வைத்து

மேன்மையான அகலிலிட்டு மண்ணைப் பூசே. 3036

மண்பூசிக் காயவைத்துப் புடத்தைப் போடு

மணல்மறைவில் ரெண்டுபுடம் வெளியில் ரெண்டு
எண்பூசி எருவேத்தி ஐந்து புடந்தான்

ஏத்தமாகப் போட்டெடுத்து மித்திரம் வெருவி
குண்பூசிக் குகையிலிட்டு உருக்கிக் கொண்டு

சொட்டிடுவாய் முன்னிறையாஞ் சூதம் போட்டு
நிண்பூசிப் பொடிபண்ணி நீரி லாட்டி

நீக்கான மண்மறைவில் புடந்தான் ரெண்டே. 3037

புடம்ரெண்டு வெளிப்புடந்தான் கனபுடம் ஒன்று

போட்டபின்பு இம்முறை ஏழுதரம் செய்து
குடமான நட்பதனால் குகையிலிட்டு உருக்கி

கூட்டிடுவாய்ச் சமனாகத் தங்கந் தன்னைத்
திடமான சூதத்தைத் தூய்மை செய்து

சேர்க்கவுமே காரீயம் எடைதான் தூக்கி
கடமான கல்வத்தில் சூதந் தான்விட்டு

கற்றாழை நீராலே அரைத்தி டாயே. 3038

நீராலே அரைத்திட்டு குதத் தெடையாம்
 நேர்பாக முன்சொன்ன துருசுரு கூட்டு
 நாராலே அரைக்கவுமே மெழுகு மாகும்
 நலமான காரியந் தங்கந் தன்னைக்
 கூராலே தூள்செய்து கூடச் சேர்த்து
 குமுறவே தான் அறைத்து நீரினாலே
 வேராலே வில்லைபண்ணிக் காய வைத்து
 முன்னரைத்த தாளகத்தை மேலே பூசே.

3039

பூசியுமே குதமெடை தாள கத்தைப்
 போதுமான அகலிலிட்டுச் சீலை செய்து
 மாசியுமே மணல்மறைவில் புடந்தான் ரெண்டு
 மறுதரந்தான் வெளிப்புடமாய் ரெண்டு போடு
 காசியுமே கனபுடந்தான் ஒன்று போட்டுக்
 கனத் தநவலோகத்தில் நூற்றுக் கொன்று
 ஏசியுமே எட்டரைதான் மாற்றுக் காணும்
 ஈன்றெடுத்த காலாங்கி நாதர் சொல்லே.

3040

காரியக்களங்கு செந்தூரம்
 சொன்னதொரு களங்கிற்கு நாலி லொன்று
 குட்டியுமே கத்தகத்தைக் குப்பிக் கேற்றி
 வன்னதொரு வாலுகையில் செந்தூ ரித்தால்
 மாதுளம்பூ நிறமான காந்தி யாகும்
 அன்னதொரு ஆயிரத்திற் கொன்றே யீய
 ஆணிக்குப் பத்தரையா மறிந்து கொள்ளு
 பன்னதொரு செந்தூரம் பணவெடை உண்ணு
 பாலனைப் போல் எந்நாளும் இருக்கலாமே.

3041

அண்டக் குரு
 இருக்கவுமே நாகமது பலமும் பத்து
 இலுப்பைநெய்யில் ஏழுமுறை உருக்கிப்
 பருக்கவுமே சாய்த்திடுவாய் தூய்மை யாகும்
 பத்தண்டம் புதிதாகப் பார்த் தெடுத்து
 முறுக்கவுமே பூற்று தெளிவு இறுத்து
 முனையான கல்லுப்புப் பலந்தான் ஐந்து
 அறுக்கவுமே பொடிபண்ணி அதிலே போட்டு
 அண்டத்தை அமிழ்த்தினன்றாய் வைத்தி டாயே.

3042

அமிழ்த்தியுமே நாளாந்தும் ஆனபின்பு
 அனலில்வைத்து எரித்திடுவாய் பொங்காமல் தான்
 திமிழ்த்தியுமே நீர்வற்றி யான பின்பு
 நெகிழவைத்து அண்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு
 சுமிழ்த்தியுமே மருதாணி வேர்ப்பட் டைதன்னைத்
 தூளாக்கி இடித்துமேதான் கழுதைப் பாலை
 தமிழ்த்தியுமே சாறுவிட்டு அரைத்து மைபோல்
 தசவண்டம் மேல்கவசம் தாக்கி டாயே.

3043

தாக்கியுமே ஏழுநாள்தாம் பரிதியில் போடு
 தனித்தபின்பு வச்சிரமாம் சிலை செய்து
 தேக்கியுமே கசபுடமாய்ப் போட்டு எடுத்தால்
 சிந்துகின்ற மாப்போலே குருவு மாகும்
 சாக்கியுமே இக்குருதான் ஏதுக்கொப்பு
 சாம்பசிவன் தனக்கொப்பு சாற்ற மாட்டேன்
 பாக்கியமாம் வாதிக்கிக் குருதான் கிட்டும்
 பகரரிது முழுஅண்ட நீறு தானே.

3044

அண்டச் செயநீர்
 நீறான குருவதனில் சாரம் ரெட்டி
 நீட்டியாரை நெட்டடங்கு மட்டும் நன்றாய்
 ஆறான நீராகும்வீரத் தைப்போட்டு
 ஆண்மையான நாகத்தில் சுருக்குப் போடு
 தாறான நாற்சாமம் சுருக்குப் போட்டு
 சதுரமாக லேசாக வில்லை வார்த்து
 மூறான முன்கட்டு முப்புத் தானும்
 மூட்டியாரை நாகத்தின்எடை தானும் கானே.

3045

நாக வேதை

அரைத்திட்டு வெடியுப்புநீரி னாலே
 அழுந் தவுமே நாகத்தில் கவசங் கட்டி
 புரைத்திட்டுப் பூநீறு கீழ்மே விட்டு
 பெரும்புடமாய் மூன்றுபுடம் போட்ட பின்பு
 கரைத்திட்டுக் கல்லுப்புக் கவசம் நீக்கி
 கவசத்தின் கல்லுப்புப் பின்னு மாகும்
 நரைத்திட்டு நாகத்தை எடுத்துக் கொண்டு
 நாற்சதுரம் லேசாக வில்லை வாரே.

3046

வில்லைதனை எடுத்தப்பால் வைத்துக் கொண்டு
 மின்னலான மனோசிலையும் பலமும் எட்டு
 அல்லதனை வெள்ளாட்டுக்கோமி யத்தில்
 ஐந்துநாள்தாம் ஆறவைப்பாய் பருப்பு போலே
 எல்லதனை மனோசிலையை எடுத்துக் கொண்டு
 ஏகமாகக் கிழிதனிலே தளரக் கட்டி
 நல்லதனை வெள்ளாட்டுக் கோமி யத்தில்
 நாற்சாமம் ளரித்திட்டு நலமாய் வாங்கே.

3047

வாங்கியுமே முன்குமரி நீரி னாலே
 வளமாகச் சுருக்கிடுவாய் நான்கு சாமம்
 நீங்கியுமே கல்வத்தில் எடுத்துக் கொட்டி
 நீரினால் அரைத்திடுவாய் நான்கு சாமம்
 தேங்கியுமே வில்லைசெய்து பரிதியில் வைத்து
 செப்புக்குள் இட்டுமேதான் மண்ணைப் பூசி
 பூங்கியுமே மண்மறைவில் புடந்தான் ரெண்டு
 பின்புதானே வெளிப்புடமாம் குக்கிட முமர்மே.

3048

குக்கிடத்தின் புடம்போட்டு எடுத்துக் கொண்டு
 குழப்பியுமே கற்றாழை நீரி னாலே
 நக்கிடத்தின் நாகத்தின் மேலே பூசி
 நலங்காமல் செப்பில்வைத்துப் புடத்தைப் போடு
 புக்குடத்தின் பொடியாக அதராய் வீழும்
 பின்னையுமோ குழம்புதனில் பிசறிக் கொண்டு
 அக்கிடத்தின் ஐந்துபுடம் போட்டு எடுக்க
 அதரதராய்ப் போய்விடுமே எல்லாம் தானே.

3049

தானென்ற நாகமெடை சிலையு மாகும்
 தாக்கான அதருக்கு நான்கிற்கு ஒன்று
 வேனென்ற வெங்காரம் குன்றி வித்து
 வெல்லமொடு குக்கிலொடு எருமை வெண்ணெய்
 ஆமென்ற அதரதனில் பிசறிக் கொண்டு
 அதட்டியுமே உருக்கித் தான் லேசாய் வில்லை
 வாமென்று வார்க்கையிலே பதினாறுக்கு ஒன்று
 வரிசையாகச் சூதமது சுத்தித்துக் கூட்டே.

3050

கூட்டுவதும் எப்படித்தான் என்றால் கேளு
 குறிப்பாக இரும்பாலே தகடு செய்து
 நாட்டுவது நாற்சதுரம் விரல் உயர்த்தி
 நல்லிரும்பு தனில்செய்வாய் அச்சு போலே
 தூட்டுவது சூதத்தை அதிலே விட்டு
 துப்புறவாய் நாகத்தை உருக்கி ஊற்று
 நீட்டுவதி லேசாகத் தகடு வீழ
 நேரான தகட்டின்நிறை பாதி தானே.

3051

பாதியேதான் முன்சிலையைக் குழப்பிக் கொண்டு
 பக்குவமாய்ப் பூசியுமே புடத்தைப் போடு
 ஆதிதானே அதரெல்லாம் வாங்கிக் கொண்டு
 அப்பால்தான் நட்பதனை வெருவி ஊதி
 சாதிதானே முன்நிறைக்கு ரெட்டி சூதம்
 சதுரமான இரும்புக்குள் இட்டு வைத்து
 நாதிதானே நாகத்தை அதிலே ஊற்றி
 நல்லிரும்பு தன்னிலே நிரவிடாயே.

3052

நிரவியுமே ஆறவிட்டு வில்லை தன்னை
 நேர்பாகக் கால்வாசி சிலை அரைத்து
 தரவியுமே தகட்டின்மேல் பூசிப் பூசி
 சாரவேதான் காயவைத்து செப்பில் இட்டு
 மரவியுமே மண்செய்து மண்மறை புடந்தான்
 மாண்டபின்பு வெளிப்புடம் குக்குடந் தான்ரெண்டு
 பரவியுமே ஐந்துபுடம் போட்ட பின்பு
 பாச்சிடுவாய் நட்பதனில் வெருவித் தானே.

3053

வெருவியுமே உருக்கிட்டு முன்கு தம்போல்
 மூன்றுநிறை விட்டுந்தான் அதிலே சாய்ப்பாய்
 தருவியுமே கால்வாசி சிலைதான் அரைத்து
 தாக்கியுமே புடம்போடு முன்போல் தானும்
 அருவியுமே ஐந்துமுறை உருக்கிக் கொண்டு
 ஆதியான சூதமுமே ஓரோர் பங்கு
 எருவியுமே ஏற்றியுமே முன்போல் விட்டு
 இருக்காமல் சாய்த்திடுவாய் நாகந் தானே.

3054

நாகந்தான் ஆனபின்பு சொல்லக் கேளு
 நலிவில்லாது உருக்கியுமே வைத்துக் கொண்டு
 தாகந்தான் தங்கத்தில் சரியெடை ஈந்தால்
 தவளைப்போல் தான் விழுங்கியுமே ஊணைக்கொள்ளும்
 பாகந்தான் தூள்செய்து குதந் தன்னைப்
 பாங்காக வீழ்ந்திடவே உருண்டு தானும்
 புகந்தான் தூள் தனக்குக் கற்றாழை நீரில்
 புனிகிதமாய் ஆட்டவேகு தமாய் அழைக்கும்பாரே. 3055

அழைக்குமதே குதத்தை இருவர் கூடி
 அஞ்சலிதான் செய்துமதே பத்துப் பேரை
 தழைக்குமதே கற்றாழை நீரி லாட்ட
 சந்தித்து எல்லாந்தான் ஒன்றாய்ப் போகும்
 பிழைக்கவுமே புடமைந்து முன்போல் போடு
 பேரான களங்காகும் நூற்றுக்கு ஒன்று
 உழைக்கவுமே செய்துவைக்கும் பத்து மாகும்
 உறுதியான செந்தூரம் செய்தி டாயே. 3056

செந்தூரம் செய்துந்தான் உண்பா யானால்
 சிறுகதிர்போல் மேனியாம் ஆயிரத்திற்கு ஓடும்
 எந்தூரம் போனாலும் கால்நோகாது
 எளிதாக மும்மூலம் சித்தி யாகும்
 கந்தூரம் ஆறுதலங் கண்ணில் தோன்றும்
 களங்கமற்ற பூரணமும் அடுக்காய்க் காணும்
 பந்தூரம் வயதுபதி னாறு மாகும்
 பழுத்தவுடல் இளைஞனைப்போ லாகுங் காணே. 3057

நாகத்தின் இயல்பு

காணவுமே நாகத்தின் குணத்தைக் கேளு
 கருத்ததொரு குணமுண்டாய்த் தான் இருக்கும்
 சீனமாக சீக்கிரத்தில் உருகிப் போகும்
 தேய்த்திதை முகர்ந்தாக்கால் நாற்றம் காணும்
 மூணவுமே மிருதுவுமாய்த் தான் இருக்கும்
 மேனிகொஞ்ச மாயிருந்து நிறுத்துப் பார்த்தால்
 பாணவுமே பாரம்மெத்த வாயிருக்கும்
 பரஞ்சுடராம் சோதிபிர காச மாமே. 3058

பிரகாசம திகவெப்ப மாயி ருக்கும்

பித்தத்தை வாதத்தைச் சிலேத்து மத்தைச்
சிரகாச மேகத்தை மூர்ச்சை தன்னைச்

சீரணாக்கி னிமந்தத்தைத் தாபத் தைத்தான்
நரகாசத் தரசம சமூக மாகும்

நலிந்தபஞ்ச குற்றத்தை நீக்கிப் போடும்
விரகாசம் வேதைக்குப் பொன்னி லுந்தான்

வெள்ளிக்குச் சூதத்துச் சூதம் இனமே.

3059

ஆமென்ற சூதத்திற்கு மித்துரு வாகும்

அடுத்தரச லோகங்கள் குற்றம் நீங்கும்
வேமென்ற அட்டமாசித் திசும் தானும்

வித்தையறிந்து கட்டிச்செந் தூரஞ் செய்வாய்
நாமென்ற நாகார்ச்ச ணர்நா கத்தால்

நயந்து ஆயிரத் தெட்டுமாற்று செய்தார் தாமே
தேமென்ற சித்தி இதில் செப்பக் கூடா

சிறியன்தான் அறிந்தமட்டும் சொன்னேன் பாரே.

3060

சொன்னதுவோர் காரீயங் குணத்தைக் கேளு

சுத்தபிர மேகத்தைப் போக்கி வைக்கும்
கன்னமான வாதத்தில் கவட்டை நீக்கிக்

கல்மிசங்கள் தள்ளியேக ழற்றிப் போடும்
பென்னதுவோர் பெருவயிறு உப்பு சங்கள்

பேரான பாண்டோடு புண்கள் போக்கும்
நின்னதுவோர் நேத்திரத்தின் நோய்க ளெல்லாம்

நீக்கிவிடும் காரீயம் நிசந்தான் கானே.

3061

இரும்பு தோற்றம்

காணவுமே காந்தத்தின் தோற்றம் குணங்கள்

கண்டுமேதான் உபரசங்கள் முன்னே சொன்னேன்
ஈணவுமே இரும்பினது தோற்றங் கேளு

ஏற்றதிருப் பாற்கடலில் பூரு வத்தில்
ஆணவுமே அமிர்தந்தான் கடையும் போது

அசைமந்தி ரகிரியைமத் தாக நாட்டி
வாணவுமே வாசுகியைக் கயிறாய்ப் பூட்டி

விட்டுணுவும் கூர்மமாக அடியா னாரே.

3062

அடியானார் மத்துக்கா தாரமாக

அமர்ந்தார்கள் தேவர்களும் ஒருபுறந்தான்
பிடியான ராட்சதர்கள் ஒருபக் கந்தான்

பெருங்கூட்டம் அமிர்தந்தான் கடையும் போது
துடியான திவலையது கரையோ ரத்தில்

தெறிக்கவுமே பரிதியதின் கதிரி னாலே
கடியாகக் காய்ந்துமேதான் பூமி யில்தான்

கட்டியாக கனமுமாக இரும்புண் டாச்சே.

3063

இரும்பின் வேறுபாடுகள்

உண்டான தீட்சணமாம் இரும்பு தானும்

உற்றதோர் ஆறுவிதம் ஏதுஎன் றாக்கால்
கண்டான கரமென்றும் கரஞ்ச மென்றும்

கடியதோர் ஓநாளம் தாரா பட்டம்
பண்டான பரசுவுந்தான் காள லோகம்

பாங்கான கரலோகக் குணத்தைக் கேளு
முண்டான பேருறையக் கனமாய்க் காணும்

மொத்தமாய்த்தான் தக்டாகும் உடைந்தால் கேளே. 3064

இரும்பின் குணங்கள்

கேளுமேதான் குதம்போல் மினுப்டிங் காணல்

கெட்டியாக வளைத்தால்தான் வளையா தொடியும்
ஏளுமேதான் இக்குண முண்டான இரும்பு

இசைந்ததோர் கரலோக மென்று பேராம்
வேளுமேதான் வெளுப்பாகி அழுக்க டைந்தால்

வங்கமிக்க கனம்போலேபூமி யில்தான்
நாளுமேதான் பூமாதே வியின்நா தத்தில்

நலத்துமேதான் தோற்றமதே யாகுந் தானே.

3065

உற்பத்தி யதைஒடித்தால் சீக்கி ரத்தில்

உடையும்தன் பேர்கரஞ்ச மென்ப தென்க
விற்பத்தி வெளுப்போடு கருப்பு மாகி

மிகவளைச்சல் ஈயம்போல் வளைத லாகி
கற்பத்தி மெத்தவுமே கனமாய்க் காணல்

காய்ச்சினால் குண்டுமணி நிறம்போ லாதல்
தற்பத்தி ஓநாள மென்ற லோகம்

தாராபட் டமென்கின்ற லோகந் தானே.

3066

கேழ்க்கவுமே ஓநாளாக் குணமுமாகும்
 கெட்டியான பாசரமென் றலோகந் தானும்
 வாழ்க்கவுமே வச்சிரத்தின் சமனாய்க் காணும்
 மயிர்போலே கீற்றுவிழும் மெமுகூர்ந் ததாடும்
 பாழ்க்கவுமே பச்சைநிற மாயி ருக்கும்
 பாரமான காளமென்று லோகந் தானும்
 காழ்க்கவுமே கருப்புமாக நீல வர்ணம்
 காய்ச்சினாலே மழமழப்பாய்க் கனமு மாமே.

3067

கனமுமாக இரும்புடைய லட்ச ணங்கள்
 கனத்து மேதான் மெமுகூர்ந்து சூட்ச மாகி
 அனமுமான அக்கினிதான் தோற்ற மாகி
 அதிகவெப்பம் சீதளமு மாகக் காணும்
 பனமுமான சோபையொடு பாண்டு தானும்
 படர்கின்ற வாதபித்த சேத்து மத்தை
 மினமுமான குட்டத்தை ஆமத்தைத் தான்
 மேகத்தைப் பெருவயிற்றைப் போக்கும் பாரே.

3068

போக்குமதே மாரடைப்பை மூலங் குன்மம்
 பேரெலும்பைப் பற்றினமா சுரத்தை நீக்கும்
 நீக்குமதே பவுத் திரத்தை நீர்க்கட் டைத்தான்
 நெளிகின்ற கிருமிநேத் திரநோ யைத்தான்
 ஆக்குமதே காயசித்தி லோக சித்தி
 ஆதியான ரசக்கிரியை தனக்கு மாகும்
 பூக்குமேதான் கரடுலோகத் தொட்டுத் தானும்
 பிரித்து ஒன்றுக்கு ஒன்றதிகம் நூறுமட்டே.

3069

நூறுமட்டுக்கு ஒவ்வொன்று உயர்த்தி நூறு
 நுட்பமான குணமதிகம் சொல்ல லாகும்
 ஏறுமட்டுக் கைக்குவண்ணம் சொல்லக் கேளு
 ஏற்றமான மூன்றுவித நேர்புத மாகும்
 மீறுமட்டும் எதுவென்றாலு் மிருது மூன்றும்
 மிடுக்கானது ஆரோக்கி யமிதின் மூன்றும்
 தாறுமட்டும் மூன்றுதனில் முதலாம் தன்னை
 தாக்கியுமே உருக்கினாலே உருகும் பாரே.

3070

உருகுமதே முதல்தரந்தான் உத்தம மாக்கும்
 உகந்தரெண்டாந் தரந்தான்க ணமில்லா தாகி
 புருகுமதே பிரகாச மில்லை காணும்
 பிரித்திதை மத்திபமென்றறிந்து கொள்ளு
 முருகிமூன்றாந் தரத்தையுடைத் தாலே பாரும்
 மிக்ககருப் பாயிருக்கும் கடிது மெத்த
 அருகுமதே இதுதானும் அதம மாக்கும்
 ஆதியான முதல்தரம் உத்தமந்தான் என்னே. 3071

உத்தமந்தான் விகாரமில்லை இலைபோ லிருக்கும்
 உருகுகின்ற இதுதானும் வாதம் போக்கும்
 சித்தான சிலேத்துமமொ டுகுன்மம் மூலம்
 தீராத குலையோடு மேகம் போக்கும்
 வத்தமந்தான் காமாலைப் பாண்டு சோகை
 வயிறுகட்டி தனைப் போக்கும் குருதி யூறும்
 பத்தமந்தான் தீபனமும் மிகுதி யுண்டாம்
 பச்சையரோ சிகம்பித்தம் தானும் போமே. 3072

போம்வயிற்றில் நாக்குப் பூச்சி களெல்லாம் தானும்
 பொடிபண்ணும் அரப்பொடிதான் உயர்ந்த லோகம்
 பாம்பத்து பலம்நிறுத்துக் கிழி கட்டி
 பாங்கான வாழையுட கிழங்குச் சாற்றில்
 நாம்கண்டு சாமந்தான் ளரியிட்டு வாங்கி
 நலமான பரிதியில்வைத் துஉலர்த்திக் கொண்டு
 காம்காக்கைச் சிப்பியதைத் தூய்மை செய்து
 கனபுடமாய்ப் போட்டெடுத்து நீறு வாங்கே. 3073

நீறுதானே சட்டியினில் பாதி வைத்து
 நேர்ந்துமேதான் கறியுப்பை அமுரியில் வைத்து
 காறுதானே உப்பாக காய்ச்சிக் கொண்டு
 கலக்கவுமே தூளாக்கிப் பலந்தா னாறு
 ஆறுதானே நிறதனை மேலெழுத் திவைத்து
 அதன்மேலே பொட்டிலுப்பும் பலந்தான் மூன்று
 வேறுதானே பொடியாக்கி அதன்மேல் வைத்து
 வெண்சீனப் பொடிரெண்ட தன்மேல் வையே. 3074

வைத்திடுவாய் அதன்மேலே சாரந் தானும்
 வரிசையாக அண்டம்போல் பலந்தான் ஒன்று
 தேத்திடுவாய் சீனத்தின் பொடிதான் முன்போல்
 திறமான வெடியுப்புப் பொடிதான் முன்போல்
 ஐத்திடுவாய் கல்லுப்புப் பொடிதான் முன்போல்
 அமிழ்த்தியபின் மேலேதான் சிப்பி நீறு
 ஏத்திடுவாய் அடுப்பேற்றி தீபம் போலே
 இருசாமம் ளரித்திடவே சாரம் கூட்டே.

3075

அயச் சத்து

கட்டியதோர் சாரமது பலந்தான் ஒன்று
 கல்லுப்புக் கட்டினது பலமும் ஒன்று
 வெட்டியதோர் வெங்காரம் பலமும் ஒன்று
 முனித்ததொரு லிங்கமது பலமும் ஒன்று
 தெட்டியதோர் வெடியுப்புச் செய்நீராலே
 சேர்த்தரைப்பாய் நாளமுன்ற ரப்பொடி பிசறி
 மூட்டியதோர் மூன்றுபங்காய்ப் பிரித்துக் கொண்டு
 முதல்பங்கை அரப்பொடியில் சேர்த்தி டாயே.

3076

சேர்த்துமேதான் குகையிலிட்டுச் சில்லுப் போட்டு
 சிதையாமல் உருக்கியுமே ஒட்டில் கொட்டி
 பேர்த்துமேதான் பின்னுமொரு பங்கு கூட்டி
 பிரளவுமே மணிஎல்லாம் பொறுக்கிக் கொண்டு
 மார்த்துமேதான் முக்காலு முருக்கிக் கொண்டு
 மணியெடுத்து பஞ்சமித்தி ரத்தைக் கூட்டி
 பார்த்துமேதான் மறுக்காலும் உருக்கிக் கொண்டு
 பக்குவமாய் எடுத்து மேதான் பதனம் பண்ணே.

3077

பக்குவமாம் சத்தெடுத்து உடைத்துப் பார்த்தால்
 பளிச்சென்று நாகம்போல் வெளுப்பு மாகும்
 தக்குவமாம் சத்திலரைப் பலம் உருக்கித்
 தாக்கிடுவாய் தங்கத்தை ரெண்டுக் கொன்று
 இக்குவமாம் தங்கமெடைக் கட்டு நாகம்
 ஈத்திடவே எடுத்துள்ள யெட்டி விழுங்கும்
 தக்குவமாம் சாதிலிங்கக் கம்பி வாங்கி
 தளும்புகின்ற பழச்சாறு சுருக்குப் போடே.

3078

சுருக்கிடுவாய் முலைப்பாலால் சாமந் தானும்
 சீறுகின்ற ஐவிரலிச் சாறு வாங்கி
 நறுக்கிடுவாய் நால்சாமம் சுருக்குப் போடு
 நளுத்தபழங் காயோடு நறுக்கித் தூளாய்
 புறுக்கிடுவாய் ரவியிலேதான் காய வைத்து
 புடத்தயிலம் வாங்கியுமே சுருக்குப் போடு
 முருக்கிடுவாய் முன்குருதான் துருசு தன்னை
 முலைப்பாலா லரைத்துமேதான் கவசம் கட்டே. 3079

கட்டியுமே சிப்பிநீற்றுக் குள்ளே வைத்து
 கவுதாரிப் புடம்போடு ஐந்து தானும்
 அட்டியுமே அயமும்நின்று உருகும் போது
 ஆடகத்தில் ரெட்டிப்பு லிங்கம் போடு
 குட்டியுமே போட்டெடுத்த குரங்கு போலே
 குழைந்தொன்றாய்ச் சேர்ந்துமேதான் களங்குமாகும்
 எட்டியுமே இல்லையினி ஏம வித்தை
 ஆடலாம்தான் நூற்றுக்கொன்று ஏம மாமே. 3080

அயக்களங்கு செந்தூரம்

ஏமமான செந்தூரம் பண்ண லாகும்
 என்பதுக்கு மேல்தானும் இந்தக் கற்பம்
 கோமமான கொள்ளையிலே அழுந்தும் தேகம்
 கொப்பளித்துச் சட்டையொன்று கக்கிப் போடும்
 பாமமான பதினாறு வயது மாகும்
 பருதியுள்ள மட்டுக்கு மிருக்க லாகும்
 ஆமமான அயத்தினுட கற்பந் தானும்
 யாவருமே தின்னலாமே அறிந்து பாரே. 3081

வெண்கலத் தோற்றம்

அறிந்திடவே முன்சொன்ன நவகண் டத்தில்
 அகோரமான காளிகாவின் கண்டத் தில்தான்
 வெறிந்திடவே வெங்கலமுற் பத்தி யாகும்
 மிக்கவுமே சவுராட்டி ரதேச மான
 கறிந்திடவே காளிகாவின் கண்டத் தில்தான்
 கனத்ததோர் ஆச்சிரமம் உண்டதனில்தான்
 எறிந்திடவே யாதொருவர் இருந்தா ராகில்
 எள்ளளவும் சலனமின்றி யிருப்பார் தானே. 3082

இருப்பார்கள் ஆச்சிரமம் தன்னில் தானும்
 இராமலட்சு மணபரத சத்துருக்கன்போல்
 நருப்பார்கள் நான்குபேர் தாம் அண்ணன் தம்பி
 நயந்தந்த ஆசிரமந் தன்னில் வந்தார்
 வருப்பார்கள் வந்திடத்தி லதிலோர் சத்தன்
 வகையான தம்பியவன் தரும பாலன்
 அருப்பார்கள் அந்நாளில் நான்கு பேரும்
 அலைந்துமேதான் கூடிவிளை யாடி னாரே.

3083

ஆடினவர் விசுவபிரம்மா அங்கிசந்தான்
 அமர்ந்தவாச்சி ரமத்திலோர் மலையுண் டன்றோ
 பூடியந்த மலையின்கீழ்ப் பூமி யில்தான்
 பொன்னின்பி ரகாசத்திற் கொக்கத் தானும்
 தேடினவர் சிலையொன்று கண்ணில் கண்டார்
 சிலைதனையே தருமபுரி பாலன் பார்த்து
 மாடிமகா மகிழ்ச்சிதனை அடைந்தோ னாக
 மதிப்பான சிலாப்பட்டந் தன்னைத் தானே.

3084

தன்னையான சிலைதனையே ஆயுதத் தால்பிளந்து
 தனித்தபிர காசமான விருத்தமாக
 நின்னையான மெழுகூர்த்த தாகந் தானும்
 நிர்மலமாய்க் கண்ணாடி போல்ச மைத்தான்
 சின்னையுமே சிலையினுட சுற்றுச் சீவல்
 சிதைந்தபொடி யெல்லாந்தான் மற்ற மூவர்
 அன்னையான கருக்கட்டி யுருக்கிக் கொண்டு
 அனேகமான பாத்திரங்கள் உண்டாக் கினாரே.

3085

வெங்கல பேதம்

ஆக்கியுமே சகலருந்தான் உண்ணத் தக்க
 அனேகவித பாத்திரங்கள் உண்டாக்கி னார்கள்
 வேக்கியுமே வெங்கலந்தா னிரண்டு பேதம்
 மிக்கதுவோர் புசங்கமென்ற வெங்க லந்தான்
 தாக்கியுமே காளிகாவின் கண்டந் தன்னில்
 சவுராட்டி ரநாட்டில்தான் தோற்ற மாச்சு
 மிக்கியுமே ரசகர்மம் தனக்குத் தானும்
 மிகுதியுமே வுத்தமமென் றறிந்து கொள்ளே.

3086

அறிந்துமதே கிரித்துரும வெங்க லந்தான்
 அடைவுதானே செம்போடு வெள்ளீ யம்ரெண்டும்
 குறித்துமேதான் குகையிலிட்டு உருக்கிச் சாய்க்க
 கிரித்துரும மென்றவெங்க லமுமே ஆச்சே
 தறித்துமதே இதைத்தானும் சர்வ நோய்கள்
 தனைப்போக்கும் வெங்கலந்தான் உரத்த சத்தம்
 கறிந்துமதே கனமிகுதி யாயி ருக்கும்
 காய்ச்சினால்தான் சிவந்தநிற மாகும் பாரே.

3087

பாரென்ற நிர்மலமாய்க் கொஞ்சந் தானும்
 பசந்தநிற மாய்வெளுப்பாய் மெதுவாய்க் காணும்
 வேரென்ற இதுமிகுதி உத்த மந்தான்
 மிகுத்தானும் சிறிதுமஞ்சள் நிறமாய்க் காணும்
 தேரென்று சிவக்கவுமே காய்ச்சி னாக்கால்
 செம்புநிற மாகியுமே மிக ஊறலாகி
 காரென்ற கனமில்லை தொனிமத் திபந்தான்
 கருப்பாக மாசடைந்தால் இதைவாங் காடே.

3088

வெங்கலத்தின் குணம்

இதுவாகா தொன்றுக்கும் எறிந்து போடு
 ஏற்றமான வெங்கலந்தான் கருபி தன்னை
 வதுவாகா வாதத்தைப் பித்தத் தைத்தான்
 மாசான கோழையைத்தான் போக்கி வைக்கும்
 உதுவாக சிறுசப்பாய் வெப்ப மாகும்
 உற்றதுவோர் பெரும்பாடு சிவப்பு வெள்ளை
 ததுவாக சோமரோகந் தன்னைப் போக்கும்
 சாப்பிட்டால் பாத்திரத்தில் சுகழு மாமே.

3089

சுகமாகும் நெய்புளிப்புச் சரக்கு கள்தான்
 சேர்த்துவைத்தி துகளிலே புசிக்க லாகா
 மகமாகும் மற்றமற்ற பதார்த்த மெல்லாம்
 மருவவேஇ தில்வைத்து புசித்திட டாக்கால்
 அகமாகும் தேவாமிர் தத்திற் குமேலாம்
 அறிந்திருந்த வெங்கலத்தைத் தெரிந்தெ டுத்து
 பகமாகும் பலமைந்து நிறுத்துக் கொண்டு
 பாங்காக உருக்கியுமே வில்லை வாரே.

3090

வெங்கல அதரு

வில்லைமேலே பூசுதற்கு மருந்து கேளு
 வீரந்தான் நான்கிற்கு ஒன்றாகக் கொண்டு
 கல்லைமேல்தான் கற்றாழை நீரா லாட்டி
 கஞ்சமான தகட்டிற்கு மேலே பூசி
 தெல்லைமேல்தான் செப்பில்வைத்துச் சீலைசெய்து
 சிறப்புடனே புடம்போட அதரு மாபும்
 அல்லைமேல்தான் அதரெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
 அப்படியே பூசியுமே புடத்தைப் போடே.

3091

புடம்போட ஐந்துதரம் அதராய்ப் போகும்
 பெருமையான அதரெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு
 விடம்போட வெண்ணெயொடு காரம் குன்றி
 விருத்தமான குக்கிலொடு வெல்லந் தானும்
 அடம்போடே அதருதனில் விரவிக் கொண்டு
 அழுத்தமான குகையிலிட்டு உருக்கிக்கொண்டு
 கடம்போட வார்த்துமேதான் லேசாய்த் தானும்
 கடிந்தரைத்து வீரத்தை மேலே பூசே.

3092

வெங்கலச்சத்துக் களங்கு
 மேல்பூசிப் புடம்போட அதரு வீழும்
 மிக்கவுமே முன்முறை போல் ஐந்து முறைதான்
 கால்பூசி சத்தெடுத்து வைத்துக் கொண்டு
 கனமான குகையிலிடு பலந்தான் சத்து
 மேல்பூசி உருகையிலே அந்தெடை வெள்ளி
 மிக்கவுமே காரமிட்டு உருக்கிக் கொண்டு
 சீல்பூசிச் சூதத்தைச் சுத்தி செய்து
 செறிந்த எடைக்கொக்க துருசு நீறே.

3093

துருசுவென்ற முன்குருதான் பலமும் ஒன்று
 சூதந்தான் பலம்ஒன்று கல்வத் திட்டு
 கருசியென்ற கற்றாழை நீரி லாட்டி
 கனக்கவுமே நால்சாமம் அரைத்து வில்லை
 தெருசியென்ற பரிதியிலே காய்ந்த பின்பு
 சூடனுட தீயதனில் சிவக்க வாட்டி
 பருசியென்ற வெங்கலத்தை வெள்ளி தன்னில்
 பாச்சியுமே நான்குமொன்றாய் அரைத்தி டாயே.

3094

போகர் ஏழாயிரம்

அரைத்திடுவாய் கற்றாழை நீரினாலே
 அடைபோலே தட்டியுமே ரவியில் போடு
 உரைத்ததுவோர் ஊமையென்ற சிப்பி நீரில்
 உருகவைத்து வெளிப்புடந்தான் போட்டா யானால்
 கரைத்ததுவோர் களங்காகும் வெள்ளி செம்பில்
 கருதியுமே நூற்றுக்கொன்று இட்டா யானால்
 விரைத்திடுவாய் வெள்ளியது இருபத்தைந் துக்கு
 மிடுக்கான மாற்றாகும் ரசிதந் தானே.

3095

பஞ்சலோகத் தோற்றம்

தான்பஞ்ச லோகத்தின் தோற்றங் கேளு
 தனித்ததுவோர் பூருவத்தில் அசுரன் தானும்
 மான்பஞ்ச தேவர்கட் கிடுக்கண் பண்ணும்
 மகத்தான பலசாலி யாயிருந்தான்
 தேன்பஞ்ச தேவரோடு யுத்தம் பண்ணி
 திடுக்கிடவே பண்ணுகிற வேளை யில்தான்
 ஆன்பஞ்ச தேவர்கள் ஒன்றாய்க் கூடி
 அவனையேதான் கொன்றார்கள் தேவர் தானே.

3096

கொன்றதுவோர் அசுரன்தன் எலும்பெல் லாந்தான்
 கூர்மையான பஞ்சலோகங் களாச்சு தானே
 உகன்றதுவோர் அவனுடைய உதிர மெல்லாம்
 உலர்ந்துமேதான் கிரணத்தால் லோக மாச்சு
 கன்றதுவோர் வெங்கலமும் வர்த்த லோகம்
 காகதுண்டி என்றும்பித் தளைதான் என்றும்
 வென்றதுவோர் சருகுபித்த னைதான் என்றுந்தான்
 மிக்கபஞ்ச லோகம் உற்பத் திதானு மாச்சே.

3097

உற்பத்தி வர்த்தலோகக் குணத்தைக் கேளு
 உறும்கசப்பு புளிப்புமாகத் தான் இருக்கும்
 பிற்பத்தி பித்தத்தைச் சிலேத்து மத்தைப்
 பேரானக் கிருமிகளை அரோசி கத்தை
 நிற்பத்தி நேத்திரநோய் தனைத்தான் போக்கும்
 நேரான அசுரனுட நாம தேயம்
 கற்பத்தி லோகாகு ரனென்று பேரு
 கசிந்தரெத்தம் பூமியிலே விழுந்த வாறே.

3098

வீழ்ந்தவிடம் சுடக்கியுமே காய்ந்த வாறு
 மிகுந்ததோர் காகதுண்டம் தோற்ற மாச்சு
 வாழ்ந்தவெங்கலம் போலே அதரு செய்து
 மார்க்கமாக புடம்போட்டுக் களங்கு செய்து
 ஆழ்ந்ததுவோர் செந்தூரம் செய்து உண்ணு
 ஆயுளென்றும் அழிவில்லை யுகாந்தம் நிற்கும்
 தாழ்ந்ததுவோர் வாதமெல்லா முயர்த்தி யாகும்
 தனித்தவர்த்த லோகத்தின் தன்மை தானே.

3099

தன்மையான முன்சொன்ன பஞ்ச லோகம்
 தனித்துமேதான் உற்பத்தி சொல்லுங் காலை
 கண்மையான காகதுண்ட மாகி நின்ற
 கடுந்தார பித்தளைதான் ரெண்டு மாச்சு
 துண்மையான பரிதிகதிர் பட்ட தாலே
 குட்டினாலே இரண்டுவிதக் குணமு மாச்சு
 உண்மையான முந்தினது உத்த மந்தான்
 உத்தமத்தில் மத்திபந்தான் ரெண்டாந் தானே.

3100

இரண்டிலேதான் முன்சொன்ன காகதுண் டந்தான்
 ஏற்றமான பூமியில் உற்பத்தி யாச்சு
 பிரண்டிலேபித் தளைகிரித் துரும மாகும்
 பேரான நாகம்ரெண் டெட்டு செம்பு
 குரண்டிலுமே கூடிதான்பித் தளையு மாச்சு
 கூர்மையான நெருப்பிலேதான் காய்ச்சி னாக்கால்
 மிரண்டினிலே கருப்புமெத முத்த மாகி
 வெடிப்பில்லை மெழுகூர்ந் திருக்கும் பாரே.

3101

இருக்குமேதான் காகதுண்டி தன்னைக் கேளு
 னங்குமேபி ரகாசமாகத் தானிருக்கும்
 துருக்குமேதான் குத்திரமாம் பதுமைக் குத்தான்
 துணையான ஆபரண மாயிருக்கும்
 கெருக்குமேதான் கௌரி வண்ணம் அழுத்த மாகும்
 கெடியான மேலுறல் இல்லா தாகும்
 உருக்குமேதான் உள்ளுந்தான் புறமுந் தானே
 ஒரு திறமாய்த் தானிருக்கும் மெதுவு மாமே.

3102

மெதுவாகிப் பொன்னிறமாய்த் தானிருக்கும்
 மிகுதிரச கன்மத்துக்கு உத்தமந் தான்
 மதுவாகி வெளுப்பாகி மஞ்ச ளாகி
 மதிப்பான வெட்டையாகக் குடில மாகி
 இதுவாகி விரிசலாகிப் பிண்ட மா்கி
 எளிதான லேசாகி நாற்ற மாகில்
 அதுவாகில் மத்திபமென் றறிந்து கொள்ளு
 ஆகாது ரசகன்மம் தனக்குத் தானே.

3103

தானான நாகம்ரெண்டு செம்போ எட்டு
 தனிக்கூட்டுப் பித்தளையின் குணமுந் தானும்
 கானான கசப்புமாகக் கடின ஊறல்
 கனமானக் குடிலமாக வெப்ப மாகி
 தேனான விருத்திமிக வாயி ருக்கும்
 சீதளமாய்த் தானிருக்கும் இதன்கு ணந்தான்
 கூறான சந்துகளின் குடைச்சல் பித்தம்
 கூர்ந்தஅக்கி னிமந்தம்குட் டந்தான் போமே.

3104

சருகு பித்தளையின் குணம்

போகுமேச ருகுபித்த ளையின்கு ணந்தான்
 பெருத்தரச பந்தனியாய்த் தானிருக்கும்
 காகுமேதான் கசப்புமாக வெப்ப மாகிக்
 கனமான சீதளகா ரியுந்தா னாகும்
 வேகுமேவீ ரியவிருத்தி தான்உண்டாகும்
 மிகுந்ததோர் பித்தளைச் சிலேத்து மத்தை
 மாகுமேமூத் திரகிரிச்ச ரம்தன் னோடு
 மகோதரங்கள் மூலங்கள் போக்கும் பாரே.

3105

பாரபஞ்ச லோகங்கள் தன்னைத் தானும்
 பாரமாக வீரத்தால் அதரு செய்து
 நேரபஞ்ச மித்திரத்தால் உருக்கிக் கொண்டு
 நீட்டியுமே ஐந்துமுறை யான பின்பு
 காரபஞ்ச உபரசத்தால் உபச ரிப்பு
 காரணந்தான் ஏதென்றால் சொல்லக் கேளு
 தாரபஞ்ச தங்கமொடு குதம் நாகம்
 சாற்றறிய கந்திமனோ வசியங் காணே.

3106

காணவுமே இதுவைந்தால் உபச ரித்து
 கற்றாழை நீர்நான்கு சாம மாட்டி
 பூணவுமே தூள்செய்து குப்பிக் கேற்றி
 பேரான மணற்பாணை மீது வைத்து
 ஆணவுமே அறுசாமம் தீயை மூட்டி
 அமர்ந்திருப்பார் வீட்டுக்குள் எல்லாருந்தான்
 தோணவுமே நூறுபேர்க்கு ஒருவர் தூதாள்தான்
 சென்றிடவே சொர்ணமய மான வாறே.

3107

வாரான நவலோகம் வளப்பம் சுத்தி
 மாட்டுகிற கருவோடு வயண மெல்லாம்
 தாரான நடுக்காண்டந் தன்னில் காணும்
 சமரசமாய்ச் சொல்லிவைப்பேன் சார்ந்து பாரு
 ஈரான விக் காண்டந் தன்னில் தானும்
 இசைந்தாயி ரத்தின்மேல் சொச்ச மாச்சு
 பேரான இக்காண்டந் தன்னில் தானும்
 பிரித்துவுப ரசத்தைத்தான் சொல்லிட்டேனே.

3108

சொல்லிவிட்டேன் பாடாணம் சொச்சந் தன்னைச்
 சூட்சமாக உபரசத்தோற் றமது வெல்லாம்
 சொல்லிவிட்டேன் குளிகைக்குச் சத்து லுட்டும்
 சூட்சங்கள் செந்துரம் களங்கு சுண்ணம்
 சொல்லிவிட்டேன் கைமுறைகள் ளரிப்பு பாகம்
 சூட்சாதி சூட்சங்கள் சுளுவு தானும்
 சொல்லிவிட்டேன் நவலோகப் பிறப்பு வைப்பே
 சுருதிமுறை சொன்னதுபோல் சொன்னேன் காணே.

3109

காணவுமே பாட்டர்சொன் னநூலைப் பார்த்து
 கயிலையுறை நந்தீசர் தன் நூலுந்தான்
 தோணவுமே சிவயோக முனிதன் நூலும்
 சிறுபாட்டர் பதஞ்சலிவி யாக்கிர மர்நூலும்
 ஈணவுமே எனைஈன்ற காலாங் கிநூலும்
 ஏற்றமாம் புகண்டர்மா முனிதன் நூலும்
 வேணவுமே மேருவினில் சிவன்தன் நூலும்
 விளங்கியுமே யான்பார்த்துக் களிகூர்ந் தேனே.

3110

களிகூர்ந்து காண்டங்கள் ஏழக் குள்ளும்
 கருவெல்லாம் மூன்றான காண்டத் துள்ளே
 அளிகூர்ந்து வடக்கங்கள் கருக்கள் பாகம்
 அனைவுருந்தான் அறியஎன்று எழுதிப் போட்டேன்
 நெளிகூர்ந்து நேரான முறைக ளெல்லாம்
 நினைவழிந்து போகாமல் சிறியோ ரேனும்
 நளிகூர்ந்து பிழைப்பதற்கு ஞானம் சொன்னேன்
 நாயகமாய் வாதத்தை நாட்டி னேனே.

3111

நாட்டினேனே வெடியுப்புச் செய்நீர் சாரம்
 நளிமான புக்கநீரில் உதகம் தயிலம்
 ஓட்டினேனே கட்டுவகை குருசெந் தூரம்
 உண்மையான சத்துவகை ஊத்து மார்க்கம்
 ஆட்டினேனே வாலுக்கையின் வரிசை மண்கள்
 அடர்த்தியான தீயெரிப்பு மூசை மித்திரம்
 வாட்டினேனே ஒவ்வொன்றாய் வரிசையாக
 வகையாக உருக்கிமித்தி ரங்கள் தானே.

3112

மித்திரங்கள் ஆடகந்தான் பிறந்த மார்க்கம்
 வெள்ளை உற்பத்திவிளையுமார்க் கந்தா னுமாம்
 சித்திரங்கள் செம்பினுட குணாகு ணங்கள்
 திரிவங்க உற்பத்திசெ னித்த மார்க்கம்
 பத்திரங்கள் பஞ்சலோகத் தினது மார்க்கம்
 பாராமாக அதரெடுக்கும் பண்பு தானும்
 குத்திரங்கள் குதகுரு குருவின் மார்க்கம்
 குணமாகும் வேதையினின் குணங்கள் தானே.

3113

குணங்களெல்லாம் வெளியாகச் சொல்லிப் போட்டேன்
 குறித்தமூன்றாங் காண்டங்கள் தன்னில் தானும்
 மணங்களென்ற வாதத்தை வரிசை யாக
 வகைகண்டு அடிதொடுத்து நுனிமட் டிற்கும்
 கணங்களென்ற கருவகைக ளெல்லாஞ் சொன்னேன்
 காசினியெ லாமதிக்கும் குருவைச் சொன்னேன்
 பணங்கண்டு பார்ப்பதற்குப் பாடா ணத்தைப்
 படிப்படியாய் வைப்புமுறைப் பாடி னேனே.

3114

பாடினேனே பலமொழியும் பிரித்துப் பார்த்துப்
 பாட்டர்சொன் னமந்திரத்தை மனதி லுன்னி
 ஓடினேனே நூற்றறுப தாமண் டத்தில்
 உயர்குருவாம் நந்திபக்கம் தொழுதி றைஞ்சி
 வாடினேனே வாதத்தின் வண்மை கேட்டு
 வகைகண்டு முக்காண்டம் வளப்பமாக
 காடினேனே ஆயிரத்து நூறு தன்னில்
 கைகண்ட படிசொன்னேன் கடைசி முத்தே.

3115

முத்தான பராபரத்தாய் பாதம் போற்றி
 முப்பாட்ட நாதனார்தம் பாதம் போற்றி
 சித்தான சிறுபாட்டர் சிவயோ கமுனி
 செழுமையான மலர்ப்பாதம் சிரசில் வைத்து
 பத்தான பதஞ்சலியார் வியாக்கிர மபாதர்
 பாதந்தான் பணிந்துமேதான் நெஞ்சில் வைத்து
 பித்தான எனைஈன்ற அய்யர் பாதம்
 போற்றியுமே எமுகாண்டம் வரிசை முற்றே.

3116

மூன்றாம் காண்டம்
 (முற்றிற்று)

* *♥* *

